

Giới thiệu Đô Thị Bình Thiếu Convert

Thoát ly ngày xưa tổ chức, hấn vốn định đi qua đơn giản cuộc sống yên tĩnh, nhưng mới vừa vừa bước vào hoa đô bên trong, liền tình cờ gặp gỡ phong hoa tuyệt đại mỹ nữ chủ tịch, trở thành nàng giả bạn trai, bị nàng mang về nhà sau, lại gặp phải nhí nha nhí nhảnh cực phẩm sinh đôi tiểu di từ...

Nhưng mà, đây chỉ là Sở Ca bữa bãi hoa đô bắt đầu, tầng tầng lớp lớp cực phẩm mỹ nữ, chính chờ đợi chúng ta "Bá Vương" tới một người cái triệu kiến cùng chinh phục!

Sở Ca: "Nãi Ba, ngươi sẽ không lừa phỉnh ta chứ? Ta mới vừa về đô thị, ngươi cũng không nên gạt ta."

Tiến Kích Địch Nãi Ba: "Yên tâm đi, vì thân ái các độc giả, cuộc sống của ngươi nhất định phải đặc sắc, mỹ nữ nhất định phải nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Mỹ nữ chủ tịch mời

Lệ đều, Hoa Quốc phía nam một toà mỹ lệ lại phồn hoa thành thị, không khí trong lành, khí hậu hợp lòng người, đã có sinh cơ bùng bùng hoa hồng xanh lá mạ, lại có san sát nối tiếp nhau nhà cao tầng, nồng đậm đô thị khí tức cùng thanh tân tự nhiên sinh thái kết hợp hoàn mỹ.

Hơn nữa mấy năm gần đây khách du lịch hùng hực, càng làm cho nối liền không dứt du khách, bị hấp dẫn đến cái này nắm giữ màu vàng bãi cát cùng bích hải lam thiên địa phương, vì thành phố này cuộn cuộn không ngừng tăng thêm sức sống cùng của cải.

Đi ở xa cách nhiều năm lệ đều đầu đường, nhìn quê hương biến hóa long trời lở đất, nghĩ đến chính mình rốt cục có thể liền giống như người bình thường trải qua yên tĩnh cuộc sống nhân nhĩ, Sở Ca khỏe miệng liền theo bản năng dương lên.

Khi hấn ở ven đường hoa quả trong cửa hàng mua chút hoa quả, lơ đãng nhìn thấy mỹ nữ chủ quán cổ áo bên trong mê người độ cong, cùng với màu phấn nhạt đường viền hoa, hấn vốn là không sai tâm tình liền tốt hơn rồi.

Ra hoa quả điểm, Sở Ca tóm căn chuối tiêu, vừa tẩu biên ăn lên, cũng không biết có phải ảo giác hay không, nói chung hấn liền là cảm thấy quê hương chuối tiêu đặc biệt ăn ngon.

"Không muốn chết liền đều cắt ngay cho ta!"

"Đứng lại! Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Một cái chuối tiêu mới vừa ăn hai cái, phía sau bỗng nhiên truyền đến một nam một nữ hai thanh âm, cùng với một trận tiếng bước chân dồn dập.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái nhuộm hoàng mao tiểu thanh niên hướng về phương hướng của hấn cấp tốc chạy tới, tay trái cầm lấy một cái ly tinh xảo nữ bao, tay phải nắm chặt một cây chủy thủ, một bên chạy một bên hung tợn hô.

Ở hoàng mao phía sau mấy chục mét, một nữ nhân trẻ tuổi chính ra sức đuổi theo, bắt quá tốc độ rõ ràng không bằng hoàng mao nhanh, cứ theo đà này, khẳng định là không đuổi kịp.

Vốn là Sở Ca là không chuẩn bị quản cái này chuyện vô bổ, nhưng ngay ở hấn vừa định cho hoàng mao để đạo thời điểm, lại phát hiện cái kia cô gái trẻ tuổi dưới chân bỗng nhiên lão đảo một hồi, trên mặt lộ ra thần sắc thống khổ, nhìn dáng dấp như là đau chân, nhưng mà dù là như vậy, nàng vẫn cứ không có dừng lại, như cũ khấp khểnh đuổi theo.

"Chân đều uy còn truy? Nhìn dáng dấp, cái kia trong bao nên có cái gì vật rất trọng yếu chứ? Quên đi, nếu gặp gỡ, liền thân người đứng đầu đi."

Ở cô gái trẻ tuổi sòng lớn mãnh liệt trước ngực lại liếc một cái, Sở Ca đem sự chú ý chuyển tới hoàng mao bước tiến mặt trên.

Hướng về ven đường lui lại mấy bước, Sở Ca không nhanh không chậm ăn chuối tiêu, ở hoàng mao cùng hấn chỉ còn dư lại ba mét khoảng cách thời điểm, vừa vắn ăn xong cuối cùng một cái, tùy ý đem hương tiêu bị ném một cái.

Cùng Sở Ca tính toán không kém chút nào, hương tiêu bị chuẩn xác bị vút tại hoàng mao chân phải điểm đến trên, hấn một cước đạp ở bên trên, dưới chân oạch trượt đi, một cái tiêu chuẩn cầu găm phân ngã xuống đất, tay trái ly Bao Bao cũng cao cao bay ra ngoài.

Đem giữa không trung hiện đường pa-ra-bôn hạ xuống ly bao nắm ở trong tay, Sở Ca liếc hoàng mao một chút, phỏng chừng hấn trong thời gian ngắn quá chừng có thể bò lên, lúc này mới mang theo bao hướng về người phụ nữ kia đi tới.

"Ngươi bao?"

"Đứng, cảm tạ."

Tần Nhược Tĩnh gật gù, cảm kích nhìn một chút Sở Ca, lại ánh mắt có chút quái lạ nhìn một chút khối này để hoàng mao trượt chân hương tiêu bì, mặc dù nàng vừa tận mắt nhìn chuyện đã xảy ra, nhưng vẫn là nghĩ như thế nào đều cảm thấy có chút khó mà tin nổi.

Nếu như nói đây là cố ý mà vì đi, ở lúc đó ở tình huống kia, người này lại có thể vút như vậy chuẩn, cái này cần là dạng gì nhân lực?

Nếu như nói đây là trùng hợp, vậy người này vận may cũng quá tốt rồi chứ?

"Cho, sau đó cần trọng một chút, bye bye."

Sở Ca tùy ý cười cợt, đem bao đưa tới, xoay người vô cùng hào hiệp bước ra bước chân.

Dù sao, hần hiện tại tại mẫn đầu cũng chỉ có mấy trăm đồng tiền, nếu như không mau mau tìm cái công tác, dùng không được mấy ngày, hần nên đói bụng.

"Phiền phức vân vân."

Hần vừa đi chưa được mấy bước, phía sau liền vang lên Tần Nhược Tĩnh âm thanh, hần quay người lại, "Còn có chuyện gì sao?"

"Xấu hổ, ta chân uy, có thể hay không phiền phức người đưa ta một hồi, đến phía trước cái kia trên đường lấy xe?"

Vừa về nước, Sở Ca cũng xác thực không có chuyện gì, nhìn một chút Tần Nhược Tĩnh mất cá chân, gật gật đầu.

Làm Sở Ca kéo lại Tần Nhược Tĩnh cánh tay, nâng đỡ nàng bắt đầu một chút đi trở về, lập tức đưa tới từng đạo từng đạo ước ao lại có chút chua xót ánh mắt.

Cho tới ba mươi, bốn mươi tuổi, cho tới mười sáu, mười bảy tuổi nam nhân, hoàn toàn tiếc nuối vừa trong tay mình làm sao sẽ không có một khối hương tiêu bì? Hoàn toàn quên khi bọn họ nhìn thấy hoàng mao cầm chủy thủ xông lại thời điểm, sợ hãi đến chạy được xa đến đâu thì chạy đáng về.

Bất quá nói thật, Sở Ca cùng Tần Nhược Tĩnh đi chung với nhau, xem ra xác thực rất dễ dàng khiến người ta nghĩ đến cóc ghẻ cùng thiên nga trắng.

Truyện của tuinett

Tần Nhược Tĩnh vừa nhìn liền thuộc về thiên chi kiều nữ phạm trù, tiêu chuẩn trên gương mặt trái xoan là cực kỳ ngũ quan xinh xắn, vóc người càng là tiên đột hậu kiều, linh lung có hứng thú, hơn nữa một cái giá trị hơn vạn Chanel nết hoa quần dài, nhìn qua thật giống như là Shoujo Manga bên trong đi ra nhân vật tựa như.

Lại nhìn Sở Ca đây? Vậy dứt khoát chính là khiến người ta không dám khen tặng.

Tuy rằng gương mặt vẫn tính tuần lãng, vóc người cũng không sai, bất quá chính là người dựa vào quần áo mà dựa vào an, liền hần hiện tại này trên người mặc, cho hần một con ngựa trắng, cũng chắc chắn sẽ không có đủ cho nửa điểm vương tử phong độ.

Một cái trên sạp hàng sẽ không vượt qua hai mươi đồng tiền màu trắng T-shirt, một cái tẩy hiện ra cự ngu từ quần soóc, trên chân đạp một đôi người chữ tha, trọn bộ trang phục gộp lại đều sẽ không vượt qua một trăm đồng tiền, thấy thế nào cũng giống như cái ở trên công trường mặt tùy ý mồ hôi dãn công huynh đệ.

Đối với chung quanh cái kia từng đạo từng đạo ước ao ghen tị ánh mắt, Sở Ca không có chút nào lưu ý, trên mặt như cũ mang theo có chút nụ cười xấu xa, nâng đỡ Tần Nhược Tĩnh đi từ từ.

Bởi vì hai người cặp tay cánh tay quan hệ, Sở Ca cánh tay thỉnh thoảng liền sẽ ở Tần Nhược Tĩnh trước ngực trượt trên như vậy một hồi, chỉ cần hần thoáng cúi đầu, một đạo rãnh vú sâu hoắm, còn có một đám lớn trắng như tuyết liền sẽ tiến vào tầm mắt của hần, hơn nữa từ Tần Nhược Tĩnh sợi tóc cùng trên người phiêu tới được thanh nhả mùi thơm, làm Sở Ca trong lòng rất có chút ngứa.

Đi rồi một hồi, ở thị giác, xúc giác cùng khứu giác ba tầng hưởng thụ dưới, Sở Ca đem Tần Nhược Tĩnh sam đến nàng Audi a8 trước mặt, có chút chưa hết thòm thèm rút ra cánh tay, giúp nàng mở cửa xe ra.

Nhưng mà Tần Nhược Tĩnh nhưng không có tiến vào trong xe, nàng dựa cửa xe, đắm chiều nhìn Sở Ca vài giây, ngay ở Sở Ca có chút không hiểu ra sao thời điểm, đột nhiên hỏi: "Xin hỏi người biết lái xe sao?"

Sở Ca gật gù.

"Có thể hay không phiền toái nữa người đưa ta đi một hồi thiên kiều tập đoàn? Ta chân uy, e sợ tạm thời không có thể mở xe."

Đối với Tần Nhược Tĩnh, Sở Ca cảm giác không sai, hơn nữa hần hiện tại có nhiều thời gian, liền lần thứ hai gật đầu cười nói: "Vinh hạnh cực kỳ."

Ở Tần Nhược Tĩnh trên người, Sở Ca có thể cảm giác được một loại kẻ bề trên khí thế, vì lẽ đó Sở Ca cũng không có mở cửa xe kế bên tài xế, mà là đưa nàng đỡ đến dựa vào hữu cửa sau xe chỗ ngồi xuống, sau đó mình mới tiến vào lái tịch, khởi động xe, mở ra hướng dẫn.

Như vậy một cái nho nhỏ cử động, để Tần Nhượng Tinh không khỏi lại có chút kinh ngạc.

Luận ăn mặc, người này quả thực như cái dân công, nhưng lời nói cử chỉ nhưng rất có phong độ, xem thấy mình này lượng giá trị trăm vạn Audi a8 căn bản sẽ không có úy thủ úy cước, trái lại vô cùng tùy ý lại thông thạo khởi động xe, thậm chí còn đem chính mình đỡ đến xếp sau "Lãnh đạo toà" vị trí.

Ngẩn ngời kinh ngạc sau khi, Tần Nhượng Tinh không khỏi đối với Sở Ca sản sinh một chút hứng thú, từ phía sau nhìn kỹ một chút gò má của hắn, tuy rằng không tính đặc biệt đẹp trai, nhưng đường nét phi thường cường tráng, trần ngực dương cương khí.

"Vừa thực sự là nhờ có người, còn không biết người tên gì vậy."

"Khách khí, kỳ thực ta cũng không có làm cái gì, ta tên Sở Ca, bốn phía Sở Ca Sở Ca."

"Tên rất hay, ta tên Tần Nhượng Tinh, đúng rồi Sở Ca tiên sinh, không biết người ở đâu thăng chức?"

"Ha ha, mới vừa từ bên ngoài trở về, đang chuẩn bị tìm việc làm nữa."

Nghe được Sở Ca nói như vậy, Tần Nhượng Tinh giật mình, không khỏi nghĩ đến cái này chính để cho mình sút đầu mẻ trán, nhưng khổ nỗi không tìm được thích hợp chuyện chọn người.

Bất quá, chuyện này có thể không phải là người nào cũng có thể làm, ôm thử một chút xem ý nghĩ, Tần Nhượng Tinh lại cùng Sở Ca hàn huyên tán gẫu những chuyện khác.

Mà này một tán gẫu mới càng thêm kinh ngạc phát hiện, tựa hồ không quản lý mình tán gẫu chuyện gì, Sở Ca lại đều có thể cùng mình cho tới cùng nhau đi, hơn nữa nghe hắn lời nói mặc dù đơn giản trắng ra, nhưng cũng không là loại kia không hề căn cứ nói bậy, ở có mấy lời đề trên, thậm chí có thể làm cho nàng có gan tự nhiên hiểu ra, được ích lợi không nhỏ cảm giác.

Làm Sở Ca đem Audi a8 mở ra thiên kiều tập đoàn dưới lầu, nói một tiếng "Đến", Tần Nhượng Tinh không khỏi sửng sò, nàng phát hiện mình lại có gan chưa hết thò thòm, còn muốn cùng cái này mới vừa quen nam nhân tiếp tục tán gẫu xuống cảm giác.

Mà chính là ở cái cảm giác này điều động, Tần Nhượng Tinh làm ra một cái hay là không tính đắn đo suy nghĩ, nhưng cũng tuyệt đối không thể nói là mù quáng quyết định.

Làm Sở Ca đem xe đình ổn, Tần Nhượng Tinh nhưng không có xuống xe ý tứ, mở miệng hỏi: "Sở Ca tiên sinh, vừa nãy nghe người nói đang muốn tìm việc làm đúng không, thực không dám giấu giếm, ta là thiên kiều tập đoàn chủ tịch, không biết người có hứng thú hay không tới chỗ của ta công tác đây?"

Nhìn một chút ngoài cửa xe thiên kiều tập đoàn nhà lớn, lại nhìn một chút Tần Nhượng Tinh, Sở Ca không khỏi hơi kinh ngạc, nhìn dáng dấp của nàng cũng là không khác mình là mấy lớn, cư nhưng đã là như vậy một cái tập đoàn chủ tịch của công ty?

"Tần tiểu thư, nhận được người đề mắt, chỉ là chúng ta bè nước gặp nhau, người liền như thế tin được ta?"

Tần Nhượng Tinh tựa ở xe chỗ ngồi, tao nhã ngoác ngoác khoe miệng, "Ta đối với ở ánh mắt của chính mình, luôn luôn đều phi thường tự tin, ta cũng tin tưởng Sở tiên sinh nhất định sẽ không để cho ta thất vọng."

Sở Ca cười cợt, "Nếu có thể ở người mỹ nữ như vậy lão tổng thủ hạ công tác, cái kia đúng là kiện chuyện không tồi, chỉ là không biết Tần tiểu thư muốn để ta làm chút gì? Cũng không biết ta có thể thắng hay không mặc cho."

"Ta hi vọng người làm công tác rất đơn giản, người nhất định có thể đảm nhiệm được, cái kia chính là —— làm bạn trai của ta."

"Ế?"

Nhìn Tần Nhượng Tinh hoàn toàn không giống như là đang nói đùa đáng vẻ, Sở Ca không khỏi sửng sốt.

Đón Sở Ca ánh mắt cổ quái, Tần Nhượng Tinh hé miệng cười khẽ, từ trong tay lv bên trong bọc móc ra vài tờ đình cùng nhau a4 chỉ, hướng về Sở Ca đưa tới, "Sở tiên sinh, người xem một chút cái này, người liền biết rồi."

Ánh mắt ở nhận lấy trên tờ giấy mặt quét qua, Sở Ca bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Chương 2: Và mỹ nữ chủ tịch về nhà

Nhìn một chút cái kia bắt mắt tiêu đề, Sở Ca cuối cùng cũng coi như rõ ràng Tần Nhượng Tinh tại sao liều mạng như thế muốn đoạt về cái túi xách kia.

Lấy Tần Nhượng Tinh một cái công ty chủ tịch thân phận, vật này xác thực phi thường trọng yếu, bởi vì đây là một phần hiệp nghị thư, đến vào trong đó nội dung, lại là —— thuê bạn trai.

Cũng không có gấp đáp ứng hoặc là từ chối, Sở Ca cầm trong tay hiệp nghị thư, cẩn thận nhìn lên.

Tần Nhượng Tinh cũng không có lên tiếng quấy rối, yên tĩnh lại tao nhã bắt đầu chờ đợi.

Ở Tần Nhượng Tinh nghĩ đến, ở hiện nay thời đại này, một cái có thể thấy việc nghĩa hăng hái làm, bất kể hỏi báo người, tám phần mười là đáng tin cậy.

Tuy rằng Sở Ca thấy việc nghĩa hăng hái làm phương thức có chút khác loại, nhưng sự thực chính là sự thực, hẳn xác thực giúp mình, hơn nữa mãi đến tận hán đem chính mình đuổi về công ty, trước sau đều không nhắc tới từng ra bất kỳ yêu cầu gì, nếu như không phải là mình lấy ra hiệp nghị thư, hai người đã mỗi người đi một ngã, sau đó e sợ đều sẽ không lại có thêm cái gì gặp nhau.

Mình đã hai mươi lăm, trong nhà lần nữa giục chuyện kết hôn, thậm chí cho mình rơi xuống tới hậu thư, thật sự nếu không mang cái bạn trai trở lại, chỉ sợ cũng bị bức đi tới ra mất con đường.

Vì chuyện này, Tần Nhượng Tinh đã kế hoạch rất lâu, thế nhưng khổ nỗi trước sau không tìm được ứng cử viên phù hợp, mãi đến tận ngày hôm nay gặp phải Sở Ca, cái này để cho mình nhìn không đáng ghét, ngoại trừ ăn mặc keo kiệt một chút, phẩm hạnh ăn nói, còn có khí chất đều tương đối khá nam nhân.

Đến lúc Sở Ca đem tầm mắt ở hiệp nghị thư trên dời, Tần Nhượng Tinh mới lần thứ hai đã mở miệng.

"Sở tiên sinh, đối với phần này thỏa thuận, người có nghi vấn gì, hoặc là không hài lòng địa phương sao?"

Sở Ca hiện tại xác thực rất cần công việc, mà loại này giả trang bạn trai sự tình, chẳng những có tiền có thể kiếm lời, hơn nữa hiển nhiên sẽ rất thú vị, có sao mà không làm đây?

Đón Tần Nhượng Tinh ánh mắt, Sở Ca cười nói: "Thỏa thuận phương diện, ta ngược lại là không có cái gì cảm thấy không thích hợp, chính là ta không xác định có thể làm được hay không, bất quá ta nghĩ ta có thể tận lực đi thử một lần."

"Vậy ta liền cầu chúc chúng ta có thể hợp tác vui vẻ, như vậy, chúng ta trước tiên rèn luyện mấy ngày, tăng tiến một hồi lẫn nhau hiểu rõ, các loại (chờ) bảo đảm sẽ không lời thời điểm ta liền mang người hỏi một chuyến gia,"

"Người là ông chủ, nghe lời người."

"Hừm, như vậy, sau đó lúc không có người, người cũng đừng gọi lão bản ta, trực tiếp gọi ta tiểu tinh, người gọi càng thuận miệng, sau đó liền càng không dễ dàng lời."

"Được rồi, lão... Tiểu tinh." Lúc này, ngược lại không là Sở Ca có ý, trong chớp mắt thay đổi xưng hô, hẳn thật là có điểm không quen.

Sở Ca nói xong, Tần Nhượng Tinh hơi có chút bất đắc dĩ vuốt ve sợi tóc, khe khẽ lắc đầu, "Lại gọi một lần thử xem."

"Tiểu tinh?"

"Này là được rồi, đây là ta một ít tư liệu, người cầm đi tìm hiểu một chút."

"Được rồi tiểu tinh."

Kêu lên một lần, lại gọi lần thứ hai liền trôi chảy hơn nhiều, Sở Ca vừa tiếp nhận Tần Nhượng Tinh tư liệu, yên tĩnh trong xe bỗng nhiên vang lên một trận chuông điện thoại di động.

Cũng không cần xem ra điện biểu hiện, chỉ nghe thấy này "Nữ nhân tội gì làm khó dễ nữ nhân" đặc thù tiếng chuông, Tần Nhượng Tinh liền biết đây là mẫu thân nàng gọi điện thoại tới, không khỏi cười khổ lấy ra ra bản thân iphone5s, nhận nghe điện thoại.

"Mẹ, ta hiện tại đang họp đây, chờ một lát cho người trả lời điện thoại có được hay không?"

"Mở cái gì sẽ mở hội? Ít cầm bộ này lừa gạt ta."

Tần Nhượng Tinh lời còn chưa dứt, bên trong điện thoại liền truyền tới một vô cùng hung hăng phụ nữ âm thanh, liền Sở Ca đều nghe xong cái rõ ràng rằng, Tần Nhượng Tinh khòe miệng cười khổ không khỏi càng nồng.

Thanh âm trong điện thoại kéo dài đầy đủ hơn một phút đồng hồ thời gian, Sở Ca dứt quãng nghe được chút đôi câu vài lời, đại khái chính là ở giục hôn nhân đại sự của nàng, nói cái gì phải cho nàng sắp xếp ra mắt cái gì.

"Mẹ, ta có bạn trai, ta..."

"Có bạn trai? Hành, vậy người ngày mai sẽ dẫn hắn trở về, để ta nhìn kỹ hẵng nói."

"Mẹ, ngày mai thật không được, ta chân uy, ta... Alo? Mẹ?"

Tần Nhược Tinh bất đắc dĩ gõ gõ cái trán, thả xuống đã bị mẫu thân cắt đứt điện thoại.

"Sở Ca, xem ra chúng ta hành trình cần sớm."

"Nhưng là người chân?"

"Ta mẹ cũng mặc kệ cái này, ai..."

Nhìn Tần Nhược Tinh có chút sừng đỏ mắt cá chân, Sở Ca do dự một chút, nói: "Nếu như vậy, không bằng ta giúp người đề nghị một cái đi, ta bao nhiêu sẽ điểm xoa bóp thủ pháp."

Kỳ thực Tần Nhược Tinh chân uy cũng không phải rất nghiêm trọng, qua mấy ngày cũng là có thể được rồi, hơn nữa Sở Ca trước cảm giác mình nếu như chủ động nói ra sẽ có vẻ đường đột, cũng không có xách này một tra, bất quá từ tình huống bây giờ đến xem, không giúp nâng trị liệu một hồi, vẫn đúng là liền không xong rồi.

"Vậy thì phiền phức, thử xem đi."

"Ta nói tiểu tinh, người không cho ta gọi người ông chủ, người nhưng dù sao cùng ta khách khí như vậy, này nếu để cho trong nhà của người người nhìn thấy, còn không đến lời a?"

Tần Nhược Tinh sững sờ, ngẫm lại cũng thực sự là có chuyện như vậy, gật gật đầu, "Hừm, ta chú ý."

Đang khi nói chuyện, Sở Ca rời khỏi lối tịch, để Tần Nhược Tinh đem lui người trực, khoát lên bắp đùi của chính mình trên.

Không thể không nói, Tần Nhược Tinh khắp toàn thân mỗi một tác đều là đẹp đẽ như vậy, liền ngay cả nàng chân cũng không ngoại lệ.

Đạp ở mắt mẽ giày cao gót trên này con chân phải không chỉ trơn bóng không chút tí vết, hơn nữa vô cùng khéo léo, êm dịu ngón chân giáp thật giống như từng viên một óng ánh trần châu, da đề thật giống như là hải nhi bình thường mềm mại.

Tuy rằng Sở Ca cũng không có luyến đủ phích, nhưng vẫn là tự đáy lòng than thở một hồi, nhìn vài giây mới đưa sự chú ý chuyển tới nàng uy đến vị trí, lập tức đưa tay ra.

"Nơi này đau sao?"

"Không đau."

"Vậy này bên trong đây?"

"Ờ... Đau."

Tìm đúng địa phương, Sở Ca ngẩng đầu lên nói rằng: "Tiểu tinh, lần thứ nhất có thể sẽ có chút thống, bất quá nhện một chút là tốt rồi, ta muốn bắt đầu rồi a?"

Sở Ca nói xong câu đó liền có điểm hối hận rồi, lời này làm sao nghe làm sao có chút lời kéo người ta mơ màng, cũng may Tần Nhược Tinh tựa hồ cũng không có có ý thức đến trong lời này không thích hợp, chỉ là nhàn nhạt "Ừ" một tiếng.

Theo Sở Ca bàn tay lớn thoáng phát lực, trong không khí liền truyền ra "Rắc" một tiếng, Tần Nhược Tinh đôi mi thanh tú hơi một tức, sờ môi hừ một tiếng.

Tuy rằng chỉ là bởi vì đau đớn mà theo bản năng hừ nhẹ, nhưng nhưng thật giống như là nữ nhân ở trên giường mới có thể phát ra than nhẹ, nghe vào Sở Ca bên trong tai, không khỏi lại có chút thay lòng đổi dạ.

Thật không phải Sở Ca đối với mỹ nữ sức đề kháng yếu, mà là Tần Nhược Tinh hết thay đều là như vậy khiến người ta muốn ngừng mà không được, cũng chính là Sở Ca ở này, phỏng chừng nếu như đôi người đàn ông, lúc này cũng sớm đã thú huyết sôi trào, một mặt Trư Ca tướng.

Sở Ca bàn tay lớn ở này con trên chân ngọc lại vò bóp mấy cái, lúc này mới ngẩng đầu lên, "Tiểu tinh, thử hoạt động đây, nhìn khỏe chưa."

Tần Nhược Tinh sững sờ, ánh mắt có chút hoài nghi, bất quá nàng không nói gì, gật gù, theo lời nhẹ nhàng hoạt động một chút mắt cá chân, lập tức trên

mặt lại lộ ra thần sắc cổ quái.

Vấn đúng là không thể nào đau? Đây cũng quá lập tức rõ ràng chứ?

Tần Nhược Tinh đương nhiên sẽ không biết, Sở Ca từng ở cỡ nào nguy hiểm cùng ác liệt điều kiện dưới sinh tồn qua, trình độ như thế này bị thương, đối với hắn mà nói chỉ có điều là trò đùa trẻ con, cái gọi là bệnh lâu thành lương y, nếu như hắn liền điểm ấy thủ đoạn đều không có, vậy hắn sớm liền không biết chết qua bao nhiêu lần.

Thông qua Tần Nhược Tinh kinh ngạc về mặt, Sở Ca liền biết nàng không sao rồi, khẽ mỉm cười, nói câu "Mấy ngày gần đây không cần làm quá kịch liệt vận động", liền buông nàng xuống chân, tiếp tục xem ra Tần Nhược Tinh tư liệu đến.

Đây là một phần tương đương tường tận tư liệu, bên trong bao quát năng sinh nhật, chòm sao, học tập cùng công tác trải qua, thích cùng chán ghét đồ vật, đã từng từng làm 囚 sự vãn vãn, thậm chí còn có năng 88, 62. 89 ngạo nghễ số đo ba vòng.

Mà tối làm cho người ta không nói được lời nào chính là, Tần Nhược Tinh sở dĩ như thế tuổi trẻ liền thành thiên kiều tập đoàn chủ tịch, là bởi vì nàng ở hai mươi tuổi thời điểm mua mười chú vé xổ số, lập tức ở giữa 5000 vạn giải thưởng lớn.

Cũng không có tác dụng đi quá lâu thời gian, Sở Ca liền đem những thứ đồ này cũng cái thuộc lâu, Tần Nhược Tinh thì lại xuống xe, đi vào bên trong đại lâu sắp xếp một hồi công tác phương diện sự tình.

Xế chiều hôm đó, Tần Nhược Tinh mang theo Sở Ca đi thay đổi một áo liền quần, hai người liền ngồi lên rồi một chiếc đi hướng về kinh đô máy bay.

Trên phi cơ, Tần Nhược Tinh không ngừng đối với Sở Ca đưa ra đủ loại vấn đề, mà Sở Ca tất cả đều đối đáp trôi chảy, Tần Nhược Tinh không khỏi âm thầm cảm khái, chính mình cũng thật là tìm đúng rồi người, nhìn Sở Ca một mặt chắc chắn về mặt, một trái tim cũng dần dần chân thật rất nhiều.

Chang vạng, máy bay chậm chậm hạ xuống, làm một đối với nam nữ trẻ tuổi đi ra sân bay, ngay lập tức sẽ hấp dẫn từng đạo từng đạo kinh diễm ánh mắt.

Nam thân mang một thân trắng tấp âu phục, tuy rằng không thể nói là nhiều soái, thế nhưng khuôn mặt đường nét cường tráng, nhìn qua khí vũ hiên ngang, trong lúc vung tay nhắc chân đều lộ ra một loại bùng bùng anh khí.

Nữ thì lại ăn mặc Chanel nát hoa quần dài, đen bóng tóc dài trút xuống như thác nước, dung nhan tinh xảo thật giống như chỉ có tranh châm biếm bên trong mới sẽ nhân vật xuất hiện, theo nàng bước động tạo nhã bước tiến, làm cho người ta một loại cao quý nhưng cũng không lạnh lùng khí chất.

Chuyện này đối với nam nữ trẻ tuổi, chính là Tần Nhược Tinh cùng Sở Ca.

Tần Nhược Tinh cũng không có sớm thông báo trong nhà, vì lẽ đó không có ai tới đón, hai người gọi một chiếc xe taxi, ở dọc theo đường thương trong điểm mua chút hoa quả cùng dinh dưỡng phẩm, liền thẳng đến Tần Nhược Tinh gia mà đi.

"Sở Ca, một hồi đến nhà ta, người làm hết sức bớt nói, ba mẹ ta cái kia quan khả năng cũng còn tốt qua một điểm, thế nhưng muội muội ta nhưng là cá nhân tình, tuyệt đối đừng bị nàng nhìn ra cái gì kể hồ đến."

Làm xe taxi ở một cái cửa tiểu khu dừng lại, hai người xuống xe, Tần Nhược Tinh có chút sốt sắng dãn dò, vừa nghĩ tới nàng cái kia sinh đôi muội muội, nàng liền có chút đau đầu.

"Yên tâm đi, ta người này tuy rằng không có gì lớn bản lĩnh, tùy cơ ứng biến năng lực còn tạm tạm, đi một bước xem một bước đi."

Lần này, nhìn Sở Ca tùy ý lại thông dong nụ cười, Tần Nhược Tinh trong lòng nhưng không có chân thật bao nhiêu, dù sao nàng so với ai khác cũng giải chính mình sinh đôi muội muội, muốn giấu diếm được nàng, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

Bất quá chuyện đến nước này, cũng xác thực chỉ có thể như Sở Ca nói như vậy, đi một bước xem một bước.

Hơi có chút sốt sắng thở phào, Tần Nhược Tinh chủ động kéo lại Sở Ca cánh tay, thấy hắn hướng về chính mình nhìn lại, có chút không nói gì giải thích: "Sở Ca, hiện tại người nhưng là bạn trai của ta, ta đều không có chê người chiếm ta tiện nghi đây, người cũng biểu hiện tự nhiên một điểm."

Liền như vậy, hai người nghiêm chỉnh một bộ nhiệt tình yêu lữ dáng vẻ, đi vào một đồng đơn nguyên lâu, ở bên trong thang máy lại sửa sang lại vật áo, đang xác định lẫn nhau trên người cũng không có cái gì không thích hợp sau khi, thang máy cũng đến địa phương.

Đi ra thang máy, Tần Nhược Tinh cùng Sở Ca rồi hướng coi một chút, rốt cục đề vang lên một tấm phòng Đạo môn trên chuông cửa.

Chương 3: Giả con rể tới cửa

Rất nhanh, một cái ăn mặc quần áo ở nhà mỹ phụ trung niên liền mở cửa, nhìn thấy Tần Nhưộc Tinh đầu tiên là sững sờ, rất nhanh lại đưa mắt nhìn sang một bên Sở Ca.

"Tiểu tinh, người không phải nói rõ thiên trở về sao? Còn có vị này chính là..."

Sở Ca vừa muốn tự giới thiệu mình một chút, Tần Nhưộc Tinh nhưng trước tiên hần một bước đã mở miệng, đỏ mặt, có chút ngượng ngùng nói nói: "Mẹ, bên trong điện thoại không phải nói cho người sao, đây là bạn trai ta, Sở Ca."

Nhìn Tần Nhưộc Tinh một bộ con gái nhỏ gia gia nhăn nhó tư thái, Sở Ca thực sự là rất khâm phục.

Này vẫn là cái kia ung dung tao nhã Tần chủ tịch sao? Nhân vật này tiến vào cũng quá nhanh đi? Liền diễn kỹ này, nếu như đi đóng phim tuyệt đối là một pháo gặp may a!

Trong lòng than thở Tần Nhưộc Tinh hành động, Sở Ca khiêm cung đối với Tần mẫu chào một cái, kêu một tiếng "Bá mẫu tốt."

"Há, tiểu sở a, đến đến đến, mau vào ốc, tiểu tinh người cho tiểu sở cầm song dép, ta nói người đưa nhỏ này cũng thật đúng, trở về cũng không biết sớm chào hỏi, người xem ta điều này cũng không có gì chuẩn bị, việc này chính."

Tần mẫu một bên nhiệt tình lại nát thao bất chuyện, một bên âm thầm đánh giá Sở Ca, quay đầu lại rồi hướng buồng trong hô một tiếng, "Lão Tần a, người đại cô nương mang đối tượng trở về, mau chạy ra đây."

Một cái tóc ngắn mặt chữ quốc, vóc người khôi ngô, xem ra không giận tự uy hán tử trung niên đi vào phòng khách, gật gật đầu, ngữ khí có chút hồ hững nói tiếng "Trở về", liền dùng xem kỹ ánh mắt đối với Sở Ca quan sát đến.

Nhìn thấy phụ thân nghiêm mặt đi ra, Tần Nhưộc Tinh liền cảm thấy được không khí tựa hồ cũng trở nên nghiêm nghị lên, không tự chủ được có chút ngột ngạt cùng hoảng loạn, một trái tim không khỏi "Thùng thùng" tăng nhanh nhảy lên, nàng bản coi chính mình đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng mà thẳng đến lúc này nàng mới phát hiện, chính mình vẫn là đánh giá cao chính mình.

Coi như nàng đã lớn rồi, thậm chí còn trở thành một cái công ty lão tổng, nhưng đối với nàng cái này nghiêm khắc phụ thân vẫn là rất kính nể, đặc biệt là ở loại này mang theo giả bạn trai về nhà tình huống, nàng thật sợ làm nửa đời cảnh sát hình sự phụ thân, liếc mắt là đã nhìn ra hần cùng Sở Ca trong lúc đó vấn đề.

Ở tần nham đánh giá Sở Ca đồng thời, Sở Ca cũng ở không được dấu vết đánh giá tần nham.

Từ tần nham nội liếm mà ánh mắt sắc bén bên trong không khó nhìn ra, điều này hiển nhiên là cái tác phong cường tráng, trong mắt không cho hạt cát chủ nhân, Sở Ca mặc vào dép, đầu óc nhanh chóng chuyển động, cũng không có như đối với Tần mẫu như vậy hơi cúi người chào, mà là đứng tiêu bản lưu trực, âm thanh vang dội, đứng mực nói rằng: "Bá phụ được!"

Tần nham hơi sững sờ, nhìn chăm chăm Sở Ca con mắt vài giây, gằn bướng biểu hiện trên mặt thoáng ung dung một chút, "Hừm, vào nhà ngồi đi."

Nhìn phụ thân hơi làm nổi lên một chút khóe miệng, Tần Nhưộc Tinh nhất thời liền có chút há hốc mồm, từ nàng ghi việc bắt đầu, hầu như liền chưa từng thấy phụ thân nụ cười, này Sở Ca thật là có năng lực, một câu vấn an lại liền có thể làm cho phụ thân cho hần sắc mặt tốt?

"Tiểu tinh, xuống lầu mua ít thức ăn đi."

Tần Nhưộc Tinh chính sững sờ đây, ngồi ở trên ghế salông tần nham nhìn nàng một cái nói.

"Ba, người ta vừa mới trở về, để ta hít sẽ nói sau đi?" Tần Nhưộc Tinh còn chưa kịp thở một hơi, một trái tim liền lại nâng lên, cha nàng này hiển nhiên là muốn muốn đem nàng chi đi, đơn độc cùng Sở Ca tâm sự tiết tấu a?

"Cho người đi liền đi, ta tần nham nữ nhi lúc nào trở nên hư dễ như vậy? Đừng ở chúng ta dưới lầu chợ bán thức ăn mua, đi đại nhuận phát, nơi đó rau dưa mới mẻ."

Tần Nhưộc Tinh thầm cười khổ, điều này hiển nhiên là muốn đem mình chi xa một chút, để cho mình tối nay trở về, đem ánh mắt nhìn về phía mẫu thân, làm nũng nói: "Mẹ, người xem cha ta a, ta mới vừa về nhà một lần liền bắt nạt ta."

Tần mẫu nhìn một chút Tần Nhưộc Tinh, lại nhìn một chút Sở Ca, thoáng do dự một chút, nói: "Người nha đầu này, ai bảo người không sớm hướng về gia gọi điện thoại? Trong nhà này không có thứ gì, người để ta lấy cái gì chiêu đãi người ta tiểu sở?"

Thấy Tần Nhưộc Tinh còn muốn nói điều gì, Tần mẫu lại tiếp tục nói: "Mau đi đi, người không đói bụng người ta tiểu sở còn đói bụng đây."

Mẫu thân đều nói như vậy, Tần Nhược Tinh cũng không cách nào phản bác nữa cái gì, không thể làm gì khác hơn là chuyển hướng Sở Ca nói: "Ngươi theo ta cùng đi chứ."

Sở Ca trong lòng buồn cười, Tần Nhược Tinh điều này hiển nhiên là ở làm chuyện vô ích a, cha mẹ của nàng ý tứ đều rõ ràng như vậy, làm sao có khả năng sẽ thả chính mình đi?

Đúng như dự đoán, Tần mẫu lập tức liền tiếp nhận thoại tra, "Tiểu sở lần đầu tiên tới chúng ta, ngươi liền không ngại ngừng khiến gọi người ta? Ngươi lúc nào trở nên như thế chán từ người? Tách ra một hồi cũng không được?"

Lúc này, Tần Nhược Tinh là triệt để không có chiều, chỉ có thể mặt mờ đưa cho Sở Ca một cái ánh mắt, biểu đạt "Ngươi xem đó mà làm thôi" ý tứ, bắt đầu đi xoay người ra cửa.

"Các ngươi gia hai trước tiên trò chuyện, ta đi tẩy chút hoa quả." Các loại (chò) Tần Nhược Tinh đóng cửa phòng, Tần mẫu cười ha ha nói một câu, cũng xoay người tiến vào nhà bếp.

Trong phòng khách, chỉ còn dư lại Sở Ca cùng tần phụ.

"Tiểu tử, sẽ chơi cờ sao?"

"Sẽ điếm." Sở Ca gật gù.

"Đến, nhân rồi cũng là nhân rồi, theo ta dưới mấy bàn."

Thấy Sở Ca gật đầu, tần nham ở trong một ngăn tủ mặt cầm làm ra một bộ cờ vua, ở cạnh đông tường trên bàn dọn xong bàn cờ, dù bận vẫn nhân ngồi ở bên cạnh bàn trên ghế.

Nghiêm túc ngồi ở tần nham đối diện, Sở Ca đem quân cờ từng cái dọn xong, đứng mực cười nói, "Bá phụ, ngài là trưởng bối, ngài trước hết mời đi."

"Vậy ta liền không khách khí." Tần nham cũng không có khiêm nhượng, gật gù, liền bắt đầu nâng kỳ roi từ, Sở Ca ngồi nghiêm chỉnh, cùng hắn đánh cờ lên.

Hai người cờ phong đều là ác liệt tàn nhẫn, thẳng thắn trực tiếp, đi chưa được mấy bước, bàn trên mặt thể cuộc liền kịch liệt lên.

Nhưng mà ngay ở nên Sở Ca bước kế tiếp rất then chốt kỳ thời điểm, tần nham bỗng nhiên đã mở miệng.

"Tiểu tử, họ tên?"

"Sở Ca, sở Bá Vương sở, một đường khai hoàn ca ca!"

Đối với tần nham bàn hỏi, Sở Ca sớm có chuẩn bị tâm lý, mà tần nham chọn vào lúc này bắt đầu, hiển nhiên là rất có chú trọng.

Thế cờ trên chính là thận trọng từng bước, hơn nữa tần nham trước trước sau đều không nói gì, chỉ có trên bàn cờ leng keng mạnh mẽ roi từ tiếng, không khí này cũng là một cách tự nhiên trở nên nghiêm nghị sốt sắng lên đến.

Ở thời khắc như vậy đột nhiên đặt câu hỏi, thế tất sẽ làm cho người ta rất lớn áp lực trong lòng, nếu như trong lòng có quỷ, tất nhiên do dự, sắc mặt do dự, ánh mắt lấp lóe, so với bình thường càng dễ dàng lộ ra kẽ hở.

Không thể không nói, tần nham sách lược không có sai, đừng nói là người bình thường, ở hắn tên này lão cảnh sát hình sự trước mặt, coi như là được qua nhất định huấn luyện quân cảnh nhân viên cũng có thể sẽ lòi.

Đáng tiếc hắn gặp phải chính là Sở Ca, nếu như liền cửa ải này đều không qua được, hắn ở đã từng trong tổ chức, cũng không xứng nắm giữ "Bá Vương" cái này để bất cứ kẻ địch nào nghe tiếng đã sợ mất mặt tên gọi.

Về mặt thông dong trả lời một câu, ở tần nham ánh mắt sáng quắc nhìn mình chăm chăm đồng thời, Sở Ca bỗng nhiên khẽ mỉm cười, lại nói tiếng ngựa gỗ, giờ lên bàn trên mặt một con cờ, "Đùng" xoá sạch tần nham một cái "Pháo".

Tần nham sửng sở, lúc này mới phát hiện mình lại xem lọt một nước cờ, hơi trong thất thần lại bật thốt lên hỏi một tiếng: "Giới tính?"

Nghe được vấn đề này, Sở Ca biết đây là một cái lão cảnh sát hình sự bệnh nghề nghiệp, cố nén suy nghĩ muốn bật cười kích động, về mặt bất biến trả lời: "Nam!"

Sở Ca về mặt không có thay đổi gì, đúng là tần nham có chút nét mặt già nua đỏ lên, chính mình làm nửa đời cảnh sát hình sự, lại ở một tên tiểu bối trước mặt làm mất đi lớn như vậy người.

Bất quá quần bách quy quần bách, tần nham xem Sở Ca nhưng là hợp mắt rất nhiều, tiểu tử này ánh mắt trong suốt, anh khí bừng bừng, cờ phong vững vàng, thấy thế nào cũng không giống như là nữ nhi tìm đến lừa gạt chính mình lão hai cái bia đỡ đạn.

Ở não loạn một chuyện cười sau khi, tần nham một lát không lên tiếng, ngưng lỏng mày trầm tư, đem toàn bộ sự chú ý đều đặt ở thế cờ trên.

Tần nham đã rất lâu chưa từng gặp qua đối thủ, mà Sở Ca kỳ nghệ hiển nhiên rất cao, hẳn rốt cục có thể thoải mái cùng người ở thế cờ trên chém giết một phen.

Đáng tiếc, cứ việc tần nham đã toàn lực ứng phó, nhưng ở Sở Ca thế như chẻ tre tiến công dưới, hẳn vẫn là rất nhanh sẽ thua trận, đệ nhất bàn lấy hoàn toàn thất bại cáo chung.

"Tiểu sở, kỳ dưới không sai, trở lại một bàn?"

Tuy rằng thắng tần nham, nhưng Sở Ca trên mặt không có bất kỳ thấp thỏm, vẻ mặt như cũ thông dong chắc chắn, rất thẳng thắn gật gật đầu.

Bàn thứ hai, đệ tam bàn, đệ tứ bàn... Trong lúc vô tình, hai người đã liên rơi xuống ngũ bàn, mà kết quả, tất cả đều là lấy Sở Ca toàn thắng mà kết thúc.

Ngay ở hai người xuống tới đệ lục bàn cờ thời điểm, cửa truyền đến tiếng cửa mở, tiếp theo, mang theo bao trùm tử món ăn Tần Nhượng Tinh đi vào.

Hướng về trong phòng vừa nhìn, chỉ thấy phụ thân hắn chính diện trầm như nước, cau mày, trong ánh mắt lộ ra một cỗ khí sát phạt, nàng không khỏi trong lòng hơi hồi hộp một chút.

"Ba, ta đã trở về."

Thử kêu tần nham một tiếng, thế nhưng là không có được bất kỳ đáp lại, tần nham thậm chí ngay cả không hề liếc mắt nhìn nàng một chút, nàng này một trái tim nhất thời liền nguội lạnh.

"Cái này Sở Ca đến cùng ở làm cái gì? Đến trước không phải còn nói mình tùy cơ ứng biến năng lực rất mạnh sao? Làm sao liền đem bầu không khí biến thành bộ dáng này?"

Thả xuống món ăn, Tần Nhượng Tinh có chút thấp thỏm đi tới bên cạnh hai người, vừa nhìn thế cờ trên tình thế, trong đầu lại là "Vù" một tiếng.

"Sở Ca, ngựa gỗ, nên ngựa gỗ rồi."

Bỏ ra vẻ tươi cười, Tần Nhượng Tinh cố ý chỉ một chiêu nước cờ dở, đồng thời âm thầm đối với Sở Ca nháy mắt ra dấu, ra hiệu hắn đừng như thế tích cực, mau mau thả nhường, để cha nàng đem bàn cờ này thắng.

Nhưng mà làm cho nàng suýt chút nữa không có tức giận đi chính là, Sở Ca thậm chí ngay cả không hề liếc mắt nhìn nàng một chút, một cái ác liệt bay trượng, đồng thời trong miệng nói ra hai chữ: "Tướng quân!"

Tần nham cẩn thận liếc mắt nhìn thế cờ, thở dài, lắc lắc đầu, "Thua, lại thua."

Tần Nhượng Tinh cũng nhìn thế cờ, vẻ mặt có chút đại ra, trong lòng một mảnh cay đắng, ở nàng nghĩ đến Sở Ca xem như là đưa nàng ba đặc tội thấu thấu, chỉ sợ bọn họ hai này ra hí cũng coi như là diễn đến cùng.

Tần Nhượng Tinh bên này trong lòng như ăn hoàng liên tựa như khổ, Sở Ca nhưng cười khẽ với nàng, không chút nào nửa điểm làm đánh sự tình nên có thái độ.

Nhưng mà đúng vào lúc này, để Tần Nhượng Tinh một trăm không nghĩ tới sự tình phát sinh.

Tần nham tiến vào trứu lông mày dần dần triển khai, trong mắt ác liệt dần dần biến mất rồi, ở hắn tầm này nghiêm túc thận trọng trên mặt lại lộ ra nụ cười.

Hắn đầu tiên là nhìn Sở Ca mỉm cười, khi hắn đem tầm mắt chuyển tới Tần Nhượng Tinh trên mặt thời điểm, rất nhanh sẽ lại biến thành sang sảng cười to!

"Ha ha ha, tiểu tinh a, người ánh mắt có thể thật không tệ, tiểu sở lại dám cùng ta như thế không khách khí, liên tục sáu bàn giết ta đánh toi bời, không có chút nào giấu giếm điểm điểm, hay, hay a! Đây mới là thật nam nhân!"

Tần nham sang sảng cười, không biết Sở Ca đã rất giấu giếm điểm điểm, chỉ có điều lấy hắn trình độ, căn bản là không thấy được.

Tần Nhượng Tinh cũng theo cười, chỉ có điều cười khô cằn, cười đầu óc mơ hồ, không hiểu ra sao, hoàn toàn không nghĩ ra đây rốt cuộc là cái tình huống thế nào.

Mặc dù nàng hàm dưỡng vô cùng tốt, nhưng lúc này lại cũng không nhịn được ở trong lòng văng tục, "Đệt! Cái này cũng được?"

Chương 4: Dao động lão cảnh sát hình sự

Trong phòng bếp, Tần mẫu nghe thấy bạn già nhí sang sáng tiếng cười, tâm tình cũng thanh tĩnh lại, cười khanh khách bưng một bàn tử đã sớm tẩy đến nửa ngày cây nho đi ra.

"Tiểu sở, đem chúng ta lão Tần thắng? Kỳ nghệ không sai a! Đến, ăn chút cây nho, đợi lát nữa bá mẫu làm cho người điếm ăn ngon, hảo hảo cùng người tiếp cái phong."

Sở Ca thật giống như thực sự là trở lại nhà mình tựa như, một chút cũng không có khách khí, tóm viên cây nho, cười ha hả nói: "Cám ơn bá mẫu, vẫn là ta cho các người nhĩ lão làm cơm đi, để cho các người nếm thử thủ nghệ của ta."

"Người còn có thể làm cơm?" Tần mẫu ánh mắt sáng lên.

"Bao nhiêu sẽ điếm."

"Ít đến, tiểu tử người khẳng định lại là khiêm tốn, mới vừa mới nói được chơi cờ người liền nói bao nhiêu sẽ điếm, còn không là giết cho ta cái tội bởi hoa lá?"

Ở tần phụ Tần mẫu nụ cười thỏa mãn bên trong, Sở Ca cũng theo cười, rất có loại người một nhà đoàn tụ, vui dung dung cảm giác.

Duy nhất không phải thật tâm đang cười, chính là Tần Nhược Tĩnh, mãi đến tận hiện tại nàng còn không làm rõ ràng được tình hình, không nghĩ ra phụ thân đến cùng ở cao hứng cái gì kình?

"Tiểu tinh a, người đứa nhỏ này cũng thật đúng, nếu tìm tiểu sở tốt như vậy đối tượng, liền nên sớm một chút mang về nhà đến để chúng ta nhìn mà, chúng ta bây giờ nhìn thấy, trong lòng liền chân thật, này thật tốt đúng hay không?"

Mãi đến tận bên tai truyền đến mẫu thân âm thanh, Tần Nhược Tĩnh lúc này mới ngưng ngừng cười cợt, đáp một tiếng "Đúng".

Mà nàng cười mĩa xem ở tần phụ Tần mẫu trong mắt, thật giống như là ở e thẹn tựa như, trong lòng không khỏi càng thêm hài lòng.

"Đúng rồi, tiểu tinh, người cùng tiểu sở là tại sao biết? Cùng mẹ nói một chút?"

"Chúng ta là ở một lần giao lưu hội trên nhận thức, Sở Ca là một cái ít công ty lão tổng." Tần Nhược Tĩnh ẩn lại trước biên tốt kịch bản nói rằng.

Nhưng mà làm cho nàng vạn muôn vạn không nghĩ tới chính là, vừa lúc đó, Sở Ca lại đang hoàng trịnh trọng đã mở miệng, "Tiểu tinh, ta cần thận suy nghĩ một chút, liên quan với chuyện của hai ta, vẫn là không nên cùng bá phụ bá mẫu nói dối tốt hơn."

Nghe được câu này, tần phụ Tần mẫu không khỏi sửng sò, mà Tần Nhược Tĩnh quả thực không thể tin vào tai của mình, một khuôn mặt tươi cười xoay lại rõ ràng hạ xuống.

"Sở Ca, người nói cái gì đó, cái gì nói dối không nói lão, chúng ta..."

Tần Nhược Tĩnh là thật sự cuống lên, nàng làm sao cũng nghĩ không thông, ở này tình thế một mảnh tốt đẹp tình huống, Sở Ca đến cùng ở đánh ngọn gió nào?

"Câm miệng! Tiểu sở, người nói, đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Tần nham nhíu mày lên, ôn hòa ánh mắt trong nháy mắt một lần nữa trở nên sắc bén, chuyển hướng Sở Ca hỏi.

"Bá phụ, bá mẫu, là như vậy, kỳ thực ta căn bản là không phải cái gì ít công ty lão tổng."

Thật giống như không nhìn thấy Tần Nhược Tĩnh đang liều mạng đối với mình nháy mắt tựa như, Sở Ca về mặt bình tĩnh nói, khi hắn nói xong, Tần Nhược Tĩnh sắc mặt càng khó coi, Tần mẫu có chút mờ mịt thất thần, tần nham lông mày cũng trứ càng sâu.

"Vậy người... Đến cùng là làm cái gì?"

"Ta trước ở nước ngoài làm công, vừa về nước không lâu, tạm thời vẫn không có công tác, trên thực tế liền ngay cả trên người ta này đất giá âu phục, còn có đưa cho ngài nhĩ lão hoa quả cùng dinh dưỡng phẩm, đều là tiểu tinh mua."

Tần nham nheo lại một đôi chim ưng giống như sắc bén con mắt, nụ cười trên mặt đã hết mức tiêu tan, Tần Nhược Tĩnh cùng Tần mẫu đều biết, đây là hắn nổi giận điếm báo.

"Nói như vậy, người cùng tiểu tinh trong lúc đó luyện ái quan hệ cũng đều là giả? Người chính là nàng tìm đến, kết phùng lại đây gạt chúng ta lão hai

cái?"

"Xong, toàn xong, tại sao lại như vậy?" Tần Nhược Tĩnh ở trong lòng tự lẩm bầm, tiểu khắp khuôn mặt là hồn bay phách lạc.

Nhưng mà lại một lần nữa làm cho tất cả mọi người đều không nghĩ tới chính là, lần này Sở Ca nhưng lắc đầu một cái, đứng mực nói rằng: "Không, bá phụ ngài hiểu lầm, ta cùng tiểu tinh là chân tâm yêu nhau, tiểu tinh sở dĩ sẽ nói như vậy, là sợ ngài nhị lão xem thường ta, là ở bận tâm ta tôn nghiêm."

Vốn là, tần nham đã chuẩn bị đem Sở Ca đuổi đi ra cửa, thế nhưng nghe được câu này lại lập tức sùng sốt, hần nhìn đồng dạng ở sững sờ Tần Nhược Tĩnh một chút, không hiểu hỏi: "Nếu là như vậy, vậy ngươi tại sao muốn chủ động thẳng thắn chuyện này?"

Sở Ca ngại ngừng gãi gãi đầu, một mặt chân thành nói rằng: "Bá phụ, nói ngài khả năng không tin, nhưng khi ta nhìn thấy ngài nhị lão thời điểm, liền cảm thấy đặc biệt đặc biệt thân thiết, các ngươi đối với ta tốt như vậy, ta thực sự không đành lòng lừa dối các ngài, mà lại nói thật sự, ta cũng không cảm thấy ta không xứng với tiểu tinh, ta cũng có tự tin có thể ở trong vòng mấy năm, ở sự nghiệp trên đạt được không kém gì tiểu tinh thành công."

Nhìn thẳng Sở Ca con mắt, tần nham đầy đủ nhìn hần sắp tới một phút, trong phòng không khí cực kỳ nghiêm nghị, mỗi người đều có thể rõ ràng nghe thấy mình tiếng thở.

Bỗng nhiên, tần nham không hề có điểm báo trước nhếch miệng nở nụ cười, vỗ vỗ Sở Ca vai, tán thưởng nói: "Được! Được! Được! Khá lắm có chí khí, vẫn là câu nói kia, như ngươi vậy đàn ông, mới là thật nam nhân!"

Làm tần nham càng ngày càng sang sảng tiếng cười ở trong phòng vang vọng, Tần Nhược Tĩnh căng thẳng thần kinh rốt cục lỏng xuống, này liên tiếp sợ bóng sợ gió thật đúng là cho nàng dọa sợ, cái trán chảy ra mồ hôi, tu kiệt hai chân cũng có chút như nhũn ra.

Bất quá, nàng cũng thật sự càng ngày càng khâm phục Sở Ca, tuy rằng hần không có đề động tác võ thuật ra bài, nhưng trải qua hần vừa nói như thế, cha của chính mình lại có thể như vậy thoải mái cười to, nụ cười như thế, nàng thậm chí xưa nay sẽ không có ở cha nàng trên mặt gặp.

Đối lập ở tần phụ, Tần mẫu trên mặt vẻ mặt liền có chút khó coi, đối lập ở tiểu tử nghèo, nàng vẫn là càng yêu thích kim quy tế, cũng lo lắng Sở Ca là ở ham muốn chính mình con gái lớn tiền.

"Tiểu sở, ngươi vừa nói trước ngươi ở nước ngoài làm công đúng không? Lẽ nào sẽ không có điểm tích trữ sao? Làm sao liền thân quần áo đều nhỏ hơn tinh ra tiền đây?"

Sở Ca cười khò, "Là như vậy, ta ở nước ngoài thời điểm, một cái hàng xóm ở ta thời điểm khó khăn nhất đã giúp ta, đồng thời vẫn đối với ta phi thường chăm sóc, thế nhưng một hồi tai họa bất ngờ nhưng cướp đi tính mạng của hần, lưu lại một đối với cô nhi quả phụ, chúng ta có cú châm ngôn gọi là tích thủy chí ân, làm đúng tuyên truyền báo, ta liền đem ta hết thảy tích trữ đều lưu cho bọn hần."

Nghe được Sở Ca nói như vậy, Tần mẫu không khỏi có chút thay đổi sắc mặt, thời đại này giống như vậy người tốt thật đúng là quá thiếu.

Thấy Sở Ca biểu hiện có chút cay đắng, tần nham vội vàng chuyển hướng đề tài, vỗ vỗ bờ vai của hần lại nói: "Con ngoan, ngươi làm đúng, làm nam nhân nên trọng nghĩa, tiền không còn có thể kiếm lại, bá phụ tin tưởng ngươi khẳng định có bản lĩnh như vậy, chuyện đã qua chúng ta liền không đề cập, cùng bá phụ nói một chút ngươi cùng tiểu tinh sự tình đi, các ngươi đến cùng là tại sao biết?"

Đối với này vừa hỏi, Sở Ca đã sớm chuẩn bị, liền dứt khoát đem chính mình giúp Tần Nhược Tĩnh đoạt lại bao sự tình bóp méo một hồi, đem thời gian đặt ở một tháng trước đây.

Tần nham nghe liên tiếp gật đầu, đối với một cái lão cảnh sát hình sự tới nói, loại này thấy việc nghĩa hăng hái làm sự tình, hiển nhiên càng có thể được hần tán thành cùng tán thưởng.

"Ba, ta hai lại không phải ngày mai sẽ đi, ngươi xem chúng ta có phải là trước tiên nghiên cứu một chút cơm tối?"

Các loại (chờ) Sở Ca nói gần đủ rồi, Tần Nhược Tĩnh lúc này mới rốt cục bắt đầu dĩ chen vào một câu.

Sở Ca cái bụng cũng phi thường phối hợp, "Ừm ục ục ục" vang lên một hồi, âm thanh tuy rằng không lớn, nhưng trong phòng mấy người đều nghe được rất rõ ràng.

"Ha ha, đúng đúng đúng, bạn già nhì, làm nhanh lên cơm đi thôi."

Thấy Tần mẫu muốn đi lấy Tần Nhược Tĩnh mua về món ăn, Sở Ca vội vàng trước một bước quá khứ cho tóm lên, "Bá phụ bá mẫu, các ngươi có thể ngàn vạn đến lấy ta làm người mình, cho ta cái biểu hiện cơ hội."

Tần mẫu cùng Sở Ca cãi một hồi, thấy hần kiên trì muốn làm, cũng là ngoài miệng oán trách, trong lòng cao hứng mừng rỡ thanh nhàn.

Sở Ca tiến vào nhà bếp, tần phụ ngồi ở bên cạnh bàn nghiên cứu lên vừa cái kia mấy bàn cờ, Tần mẫu thì lại lôi kéo Tần Nhược Tĩnh tiến vào một căn phòng ngủ, nói liên miên căn nhắc bàn hỏi đến.

Sau một tiếng, buộc vào tạp dề Sở Ca liền đem xương sườn hầm đậu giác, kho cá trích, cà chua xào trứng gà, rau trộn Zealand hoa, cộng thêm một chậu tạp khuẩn thang trước sau bụng đi ra.

Tần phụ thu thập trên bàn cờ vua, Tần mẫu dẫn Tần Nhữc Tinh ra phòng ngủ, nghe trong không khí tràn ngập món ăn hương, nhìn cái kia vẻ ngoài rất tốt bốn món ăn một thang, không khỏi đối với Sở Ca càng thêm nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Cũng không biết hợp không hợp bá phụ bá mẫu khẩu vị, ngài nhị lão nếm thử, nếu như nơi nào làm không tốt, ta lần sau cải tiến."

Ở trong phòng bếp lấy xuống tạp dề, bản bản rỗng rã thả lại chỗ cũ, đến lúc tần phụ Tần mẫu đều ngồi xuống, Sở Ca trước tiên giúp Tần Nhữc Tinh kéo dài cái ghế, sau đó mới ở bên cạnh nàng ngồi xuống.

"Ha ha, được, vậy ta trước hết nếm thử con cá này."

Tần mẫu cười ha ha gấp một chiếc đũa kho cá trích, tinh tế thưởng thức hai cái, trên mặt lập tức lộ ra than thở vẻ mặt.

"Tiểu sở a, không phải bá mẫu thay người thổi, liền người tay nghề này có thể so với trước mặt những kia quán cơm bếp trưởng cường hơn nhiều, không sai, thật không tệ, đáng tiếc tiểu oánh không ở nhà, không phải vậy nàng một người liền có thể đem này hai cái ngư tất cả đều tạo."

Nghe được Tần mẫu nói như vậy, tần phụ gấp khối xương sườn, ăn qua sau khi cũng cười gật gù, "Hảo thủ nghề!"

Tần Nhữc Tinh thì lại gấp một khối Zealand hoa, tuy rằng trong lòng đồng dạng than thở Sở Ca tay nghề, nhưng trên mặt lại không dám biểu hiện ra, mà là cười tủm tỉm nói rằng: "Ba mẹ, Sở Ca làm món ăn ta thường thường ăn, các người có thể chiếm được nhân lúc hân ở này ăn nhiều một chút, không phải vậy chờ chúng ta trở lại, các người nhưng là ăn không được đi."

Trên bàn cơm bầu không khí vô cùng hòa hợp, có thể thấy tần phụ Tần mẫu là thật sự rất hài lòng, Sở Ca tâm tình cũng vô cùng không sai, vừa đến, là chính mình làm gì đó được người khác tán thành, thứ hai, loại này gia cảm giác, đối với hân mà nói thực sự quá khó được.

Nói một chút Tiểu Tiểu, Sở Ca bồi tiếp tần phụ uống nhiều rượu vào bụng, đến lúc tần phụ lợc dưới chén, bắt đầu ăn lên món chính, Sở Ca cũng đem bát ăn cơm của chính mình hướng về Tần Nhữc Tinh trước bàn một thả, rất đàn ông nói câu: "Thịnh cơm."

Tần Nhữc Tinh sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới Sở Ca sẽ đưa ra yêu cầu như thế, thầm nghĩ trong lòng: "Cái tên này, cũng quá không coi mình là người ngoài chứ? Ta nhưng là dùng tiền thuê người tới diễn kịch, còn sai khiến trên ta?"

Bất quá bị vướng bởi cha mẹ đều ở này nhìn, Tần Nhữc Tinh chỉ có thể cầm lấy bát, giúp Sở Ca thịnh tràn đầy một chén cơm.

Ăn cơm xong, bản là Tần mẫu cùng Tần Nhữc Tinh thu thập, hân làm làm cần giúp đỡ đáng vẻ, Tần mẫu nói một câu "Không cần", hân cũng là không có tranh cãi nữa.

Đối với làm cơm, Sở Ca không có cái gì mâu thuẫn, nhưng hân luôn cảm thấy nhặt bàn rửa chén liền không nên là nam nhân kiếm sống, Tần mẫu không cần hân những tay, đang cùng tâm ý của hân.

Bữa cơm này ăn hơn hai giờ, sau khi ăn xong Sở Ca đánh căn tần phụ đưa tới hòng Tháp Sơn, lại cùng vị này lão cảnh sát hình sự hàn huyên một hồi.

Tần phụ dù sao cũng là năm mươi tuổi người, bữa cơm này không uống ít tửu, lúc này tửu kinh có chút tới, không đợi Tần mẫu xoay xong bát, liền đơn giản rửa mặt một chút, nấc rượu, hơi có chút lắc lư trở về nhà ngủ đi tới.

Các loại (chờ) Tần mẫu từ phòng bếp đi lúc đi ra, bọn họ lão hai cái bên trong phòng ngủ đã vang lên tần phụ tiếng ngáy.

"Tiểu tinh a, tiểu sở lần đầu tiên tới chúng ta người nhiều chăm sóc một chút, mẹ cũng có chút buồn ngủ, hồi đi ngủ a, các người cũng đi ngủ sớm một chút, nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi, ngày kia chính là tết đoàn ngộ, ngày nào đó ta bao điểm bánh chưng đi ra."

Cùng Tần Nhữc Tinh dặn một câu, Tần mẫu liền tiến vào phòng vệ sinh.

Làm Tần mẫu đóng lại cửa phòng vệ sinh, Tần Nhữc Tinh hạ thấp giọng bắt chuyện một tiếng, liền hướng về một căn phòng ngủ đi tới.

"Sở Ca, đến."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Nam lòng người tư người không hiểu

Các loại (chờ) Sờ Ca theo nàng tiến vào phòng ngủ, Tần Nhược Tinh lại nhỏ giọng nói rằng: "Đóng cửa."

"Sờ Ca, ngươi là xảy ra chuyện gì a? Vừa nãy ngươi suýt chút nữa không có hù chết ta, trở về trước hai ta không đều thương lượng được rồi sao, ngươi làm sao không đề động tác võ thuật ra bài?"

Đến lúc cửa phòng vừa khóp đóng kỹ, phát sinh nhẹ nhàng "Đùng" một tiếng, Tần Nhược Tinh lập tức khôi phục cái kia cổ chủ tịch phái đoàn, ngồi ở trên giường giao hòa một đôi đùi đẹp, có chút bất mãn nói.

Sờ Ca nhún vai một cái, nói: "Ta cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy ngươi biên bộ kia có chút không đáng tin, nếu như dính đến trong đó chi tiết nhỏ, quá dễ dàng ra kế hồ, cha ngươi nhưng là cảnh sát hình sự, cái kia con mắt độc lắm, ngươi xem một chút tình huống bây giờ thật tốt, ta như vậy nói chuyện, ba mẹ ngươi trăm phần trăm tất cả đều tin."

"Được rồi, mặc kệ như thế nào, không làm lộ coi như là vạn hạnh, việc này chúng ta trước hết không đề cập, ta hỏi lại ngươi, ta không lúc ở nhà ngươi cùng ta ba tổng cộng rơi xuống sáu bàn cờ, còn đều thắng?"

Sờ Ca gật đầu, "Hừm, là có chuyện như vậy."

"Ngươi điên rồi sao? Người khác con rể tới cửa, lấy lòng cha vợ cũng không kịp đây, ngươi lại la ó, thực sự là một chút mặt mũi cũng không cho cha ta lưu a? Giết hấn cái sáu so với linh, ngươi đến cùng là nghĩ như thế nào?"

Vừa nhắc tới việc này, Tần Nhược Tinh liền không khỏi đến khí, bây giờ suy nghĩ một chút vẫn là một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Sờ Ca khẽ mỉm cười, nói: "Kết quả kia thế nào đây? Ngươi không có phát hiện cha ngươi cao hứng đều không ngâm mồm vào được sao?"

Tần Nhược Tinh nhất thời nghẹn lời, chuyện này nàng cũng xác thực 1 vạn cái không nghĩ ra, lập tức hỏi tới: "Đừng thừa nước đục thả câu, đến cùng tại sao?"

"Nam lòng người tư, ngươi không hiểu."

Nhìn Sờ Ca khỏe miệng vậy có chút tà khí lại có chút xú thí nộ cười, Tần Nhược Tinh cắn răng, bắt quá đối với chuyện này lòng hiếu kỳ rốt cục vẫn là chiến thắng đối với Sờ Ca khó chịu, hảo ngôn hảo ngữ tiếp tục hỏi: "Được rồi, ta thừa nhận ta không hiểu, hiện tại coi như ta thỉnh giáo ngươi một hỏi, có thể nói cho ta sao?"

"Híc, này vẫn đúng là không quá dễ dàng giải thích, đúng rồi, ngươi hẳn nghe nói qua anh hùng tiếc anh hùng câu nói này chứ?"

Sờ Ca không trả lời mà hỏi lại, hơn nữa còn là loại này không hiểu ra sao vấn đề, để Tần Nhược Tinh phá có một loại chịu đến khinh bỉ cảm giác, khỏe mặt không khỏi run rẩy, từ trong hàm răng bỏ ra ba chữ, "Nói! Năng! Điềm!"

Sờ Ca bắt đầu dĩ giải đầu, "Ta nói chính là trọng điểm có được hay không, đánh thông tục điểm so sánh đi, ở trên chiến trường, nếu như ngươi là một người chiến sĩ, ngươi là sẽ tôn kính mềm yếu vô năng, đối với ngươi mọi cách lấy lòng, khúm núm kẻ địch, vẫn là sẽ tôn trọng loại kia tận hết sức lực cùng ngươi chiến đấu đến cùng đối thủ? Cũng hoặc là loại kia cường đại đến để ngươi tâm phục khẩu phục đối thủ?"

Làm Sờ Ca nói tới chỗ này, Tần Nhược Tinh trên mặt ngay lập tức sẽ lộ ra bỗng nhiên tỉnh ngộ vẻ mặt.

Nàng có thể trở thành một chủ tịch của công ty, đương nhiên không phải một cái bán nhân, chỉ có điều nàng dù sao cũng là một người phụ nữ, rất khó ngay đầu tiên sản sinh suy nghĩ như vậy.

Tần Nhược Tinh tức giận rõ ràng Sờ Ca một chút, nói: "Nói như vậy, ngươi cùng ta ba chơi cờ thời điểm, coi hấn là thành kẻ địch rồi?"

Sờ Ca chuyện đương nhiên gật gù: "Không kém bao nhiêu đâu, chính là bàn cờ như chiến trường, đối với việc này cha ngươi cũng giống như vậy, nếu như ta nhượng hấn, một khi bị hấn phát hiện, như vậy đối với hấn mà nói chính là một loại sỉ nhục, mà ta quả đoán thoải mái chiến thắng hấn, liền có thể thắng hấn tôn kính, từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, đây chính là một cái chân chính nam nhân nên có tố chất."

Nghe xong Sờ Ca giải thích, Tần Nhược Tinh rất muốn lại bác hấn vài câu, nhưng cũng không tìm được bất kỳ có thể phản bác ngôn ngữ, nàng thậm chí còn có một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác, mặc kệ là trước mắt Sờ Ca, vẫn là đã đi ngủ phụ thân, đều trong lòng nàng lập tức cao lớn hơn rất nhiều.

Nhưng mà Tần Nhược Tinh trong lòng cảm khái cùng trên mặt nhu hòa chỉ kéo dài vài giây, vốn nhờ vì nhìn thấy Sờ Ca cái kia một mặt xú thí nộ cười mà phá hoại tâm tình, lần thứ hai biến thành không tên tức giận.

"Được, việc này ta cũng coi như ngươi nói có lý, ta cuối cùng hỏi lại ngươi một chuyện, vừa nãy lúc ăn cơm lại là xảy ra chuyện gì? Ngươi làm sao còn đề ta cho ngươi thịnh cơm đây?"

Sờ Ca không nói gì, vừa còn rất tốt đây, nói thế nào không vui liền không vui? Thực sự là nữ nhân tâm dò kim đáy biển a!

"Xin nhờ, hai ta nhưng là bạn bè trai gái, diễn trò cũng muốn làm tập trung vào một điểm có được hay không? Ngươi không cảm thấy chi tiết này phi thường phù hợp quan hệ bạn trai bạn gái sao?"

Tần Nhược Tinh cũng không nói gì, tuy rằng biết rõ Sờ Ca nói có lý, nhưng nàng vẫn có chút nhỏ nhỏ phiền muộn.

Sở Ca đợi một hồi, Tần Nhược Tinh lại không lên tiếng nữa, hần rốt cục không thể không đưa ra một cái vấn đề rất trọng yếu.

"Cái kia, buổi tối hai ta làm sao ngủ?"

Đối với vấn đề này, Tần Nhược Tinh trước xác thực rất đau đầu, bất quá khi nàng từ mẫu thân nơi đó biết được muội muội ra ngoài du lịch, mấy ngày nay đều không ở nhà, hết thầy quấy nhiễu liền giải quyết dễ dàng.

Tuy rằng trong lòng đã có đáp án, nhưng Tần Nhược Tinh nhưng không nghĩ như vậy nhanh liền nói ra, vừa cái tên này nhưng là sai khiến chính hần một ông chủ giúp hần thịnh com, cơ hội tốt như vậy không tiêu khiến hần một hồi vậy nhiều đáng tiếc?

"Người muốn làm sao ngủ?"

Mím mím khoe miệng, Tần Nhược Tinh một tay thọc quai hàm, giờ lên trắng nõn tay ngọc nhỏ dài vuốt vuốt trên trán mái tóc, dùng kiểu một con chân phải ôm lấy màu phấn nhạt dẹt, loáng một cái loáng một cái, nhìn qua muốn nhiều quyền rũ liền có nhiều quyền rũ.

Ở loại này cô nam quả nữ cùng tồn tại một thất tình huống, nhìn Tần Nhược Tinh một bộ câu người đáng đáp, Sở Ca là một người vô cùng khỏe mạnh nam nhân bình thường, không khỏi khí huyết một trận dâng lên, trong cổ họng cũng hơi hơi khô sấp lên.

Đặc biệt là làm tâm mắt của hần rơi vào con kia ôm lấy dẹt béo mập trên chân ngọc, hần liền theo bản năng nhớ tới chính mình giúp nàng trị liệu trẹo chân thời điểm trắng mịn cảm giác, cái cảm giác này cũng là trở nên càng thêm mãnh liệt, thân thể một nơi nào đó cũng không tự chủ được nổi lên phản ứng.

Sở Ca đương nhiên rất muốn cùng Tần Nhược Tinh ngủ ở trên một chiếc giường, tốt nhất làm tiếp một ít khoái hoạt sự tình, bất quá nghĩ thì nghĩ, hần cũng sẽ không ngại cho rằng Tần Nhược Tinh sẽ đáp ứng.

Vì lẽ đó, hần lựa chọn giữ yên lặng, chỉ là nhếch miệng lên một cái hướng lên trên độ cong.

Nhìn Sở Ca thân thể một vị trí nào đó có bành trướng xu thế, Tần Nhược Tinh không khỏi âm thầm xấu hổ, bất quá nàng cũng biết này chỉ do phản ứng bình thường, ai dễ cho mình có ý ở câu người đâu?

Đổi một góc độ đến nghĩ, kỳ thực vậy cũng là chuyện tốt, ít nhất có thể chứng minh thân thể của chính mình tràn ngập mị lực.

Cũng không có đem trong lòng xấu hổ cùng nhỏ nhố đặc ý biểu hiện ở trên mặt, Tần Nhược Tinh lại bày ra một cái càng thêm mê người tư thế, ở cái tư thế này ảnh hưởng, trước ngực nàng vẻ đẹp đường cong bị tôn lên càng thêm vô cùng nhuần nhuyễn.

Khi nàng phát hiện Sở Ca thân thể một vị trí nào đó bành trướng càng thêm rõ ràng, liền cười yếu ớt nói: "Này, ta nói người nên sẽ không cảm thấy, nếu hai ta là làm bộ bạn bè trai gái, người liền phải cùng ta ngủ một cái phòng chứ?"

"Người là ông chủ ta đương nhiên là nghe lời người, nếu như người mãnh liệt yêu cầu, đồng thời cho ta gia công tư, ta ngược lại là có thể suy tính một chút."

Nghe được Sở Ca nửa câu đầu, Tần Nhược Tinh còn cảm thấy lời này nói rất đáng tin, nhưng khi Sở Ca đem nửa câu nói sau nói ra, quần là Tần Nhược Tinh hàm dưỡng không sai, nhưng cũng có gan nắm lên gối mạnh mẽ đập tới kích động.

Tên khốn kiếp này, vừa đem ta cha mẹ dao động quá khứ, liền bắt đầu thị sùng mà kiêu!

Dùng sức chờ vận may, Tần Nhược Tinh mới không có đem ý nghĩ trong lòng biến thành hành động, bất quá nhưng khôi phục đoan trang tư thế ngồi, trên mặt cũng không còn nụ cười quyền rũ.

"Nghĩ hay lắm, đây là ta gian phòng, buổi tối người ngủ nơi này, ta đi muội muội ta gian phòng ngủ, người nếu như rửa ráy liền mau mau đi, nếu như không tẩy, ta liền đi giặt sạch."

Sở Ca cười cợt, "Được rồi, vậy ta đi rửa ráy, ông chủ ngủ ngon."

Nói xong, Sở Ca liền đẩy cửa đi ra ngoài.

Cửa phòng vệ sinh cùng đẳng đều mở ra, Tần Nẫu đã dùng hết, Sở Ca chuyển một cái ghế đặt ở cửa, đem y phục của chính mình quần bản bản rỗng rã để tốt, chỉ ăn mặc một cái quần lót liền đi vào.

Mà khi hần đóng lại cửa phòng vệ sinh, lại quay đầu nhìn lại thời điểm, lại phát hiện một đạo mỹ lệ phong cảnh.

Ở máy nước nóng bên cạnh trên tường một cái trên cột treo quần áo, rộng mở mang theo mấy cái sắc thái tươi đẹp, cùng với mát mẻ khiêu gợi nị ngực cùng quần xi líp, từ kiểu dáng cùng tính chất dễ phán đoán, hiển nhiên là bé gái trẻ tuổi đồ vật.

Đem tâm mắt từ cái kia mấy cái tiểu miêng vải mặt trên dời, Sở Ca lại cúi đầu nhìn mình triệt để bắt đầu bành trướng chỗ đó, trên mặt không khỏi lộ ra cười khổ.

"Ây... Chẳng lẽ đây là Tần Nhữc Tinh muối muối nàng đồ vật? Quả nhiên không hổ là sinh đôi, liền loại đều giống nhau lớn như vậy, vốn là ta đang chuẩn bị hướng về cái nước lạnh tắm rửa giảm nhiệt đây, này không phải cho ta tưới đầu lên lửa sao?"

Thở phào, Sở Ca còi trên người cuối cùng một khối bố, mở ra nước lạnh phiệt.

Làm nước mát trụ phun ở trên người hắn, trong lòng hắn khô nóng mới một chút bình ổn lại, nhưng mà ngay ở hắn đánh sữa tắm thời điểm, trong lúc vô tình vung lên cánh tay, nhưng đem một cái màu tím sọc hoa nịt ngực từ trên cột treo quần áo cho chạm rơi mất trên đất, trùng hợp một giọt sữa tắm đồng thời hạ xuống, ở này nịt ngực trên sọc hoa hoa văn mặt trên lưu lại một đạo chất lỏng màu nhũ bạch.

"Ây..."

Nhìn rơi trên mặt đất cái này nịt ngực, Sở Ca không khỏi xam mặt lại, tuy rằng hắn căn bản liền không hề làm gì cả, nhưng ở cái này nịt ngực bên trái trái chéo trên chất lỏng màu nhũ bạch nhưng thực sự lôi kéo người ta mơ màng.

Sở Ca bắt đầu đi đem cái này nịt ngực từ trên mặt đất lượm lên, cầm vòi phun ở phía trên xông tới hướng về, sau đó lại quai trở về nó vốn là địa phương.

Chỉ là bởi vì trong phòng vệ sinh tràn ngập hơi nước quan hệ, hắn cũng không có chú ý tới, cái này nịt ngực hắn căn bản cũng không có hướng về sạch sẽ, ở một cái không quá dễ thấy vị trí, còn lưu lại một chút nhũ bạch màu sắc.

Hướng về xong lưng, Sở Ca bỗng nhiên ngẩn ra, lúc này mới ý thức được một cái hắn cùng Tần Nhữc Tinh trước đều quên đi vấn đề.

Hắn căn bản là không có mang tắm rửa quần lót, cũng không có kem đánh răng bàn chải đánh răng cùng khăn mặt.

Nhìn một chút dục quỹ, bên trong đúng là có hay không đập bỏ đóng gói bàn chải đánh răng, bàn chải đánh răng vấn đề viên mãn giải quyết, thế nhưng khăn mặt đây?

Gãi gãi đầu, Sở Ca xoắn xuýt, ra ngoài tìm Tần Nhữc Tinh muốn? Chính mình tron làm sao ra ngoài?

Tần phụ Tần mẫu đều ngủ, nếu như chính mình lớn tiếng bắt chuyện Tần Nhữc Tinh, cũng không phải chuyện như vậy a?

Có thể không tìm nàng muốn, tùy tiện ở khăn mặt giá trên cầm một cái khăn lông dùng, có vẻ như cũng có chút không hay lắm chứ?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tiểu di tử uống nhiều rồi

Xiển xuýt một hồi, Sở Ca làm ra một cái so sánh bi thương quyết định, cái kia chính là ở trong phòng vệ sinh các loại (chờ) lượng nước tự nhiên khô.

Dùng cái kia mới bàn chải đánh răng quét nha, quay về vòi nước sáu khẩu, lại rửa một chút chính mình vừa còi đi quần lót, Sở Ca đến lúc trên người thủy châu rốt cục khô ráo, lúc này mới tưởng môn kéo dài một cái khe ra bên ngoài liếc một cái.

Vừa chính mình đi ra cái này cửa phòng ngủ mở ra, nhưng Tần Nhữc Tinh đã không ở chính giữa mặt.

Sở Ca mang theo bị ninh bán làm ra quần lót, cùng với bị hắn thả ở trên ghế âu phục áo somi, rón rén trở về căn phòng ngủ này, ở đóng cửa thời điểm cố ý thoáng gia tăng một điểm sức mạnh, bảo đảm Tần Nhữc Tinh có thể nghe thấy, cho nàng một cái mình đã giặt xong tín hiệu.

Trong phòng rất yên tĩnh, khi này "Đùng" một thanh âm vang lên lên, lập tức gây nên Tần Nhữc Tinh chú ý.

Đẩy cửa phòng ra, Tần Nhữc Tinh hướng về phòng vệ sinh nhìn lướt qua, xác định phòng vệ sinh không, lúc này mới cầm một bộ muối muối nàng Tần Nhữc Oánh áo ngủ đi tới.

Giống như Sở Ca, làm Tần Nhữc Tinh đi vào phòng vệ sinh, cũng lập tức liền nhìn thấy trên cột treo quần áo đồ lót, lại nghĩ tới Sở Ca vừa ở đây tắm xong, khẳng định không ít hướng về muối muối đồ lót mặt trên miều, trong lòng lập tức liền sinh ra một loại vô cùng chán ngán cảm giác.

"Tiểu oánh nha đầu kia cũng thật đúng, đồ lót liền không thể thả ở bên trong phòng của mình sao?"

Tần Nhữc Tinh đích thị thăm một tiếng, vừa định còi quần áo bắt đầu rửa ráy, ánh mắt bỗng nhiên ngưng lại, chăm chú chăm chú vào một cái rõ ràng so

với cái khác đồ lót càng thấp một ít nịt ngực mặt trên, lại một liên tưởng đến Sở Ca vừa ở đây tắm xong sự tình, trong đầu bỗng nhiên loé ra một cái làm cho nàng cực kỳ phát tím, cả người nổi lên một lớp da gà ý nghĩ.

"Sở Ca tên kia sẽ không như thế hèn mọn chứ? Lẽ nào hấn dùng muội muội ta nịt ngực làm... Chuyện này?"

Tần Nhược Tĩnh đôi mi thanh tú một tức, đem cái này màu tím sợi hoa nịt ngực từ trên cột treo quần áo lấy xuống, tỉ mỉ tra xem ra, mà nàng nhìn nhìn, ngực liền dâng vọt lên một con lửu giận, suýt chút nữa không có cầm trong tay cái này nịt ngực ném ra.

Ở cái này nịt ngực mặt trên một cái chỗ tầm thường, lại lưu lại một tia dính nhom nhóp, chất lỏng màu nhũ bạch!

Lại vừa nghĩ tới vào giờ phút này Sở Ca đang chờ ở chính mình phòng ngủ, ngủ ở trên giường của chính mình, Tần Nhược Tĩnh không khỏi răng bạc sai cắn, mặt lạnh như sương, thật sự có một loại vọt vào gian phòng, mạnh mẽ một cái tát phiến đến trên mặt hấn kích động.

Nhấn nại, nhấn nại, nhấn nại thêm!

Khắc chế, khắc chế, lại khắc chế!

Tần Nhược Tĩnh gần như sắp muốn đem nha cắn nát, lúc này mới quyết định các loại (chờ) ngày mai lại nói, dù sao nếu như hiện tại đi tìm Sở Ca lý luận, nhất định sẽ thức tỉnh cha mẹ, nói như vậy, chỉ có thể để sự tình trở nên càng thêm gay go!

Nhưng mà coi như nàng làm ra quyết định như vậy, nhưng ngực trong miệng này tràn đầy tức giận, nhưng cắn bản cũng không có nửa phần tiêu giảm, nàng cúi quần áo, thô phi phò mờ ra vòi phun, nước mát trụ tưới vào trên người nàng, cũng như thế dội bắt diệt nàng lửu giận trong lòng.

Bởi vì trong lòng có hóa quan hệ, Tần Nhược Tĩnh cũng không có gì hay tốt tẩy tâm tư, lung tung xông tới hướng về, liền từ dục trong quần lấy ra sữa tắm, nhưng không khỏi hơi nhũ nhũ mảy.

"Trong nhà sữa tắm lúc nào đổi thế?"

Tuy rằng không phải nàng yêu thích thế, bất quá trong tay cũng không có những khác có thể dùng, nàng vẫn là hướng về trong lòng bàn tay chen một điểm đi ra, song khi nàng hướng về lòng bàn tay đổ ra, nhìn cái kia chất lỏng màu nhũ bạch, nhưng không khỏi sùng sốt một chút.

Này màu sắc... Nhìn làm sao như vậy quen thuộc đây?

Nháy mắt một cái, Tần Nhược Tĩnh theo bản năng lại nhìn một chút cái này màu tím sợi hoa nịt ngực, trong lòng thoáng bình tĩnh một chút, ý thức được hay là sự thực cũng không giống chính mình tưởng tượng như vậy.

Do dự một chút, Tần Nhược Tĩnh lại cầm lấy cái này nịt ngực, cẩn thận so sánh một trong tay sữa tắm cùng mặt trên cái kia mặt chất lỏng màu sắc.

Xem ra, tựa hồ gần như, nhưng cũng không thể trăm phần trăm khẳng định.

Xoắn xuyết một hồi, Tần Nhược Tĩnh cau mày, cắn răng một cái, hung ác tâm, đỏ chót gương mặt, thật giống như làm tặc tựa như đem cái này nịt ngực phóng tới mũi phía dưới, cẩn thận ngửi một cái.

Cũng không có bất kỳ quái lạ mùi vị, cùng một cái tay khác trong lòng sữa tắm mùi vị, giống như đúc.

Nhiều lần nghe thấy nhiều lần, Tần Nhược Tĩnh đem cái này nịt ngực quai trở về vốn là địa phương, mặt cười trên rốt cục lộ ra biểu lộ như trút được gánh nặng, thật dài thở phào một cái.

Xem ra, cũng thật là nàng hiểu lầm Sở Ca, bất quá cũng không trách nàng trước sẽ như vậy nghĩ, trước đây nhà nàng mặt sữa tắm trước sau đều là màu phấn nhạt, mới nhìn đến cái kia màu nhũ bạch đồ vật, nàng không hiểu sai mới là lạ.

Thư thư phục phục tắm xong, làm Tần Nhược Tĩnh chuẩn bị lau người thời điểm, lại ý thức được vừa Sở Ca tắm xong, dùng chính là ai khăn mặt đây?

Ánh mắt ở khăn mặt giá trên cẩn thận quét một lần, Tần Nhược Tĩnh phát hiện cũng không có cái nào cái khăn lông xem ra đặc biệt thấp, về mặt không khỏi có chút quái lạ.

"Cái tên này, sẽ không phải là gốc đứng ở này, vẫn đến lúc trên người lượng nước tự nhiên khô chứ?"

Lại nhìn một chút khăn mặt giá trên mấy cái khô mát khăn mặt, tựa hồ thật cũng chỉ có như thế một loại giải thích.

"Người này, còn rất chú ý, xem ra các loại (chờ) sau khi chuyện thành công, ta có thể suy tính một chút nhiều cho hấn chút tiền thưởng."

Âm thầm nghĩ như thế, Tần Nhược Tĩnh tâm tình rốt cục triệt để nhiều mây chuyển tình, bất quá nếu như nàng biết Sở Ca ngồi ở trên giường của nàng, dùng nàng thổi tóc máy sấy thổi quần lót, tâm tình khẳng định liền không sẽ xinh đẹp như vậy.

Tần Nhược Tĩnh tắm xong liền trở về muội muội gian phòng nghỉ ngơi, ngày đó lại là truy tên trộm, lại là sắp xếp công tác, lại là đi máy bay, thật là cho nàng mệt muốn chết rồi, rất nhanh sẽ tiến vào mộng đẹp.

Bóng đêm dần dần thâm trầm, yên lặng như tờ.

Nửa đêm 12 giờ, một cái tóc dài xổ vai, khiến người ta không thấy rõ dung mạo nữ nhân đi vào Tàn gia vị trí đơn nguyên lâu, bước có chút phập phù bước chân đi vào thang máy, ẩn xuống Tàn gia vị trí tầng trệt nút bấm.

Xoạt, cửa thang máy mở ra, yên tĩnh trong hành lang vang lên nữ nhân tiếng bước chân, nàng cúi đầu, đi tới Tàn gia trước cửa, móc ra một chiếc chìa khóa, lặng lẽ mở cửa phòng ra.

Nữ nhân ở cửa lặng lẽ đổi dép, lại rón rén hướng đi một căn phòng ngủ, cẩn thận từng li từng tí một đẩy cửa phòng ra.

Cũng không có mở đèn, ở một vùng tăm tối bên trong, nữ nhân thật dài thờ phào nhẹ nhõm, đem túi trong tay bao hướng về trên sàn nhà ném một cái, liền bắt đầu cời quần áo ra.

Ở trong mơ mơ màng màng, nàng cũng không có chú ý tới, lúc này ở căn phòng này trên giường có một người đàn ông, chính một mặt quái lạ nhìn kỹ nàng, tâm tình không nói ra được xoắn xuýt.

Mà người đàn ông này, tự nhiên chính là Sở Ca.

"Mịa nó! Nữ nhân này đến cùng ở làm cái gì? Mang theo một thân mùi rượu, hơn nửa đêm chạy đến trong phòng ta, vừa vào nhà liền cời quần áo, đây là muốn đẩy ngã ta tiết tấu?"

"Không đúng vậy, coi như nàng một người ở bên trong phòng uống một chút tửu, đúng là muốn cùng ta phát sinh chút gì, cũng không cần thiết mang theo bao đèn đây đi? Ạch... Chẳng lẽ nói cái kia bên trong bọc có cái gì trợ hứng công cụ?"

"Cũng không phải a? Lẽ nào nàng liền không sợ này quá mức, đem ba mẹ nàng đánh thức?"

Một vùng tăm tối bên trong, làm cái kia yếu điệu thiên ảnh thoát chỉ còn thiếp thân đồ lót, cùng một cái khiêu gợi nửa trong suốt màu đen tất chân, Sở Ca rốt cục quyết định vẫn là trước tiên cùng nàng câu thông một chút tốt hơn.

"Khắc khắc."

Sở Ca dựa vào đầu giường ngồi dậy đến, ho khan hai tiếng.

"Hả? Từ đâu tới tiếng ho khan? Lạc, nhìn tới... Xem ra ta thực sự là uống quá hơn nhiều, khanh khách, vạn nhất nếu như ới ra, ta liền nhờ ở ta tỷ trong phòng, ta, ta thực sự là quá cơ trí, khanh khách..."

Tần Nhượng Oánh hai tay chính đặt ở đùi phải bấp đùi trên rế, vừa muốn cời tất chân liền nghe hai tiếng trầm thấp ho khan, đôi tay nhỏ không khỏi một trận, lập tức quơ quơ mơ mơ màng màng đầu, nấc rượu, lằm bằm lằm bằm một câu.

Tần Nhượng Oánh một câu lời say, nghe vào Sở Ca trong tai, không khỏi để hấn sợ hết hồn, náo loạn nửa ngày, chuyện này căn bản là không phải Tần Nhượng Tĩnh, mà là nàng cái kia lẽ ra nên ra ngoài du lịch, nhưng không hiểu ra sao nửa đêm trở về muội muội.

"Mịa nó, này nếu như thật để cho mình này giả tiểu di tử cời sạch, sau đó sẽ bò lên trên tấm này giường, vậy coi như nháo chuyện cười lớn!"

"Nhưng là trước mắt tình huống này chính mình nên như thế cùng nàng giao lưu? Lên tiếng nhắc nhở nàng sự tồn tại của chính mình? Cái kia nàng còn không đến rít gào a? Này nếu để cho Tần Nhượng Tĩnh còn có cái kia lão hai cái nghe thấy, cái này cần nhiều lúng túng?"

Ở Sở Ca xạm mặt lại, lòng tràn đầy không nói gì đồng thời, Tần Nhượng Oánh đùi phải tất chân đã bị nàng tuột hạ xuống một nửa, tuy rằng trong bóng tối cái kia chân ngọc càng hiện ra mong lung gợi cảm, nhưng Sở Ca hiện tại thật là không có cái gì thương thức tâm tình.

Không có thời gian cho Sở Ca do dự, vì lẽ đó hấn làm một cái tất cả bất đắc dĩ, thế nhưng là trực tiếp nhất hữu hiệu quyết định.

Nhanh chóng xuống giường, Sở Ca ở trong lòng nói tiếng "Xin lỗi", tay lên chường roi, một cái con dao bỏ vào Tần Nhượng Oánh sau trên cổ, vốn là uống say huân huân Tần Nhượng Oánh hanh đều không có rên một tiếng, trực tiếp liền hôn mê bất tỉnh.

Cũng không có để Tần Nhượng Oánh ngã xuống, bên phải tay bỏ ra này một cái con dao đồng thời, Sở Ca tay trái nắm ở nàng eo thon chi, sau đó rón rén cho nàng phóng tới trên giường, toàn bộ trong quá trình không có phát sinh một điểm âm thanh.

Đối với với mình ra tay đúng mực, Sở Ca trong lòng phi thường nắm chắc, lần này tuyệt đối sẽ không đối với Tần Nhượng Oánh tạo thành tổn thương gì, bất quá ở nàng uống tửu, lại đã trúng lần này sau khi, không có năm, sáu tiếng, tuyệt đối vẫn chưa tỉnh lại là được rồi.

Bởi vì đã từng cái kia phần nghề nghiệp quan hệ, Sở Ca con mắt hơn nhiều bình thường người càng có thể thích ứng hắc ám, mặc dù không có mở đèn, cũng có thể đem trước mắt Tần Nhượng Oánh xem rõ rõ ràng ràng.

Làn da của nàng giống như Tần Nhượng Tĩnh trắng mịn, dung nhan cũng là như vậy tinh xảo, mặc dù ngắt đi, khoe miệng còn ôm lấy một cái đã đẹp để, lại mê người độ cong.

Ở nàng cùng Tần Nhượng Tĩnh đồng dạng đầy đặn trên ngực, mang theo một cái bán trảo chén màu phấn nhạt sợi hoa nịt ngực, phía dưới là đồng bộ

quần xì líp, bởi vì vài vóc thực sự quá mức tình gián quan hệ, thậm chí có mấy cây hắc ti nghịch ngợm ló ra.

Hai cái thon dài thẳng tắp nhỏ và dài chân ngọc, chân trái căng thẳng nửa trong suốt màu đen tất chân, mà đùi phải trên tất chân thì lại còi ra đi tới hơn một nửa, cái kia trắng cùng đen mảnh liệt tương phản mang đến thị giác kích thích, tuyệt đối có thể làm cho bất kỳ nam nhân thú huyết sôi trào, để bất kỳ nữ nhân nào đỏ mặt đỏ ky.

Không thể không nói, Tần Nhưộc Tĩnh, Tần Nhưộc Oánh không hổ là một đối với sinh đôi tỷ muội, hai người tương mạo, vóc người, thậm chí liền ngay cả âm thanh đều quả thực giống như đúc.

Nếu như hai người ăn mặc đồng dạng quần áo, ở không nói lời nào, không làm ra bất kỳ biểu lộ gì tình huống, dù là lấy Sở Ca nhãn lực, e sợ cũng rất khó phân biệt ra được ai là tỷ tỷ, ai là muội muội.

Bất quá đối với Sở Ca tới nói, làm sao nhận biết hai anh em sinh đôi này tỷ muội cũng được, Tần Nhưộc Oánh thân thể có bao nhiêu gọi cảm mê người cũng được, đều không phải cái gì trọng điểm.

Trọng điểm là đối mặt tình huống dưới mắt, hấn đến cùng phải làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ta tỷ thuê người bỏ ra bao nhiêu tiền

Nhìn san bằng nằm ở trên giường Tần Nhưộc Oánh, Sở Ca nặn nặn mi tâm, một mặt cười khổ.

Này Tần Nhưộc Tĩnh, Tần Nhưộc Oánh có thể thật không hổ là một đối với tỷ muội, ngay ở này cùng bên trong một gian phòng, đầu tiên là tỷ tỷ đem mình cho mê hoặc dục hỏa bên trong thiêu, thật vất vả hưởng về cái lương đem cái kia cổ tà hỏa đề xuống, muội muội lại chính như thế vừa ra, hơn nữa này chừng mực có thể so với tỷ tỷ đại hơn nhiều, quả thực chính là đang khiêu chiến lý trí của hấn.

Không nghi ngờ chút nào, Sở Ca thân thể một nơi nào đó lần thứ hai có bành trướng xu thế.

"Cô nàng, coi như người gặp may mắn, gặp phải người là ta, không phải vậy người nhưng là thăm đi."

Bất đắc dĩ thở dài, Sở Ca đưa tay ra, đem Tần Nhưộc Oánh đùi phải trên tất chân một chút cho vuốt đi lên, tuy rằng hấn cũng không phải cố ý, nhưng hai tay của hấn vẫn là không thể phòng ngừa không ngừng cùng con kia đùi đẹp phát sinh tiếp xúc.

Loại kia non mềm lại tràn ngập co dãn xúc cảm, loại kia xuyên (mặc) tất chân thời điểm phát ra ra thanh âm huyền ảo, đều ở mạnh mẽ kích thích Sở Ca thần kinh, để thân thể hấn một nơi nào đó triệt để nhất trụ kinh thiên.

Cho Tần Nhưộc Oánh mặc tất chân, Sở Ca lại nhặt lên bị nàng tiện tay ném xuống đất màu bạc tơ tằm áo đầm, ở cũng không thể nói được là hưởng thụ vẫn là dầy vò bên trong, cho nàng mặc vào (đâm qua) lên.

So với cho nàng xuyên (mặc) tất chân, ở cho nàng xuyên (mặc) váy trong quá trình, thân thể hai người cũng là có càng thêm thân mật tiếp xúc.

Thật vất vả cho Tần Nhưộc Oánh xuyên (mặc) Darry tác, Sở Ca cái trán thậm chí xuất mồ hôi, nhiệt đến là thứ yếu, chủ yếu là bởi vì này cụ thân thể thực sự quá mê người.

Thở phào, Sở Ca lau mồ hôi, đầu tiên là cho mình mặc vào quần, sau đó rón rén mở cửa phòng, làm tặc tựa như quan sát một hồi, lúc này mới cho Tần Nhưộc Oánh tròng lên dép, mang theo nàng bao, lấy công chúa ôm tư thế đưa nàng ôm xuống giường ra gian phòng, cuối cùng lặng lẽ đưa nàng đặt ở Tần Nhưộc Tĩnh vị trí cửa phòng ngủ, để nửa người trên của nàng tựa ở trên tường.

Lặng yên không một tiếng động làm xong tất cả những thứ này, Sở Ca do dự một chút, vẫn là không đành lòng để chính hấn một "Tiểu di tử" liền như thế ngủ.

Sở Ca đi một chuyến phòng vệ sinh, ấn xuống một cái xả nước nút bấm, sau đó lại trở về Tần Nhưộc Tĩnh nghỉ ngơi trước cửa phòng ngủ, nhẹ nhàng gõ gõ môn.

Gõ sắp tới một phút, sau cửa mới truyền đến một tiếng tràn ngập cảnh giác âm thanh, "Ài?"

Nhỏ giọng trả lời: "Là ta, Sở Ca."

"Người có biết hay không mấy giờ rồi? Người muốn làm gì?" Sau cửa Tần Nhữc Tinh âm thanh có vẻ càng thêm cảnh giác.

"Muội muội người trở về, ngay ở cửa, ta trở về nhà, người ra tới xem một chút đi."

Không có đợi thêm Tần Nhữc Tinh đáp lời, Sở Ca nói xong cũng về trở về phòng, nên làm hẩn đều làm, cho tới Tần Nhữc Tinh có tin hay không, liền không phải hẩn có thể quản được.

Nghe được Sở Ca nói như vậy, Tần Nhữc Tinh lập tức liền sừng sốt.

Muội muội nàng trở về? Đùa gì thế? Tiểu oánh không phải ra ngoài du lịch sao?

Làm sát vách phòng ngủ truyền đến một tiếng nhẹ nhàng cửa phòng mở, Tần Nhữc Tinh do dự một chút, vẫn là móc ra điện thoại di động, bấm muội Tần Nhữc Oánh điện thoại.

Rất nhanh, bên trong phòng khách liền vang lên Tần Nhữc Oánh chuông điện thoại di động.

Nghe được thanh âm này, Tần Nhữc Tinh mới biết Sở Ca xác thực không có lừa nàng, vội vàng tròng lên quần áo, đẩy cửa phòng ra.

Quả nhiên! Muội muội nàng đang ngồi ở cửa, trên người còn mang theo nồng đậm mùi rượu ngủ.

Làm trong phòng vang lên Tần Nhữc Oánh chuông điện thoại di động, Sở Ca không khỏi khẽ mỉm cười, nói thầm một tiếng "Này Tần Nhữc Tinh làm việc vẫn đúng là đủ cẩn thận", liền cúi trên y phục giường.

"Hi vọng chờ ta cái kia tiểu đi từ ngày mai tỉnh ngủ, sẽ không nhớ chuyện mới vừa phát sinh đi."

Ở trong lòng tự nói một câu, Sở Ca rất nhanh sẽ ngủ.

Tỉnh lại sau giấc ngủ, nhìn đồng hồ mới sáng sớm năm giờ, Sở Ca đợi một hồi, khi hẩn nghe thấy bên ngoài có đi vào nhà bếp tiếng bước chân, lúc này mới đẩy cửa đi ra ngoài.

"Bá mẫu sớm."

Đi vào nhà bếp, Sở Ca lại như một cái chân chính con rẻ như vậy, cung kính lại nhiệt tình cùng Tần mẫu hỏi thăm một chút.

"Tiểu sở? Như thế đã sớm lên? Nhanh đi về ngủ tiếp biết, một hồi bá mẫu gọi người ăn cơm."

Nhìn thấy Sở Ca, Tần mẫu không khỏi hơi hơi kinh ngạc, ở trong ấn tượng của nàng, người tuổi trẻ bây giờ đại thể đều có lại giường quen thuộc, tỷ như nàng hai nữ nhi, vậy dứt khoát chính là đồng hồ báo thức cũng gọi không lên.

"Bá mẫu, ngài nghỉ ngơi đi, nếu ta ở này, sao có thể để ngài khổ cực làm cơm đây." Cười ha ha nói một câu, Sở Ca liền mang tới tạp dề.

Thấy Sở Ca chân tâm muốn làm, Tần mẫu cũng là không có tranh cãi nữa, bình thường đều là nàng dậy sớm làm cơm, nếu Sở Ca có thể như thế chịu khó cho nàng thả cái giả, nàng tự nhiên là rất vui vẻ.

Bất quá Tần mẫu nhưng cũng không hề rời đi, mà là ở một bên nhìn Sở Ca bận việc, do dự một hồi, có vẻ như tùy ý hỏi: "Tiểu sở a, tối ngày hôm qua ngủ thế nào?"

Vừa nhìn Tần mẫu điệu bộ này, Sở Ca liền biết nàng tuy ông chỉ ý bất tại từ, một bên dùng điện cháo rán trứng một vừa cười nói: "Rất tốt, ta ngủ tiểu tinh gian phòng, nàng ngủ muội muội nàng cái kia ốc."

Nghe được Sở Ca nói hẩn cùng Tần Nhữc Tinh không ngủ một cái phòng, Tần mẫu trong lòng cũng là theo thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng nàng cảm thấy Sở Ca người rất tốt, nhưng bởi vì hẩn không có tiền điểm này, nàng cái này làm mẹ, vẫn cảm thấy có chút khó có thể tiếp thu.

"Ha ha, rất tốt là tốt rồi, ha ha, đúng rồi tiểu sở, người cùng chúng ta gia tiểu tinh, phát triển đến một bước nào?"

"Ta hai..."

Sở Ca nói được nửa câu, một giọng bé gái nhưng trước tiên truyền tới, "Ồ? Thom quá a, mẹ, người rán trứng đây? Ta muốn ăn đường tâm, có thể tuyệt đối đừng lại biến thành toàn quen a!"

Theo phương hướng âm thanh truyền tới, Sở Ca theo bản năng nhìn sang, tiếp theo, một bên vuốt mắt, một bên ngáp một cái Tần Nhữc Oánh đi tới cửa phòng bếp.

Lúc này Tần Nhữc Oánh chỉ ăn mặc một bộ nội y, yếu điệu vóc người ở Sở Ca dưới mí mắt liếc mắt một cái là rõ mồn một, tron bóng trắng tấp hai chân trên đã không có ngày hôm qua cái kia tất chân, tỏa ra như ngọc ánh sáng lộng lẫy.

Chỉ là liếc mắt một cái, Sở Ca vội vàng nghiêng đầu sang chỗ khác, mà bởi vì say rượu quan hệ, Tần Nhược Oánh đầu tiên là có chút trì hoãn làm bầm một tiếng "Nam nhân?", lúc này mới hậu tri hậu giác trợn to hai mắt, xoay người liền chạy.

"Đứa nhỏ này!"

Tần mẩu tức giận hô một tiếng, cũng không tâm tình lại tiếp tục vừa đề tài, đuổi theo Tần Nhược Oánh ra nhà bếp, chỉ còn dư lại Sở Ca có chút lúng túng tiếp tục ở nơi đó rần rúng.

"Này Tần Nhược Oánh cũng quá ác điểm chứ? Coi như ta không ở, trong nhà không phải còn có cái nàng ba sao? Chỉ ăn mặc nội y liền ở trong nhà lác lư?"

Nghe bên ngoài tiếng bước chân dồn dập, Sở Ca tương đương không nói gì, không biết Tần Nhược Oánh vô cùng hiểu rõ nàng ba làm tức thời gian, biết nàng ba sẽ không ở cái này điểm ra đến, cho nên mới ăn mặc nội y liền lung lay đi ra.

Mười phút quá khứ, ngay ở Sở Ca bắt đầu nấu cháo thời điểm, Tần Nhược Oánh lại một lần nữa xuất hiện ở trước mắt của hắn.

Bất quá lần này, Tần Nhược Oánh đã mặc vào một bộ không tính bại lộ áo ngủ.

Vốn tưởng rằng trải qua chuyện mới vừa rồi, hai người gặp mặt lại có lẽ sẽ so sánh lúng túng, nhưng để Sở Ca có chút không nghĩ tới chính là, Tần Nhược Oánh nhưng thật giống như người không liên quan tựa như, thoải mái đối với hắn cười cợt: "Nguyên lai ngươi là ta tỷ đối tượng a? Ngươi được, ta tên Tần Nhược Oánh, ngươi đối tượng sinh đôi muối muối."

Ngươi ta một cô gái bị chính mình nhìn đều không có lập dị, Sở Ca cũng cười gât gù, "Xin chào, ta tên Sở Ca."

Vừa chính kinh một câu, Tần Nhược Oánh liền bại lộ bản tính của nàng, giao hoạt nháy mắt một cái, "Ngươi danh tự này thực sự là có thể chiếm tiện nghi, há không phải ai thấy ngươi cũng phải gọi 'Ca' ? Ân... Ta nếu như quân ngươi gọi anh rể, có hay không đổi giọng tiền?"

Sở Ca cười nói: "Đương nhiên là có, ngươi đừng ngại ít liền hành."

Vừa nghe thật sự có, Tần Nhược Oánh cặp kia đôi mắt to xinh đẹp bên trong lập tức lập loè ra "¥" phù hiệu, vội vàng hỏi tới: "Bao nhiêu?"

"Ta miễn đầu liền 300, ngươi thấy được sao?"

Xem Sở Ca thật liền từ trong túi móc ra ba tấm đỏ phùng phùng tiền mặt, Tần Nhược Oánh nhưng không có đi đón, cười nói: "Giờ ngươi chơi đây, ngươi vẫn đúng là cho a? Đổi giọng tiền liền quên đi, cho ta rán hai đường tâm rán trứng đi."

"Vừa nãy nghe ngươi nói xong, ta liền rán được rồi, cái kia tiểu bàn bên trong chính là, ngươi xem hai cái có đủ hay không? Không đủ ta lại rán."

Tần Nhược Oánh ánh mắt sáng lên, lập tức từ khoái bên trong lồng tre đánh đôi đĩa đi ra, gấp một cái rán trứng, vù vù thổi hai cái liền bắt đầu ăn, vừa ăn còn một bên trợn to hai mắt, dùng nhãn rồi tay trái đối với Sở Ca giờ ngón tay cái lên.

"A a, ăn ngon, ăn quá ngon, so với ta mẹ rán ăn ngon hơn nhiều, thừa dịp ngươi ở này, ta có thể chiếm được để ngươi nhiều rán mấy lần!"

Sở Ca lại mở hôi một cái, tuy rằng biết rõ Tần Nhược Oánh nói chính là rán trứng "Rán", nhưng là một người nam nhân, nghe được nếu như vậy, vẫn là không khỏi thoáng hướng về oai nơi suy nghĩ một chút.

Nhìn ăn như hùm như sói, ăn tướng tuy rằng không thực nữ thể nhưng là phi thường đáng yêu Tần Nhược Oánh, Sở Ca cười gât gù: "Để bàn, bất cứ lúc nào muốn ăn, bất cứ lúc nào nói cho ta liền hành."

Ăn hai cái rán trứng, Tần Nhược Oánh liền rửa mặt đi tới, một bên rửa mặt còn một bên hát lên, mặc dù Sở Ca ở trong phòng bếp, đều nghe xong cái rõ rõ ràng ràng.

Sở Ca âm thầm thở phào nhẹ nhõm, xem đáng đáp như vậy, đối với chuyện xảy ra tới hôm qua, Tần Nhược Oánh tựa hồ thật sự một chút ấn tượng đều không có.

Nghe trong phòng vệ sinh truyền tới hanh tiếng ca, Sở Ca khoe miệng cũng dương lên, nếu như không phải sự thực như vậy, hắn thật sự rất khó tưởng tượng, Tần Nhược Tinh, Tần Nhược Oánh như vậy hai cái tính cách hoàn toàn khác nhau nữ hài, lại sẽ là một đối với tỷ muội song sinh.

Tần Nhược Tinh tao nhã bình tĩnh, có một loại mọi việc tất cả nằm trong lòng bàn tay thông dong khí chất, mà Tần Nhược Oánh cho hắn ấn tượng đầu tiên nhưng là ngày thơ hoạt bát, không có tim không có phổi, vô cùng chân thực tùy tính, còn hơi có một chút tiểu giao hoạt cảm giác.

Các loại (chờ) Sở Ca chúc lược được rồi, tất cả mọi người cũng đều rời giường.

Ở ăn điểm tâm thời điểm Sở Ca thể mới biết, Tần Nhược Oánh ngày hôm qua vốn là đúng là muốn đi du lịch, thể nhưng bởi vì khí trời nguyên nhân, đi chỗ đó cái thành thị chuyến bay bị thủ tiêu, sau đó nàng liền cùng mấy cái bằng hữu ăn cơm hát đi tới, bắt tri bắt giác liền chơi đến nửa đêm.

Ăn xong điểm tâm, tần phụ liền đi làm, Sở Ca bồi tiếp Tần gia ba cái nữ quyến bao vừa giữa trưa bánh chưng, buổi trưa vẫn là hắn chương chúc làm bữa cơm, bởi vì biết Tần Nhược Oánh thích ăn ngư, hắn liền lại làm một lần kho cá trích.

Quả nhiên lại như ngày hôm qua Tần mẫu nói như vậy, cái kia hai cái cá trích hầu như tất cả đều bị Tần Nhữc Oánh tiêu diệt, ăn xong một bên vỗ cái bụng vừa hướng Sở Ca trù nghệ khen không dứt miệng, hưng hăng vui mừng chính mình không có đi du lịch, không phải vậy nhưng là không có tốt như vậy có lộc ăn.

Sau khi ăn xong, Tần mẫu cùng Tần Nhữc Tĩnh liền đi rửa chén, nhưng mà Tần Nhữc Oánh nhưng không có đi, mà là lén lút tiến đến Sở Ca bên cạnh, một mặt vô cùng thần bí về mặt, nhỏ giọng hỏi: "Nói đi, ta tỷ thuê người bỏ ra bao nhiêu tiền?"

Nhìn Tần Nhữc Oánh một bộ định liệu trước đáng vẻ, Sở Ca trong lòng sùng sốt một chút, ám đạo chẳng lẽ chính mình này "Tiểu đi tử" thật nhìn ra rồi?

Bất quá Sở Ca nhưng không có đem nghi vấn trong lòng biểu hiện ở trên mặt, khẽ mỉm cười nói: "Tiểu oánh, người nói cái gì đó?"

"Hi hi, người nói xem?"

Tần Nhữc Oánh giao hoạt nháy mắt, khoe miệng dương cang cao hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ôm ấp đề huề đi dạo phố

Không thể không nói, Tần Nhữc Oánh trang xác thực thực rất giống, nếu như biến thành người khác không chừng thật liền bị nàng cho dọa dẫm, bất quá ngay cả nàng cái kia làm hình cảnh cha đều dọa không được Sở Ca, nàng những trò vật này vậy thì càng toi công.

Làm ra một cái cực kỳ không nói gì về mặt, Sở Ca cười khẽ đậm đậm Tần Nhữc Oánh trán, nói: "Tiểu oánh, người sẽ không phải là phim truyền hình xem có thêm chứ? Như thế máu chó sự tình người cũng có thể tưởng tượng ra đến?"

Sở Ca cũng không có như Tần Nhữc Oánh như vậy hạ thấp giọng, mà là phi thường tự nhiên nói chuyện, thật giống như căn bản không để ý trong phòng bếp Tần mẫu cùng Tần Nhữc Tĩnh nghe thấy tựa như, cứ như vậy, liền càng lộ vẻ hân không thẹn với lương tâm.

Tần Nhữc Oánh thật lòng nhìn chăm chăm Sở Ca con mắt nhìn hồi lâu, ở không nhìn ra bất kỳ nàng muốn đồ vật sau khi, lúc này mới có chút phiền muộn chu mỏ một cái, nhưng vẫn cứ vô cùng hoài nghi hỏi: "Người thật không phải ta tỷ thuê đến diễn kịch?"

Sở Ca "Bất đắc dĩ" nói rằng: "Tiểu oánh người có thể quá đánh giá cao ta, ta người này nói láo đều sẽ mặt đỏ, cho tới giả mạo người khác bạn trai? Như thế độ khó cao sự tình ta có thể làm không được."

"Thật sự sao? Vậy người nói láo cho ta nhìn một chút."

"Ây..."

Ngay ở Sở Ca dở khóc dở cười, Tần Nhữc Oánh đang muốn không cam lòng tiếp tục đặt câu hỏi, xoay xong bát Tần mẫu đi ra, "Lao cái gì đây, vui vẻ như vậy?"

"Híc, không có gì, chính là hỏi một chút tỷ phụ ta làm sao đem kho cá trích làm ăn ngon như vậy, hi hi."

Tần mẫu sùng nịch lại bất đắc dĩ nói: "Hỏi có ích lợi gì? Người lại không làm, ta nếu như hi vọng người làm cơm a, cái kia cũng phải chết đói."

Nghe được mẫu thân nói như vậy, Tần Nhữc Oánh lập tức lộ ra tội nghiệp về mặt, "Mẹ, anh rể còn ở chỗ này đây, người chờ chút cho ta mặt mũi có được hay không."

Tần mẫu tức giận cười cợt, "Tốt cái gì được, nhìn thấy người ta liền đau đầu, người nói người nếu có thể như người tỷ có bản lĩnh như vậy, đó mới là thật sự tốt đây, người a..."

Tần Nhữc Oánh càng bất đắc dĩ, biết nàng mẹ một khi đông dài lên vậy tuyệt đối chính là không dứt, nàng vội vàng ngắt lời nói: "Đúng rồi mẹ, ngày hôm qua ta Trương thẩm không phải ước người xế chiều hôm nay chơi mặt chược sao? Người mau đi đi, đừng để người ta sốt ruột chờ."

Tần Nhữc Oánh vừa nói, một bên đẩy Tần mẫu, hướng đi cửa phương hướng.

"Nha đầu chết tiệt kia, mẹ còn không có cầm tiền đây!"

Quay đầu lại gõ Tàn Nhục Oánh cái trán một hồi, Tàn mẫu tóm bóp tiền, nói với Sở Ca tiếng "Tiểu sở ngươi coi như đây là nhà mình, bá mẫu ra ngoài đi bộ một vòng.", liền đi ra ngoài phòng.

"Hô... Thế giới này cuối cùng cũng coi như thanh tịnh!"

Làm cửa phòng bị Tàn mẫu đóng lại, Tàn Nhục Tinh mỹ mỹ chậm rãi xoay người, phun nhổ ra bèo mập đầu lưỡi, vỗ vỗ cứng chắc bộ ngực cao vút, cái kia một trận âm âm sóng dậy cảnh tượng, thực tại để Sở Ca mở mang tầm mắt.

"Tiểu oánh, có ngươi nói như vậy mẹ sao? Có tin ta hay không đánh ngươi cái mông?" Tàn Nhục Tinh lại eo đưa đến một nửa, Tàn Nhục Tinh liền đi ra nhà bếp, ngữ khí có chút trách cứ nói rằng.

"Thiết! Ngươi cũng bao lớn, còn cầm cái trò này hù dọa ta, chán!"

Nói xong, Tàn Nhục Oánh lại nghiêng đầu nhìn một chút Sở Ca, hỏi: "Anh rể, để ngươi cùng ta tỷ như thế chán người noi đối tượng, thực sự là bạch mù người người này."

"Tàn! Như! Oánh!" Tàn Nhục Tinh là thật sự có điểm không cao hứng.

"Tốt mà được rồi, ngươi có lực, ngươi có thể có kinh được chưa? Ta thay cái đề tài, ba mẹ đều ra ngoài, ta ba cái nhàn rồi cũng là nhàn rồi, chơi chút gì nhỉ?"

Thấy Tàn Nhục Tinh nghiêm mặt không có hé răng, Tàn Nhục Oánh lại đưa mắt nhìn sang Sở Ca, "Anh rể, ngươi sẽ dưới cờ vua sao? Chơi với ta sẽ?"

Sở Ca vừa muốn gật đầu, Tàn Nhục Tinh ở một bên hừ một tiếng nói: "Hắn ngày hôm qua cùng ta ba chơi cờ, thắng cái sáu so với linh, ngươi đồng ý tìm ngược, ngươi liền cùng hắn dưới."

Tàn Nhục Oánh kinh ngạc nhìn một chút Sở Ca, lại le lưỡi một cái, "Ây... Vậy còn là quên đi, cái kia ba người chúng ta ra đi dạo phố đi, ta tỷ thật vất vả trở về một chuyến, ta không làm thịt nàng cái này cường hào một trận, quả thực cũng quá có lỗi với này sao cơ hội tốt."

Tàn Nhục Tinh khí nở nụ cười, rõ ràng Tàn Nhục Oánh một cái nói: "Ta nói tiểu oánh, ta nhưng là ở chỗ này đây, ngươi thật sự coi ta là trong suốt a, vừa nãy ngươi còn nói ta chán đây, này sẽ liền ghi nhớ trên muốn tề ta một trận?"

"Hi hi, ai bảo ngươi so với ta ra đời sớm như vậy một hồi đây, tỷ tỷ cho muội muội dùng tiền, thiên kinh địa nghĩa!"

"Ngươi a, ta thật hoài nghi ta đời trước có phải là nợ ngươi! Đi thôi, thay quần áo ra ngoài!"

Tàn Nhục Oánh như thế chuyện đương nhiên đáng về, trái lại để Tàn Nhục Tinh khí không lên, đầm đầm muội muội cái trán, banh trên mặt cũng lộ ra nụ cười bắt đất đi.

"Anh rể, ngươi đợi lát nữa, chúng ta lập tức liền đi ra."

Cùng Sở Ca hỏi thăm một chút, Tàn Nhục Oánh hi hi cười cợt, kéo Tàn Nhục Tinh cánh tay hướng về phòng ngủ đi tới.

Nhìn chuyện này đối với một hồi cãi nhau, một hồi nói một chút Tiểu Tiểu tỷ muội, Sở Ca đánh từ nội tâm cảm thấy ước ao, loại này máu mủ tình thâm tình thân, hắn xưa nay chưa từng lĩnh hội qua.

Nguyên lai có lúc có thể có người cãi nhau, cũng là một niềm hạnh phúc.

Này một cái "Lập tức", liền "Lập tức" rỗng rã bốn mươi phút, bắt quá làm Tàn Nhục Tinh, Tàn Nhục Oánh chuyện này đối với tỷ muội đi ra khỏi phòng thời điểm, Sở Ca chỉ cảm thấy trước mắt lóe sáng, liền hướng về phía trước mắt này mỹ lệ một màn, hắn liền cảm thấy này bốn mươi phút chờ đợi, giá trị tuyệt đối!

Ở hai tấm giống như đúc tuyệt mỹ dung nhan trên, hóa giống như đúc tinh xảo nhạt trang, ở hai cổ linh lung có hứng thú mê người thân thể trên, ăn mặc giống như đúc màu lam nhạt tơ tằm quần dài.

Thậm chí liền ngay cả các nàng trắng nõn cổ trên đều mang đồng dạng dây chuyền ngọc phi thủy, khéo léo vành tai trên đều mang đồng dạng bạc kim đinh tai, thon nhỏ tú lệ tay trái trên cổ tay đều mang đồng dạng Cartier nữ biểu, trong tay xách chính là đồng dạng lv nữ bao, trên chân xuyên (mặc) chính là đồng dạng màu đen giày cao gót.

"Hi hi, xấu hổ nha, để ngươi đợi lâu như vậy, như thế nào, xem góc hả? Có muốn hay không đoán xem xem, hai chúng ta ai là tỷ tỷ, ai là muội muội?"

Hai cái nữ nhân xinh đẹp, đồng thời đưa tay phải ra, bày ra chờ đợi Sở Ca lại đây dặt tay tư thế.

Sở Ca khẽ mỉm cười, hướng về vừa nói chuyện mỹ nữ đi tới, không chần chờ chút nào, một cái dặt nàng tay.

"Sai rồi, ta là Tần Nhữc Oánh, đó mới là tỷ tỷ ta đây."

Sở Ca lắc đầu một cái, nói: "Tiểu tình, không thể không nói người trang rất giống, người có thể có phương diện như thế cũng làm cho ta rất kinh ngạc, nhưng coi như người trang lại giống như, ta cũng sẽ không nhận sai."

Nghe được Sở Ca nói như vậy, bị hấn nắm tay Tần Nhữc Tĩnh không khỏi có chút sững sờ, mà đứng ở một bên trang làm ra một bộ hồ hững tư thái Tần Nhữc Oánh thì lại triệt để há hốc mồm.

"Ủây, anh rể người cũng quá thần chứ? Người đây đều có thể nhìn ra? Ta hiện tại thật sự có điểm tin tưởng, người cùng ta tỷ quan hệ."

Tần Nhữc Oánh sững sờ vài giây, cũng không giả bộ tỷ tỷ nàng tao nhà khí chất, một bên thán phục một bên như đánh giá quái dị đối với hấn quan sát đến.

"Tiểu oánh, giữa người và người là có từ trường, lẫn nhau có cảm tình người, loại này từ trường liền càng thêm mãnh liệt, vì lẽ đó liền coi như các người hành động như thế nào đi nữa thiên y vô phùng, ta cũng tuyệt đối sẽ không không nhận ra tỷ tỷ của người, đây chính là cảm tình sức mạnh."

Lời nói mặc dù là nói với Tần Nhữc Oánh, thế nhưng Sở Ca ánh mắt lại biểu hiện nhìn Tần Nhữc Tĩnh, làm bốn mắt nhìn nhau, cảm nhận được Sở Ca miệng và mũi thở ra hùng hồn nam tính khí tức, Tần Nhữc Tĩnh không khỏi có chút bối rối, sắc mặt hơi đỏ lên, theo bản năng dòi đi ánh mắt.

"Ồ ồ ồ, anh rể người tốt buồn nôn nha! Nghe được ta cả người nổi da gà đều lên!"

Tần Nhữc Oánh trang làm ra một bộ phát tôm về mặt, khuếch đại run lập cập, thanh lệ trong tròng mắt nhưng lộ ra một tia mềm mại, trong lòng một nơi nào đó tựa hồ cũng bị xúc động.

Trang thành dấn dáp của đối phương, là chuyện này đối với tỷ muội khi còn bé làm không biết mệt mỏi, mỗi lần các nàng làm như thế, liền ngay cả tần phụ Tần mẫu đều thường thường sẽ nhận sai.

Tần Nhữc Oánh cũng là ở thay quần áo thời điểm linh cơ hơi động, muốn dùng chuyện này đến thử thách một hồi Sở Ca cùng Tần Nhữc Tĩnh, cứ việc, nàng căn bản là không cho là Sở Ca có thể phân ra hai người các nàng ai là ai.

Nhưng mà nàng làm sao cũng không nghĩ tới, mặc dù tỷ tỷ nàng đã phối hợp phi thường đúng chỗ, nhưng Sở Ca vẫn là một chút liền đưa các nàng cho phân chia đi ra.

Chuyện này... Làm sao có thể chứ?

Làm Tần Nhữc Tĩnh mở ra cái khác ánh mắt, Sở Ca mới rất hồ hững đối với Tần Nhữc Oánh cười cợt, "Ta này không phải là buồn nôn, ta nói đều là nói thật."

"Được được được, nói thật, nói thật, anh rể người cũng đừng ở ta cái này độc thân nữ thanh niên trước mặt tú ân ái, đi lạc đi lạc, tề cường hào đi lạc!"

Tần Nhữc Oánh trong con người mềm mại chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, lập tức liền bị nàng cười vui vẻ nụ cười cho che giấu roi mắt, thật giống như một con vui vẻ nai con, bước mềm mại linh động bước tiến đẩy cửa phòng ra.

Sở Ca cười cợt, đi theo, đi rồi hai bước lại phát hiện Tần Nhữc Tĩnh vẫn không có động, quay đầu nhìn lại, phát hiện Tần Nhữc Tĩnh hơi có chút thất thần, chính thần sắc có chút quái lạ nhìn mình.

"Đi a, cường hào?"

"Đi người, người mới cường hào đây, khó nghe chết rồi."

Tần Nhữc Tĩnh phục hồi tinh thần lại, một bên bước chân một bên rõ ràng Sở Ca một chút, nhưng thần thái kia thấy thế nào làm sao có gan chân chính tình nhân mới sẽ có hòn dỗi cùng oán giận.

"Nói thật sự, người đến cùng là làm sao nhận ra ta đến?"

Hai người cùng đi ra môn, Tần Nhữc Tĩnh thấy muội muội đã tiến vào thang máy, cùng giữa bọn họ có chút khoảng cách, liền nhỏ giọng, tâm tình có chút phức tạp hỏi.

Sở Ca cười cợt, rất nhỏ giọng nói một chữ, "Chân".

Tần Nhữc Tĩnh nhất thời bỗng nhiên tĩnh ngộ, cúi đầu vừa nhìn, ở nàng chân phải mắt cá trước nữ qua vị trí, quả nhiên có chút nhỏ không thể biết đỏ lên, nguyên lai Sở Ca chính là thông qua điểm này mới phán đoán ra được.

Biết rồi chân tướng, không biết làm sao, Tần Nhữc Tĩnh nhưng không có cái gì vạch trần đáp án, thỏa mãn lòng hiếu kỳ vui vẻ, tâm tình trái lại so với vừa càng thêm phức tạp, tựa hồ còn có một tí tạo như thế... Thất lạc.

Làm Tần Nhữc Tĩnh ý thức được điểm này, chính mình giật nảy mình, chuyện này căn bản là là không hiểu ra sao sự tình a.

Rời khỏi đơn nguyên lâu, ba người cũng không có ngồi xe, Tần gia vị trí tiểu khu ngay ở trung tâm thành phố phụ cận, mặc kệ đi đâu cái thương trường đều rất thuận tiện.

Sở Ca còn chưa đi ra vài bước, cánh tay phải trên liền truyền đến một trận non mềm nhũn cảm giác, liếc mắt vừa nhìn, hóa ra là Tần Nhượng Tĩnh kéo lại cánh tay của chính mình.

Đối với điểm này, Sở Ca cũng không có cái gì bất ngờ, dù sao bọn họ hiện tại muốn làm bộ tình nhân, ngay trước mặt Tần Nhượng Oánh, nếu như mỗi cái đi mỗi cái, xem ra cũng sẽ không là chuyện như vậy.

Thật giống như một đôi với chân chính tình nhân như vậy, Sở Ca hướng về Tần Nhượng Tĩnh ôn nhu nở nụ cười, nghiêm chỉnh một bộ tình chàng ý thiếp, như thơ như họa vẽ đẹp cảnh tượng, mà nhìn thấy tình cảnh như vậy người đi đường, hoàn toàn hướng về Sở Ca quảng tới muốn nhiều ước ao liền có nhiều ánh mắt hâm mộ.

Nhưng mà đứng vào lúc này, để những người qua đường này từ ước ao biến thành đổ lệ hận, thậm chí suýt chút nữa không có ngoác mồm kinh ngạc một màn xuất hiện, ngay ở Tần Nhượng Tĩnh vừa kéo lại Sở Ca cánh tay thời điểm, Tần Nhượng Oánh cũng kéo lại hất cánh tay trái.

Mịa nó, ôm ấp đề huề cũng liền quên đi, lại còn là một đôi với sinh đôi tỷ muội?

Muốn chỉ là sinh đôi tỷ muội cũng liền quên đi, chuyện này đối với chị em gái lại còn tất cả đều đẹp như thiên tiên!

Đây là cỡ nào diễm phúc a? Thực sự là người này so với người khác đến chết a! Người anh em này cũng quá trâu bò đi!

Cường hào, người anh em này tuyệt đối là cái cường hào!

Mỗi một cái nhìn thấy tình cảnh này người, trong lòng không khỏi tất cả đều hiện ra mọi việc như thế ý nghĩ.

Làm Tần Nhượng Oánh cánh tay cũng vẫn lên Sở Ca cánh tay, hất không khỏi có chút ngẩn ra, Tần Nhượng Tĩnh thì lại nhú nhú mày, "Tiểu oánh, người làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ta ra gặp đôi

"Hi hi, tỷ người nên không phải là ghen chứ? Nguyên lai người có loại này bình thường tâm tình của phụ nữ a? Ta nhưng đối với người nhìn với cặp mắt khác xưa đây."

Đón Tần Nhượng Tĩnh có chút bản lên mặt, Tần Nhượng Oánh đẹp đề cười trên ghẹo nói, bắt quá kéo lại Sở Ca cánh tay nhưng không có lấy ra ý tứ, trái lại ôm đồm càng chặt.

"Hò đồ, còn không mau mau đem cánh tay từ anh rể người trên người lấy ra, để cho người khác nhìn thấy giống kiểu gì?"

"Ai nha tỷ, đừng như thế hung mà, người cũng biết người ta tối ngày hôm qua uống nhiều mấy chén, người ta hiện tại đầu còn ngất ngất đây, trên đường nhiều người như vậy, xe nhiều như vậy, người ta lại mang giày cao gót, vạn nhất đau chân, hoặc là phát sinh cái gì bất ngờ có thể làm sao bây giờ a? Người cũng đừng dễ giận như vậy mà, cũng làm người ta cùng người mượn một hồi anh rể cánh tay à?"

Một mặt oan ức nói xong, Tần Nhượng Oánh lại làm ra một bộ choáng váng đầu dizzy vẻ, thân thể hơi quơ quơ, lại giờ lên thon nhỏ tú lệ tay nhỏ ẩn ẩn huyết Thái Dương.

Vốn là xem muội muội kéo lại Sở Ca cánh tay Tần Nhượng Tĩnh liền có chút đến khí, kết quả nàng nói một câu, Tần Nhượng Oánh liền cùng với nàng nói một tràng, nàng thì càng đến khí.

Song khi Tần Nhượng Oánh nói đến "Trẹo chân" hai chữ thời điểm, nàng nhưng không khỏi nhớ tới tặc Thiên Sở ca giúp nàng xoa bóp một màn, sắc mặt hơi có chút đỏ lên.

Dù sao, ngoại trừ Sở Ca ở ngoài, còn chưa từng có bất kỳ nam nhân đụng chạm qua nàng bằng thanh ngọc khiết thân thể, liền ngay cả nàng con kia chân ngọc cũng hào không ngoại lệ.

"Ồ? Tỳ, làm sao ta nói chuyện đến trọ chân, người mặt làm sao liền đỏ? Trời ạ! Người sẽ không phải dùng chân giúp anh rề..."

Tần Nhựt Oánh có ý đem nói được nửa câu, liền hướng về Tần Nhựt Tĩnh đầu đi ám muội ánh mắt, hi hi nở nụ cười.

Sở Ca xạm mặt lại, Tần Nhựt Tĩnh thì lại tức giận trừng mắt một chút, tâm tư trở lại Tần Nhựt Oánh cũng kéo lại Sở Ca cánh tay chuyện này trên.

Tần Nhựt Oánh nói tuy rằng khêu gợi một điểm, nhưng cũng không phải một điểm đạo lý đều không có, lấy nàng cái kia hấp ta hấp tấp tính tình, lại nhìn nàng hơi có chút bất ổn bước tiến, thật là có trọ chân hoặc ngã chổng vó khả năng.

"Chính người nhìn lầm đi!"

Tần Nhựt Tĩnh mặt không hề cảm xúc nói một câu, vừa tàn nhẫn khoét Sở Ca một chút, Sở Ca vội vàng lộ ra một vết cười khổ, thật giống như đang nói "Việc này không có quan hệ gì với ta."

Đương nhiên, này cười khổ là cho Tần Nhựt Tĩnh xem, trong lòng hấn cao hứng còn đến không kịp đây, như vậy điểm phúc đi đâu tìm? Không thấy chu vi người đi đường đều một bộ ước ao ghen tị về mặt sao?

Trước đây vào sinh ra từ thời điểm, người mình nhìn thấy hấn đều là một mặt kính nề, kẻ địch nhìn thấy hấn đều là hoảng sợ cùng cừu hận, vậy mà lúc này giờ khắc này, đồng thời kéo một đối với sinh đôi chị em gái, bị từng đạo từng đạo ánh mắt hâm mộ vây quanh, cái cảm giác này vẫn đúng là mị nị nó thoải mái!

Đương nhiên, để Sở Ca trong lòng mừng thầm không chỉ có riêng là chu vi ánh mắt của người đi đường, càng quan trọng vẫn là không ngừng tiến vào lỗ mũi mình bên trong thanh nhã mùi thơm, cùng với trên hai tay truyền đến non mềm xúc cảm, càng tuyệt hơn chính là, trái phải hai cái trên cánh tay mặt xúc cảm, thậm chí ngay cả nhiệt độ lại cũng là giống như đúc, đều là như vậy ôn hòa, như vậy non mềm.

Tựa hồ, chuyện này đối với chị em gái ngoại trừ tính cách không giống ở ngoài, liền lại không tìm được cái gì không giống nhau địa phương.

Sở Ca liền như vậy đồng thời bị Tần Nhựt Tĩnh, Tần Nhựt Oánh kéo cánh tay, ở từng đạo từng đạo ước ao muốn chết trong ánh mắt, ở trên đường không nhanh không chậm đi tới, đi tới một nhà loại cỡ lớn thương trường.

Đương nhiên, Sở Ca cùng chuyện này đối với tỷ muội vừa vào thương trường, ngay lập tức sẽ lại thành tất cả mọi người tiêu điểm.

Đầu tiên là bồi tiếp chuyện này đối với tỷ muội ở lâu một mỹ phẩm bên trong quầy quay một vòng, ba người đi tới lầu ba tinh phẩm nữ trang khu, tiến vào một nhà nước Pháp đại hàng hiệu nữ trang điểm.

Nhìn bước vào cửa tiệm Tần gia tỷ muội, cô bán hàng sững sờ vài giây mới phục hồi tinh thần lại, coi như người trời tiền lên nghênh tiếp, một bên cung kính chào hỏi, một bên lên lót đánh giá trước mắt ba người.

Có thể ở loại này cao cấp cửa hàng bên trong đi làm, tên này cô bán hàng hình tượng và khí chất tự nhiên là không có nói, đối với điểm này nàng xưa nay cũng đều là phi thường tự tin, thế nhưng khi nàng nhìn thấy Tần Nhựt Tĩnh cùng Tần Nhựt Oánh, nhưng không khỏi có gan cảm giác tự ti mặc cảm, thật giống như chuyện này đối với tỷ muội là trên trời ổng ánh tinh, mà nàng chỉ là một con toạ ra hào quang nhỏ yếu đom đóm.

Nhưng mà dù là như vậy, tên này cô bán hàng ánh mắt nhưng ở Sở Ca trên người dừng lại lâu nhất, dù sao có thể ngồi hưởng loại này tề nhân chi phúc nam nhân, lại làm sao có khả năng sẽ là người bình thường?

"Đại vương ca, người khác đều nói tiệm này bên trong quần áo thích hợp nhất ta, người theo ta vào xem xem có được hay không?"

Ngay ở Tần gia tỷ muội đang chuẩn bị chọn quần áo thời điểm, một đối với nam nữ trẻ tuổi đi ngang qua cửa, nữ nhân vừa đến đây giống như là không nhúc nhích tựa như, đối với nam nhân điệu điệu làm nũng nói.

Nam nhân ngả ngón bầm bầm nữ nhân cái mông, nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra vài viên đại răng vàng, "Người cái tiểu lẳng mông, xem ở tối ngày hôm qua người biểu hiện không tệ mức, vào tùy ý chọn đi!"

"Đại vương ca, người thật tốt, người đẹp trai nhất, người ta yêu chết người đây!"

Vừa nghe lời này, nữ nhân con mắt lập tức liền sáng lên, lại gấn một câu kiều, liền nữu eo bài mông đi vào.

Nghe được như thế chán ngán đối thoại, Tần Nhựt Tĩnh đôi mi thanh tú không khỏi hơi một tức, từ đáy lòng cảm thấy căm ghét, Tần Nhựt Oánh cũng giống như vậy, quay đầu lại xem xét đôi trai gái này một chút.

Nam trưởng tướng ngũ đoản, tướng mạo hèn mọn, một mặt tiểu nhân đắc chí hèn mọn nở nụ cười, nhỏ bé trên cổ mang theo nhanh đuổi tới xích chó thô dây chuyền vàng, mặc dù ăn mặc một thân xa hoa quần áo, vẫn như cũ làm cho người ta một loại tên du thủ du thực cảm giác.

Nữ dung mạo cũng không tồi, vóc người cao gầy, tiền đột hậu kiều, bắt quá bởi vì nàng hóa nùng trang quan hệ, nhìn qua tràn ngập phong trần khí tức.

Làm Tần Nhựt Oánh quay đầu lại trong nháy mắt, Lưu Đại vương vốn là chăm chú vào bạn gái cái mông trên ánh mắt lập tức chuyển tới Tần Nhựt Oánh trên mặt, con người suýt chút nữa không có trừng ra ngoài, vốn là không nhỏ miệng lập tức trương cang to lớn hơn, ngậm nước chỉ thiếu một chút

điễm liền chảy ra.

Ta nhỏ cái ai ya, cô nàng này là tiên nữ sao? Chính mình bao dưỡng cái kia ba tuyền tiểu minh tinh cùng cô nàng này so ra, quả thực chính là cái tra a! Đây nếu như làm lên giường...

Lưu Đại vượng chính ảo tưởng, bỗng nhiên hắn lại nhìn thấy ở một bên chọn quần áo Tần Nhược Tĩnh, mới nhìn hắn còn coi chính mình xuất hiện ảo giác, không khỏi dụi dụi con mắt, khi hắn xác định chính mình cũng không có nhìn lầm, đây thực sự là hai người, thực sự là một đôi với đẹp như thiên tiên chị em gái, ngum nước lập tức liền thật sự chảy ra.

"Tỷ, chúng ta đổi một cửa tiệm đi."

Nhìn thấy Lưu Đại vượng cái kia một mặt Trư Ca tướng, Tần Nhược Oánh buồn nôn, bắt chuyện Tần Nhược Tĩnh một tiếng, liền lại một lần nữa kéo lại Sở Ca cánh tay.

Mặc dù không có đến xem Lưu Đại vượng, chỉ nhìn muội muội vẻ mặt, Tần Nhược Tĩnh liền biết xảy ra chuyện gì, nhân nhạ "Ừ" một tiếng, liền kéo lại Sở Ca khác một cái cánh tay.

Cho đến lúc này, Lưu Đại Vượng Tài phát hiện Sở Ca tồn tại, thấy người đàn ông này kéo hắn "Thú sấn" phải đi, nhất thời liền cuống lên, quan sát tỉ mỉ Sở Ca vài lần, nhanh chóng làm ra một cái tự cho là đúng phán đoán.

Dưới cái nhìn của hắn, Sở Ca tuy rằng xuyên (mặc) cũng không tệ lắm, nhưng này thân âu phục cũng không phải cái gì quá đắt thê, hơn nữa người này xem ra tuổi còn trẻ, trong lúc vung tay nhắc chân cũng không có cái gì khí thê, nên thuộc về loại kia hơi nhỏ tiền, thê nhưng cũng không nhiều lắm bởi cảnh người, chỉ là chỗ ngấp phải ruồi mới bao dưỡng đến như vậy tuyệt sắc một đôi với chị em gái.

Lưu Đại vượng tin tưởng, lấy hắn tài lực cùng năng lực, tuyệt đối tới tập chung liền có thể công bằng cái này chương mất tiểu tử.

"Ai ai ai, chờ chút!"

Nghĩ tới đây, Lưu Đại vượng lau lau khoé miệng ngum nước hô một tiếng, vội vàng xẹt tới, chặn lại rồi Sở Ca cùng Tần gia tỷ muội đường đi.

Sở Ca không có hé răng, Tần Nhược Tĩnh tức tức đôi mi thanh tú, Tần Nhược Oánh thì lại lộ ra rõ ràng không kiên nhẫn cùng căm ghét.

"Anh em, này hai cô nàng người bao nhiêu tiền bao xuống đến? Nói cho người, này hai nữ ta nhìn trúng, yên tâm ta cũng không thể để cho người thiệt thòi, người xài bao nhiêu tiền, ta cho người gấp đôi!"

Nghe được Lưu Đại vượng nói như vậy, Sở Ca không khỏi lộ ra đối xử ngớ ngẩn bình thường ánh mắt, ở hắn nhìn kỹ, Lưu Đại vượng có chút không vui, bất quá xem ở đôi kia tuyệt sắc mỹ nhân mức cũng không có nói thêm cái gì, vênh vào trừng thiên duỗi ra ba cái nhỏ bé đầu ngón tay, "Gấp đôi không được, ta cho người gấp ba!"

Ở Lưu Đại vượng xem ra, ở trên thế giới này, sẽ không có tiền không bắt được sự tình, liền hướng về chuyện này đối với chị em gái dung mạo cùng tư thái, vậy thì thật là xài bao nhiêu tiền đều đáng giá a! Nếu chính mình đem thoại đều nói đến đây cái mức, cái kia tiểu tử này cũng nên thức thời rút đi.

Tần Nhược Tĩnh mặt cười lập tức liền lạnh xuống, quay đầu hướng cô bán hàng nói rằng: "Phiền phức người giúp ta gọi một hồi bảo an."

Tần Nhược Oánh thì lại khí nở nụ cười, "Cô nãi nãi 1000 ức một buổi tối, người trước tiên đập 2000 ức đi ra cho cô nãi nãi nhìn? Ta cho người biết, chó khôn không cắn đường, người nếu như lấy ra không ra liền mau mau rút sang một bên, nhìn thấy người khuôn mặt này, cô nãi nãi liền nghĩ tới người vượn Bắc kinh, người cái không có tiến hóa hoàn toàn nghiệt súc cũng đừng đi ra ảnh hưởng thị dung."

Sở Ca kinh ngạc nhìn một chút Tần Nhược Oánh, không nghĩ tới nha đầu này tồn lên người đến miệng lưỡi đủ lưu loát a?

Thấy Tần Nhược Oánh há mồm liền mắng, rõ ràng 1 vạn cái không lọt mắt chính mình, Lưu Đại vượng nhất thời liền giận, "Người cái xú kỹ nữ..."

Lưu Đại vượng còn chưa kịp đem thoại mắng xong, đột nhiên cảm giác thấy một nguồn sức mạnh truyền đến, trước mắt Tần Nhược Oánh trong nháy mắt từ trong tầm mắt biến xa, thân thể không tự chủ được hướng về sau nhanh chóng thối lui, tiếp theo bên phải xương sườn vị trí đau đớn một hồi, cuối cùng ngã chổng vó lên trời ngã vào thương trường qua trên đường, phát sinh "Dùng" một tiếng.

Nhìn Sở Ca chậm rãi thu hồi chân phải, Tần Nhược Tĩnh sững sốt, Tần Nhược Oánh sững sốt, đang do dự có muốn hay không gọi bảo an cô bán hàng sững sốt, chỉ có theo Lưu Đại vượng đồng thời tiến vào cái kia nữ lang, "Gào" một tiếng kêu kêu gọi đến.

"Người! Người! Người dám đánh người? Người có tin hay không..."

Lưu Đại vượng bạn gái kêu một tiếng, lại dùng tay chỉ vào Sở Ca ồ ào lên, song khi nàng tiếp xúc được Sở Ca ánh mắt, nhưng đột nhiên cảm giác thấy cả người sững sờ, phần sau tiết thoại lảng là cho nín trở lại, dùng đầu ngón tay chỉ trỏ Sở Ca, liền hoang mang hoảng loạn chạy ra ngoài, đi tới Lưu Đại vượng bên người, một bên đánh vuốt thuận Lưu Đại vượng trước ngực, một bên gọi điện thoại ra ngoài.

"Không có tiến hóa hoàn toàn nghiệt súc ra ngoài, hai người tiếp tục chọn quần áo đi."

Một cước đem Lưu Đại vượng đạp bay ra ngoài, Sở Ca nhưng thật giống như người không liên quan tựa như, đối với Tần gia tỷ muội cười cợt, tùy ý nói

rằng.

"Uây! Anh rẻ người quá tuấn tú! Hơn 100 cân người sống sờ sờ, một cước liền để người đạp bay? Từ này đến cái kia, đến xa ba, bốn mét ni chứ?" Tần Nhữc Oánh phục hồi tinh thần lại, bên trong đôi mắt lập loè ngôi sao nhỏ, một mặt sùng bái nói rằng.

"Sở Ca, người làm gì? Chúng ta là đi ra đi dạo phố, không phải đến cùng người đánh nhau!" Tuy rằng Tần Nhữc Tĩnh cũng cảm thấy này một cước rất giải hận, thế nhưng nàng vẫn là nhú lên đôi mi thanh tú, có chút không vui nói rằng.

"Tỷ, ta nói người người này chán người chính là chán, anh rẻ đây là giúp chúng ta, người không cảm kích liền quên đi, làm sao còn huân anh rẻ đây, người có hay không lương tâm a?"

Thấy Tần Nhữc Tĩnh lại xệ mặt xuống, Tần Nhữc Oánh nhất thời liền không làm.

"Tiểu oánh, người làm sao liền như thế không hiểu chuyện đây, người có biết hay không hán này một cước đạp ra ngoài, cái kia chính là phiền phức?"

Lần này, Tần Nhữc Oánh cũng thực sự tức giận, đối chọi gay gắt nói: "Phiền phức? Ta liền biết anh rẻ này một cước là giúp chúng ta hai đá, nếu như chuyện gì đều sợ phiền phức, cái gì cũng không dám làm, người kia sống sót còn có cái gì kinh!"

Tần Nhữc Tĩnh đang muốn phản bác, bị Sở Ca đạp bay Lưu Đại vương rớt cục hoàn lại đây này một hơi, kịch liệt ho khan hai tiếng, giờ lên thô mập tay phải, chỉ vào Sở Ca phương hướng, "Thảo, cái ***, tiểu tử, người, người có gan cũng đừng đi, người, người chờ ta, ta, ta chính bắt từ người!"

Đối với Lưu Đại vương đe dọa, Sở Ca một điểm đều không có coi là chuyện to tát, trái lại là chính đối chọi gay gắt Tần gia tỷ muội chột ngừng khẩu, mặt lạnh trừng Lưu Đại vương một chút, cùng kêu lên nổi giận nói: "Người cảm miệng cho ta!"

Sở Ca mò hôi một cái, này thật không hổ là sinh đôi tỷ muội a, bình thường như thế nào đi nữa cãi nhau, thời khắc mấu chốt lập tức liền cùng chung mối thù.

Quát mắng Lưu Đại vương một câu, Tần Nhữc Tĩnh nặn nặn mi tâm, nói: "Được rồi, thừa dịp sự tình còn không có làm lớn, chúng ta đi nhanh lên."

Tần Nhữc Oánh mặc dù đối với Tần Nhữc Tĩnh vừa nãy thái độ rất bất mãn, nhưng nàng cũng biết hiện tại không phải giận hờn thời điểm, nếu cái kia bị Sở Ca đạp bay gia hỏa đều nói như vậy, vậy hán liền nhất định có dựa dẫm, vì lý do an toàn, tuy rằng ngoài miệng hừ một tiếng, bắt quá vẫn gặt đầu một cái.

Là đi hay ở, đối với Sở Ca tới nói đúng là không đáng kể, thấy Tần gia tỷ muội ý kiến đạt thành nhất trí, hán cũng là theo bước ra bước chân.

Nhưng mà liền ở ba người bọn họ vừa mới đi ra cửa tiệm thời điểm, cách đó không xa liền truyền đến một trận dày đặc lại tiếng bước chân dồn dập.

Hướng về tiếng bước chân truyền đến phương hướng vừa nhìn, bốn cái mặc âu phục đeo kính râm đại hán vạm vỡ chính bước nhanh chạy tới, một bộ khí thế hùng hổ, "lai gia bất thiện" tư thế.

Mất thấy cái kia bốn tên đại hán vạm vỡ càng ngày càng gần, Tần gia tỷ muội lại hiếm thấy tâm đủ một lần, liếc nhìn nhau, trong ánh mắt đều tràn ngập lo lắng.

Đối lập ở Tần gia tỷ muội vẻ mặt nghiêm túc, Sở Ca như cũ là một mặt không đáng kể đáng vẻ, khoe miệng ngậm lấy tùy ý độ cong, bình chân như vại.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Vẫn là trùng hợp

Bốn tên đại hán vạm vỡ rất nhanh sẽ chạy đến Lưu Đại vương bên người, một cái trong đó xem ra tối trắng hung hăng nhất mở miệng hỏi: "Thiếu gia, ngài thế nào? Có hay không thương tới chỗ nào?"

"Trước tiên đừng mệ nó quăn ta, cho ta làm hán, cho ta đánh gãy hán một chân!" Lưu Đại vương nhăn nhin đau, trừng mắt đỏ chót con ngươi vừa chỉ chỉ Sở Ca, một bộ không đội trời chung đáng dáp.

"Thiếu gia, ở đây... Không hay lắm chứ? Nếu không chúng ta cho hán cho tới cầu thang mới hạ thủ?" Trắng hán nhú nhú mày, ánh mắt hướng về qua đạo phần cuối cửa thang gác liếc một cái.

"Vậy còn phé mẹ nó nói cái gì, mau mau lên cho ta!"

Nhìn Lưu Đại vương một mặt oán độc, Sở Ca không khỏi buồn cười, cái tên này thật sự cho rằng nuôi mấy cái cầu liên có thể làm gì mình?

Chuyện cười! Coi như cho này mấy cái cầu nằm trên cương nhà, muốn găm một găm hấn Sở Ca này thân xương cứng, cũng còn quá non điểm.

Làm bốn tên tráng hán đi tới Sở Ca bên người, người cầm đầu kia nói câu "Tiểu tử, ta ra ngoài lao lao", Sở Ca chỉ là khẽ mỉm cười, liền hướng về cầu thang phương hướng bước ra bước chân, thật giống như thật sự chỉ là muốn cùng bọn họ nói chuyện phiếm tựa như, bước tiến tùy ý lại vững vàng.

Nhìn Sở Ca lại thật sự hướng về cầu thang đi tới, Lưu Đại vương mắng một tiếng "*****", trên mặt ngoại trừ oán độc ở ngoài, lại nhiều hơn mấy phần đắc ý.

Tuy rằng thông qua Sở Ca vừa đập hấn cái kia một cước, hấn có thể cảm nhận được đối phương cũng không giống chính mình tưởng tượng như vậy gầy yếu, nhưng hấn đối với với mình bốn tên bảo tiêu nhưng có một vạn phần trăm tự tin.

Bốn người này, có thể đều xưng tên biết đánh nhau, tùy tiện lấy ra một cái, đều có thể tay không đẩy ngã vài cái xách gia hỏa người bình thường, mà bốn người bọn họ tính gộp lại, cái kia sức chiến đấu liền càng không cần phải nói.

Vừa nghĩ tới Sở Ca lập tức liền sẽ bị mạnh mẽ sửa chữa một trận, Lưu Đại vương trong lòng cái này hài lòng a, vừa ai đập địa phương thật giống cũng không như vậy đau.

"Các loại (chờ) thu thập cái này mắt không mở tiểu tử, chuyện này đối với chị em gái xem ta như thế trâu bò, nói không chắc còn có thể đối với ta đầu hoai tổng bảo đây, A ha ha ha!"

Ảo tưởng cùng chuyện này đối với chị em gái phiên vân phúc vũ hình ảnh, Lưu Đại vương càng nghĩ càng hài lòng, không khỏi nhếch môi, lộ ra đại răng vàng nở nụ cười.

"Anh rể, ngươi không thể đi!" Thấy Sở Ca bước ra bước chân, Tần Nhược Oánh nhất thời liền cuống lên, kéo lại cánh tay của hấn, tiểu khắp khuôn mặt là sốt ruột.

Sở Ca rút ra tay, quay đầu lại cười nói: "Yên tâm đi, ta lập tức sẽ trở lại."

Tần Nhược Oánh còn muốn lại nói chút gì, thế nhưng Tần Nhược Tĩnh nhưng đem nàng cho lời trở lại, đồng thời cho nàng làm hình cảnh phụ thân gọi điện thoại.

Tần Nhược Oánh bị Tần Nhược Tĩnh chăm chú lời kéo, làm sao đều tránh thoát không ra đi, chỉ có thể trợ mắt nhìn Sở Ca bóng lưng càng ngày càng xa, cuối cùng biến mất ở chỗ rẽ lầu, đồng thời đóng cửa lại.

"Tỷ, ngươi làm gì nha!"

"Tiểu oánh, ta ba lập tức tới ngay, ngươi yên tâm, anh rể ngươi khẳng định không có chuyện gì."

Tần Nhược Tĩnh tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trong lòng nhưng một điểm sức lực đều không có, dù sao Sở Ca đối mặt nhưng là bốn cái đây mặt dữ tợn, người cao mã đại, vừa nhìn liền biết không phải người hiền lành tráng hán a.

Thế nhưng, nếu sự tình đã phát sinh, như thế nào đi nữa lo lắng cũng vô dụng, nàng chỉ có thể ngóng trông cha nàng mau mau lại đây, giải quyết trước mắt vấn đề khó.

Ở bên ngoài xem, Tần Nhược Tĩnh trước sau như một tao nhã bình tĩnh, nhưng trên thực tế, làm Sở Ca cùng cái kia bốn tên tráng hán bóng lưng từ tầm mắt của nàng bên trong biến mất, nàng một trái tim liền cao cao huyền lên.

Liền bản thân nàng cũng không nhận rõ, nàng đối với Sở Ca phần này lo lắng, đến cùng là bởi vì Sở Ca là vì giúp các nàng tỷ muội ra mặt mới gặp như vậy tai bay vạ gió, hay là bởi vì cái gì khác.

Trong lúc vô tình, Tần Nhược Tĩnh hơi có chút thất thần, cảm lấy muội muội tay cũng theo từng một chút.

Mà đang lúc này, Tần Nhược Oánh bỗng nhiên tránh thoát nàng tay, trong miệng hô một tiếng "Anh rể" liền một mặt lo lắng xông ra ngoài, khi đi ngang qua nhếch miệng cười khúc khích Lưu Đại vương thời điểm, còn không quên chiếu hấn đứng quần mạnh mẽ đá một cước.

Lưu Đại vương chính mỹ lắm, hoàn toàn không có bất kỳ phòng bị, làm Tần Nhược Oánh mạnh mẽ một cước đá đến hấn dưới hông, nhất thời liền "Gào" kêu một tiếng, cái trán trong nháy mắt liền đau ra mồ hôi lạnh, hai tay ô đang, trên mặt đất một bên giết lợn giống gào thét, một bên bắt đầu lăn lộn.

Nếu như đặt ở bình thường, Tần Nhược Oánh tuy rằng tính cách nhảy ra chút, nhưng cũng là tuyệt đối không làm được chuyện như vậy đến, thế nhưng vào giờ phút này, vừa nghĩ tới Sở Ca vì giúp mình ra mặt, rất có thể sẽ bị cắt đứt một chân, trong lòng nàng liền cảm thấy hổ thẹn lại khổ sở, đối với Lưu Đại vương lửa giận hầu như thiếu không còn lý trí của nàng, này một cước đá ra đi, hầu như dùng tới nàng khí lực toàn thân!

"Vương bát đản, ngươi không phải muốn phé tỷ phụ ta chân sao? Cô nãi nãi trước hết phé bỏ ngươi cái chân thứ ba!"

Mạnh mẽ đá xong này một cước, Tần Nhược Oánh xem cũng sẽ không tiếp tục xem Lưu Đại vương một chút, coi như mình biết mình đi tới cũng vô dụng, nhưng nàng hay là dùng nàng tốc độ nhanh nhất hướng về cầu thang chạy tới.

"Đừng! Đừng! Đừng!"

Bỗng nhiên, ba tiếng trầm thấp vang trầm từ thang lầu truyền tới, Tần Nhược Oánh một trái tim thu càng chặt, một đôi đôi mi thanh tú cũng tức càng sâu.

Này nếu như Sở Ca có chuyện bất trắc, nàng quả thực không thể tha thứ chính mình, dù sao đi ra đi dạo phố nhưng là nàng nói ra chủ ý.

Rốt cục, cầu thang đang ở trước mắt, Tần Nhược Oánh đẩy ra cánh cửa kia, khi nàng nhìn thấy hình ảnh trước mắt, nhưng cảm giác mình cùng nằm mơ như thế, hết sức hoài nghi con mắt của chính mình.

Chỉ thấy Sở Ca một cước đá vào một tên tráng hán sườn phải, tiếp theo, tên này đã cao mà trắng, đoán chừng phải có 180 cân trở lên tráng hán, ngay ở Tần Nhược Oánh dưới mí mắt ngửa ra sau ngã xuống đất, kể trước cái kia ba tiếng vang trầm trầm sau khi, lại phát sinh "Đùng" một tiếng.

Sở Ca không mất một sợi tóc đứng ở nơi đó, để cho Tần Nhược Oánh một cái thẳng tắp bóng lưng, lấy hấn làm trung tâm, trước sau trái phải mỗi cái nằm một tên tráng hán, tất cả đều nhẹ nhàng nhếch miệng nằm trên đất che sườn phải, trên mặt lộ ra kinh hãi cùng vẻ mặt sợ hãi.

"Tỷ... Phu?"

Đầy đủ sừng sốt vài giây, Tần Nhược Oánh mới phục hồi tinh thần lại, lấy một loại vô cùng không xác định khẩu khí kêu một tiếng.

"Tiểu oánh? Ngươi làm sao mà qua nổi đến rồi? Không phải nói ta lập tức trở về sao?"

Quay đầu lại, nhìn Tần Nhược Oánh trên mặt vẫn không có cười ra vẻ lo âu, Sở Ca trong lòng ám áp, cười đi tới bên cạnh nàng, thật giống như sủng nịch tiểu hài tử như vậy, sờ sờ nàng đầu.

Đón nhận Sở Ca cái kia ôn hoà ánh mắt, Tần Nhược Oánh dùng sức nháy mắt một cái, vẻ mặt quái lạ nói rằng: "Ta không có xuất hiện ảo giác chứ? Anh rề nguoi chẳng có chuyện gì?"

Đã thật giống là đang hỏi Sở Ca, lại thật giống là ở tự lẩm bầm.

"Đưa ngọc, ta có thể có chuyện gì, này không cố gắng... Sao?"

Sở Ca lời còn chưa dứt, Tần Nhược Oánh bỗng nhiên một cái kéo lại cánh tay của hấn, nhón chân lên, ở trên mặt của hấn "Xoạch" hôn một cái.

Bị Tần Nhược Oánh đột nhiên xuất hiện hôn như thế một cái, Sở Ca nhất thời liền có chút mơ hồ, há miệng, nhưng lại không biết nên nói cái gì, mà khi hấn xoay chuyển ánh mắt, nhưng liếc mắt liền thấy đuôi theo muội muội chạy tới cửa Tần Nhược Tĩnh, hai người bốn mắt đối lập, bầu không khí nhất thời trở nên không tên lúng túng.

"Anh rề, này, bốn người này tất cả đều là nguoi đây ngã?"

Mặc dù sự thực đã đủ để chứng minh tất cả, nhưng Tần Nhược Oánh vẫn là không nhận được nhảy nhót hỏi, không chút nào chú ý tới tỷ tỷ nàng liền sau lưng nàng, chính nhủ lại lông mày, dùng một loại vô cùng ánh mắt phức tạp nhìn kỹ nàng cùng Sở Ca.

"Híc, ân..."

Sở Ca gãi gãi đầu, không được dấu vết từ Tần Nhược Oánh trong tay rút ra cánh tay, gật gật đầu.

"Trời ạ! Anh rề nguoi cũng quá tuần tú chứ? Ngươi có phải là luyện qua công phu a? Có thời gian dạy ta một chút đi!"

Sở Ca mới vừa đem cánh tay rút ra, Tần Nhược Oánh lại một phát bắt được hấn tay, bên trong đôi mắt liêu lĩnh ngôi sao nhỏ, hưng phấn tình lộ rõ trên mặt.

Sở Ca ngượng ngùng cười cợt, ở đối diện Tần Nhược Tĩnh trong ánh mắt vội vàng lại rút ra bị Tần Nhược Oánh cầm lấy tay, nói: "Cái kia, ta làm sao công phu gì thể a, chính là bốn người này quá yếu, nhìn rất trắng, bắt quả không có chút nào biết đánh giá, cái này, ta cái này cũng là trùng hợp, may mắn."

Nghe nói như thế, bốn cái nằm trên đất tráng hán suýt chút nữa không có tức ngất đi, dựa vào, không mang theo như thế bản thù nguoi chứ?

Mấy người bọn hấn sẽ không đánh nhau? mấy người bọn hấn nếu như sẽ không đánh nhau, có thể bị Lưu Đại vương thuê đến làm hộ vệ? Một tháng 1 vạn khối tiền lương, đùa giỡn đây?

Bất quá, suy nghĩ một chút phát sinh ở vài giây trước tình cảnh đó, này bốn cái tráng hán cũng xác thực không lời nào để nói.

Cùng Sở Ca so ra, bọn họ tựa hồ vẫn đúng là liền thuộc về loại kia sẽ không đánh nhau, nếu không, làm sao có khả năng trong nháy mắt liền bị đẩy ngã? Hơn nữa chạy theo tay bắt đầu, Sở Ca tổng cộng liền từng ra bốn chân, nhiều một chiêu đều vô dụng trên.

Mà càng làm cho bọn họ ngờ ngác chính là, Sở Ca đá ra bốn chân, tất cả đều đá vào mỗi người đồng dạng vị trí, đương nhiên, bọn họ cũng không biết lẫn nhau đều là đứt đoạn mất hai cái xương sườn, nếu không, vào lúc này đã sớm là một mặt về mặt như gặp phải quỷ.

Đồng dạng một câu nói, nghe vào Tần Nhược Tinh bên trong tai, rồi lại là mặt khác một phen tư vị.

May mắn? Trùng hợp?

Lần trước Sở Ca giúp nàng cướp bao nói chính là trùng hợp, lần này vẫn là trùng hợp?

Xin nhò, vậy cũng là bốn cái trắng như ngưu tựa như đại hán, một câu trùng hợp liền bị người đẩy ngã, người khi này là kể chuyện xưa đây? Từ đâu tới nhiều như vậy trùng hợp?

Cái này Sở Ca, đến cùng còn có thể chế tạo ra bao nhiêu "Trùng hợp" ?

Nghĩ tới đây, Tần Nhược Tinh nhìn về phía Sở Ca ánh mắt, không khỏi trở nên càng thêm phức tạp.

"Khắc khắc!"

Ngay ở Tần Nhược Oánh tiến đến Sở Ca trước người, còn muốn tiếp tục nói cái gì thời điểm, Tần Nhược Tinh ho khan hai tiếng, Tần Nhược Oánh quay đầu lại, lúc này mới phát hiện tỷ tỷ nàng cũng lại đây.

"Sự tình giải quyết?"

Tần Nhược Tinh trong lòng rõ ràng muốn hỏi một chút Sở Ca có sao không, nhưng không biết làm sao, lời chưa kịp ra khỏi miệng, liền biến thành như vậy.

Sở Ca gật gù, "Hừm, không sao rồi."

"Cái gì gọi là không sao rồi? Nói đơn giản như vậy, người nhưng là đã thương năm người, đánh xong liền bạch đánh? Đợi lát nữa cha ta lại đây, xử lý một chút nói sau đi."

Thấy Tần Nhược Tinh lại sung mặt lên, nói xong xoay người rời đi, Sở Ca không khỏi thâm cười khổ, mỹ nữ này ông chủ thật là khó hầu hạ a.

"Anh rể, người không cần để ý đến nàng, nàng người này liền như thế chán, nói thật sự, người đến cùng có dạy ta công phu?"

Tần Nhược Oánh hướng về bóng lưng của tỷ tỷ le lưỡi một cái, làm một cái "Hung tợn" mặt quỷ, quay đầu rồi hướng Sở Ca lộ ra nhí nha nhí nhánh nụ cười.

"Không phải không giáo, ta sẽ không, thật không biết."

Sở Ca bất đắc dĩ phủ nhận, nhưng Tần Nhược Oánh hiển nhiên một trăm không tin, một bên đi trở về, một bên những nhẽo đòi hỏi lên.

Sở Ca vừa mới đi ra cầu thang, một tên ăn mặc cảnh phục cảnh sát trẻ tuổi liền tiến lên đón, ánh mắt hướng về trên đất cái kia bốn cái trắng hán quét qua, nhíu nháu mày, vẻ mặt nghiêm túc mà lại nghiêm túc.

"Vị đồng chí này, bốn người này, còn có bên kia Lưu Đại vương đều là người đã thương sao?"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Đánh nhẹ?

Đón cảnh sát trẻ tuổi ánh mắt, Sở Ca gật gù, "Là ta đánh."

"Tốt lắm, phiền phức người cùng ta trở về cục một chuyến hiệp trợ điều tra." Thấy Sở Ca thừa nhận, cảnh sát trẻ tuổi nghiêm túc thận trọng nói rằng, vừa nói, một bên lấy ra còng tay.

Vừa nhìn điệu bộ này, Tần Nhược Oánh nhất thời liền cuống lên, "Tăng" che ở Sở Ca trước người, mày liễu dựng thẳng chất vấn lên.

"Này! Ta nói ngươi là làm gì ăn? Dựa vào cái gì tráo ty phu ta? Ta cho ngươi biết, tóm chúng ta những này người đóng thuế tiền, ngươi phải cho chúng ta công bằng chấp pháp, ngươi có biết hay không ty phu ta tại sao muốn đánh bọn họ? Cái gì cũng không hỏi đến rồi lại muốn bắt người? Ngươi có tin ta hay không báo cáo ngươi a?"

Bị Tần Nhược Oánh như thế một sang sang, cảnh sát trẻ tuổi nhất thời có chút không nói gì, xưa nay đều là hấn chất vấn người khác, lúc nào bị người chỉ vào mũi như thế chất vấn qua?

"Nên làm gì án, trong lòng ta nắm chắc, phiền phức ngươi tránh ra một hồi, không cần gây trở ngại ta chấp hành công vụ."

"Ta nếu như không cho đây?"

Tần Nhược Oánh nhìn một chút cái kia bộ ngân lông lãnh còng tay, hướng về cảnh sát trẻ tuổi lại đi rồi một bước, đối chọi gay gắt hỏi.

Tần Nhược Tĩnh đứng ở một bên nhú lại đôi mi thanh tú, lại một lần nữa móc điện thoại ra.

"Vậy thì xấu hổ, ngươi vậy..."

Cảnh sát trẻ tuổi nói được nửa câu, ánh mắt bỗng nhiên ngưng lại, hai chân "Đùng" một hồi khép lại, về mặt cung kính quay về Tần Nhược Oánh phương hướng sau lưng chào một cái.

Cùng lúc đó, vừa móc ra điện thoại Tần Nhược Tĩnh, lại sẽ điện thoại cho thả trở lại, mặt cười trên một tia sốt ruột, tùy theo ung dung.

"Cái gì liên xấu hổ? Vị đồng chí này, ngươi muốn đem con gái của ta như thế nào a?" Tần nham âm thanh từ phía sau lưng truyền đến, Tần Nhược Oánh nghe vậy lập tức quay đầu nhìn lại, trên mặt lập tức liền lộ ra nụ cười.

"Ba, ngươi làm sao mới đến a?"

Cũng không có đi Tần Nhược Oánh tra, tần nham sải bước đi tới tên kia cảnh sát trẻ tuổi đối diện.

"Tần, Tần đại ca? Đây là ngài nữ nhi?" Tuy rằng tần nham cũng không nói gì nữa, nhưng cảnh sát trẻ tuổi nhưng cảm thấy một loại như núi áp lực phá vào mặt, nói chuyện đều trở nên hơi nói lắp cùng kính nể lên.

Hắn không quen biết Tần Nhược Tĩnh, Tần Nhược Oánh tỷ muội, thế nhưng đối với "Thiết mặt tần nham" đại danh nhưng là như sấm bên tai, hào nói không khuếch đại, hấn sở dĩ sẽ chọn cảnh sát nghề này, bao nhiêu cũng có chút là chịu đến tần nham những kia anh hùng sự tích ảnh hưởng.

"Hừm, nhưng này không phải trọng điểm, nếu như nàng có cái gì vi pháp loạn kỷ hành vi, ta cũng như thế sẽ tráo, hiện tại nếu ta đến rồi, ngươi liền trở về bận bịu đi, nếu như ngươi không nghi ngờ nhân phẩm của ta."

"Phải!"

Cảnh sát trẻ tuổi rồi hướng tần nham chào một cái, vô cùng thẳng thắn xoay người rồi đi.

Chuyện cười, nếu như ngay cả tần nham nhân phẩm cùng nghề nghiệp thao thủ cũng tin không nổi, vậy thế giới này trên cùng là không có cái gì đáng giá hấn tin tưởng sự tình.

Chỉ là ờ lúc rồi đi, cảnh sát trẻ tuổi lại có chút ngạc nhiên nhìn Sở Ca một chút, có chút buồn bực hấn đến cùng là làm sao không mất một sợi tóc đem cái kia bốn cái trắng hấn đẩy ngã.

"Vị đồng chí này, phiền phức ngươi nói với ta một hồi, vừa đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Tần nham cũng không có hỏi Sở Ca cùng mình hai cái nữ nhi, mà là đem ánh mắt nhìn về phía này cửa hàng cô bán hàng.

"Là như vậy..."

Cô bán hàng rõ ràng mười mười đem chính kiện chuyện đã xảy ra nói một lần, trong quá trình này, cái kia bốn tên bị Sở Ca đẩy ngã trắng hấn cũng đều lại đây.

Nghe xong chuyện đã xảy ra, tần nham gạt gù, nghiêm túc thận trọng đi tới Lưu Đại vương cùng cái kia bốn tên trắng hấn bên người, phân biệt kiểm tra một hồi thương thế của bọn họ.

Làm tần nham nhìn thấy người thứ hai thời điểm, trong ánh mắt liền lộ ra một vệt ngạc nhiên, mà khi hấn đem năm người thương thế đều nhìn một lần, mặt ngoài không chút biến sắc, nhưng trong lòng đã phi thường giật mình.

"Ngươi, tới đây một chút."

"Vâng."

Thấy phụ thân trầm mặt đem Sở Ca gọi vào cầu thang, Tần gia tử muội trong lòng không khỏi đều có chút thấp thòm cùng lo lắng, bất quá ai cũng không có đến gần, lo lắng nội dung cũng là tuyệt nhiên không giống.

Tần Nhượng Tĩnh lo lắng chính là, sợ trải qua chuyện này, phụ thân đối với Sở Ca lưu lại ấn tượng xấu, do đó phản đối với giữa bọn họ bạn bè trai gái quan hệ.

Tần Nhượng Oánh lo lắng nhưng là phụ thân có thể hay không đem Sở Ca nắm lên đến, để hắn phụ cái gì trách nhiệm hình sự, làm tần nham nữ nhi, nàng hoàn toàn có lý do tin tưởng, lấy phụ thân hắn tính cách, tuyệt đối có thể làm ra như vậy thiết diện vô tư sự tình.

Đáng tiếc, bởi vì khoảng cách quan hệ, các nàng căn bản là không nghe thấy Sở Ca cùng tần nham trong lúc đó đối thoại.

"Tiểu sở, luyện qua?" Đem Sở Ca kéo qua một bên, tần nham mặt lạnh bắt đầu đặt câu hỏi, bất quá hắn thần sắc nghiêm túc, ngữ khí nhưng vẫn tính ôn hòa.

"Hừm, một chút nhỏ." Đối mặt tần nham, Sở Ca rất thẳng thắn liền thừa nhận hạ xuống, hắn có thể không tin vị này lão cảnh sát hình sự liền điểm ấy nhãn lực đều không có, cùng với giấu giấu điểm điểm, còn không bằng thống nhanh một chút.

"Một chút? Ngoại trừ cái kia Lưu Đại vượng nhiều bị đánh một cái ở ngoài, năm người, tất cả đều là một đòn chế địch, tất cả đều là đá vào đồng dạng địa phương, tất cả đều là đứt đoạn mất hai cái xương sườn, ta nói ngươi điên rồi a?"

Bởi vì không nắm chắc được tần nham lúc này đến cùng là nghĩ như thế nào, Sở Ca cũng là không có hé răng, chỉ bất quá hắn về mặt đúng mực, bởi vì chuyện này hắn cũng không cảm giác mình có cái gì không đúng.

"Kỳ thực, ta cảm thấy ngươi còn chưa đủ tàn nhẫn, này nếu như đổi thành ta, ta nói cái gì cũng đánh gãy này mấy cái tiểu tử năm cái xương sườn, bao tiểu mặt chủ ý dám đánh đến ta khuê nữ trên đầu, liền đoạn hai cái xương sườn thực sự lợi cho bọn họ quá rồi!"

Trải qua ngày hôm qua tiếp xúc, vốn là tần nham đối với Sở Ca liền phi thường hài lòng, vào giờ phút này, thấy hắn làm ra chuyện như vậy, biểu hiện ra thái độ như vậy, trong lòng cũng liền càng hài lòng, thấy bốn bề vắng lặng, thẳng thắn cũng sẽ không giả vờ giả vịt nghiêm mặt, nhỏ giọng nói một câu, lại vỗ vỗ Sở Ca vai, nụ cười trên mặt thật giống như đang nói "Làm được đẹp đề!"

Sở Ca sửng sốt, hắn xác thực không nghĩ tới tần nham sẽ nói lời như vậy, lập tức cũng nở nụ cười, gãi đầu một cái, đùa giỡn nói rằng: "Nếu không, ta bây giờ đi về lại và một cước?"

"Tiểu tử ngươi, muốn hại ngươi cha vợ dưới cương a? Ngươi nếu như ở ngay trước mặt ta động thủ nữa, ta nếu như mặc kệ, vậy ta này cảnh sát hình sự cũng là làm đến cùng đi! Được rồi, chuyện về sau ngươi không cần phải đề ý đến, cùng tiểu tinh tiểu oánh chơi đi."

Sở Ca cười nói: "唉! Vậy thì phiền phức bá phụ."

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, đi ra cầu thang, vừa ra khỏi cửa tần nham sắc mặt lại biến trở về lạnh lùng đáng đáp nghiêm túc, mà Sở Ca thì lại cúi đầu, một bộ vừa được xong phê bình giáo dục đáng đáp.

Chỉ nhìn như vậy một màn, ai có thể nghĩ tới, một già một trẻ này vừa còn trò chuyện với nhau thật vui?

Làm Sở Ca mang theo Tần gia tử muội rời khỏi, Lưu Đại vượng trong lòng tuy rằng vừa hận vừa giận, nhưng liền hướng về Sở Ca có thể dễ dàng đẩy ngã hắn bốn tên bảo tiêu, hắn cũng biết mình tài không tính oan.

Mà khi hắn biết bên người cái này lão cảnh sát hình sự lại chính là hình cảnh đội bên trong cái kia đoá kỳ hoa, đại danh鼎鼎 "Thiết mặt tần nham", một trái tim nhất thời liền thật lạnh thật lạnh, đã trừng Tần Nhượng Oánh một cước, hắn vốn là đau "bì", này sẽ không khỏi càng đau "bì".

"Ta thứ áo! Nếu như sớm biết đôi kia chị em gái là tần nham nữ nhi, chân thực là cho ta mượn mấy cái lá gan cũng không dám quá khứ đùa giỡn a! Ta mẹ nó thực sự là ****, đại **** a!"

Nhìn kỹ Sở Ca cùng Tần gia tử muội bóng lưng, Lưu Đại vượng khóc không ra nước mắt nghĩ đến, trong lòng tràn đầy trướng trướng ưu thương.

"Anh rể, vừa nãy cha ta đều nói gì với ngươi?" Mới vừa cùng tần phụ kéo dài một điểm khoảng cách, Tần Nhượng Oánh liền không nhịn được trong lòng hiếu kỳ, đối với Sở Ca hỏi.

Tần Nhượng Tĩnh tuy rằng không có mở miệng, thế nhưng làm muội muội hỏi ra vấn đề này, bước chân nhưng hơi dừng lại một chút, lỗ tai cũng thụ lên, hiển nhiên đối với chuyện này cũng phi thường lưu ý.

Tần Nhượng Oánh hỏi nhiều lần, Sở Ca đều là cười không đáp, mãi đến tận bị nàng không tha thứ mãi thực sự không có chiêu, lúc này mới cười nói: "Nói ta đánh tốt ngươi tin sao?"

"Thiết, không muốn nói liền quên đi, cha ta ta còn không biết sao." Tần Nhượng Oánh cảm thấy Sở Ca rõ ràng là ở qua loa nàng, có chút bất mãn vênh vênh miệng.

Sở Ca liền biết Tần Nhượng Oánh sẽ không tin tưởng, khẽ mỉm cười, cũng không nói gì thêm nữa.

Gặp phải Lưu Đại vương cái này ngốc x chỉ là cái nhỏ nhỏ nhọc nhem, Tần Nhược Oánh rất nhanh sẽ đem điểm ấy nhỏ nhỏ không vui ném ra sau đầu, khi nàng lại bước vào một gian nữ trang điểm, sự chú ý lập tức liền chuyển đến những kia quần áo xinh đẹp mặt trên.

Thông thường tới nói, đại đa số cô gái ở đi dạo tiệm bán quần áo thời điểm, mặc kệ cuối cùng có mua hay không, khẳng định là muốn thử cái đã nghiền, Tần Nhược Oánh hiển nhiên cũng không ngoại lệ, đang nhìn đến vài món vừa ý quần áo sau khi, ngay lập tức sẽ thật vui vẻ mặc thử lên.

Mà mỗi khi Tần Nhược Oánh ăn mặc không giống quần áo từ phòng thử quần áo đi ra, Sở Ca đều sẽ cảm thấy sáng mắt lên, không giống với Tần Nhược Tĩnh "Vẫn được", "Không sai", "Rất tốt" như vậy qua loa, hẳn mỗi lần đều sẽ tự đáy lòng than thở vài tiếng, cũng đưa ra một điểm cái nhìn của chính mình cùng ý kiến.

Mà hẳn kết quả của làm như vậy, chính là Tần Nhược Oánh càng cao hứng, sau đó thẳng thắn không hỏi tí tí nàng, mà là một thay đổi quần áo, liền mang theo đầy mặt chờ mong nụ cười đối với Sở Ca hỏi thăm tới đến.

Làm rời khỏi này điểm, Tần Nhược Oánh mặt cười trên còn tràn đầy hưng phấn, nếu như không phải bận tâm đến tí tí nàng còn ở bên cạnh, nàng thật sự có hôn lại Sở Ca một cái kích động.

"Hô! Quá mức ần! Anh rẻ người thực sự là quá tuyệt, thật không nghĩ tới người đối với thời trang cũng có nhiều như vậy sâu sắc độc đáo kiến giải, để người đi ra theo ta đi dạo phố, thực sự là năm nay ta làm sáng suốt nhất quyết định đây!"

Tần Nhược Oánh đúng là muốn như vậy, đối lập ở cùng tí tí nàng đơn độc đi dạo phố thời điểm, có Sở Ca ở bên người nàng hiển nhiên muốn thú vị hơn nhiều, chính là nữ vì duyệt mình giả dung, có người hiểu được thương thức mới càng làm cho nàng có cảm giác thỏa mãn cùng cảm giác thành công.

Sở Ca mang theo Tần Nhược Oánh chiếm lợi phẩm cười cợt, nói: "Này, ta chính là tùy tiện nói một chút, tiểu oánh người có thể quá đề cao ta, kỳ thực hay là bởi vì người đã đẹp đẽ, vóc người lại đẹp, quả thực chính là trời sinh mọc treo quần áo, vì lẽ đó a, coi như phổ thông hơn nữa quần áo, xuyên (mặc) ở trên thân thể người cũng có thể làm cho nam nhân điên cuồng, nữ người ghen tỵ."

Này lời vừa nói ra, Tần Nhược Oánh lập tức khanh khách nở nụ cười, đưa mắt nhìn sang Tần Nhược Tĩnh nói: "Tỷ, người xem một chút người ta anh rẻ lời này nói nhiều có trình độ, người đến cùng là đụng phải cái gì đại vận mới gặp phải anh rẻ tốt như vậy nam nhân a, lại sẽ làm com, lại có phẩm vị, ai, người nói ta làm sao liền không có người phúc khí này đây?"

Tần Nhược Tĩnh rõ ràng muội muội một chút, "Liền người này điên điên khùng khùng tính cách, người nam nhân nào có thể chịu nổi? Cho dù tốt nam nhân nhìn thấy người khẳng định cũng bị dọa chạy, chờ người lúc nào học được thực nữ một điểm, người liền có thể gặp phải người vương tử."

Tần Nhược Oánh không phục hừ một tiếng, nói: "Thiết! Cái gì nhĩ? Tỷ phụ ta không phải không có bị ta dọa chạy sao? Người xem ta hai mới mới quen liền như thế chơi thân, nếu như ta trước tiên gặp phải anh rẻ, vậy này sẽ không cho phép người chính là hẳn chị vợ đây."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Giận dữ và xấu hổ mỹ nữ chủ tịch

Nghe được Tần Nhược Oánh lại nói lên một câu nói như vậy đến, Sở Ca không khỏi xạm mặt lại, chính hẳn một "Tiểu di tử" cũng thật là cái gì cũng dám nói a?

Lén lút đánh giá một hồi Tần Nhược Tĩnh, quả nhiên không xuất từ mình dự liệu, ở nàng tám này tuyệt sắc dung nhan trên, sắc mặt lập tức trở nên hơi khó xem ra.

Tần Nhược Oánh hiển nhiên cũng ý thức được chính mình chuyện cười có chút lải quải, ngượng ngùng le lưỡi một cái, vội vàng chuyển hướng đề tài, "Cái kia, tỷ a, ngày mai tết đoàn ngọ, hiếm thấy người ở nhà một lần, chúng ta ra ngoài đáp thanh a?"

"Người nếu có thể lên nói sau đi."

Tần Nhược Tĩnh nghiêm mặt nói một câu, ánh mắt không tốt nhìn Sở Ca một chút, tuy rằng biết rõ Sở Ca không hề làm gì cả, nhưng nàng liền là cảm thấy trong lòng có cỗ Vô Danh hỏa trốn đi.

Cảm nhận được Tần Nhược Tĩnh tâm tình trên không đúng, Sở Ca trong lòng bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, ta đây là chiêu ai trêu ai?

Bất quá đối với Tần Nhược Oánh câu kia bực tuệch, hấn vẫn là rất được lợi.

Tuy rằng bởi vì Tần Nhược Oánh một câu nói để bầu không khí trở nên hơi quái lạ, nhưng nàng quả thực chính là trời sinh sinh động bầu không khí hào thú, cười vui vẻ lại kéo điểm khác, ít nhất từ ở bề ngoài xem, Tần Nhược Tĩnh sắc mặt đã ung dung hạ xuống.

Ba người ở nữ trang khu lại đi dạo một hồi, Tần Nhược Oánh liền đề nghị đi dạo đi dạo nam trang khu, lý do là Đại Hạ thiên Sở Ca xuyên (mặc) âu phục áo somi quá muộn, mua chút quần áo thể dục đã thoải mái mát mẻ, cũng tương đối thích hợp ngày mai ra ngoài đạp thanh.

Cùng Tần Nhược Oánh so ra, Sở Ca chọn quần áo quả thực chính là thần tốc, trước sau chỉ dùng 15 phút, hấn liền quyết định một thân quần áo thể dục trang phục.

Nhìn đồng hồ, gần như cũng nên trở lại chuẩn bị cơm tối, cuối cùng lại cho hấn mua mấy cái quần lót, cùng với khăn mặt, nha cụ, tẩy mặt nãi, ba người liền trở về Tần gia.

Tần mẫu chơi mệt chực còn chưa có trở lại, tần phụ cũng không có tan tằm, Tần Nhược Oánh vừa vào nhà liền chui tiến vào phòng ngủ, đặc ý tiếp tục mặc thử lên mới mua quần áo, mà Tần Nhược Tĩnh thì lại ngồi ở phòng khách trên ghế salông gọi điện thoại, hỏi thăm cũng điều khiển từ xa chỉ huy lên công ty phương diện sự tình.

Cho tới Sở Ca, hấn làm Tần gia "Con rể", thì lại rất tự giác đi vào nhà bếp bận việc lên.

Vừa cắt hai cái khoai tây, Tần Nhược Tĩnh liền cũng đi vào, từ sắc mặt của nàng cùng nàng tiện tay đóng cửa phòng cử động đến xem, hiển nhiên tâm tình không mỹ lệ lắm.

"Sở Ca, ta có thể cảnh cáo ngươi, ngươi chính là lại đây giúp ta diễn kịch, có thể đừng với muội muội ta có ý đồ gì." Bởi vì lo lắng muội muội lại đột nhiên xông tới, Tần Nhược Tĩnh giả mô giả thức bái nỏ lên toán, nhỏ giọng nói rằng

Sở Ca cười gật gù, "Yên tâm đi."

Nhìn thẳng Sở Ca con mắt, Tần Nhược Tĩnh đôi mi thanh tú cau lại, "Ta thật sự có thể yên tâm sao?"

Sở Ca nhún vai một cái, "Vậy ngươi không yên lòng còn có thể làm sao?"

Tần Nhược Tĩnh nghẹn lời, nàng phát hiện mình vẫn đứng là liên không thể đem Sở Ca như thế nào, một đôi đôi mi thanh tú không khỏi tức càng chặt, "Ngươi lời này là có ý gì?"

Sở Ca càng không nói gì, này Tần Nhược Tĩnh làm sao còn càng nói càng hăng hái?

"Được rồi, chớ suy nghĩ lung tung, ngươi cũng nhìn thấy, ta đối với ngươi muội muội có thể trước sau đều là quy củ, lại nói các loại (chờ) chúng ta rời khỏi nhà ngươi, ta cùng nàng cũng là không có cái gì gặp nhau, ngươi còn có cái gì có thể lo lắng? Được rồi, mau mau bái toán, phía ta bên này chờ xào rau sử dụng đây."

Suy nghĩ một chút, Tần Nhược Tĩnh cũng cảm giác mình tựa hồ thật sự có điểm chuyện bé xé ra to, buồn lo vô cớ, cầm trong tay bái tốt mấy biện toán hướng về món ăn bản trên vồ một cái, liền muốn xoay người ra ngoài.

"Chờ đã." Nhưng mà nàng vừa bước ra hai bước, phía sau liền truyền đến Sở Ca âm thanh.

Tần Nhược Tĩnh không có phản ứng Sở Ca, tiếp tục tự mình tự đi tới, đối với Sở Ca như thế chuyện đương nhiên sai khiến nàng, vẫn còn có chút nhỏ nhỏ không thích.

"Sáng sớm hôm nay ngươi mẹ hỏi ta hai ta phát triển đến một bước nào." Đánh xong mấy cái khoai tây, Sở Ca nhắc lên dao phay, một bên "Đang đang cheng" thiết sợi khoai tây, vừa nói.

Vừa nghe lời này, Tần Nhược Tĩnh bước chân nhất thời một trận, lập tức quay đầu lại đến, ngưng long mày hỏi: "Ngươi nói thế nào?"

"Ta còn chưa kịp nói, muội muội ngươi liền chạy đến, làm cho nàng như thế hơi chen vào, ngươi mẹ liền cùng nàng trở về nhà."

"Hô..." Tần Nhược Tĩnh thờ phào nhẹ nhõm, việc này Tần mẫu cũng hỏi qua nàng, bất quá bị nàng "Ừ a a" ứng phó quá khứ, nàng vẫn đúng là sợ Sở Ca nói cái gì không nên nói đi ra.

Bất quá nàng một hơi còn không có từng lưu loát, con ngươi nhưng đột nhiên co rút lại, kinh ngạc nói: "Đình đình đình, đừng cắt! Mau mau dừng lại!"

Tần Nhược Tĩnh đột nhiên phản ứng lớn như vậy, dọa Sở Ca nhảy một cái, thả xuống dao phay, không hiểu ra sao hỏi: "Làm gì a? Cả kinh một lúc đầu."

"Ngươi điên rồi? Nào có ngươi như thế thái rau, cũng không sợ đem ngón tay đầu cắt đứt?"

Tần Nhược Tĩnh lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng, vừa thật đúng là đem nàng cho làm sợ, Sở Ca thiết khoai tây thời điểm căn bản liền không thấy món ăn bản, mà là đưa mắt quay về nàng, trên tay dao phay luân nhanh chóng.

Sở Ca mò hỏi một cái, ám đạo Tần Nhược Tinh cũng thật là chuyện bé xé ra to, bắt quá trong lòng cũng rất vui vẻ, bất kể nói thế nào, Tần Nhược Tinh vẫn là rất quan tâm hẳn không phải?

"Này, ta còn tưởng rằng làm sao đây, yên tâm đi, không phải là thiết cái sợi khoai tây sao, ta trong tay có chừng mực. Đừng nói trước cái này, hai ta quan hệ việc này, người mẹ nếu như hỏi lại ta, ta nói thế nào?"

Một lần nữa cầm lấy dao phay, Sở Ca lại tiếp tục thiết lên khoai tây, đương nhiên, ánh mắt như cũ không có chăm chú vào món ăn bản mặt trên, mà là nhìn Tần Nhược Tinh mặt cười.

Cứ việc Sở Ca một mặt tùy ý đáng vẻ, gờ tay chém xuống vừa nhanh vừa chuẩn lại ổn, nhưng nhìn thanh này không ngừng nhanh chóng rơi vào món ăn bản mặt trên, Tần Nhược Tinh vẫn cảm thấy kinh hồn bạt vía, chỉ lo hẳn cái nào một đao rơi lệch rồi một điểm, trước mắt sẽ tiêu ra một đoàn máu tươi đi ra.

"Người nhanh đừng xem ta! Xem món ăn bản! Người nói chuyện này để ta nghĩ nghĩ."

Sở Ca bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đáp một tiếng, đưa mắt nhìn sang món ăn bản trên khoai tây, đáng tiếc cái này khoai tây về ngoài cùng Tần Nhược Tinh so ra, vậy thì thật là căn bản là không cách nào so sánh được.

Thấy Sở Ca cuối cùng cũng coi như dời đi sự chú ý, Tần Nhược Tinh lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, thật lòng suy nghĩ lên Sở Ca đưa ra vấn đề này đến.

Tần Nhược Tinh rất xoắn xuýt, tương đương tương đương xoắn xuýt, càng là ngẫm nghĩ việc này, liền càng là xoắn xuýt.

Nếu như nói nàng cùng Sở Ca không có như thế nào đi, buổi tối đó nàng phải cùng muội muội ngủ ở bên trong một gian phòng, lấy muội muội nàng tính cách, cái kia nàng này một đêm tuyệt đối là không được an sinh.

Dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, Tần Nhược Oánh tuyệt đối sẽ như chục vạn cái tại sao tựa như, cho nàng tung đến một đồng lớn cổ quái kỳ lạ vấn đề đến, chưa chừng nàng cùng Sở Ca sự tình sẽ lòi.

Có thể nếu như nói nàng cùng Sở Ca trong lúc đó đã "Cái kia cái gì" qua, buổi tối đó phải cùng Sở Ca ngủ một cái phòng, đối với nàng cái này bằng thanh ngọc khiết đại cô nương tới nói, tương tự cũng là tuyệt đối không thể tiếp thu sự tình.

Cứ việc Tần Nhược Tinh luôn luôn đều là cái có chủ kiến người, nhưng lần này, nhưng thật sự rất khó làm ra một cái vẹn toàn đôi bên lựa chọn, nghĩ tới nghĩ lui, đầu đầu muốn đau, lúc này mới làm ra một cái gian nan quyết định.

"Nếu như... Nếu như nhà ta người hỏi lại, người liền nói, liền nói... Hai ta đã cái kia cái gì qua."

Chỉ có Tần Nhược Tinh mình mới biết, nàng làm ra quyết định này, nói ra câu nói này, đến cùng giống lên bao lớn dũng khí, rơi xuống lớn đến mức nào quyết tâm, đặc biệt là đang nói ra "Cái kia cái gì" ba chữ thời điểm, thật giống như lấy sạch nàng hết thân khí lực.

Chờ nàng nói xong, vốn là cực kỳ trắng nõn khuôn mặt đã hồng tựa hồ muốn chảy ra máu, trước ngực một đối với duyên dáng thỏ ngọc cũng không khỏi trên dưới đập trùng, khắp toàn thân đều ở nóng lên, thật giống như thật sự đã làm gì việc không muốn để cho người khác biết tựa như.

Nếu như vào giờ phút này, có nhận thức Tần Nhược Tinh người ở đây, như vậy tuyệt đối sẽ kinh bạo nhãn cầu, đánh chết bọn họ cũng sẽ không tin tưởng, cái này lộ ra như vậy nhãn nhô tư thái nữ nhân, chính là cái kia trong ngày thường tao nhã cao quý, lại bình tĩnh quả đoán Tần chủ tịch.

Một mực... Vừa lúc đó, Sở Ca lại nói một cái để Tần Nhược Tinh hận không thể muốn giết người chữ đến.

"Cái gì?"

Trời đất chứng giám, Sở Ca thật không phải cố ý, hẳn là thật sự không hề nghe rõ.

Bởi vì kiêng kỵ đến Tần Nhược Oánh còn ở nhà quan hệ, hai người âm thanh vốn là thả đến mức rất thấp, mà khi Tần Nhược Tinh nói ra câu nói này thời điểm, âm thanh thả thì càng thấp.

Hơn nữa Sở Ca cũng không có đến xem Tần Nhược Tinh mặt, lúc này hẳn đã bắt đầu xào rau, đánh du yên cơ phát sinh "Ong ong" tạp âm, sợi khoai tây vào nồi lại phát sinh "Xi xi" tiếng vang, vì lẽ đó hẳn căn bản liền hoàn toàn không nghe thấy Tần Nhược Tinh đang nói cái gì.

Nhìn Sở Ca tấm kia chuyên tâm xào rau gò má, Tần Nhược Tinh chăm chú căn dưới môi, ở tất cả bắt đắc dĩ, vừa thẹn vừa giận một lần nữa nói một lần.

Đáng tiếc, theo Sở Ca bắt đầu phiến xào sợi khoai tây, oa sạn cùng xào nồi không ngừng va chạm, nàng âm thanh lại một lần nữa bị che kín rồi.

"Người thoáng lớn một chút tiếng, ta thật nghe không rõ, yên tâm đi, ta mở ra đánh du yên cơ, muội muội người lại ở bên trong phòng ngủ, nàng khẳng định không nghe thấy."

Một bên hướng về xào trong nồi gắn điểm muối, Sở Ca vừa nói, bởi vì sợi khoai tây bị hẳn thiết phi thường tế, phi thường dễ dàng hồ nổi, vì lẽ đó hẳn đến thăm phiến xào, cũng không có quay đầu đến xem Tần Nhược Tinh, đến hiện tại cũng không có phát hiện Tần Nhược Tinh sắc mặt biến hóa.

Như thế tu ở lối ra, Tần Nhực Tinh đã liên tục nói hai lần, nhưng mà Sở Ca lại, lại vẫn không có nghe thấy!

Tần Nhực Tinh quả thực đều muốn điên, thế nhưng trong lòng nàng cũng biết, nàng âm thanh xác thực quá nhỏ một chút, ở trong môi trường này Sở Ca không có nghe thấy cũng rất bình thường.

Nhưng mà coi như Tần Nhực Tinh biết rõ ràng Sở Ca cũng không phải cố ý muốn nhục nhã nàng, nhưng vẫn là tình khó tự mình vừa thẹn lại phần, vốn là mặt đỏ bừng, thẳng thắn vẫn hồng đến lỗ tai căn.

Ở đánh du yên cơ ong ong tạp âm bên trong, Tần Nhực Tinh chân chờ một lát, nặn nặn mi tâm, rốt cục vẫn là bất đắc dĩ thờ dài, chậm rãi bước ra một đôi Thiên Thiên Ngạc đủ, đi tới chính đang xào rau Sở Ca bên cạnh, kiễng mũi chân, hướng về lỗ tai của hán tự hợp tới.

"Nếu là có người đang hỏi, liền nói, liền nói chúng ta đã từng xảy ra quan hệ."

Ở Sở Ca bên tai nói xong câu đó, Tần Nhực Tinh chỉ cảm thấy trong đầu vang lên ong ong, thật giống như so với đánh du yên cơ tạp âm còn muốn cho nàng buồn bực mắt tập trung, cũng không kịp nhớ xem Sở Ca là cái phản ứng gì, lập tức xoay người, bước có chút như nhún ra hai chân, hầu như là cũng như chạy trốn rồi khỏi nhà bếp.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Cha vợ buồn khổ

Bốn tên đại hán vạm vỡ rất nhanh sẽ chạy đến Lưu Đại vợ chồng bên người, một cái trong đó xem ra tối trắng hung hăng nhất mở miệng hỏi: "Thiếu gia, ngài thế nào? Có hay không thương tới chỗ nào?"

"Trước tiên đừng mẹ nó quàn ta, cho ta làm hán, cho ta đánh gãy hán một chân!" Lưu Đại vợ chồng nhăn nhin đau, trừng mắt đỏ chót con ngươi vừa chi chi Sở Ca, một bộ không đội trời chung đáng ghét.

"Thiếu gia, ở đây... Không hay lắm chứ? Nếu không chúng ta cho hán cho tới cầu thang mới hạ thủ?" Trắng hán nhíu nhíu mày, ánh mắt hướng về qua đạo phân cuối cửa thang gác liếc một cái.

"VẬY còn phé mẹ nó nói cái gì, mau mau lên cho ta!"

Nhìn Lưu Đại vợ chồng một mặt oán độc, Sở Ca không khỏi buồn cười, cái tên này thật sự cho rằng nuôi mấy cái cầu liền có thể làm gì mình?

Chuyện cười! Coi như cho này mấy cái cầu nằm trên cương nha, muốn găm một găm hán Sở Ca này thân xương cứng, cũng còn quá non mềm.

Làm bốn tên trắng hán đi tới Sở Ca bên người, người cầm đầu kia nói câu "Tiểu tử, ta ra ngoài lao lao", Sở Ca chỉ là khẽ mỉm cười, liền hướng về cầu thang phương hướng bước ra bước chân, thật giống như thật sự chỉ là muốn cùng bọn họ nói chuyện phiếm tựa như, bước tiến tùy ý lại vững vàng.

Nhìn Sở Ca lại thật sự hướng về cầu thang đi tới, Lưu Đại vợ chồng mắng một tiếng "****", trên mặt ngoại trừ oán độc ở ngoài, lại nhiều hơn mấy phần đắc ý.

Tuy rằng thông qua Sở Ca vừa đập hán cái kia một cước, hán có thể cảm nhận được đối phương cũng không giống chính mình tưởng tượng như vậy yếu, nhưng hán đối với với mình bốn tên bảo tiêu nhưng có một vạn phần trăm tự tin.

Bốn người này, có thể đều xưng tên biết đánh nhau, tùy tiện lấy ra một cái, đều có thể tay không đẩy ngã vài cái xách gia hỏa người bình thường, mà bốn người bọn họ tính gộp lại, cái kia sức chiến đấu liền càng không cần phải nói.

Vừa nghĩ tới Sở Ca lập tức liền sẽ bị mạnh mẽ sửa chữa một trận, Lưu Đại vợ chồng trong lòng cái này hài lòng a, vừa ai đập địa phương thật giống cũng không như vậy đau.

"Các loại (chờ) thu thập cái này mắt không mở tiểu tử, chuyện này đối với chị em gái xem ta như thế trâu bò, nói không chắc còn có thể đối với ta đầu hoai tổng bảo đây, A ha ha ha!"

Ảo tưởng cùng chuyện này đối với chị em gái phiên vân phúc vũ hình ảnh, Lưu Đại vợ chồng càng nghĩ càng hài lòng, không khỏi nhếch môi, lộ ra đại răng vàng nở nụ cười.

"Anh rể, người không thể đi!" Thấy Sở Ca bước ra bước chân, Tần Nhược Oánh nhất thời liền cuống lên, kéo lại cánh tay của hắn, tiểu khắp khuôn mặt là sốt ruột.

Sở Ca rút ra tay, quay đầu lại cười nói: "Yên tâm đi, ta lập tức sẽ trở lại."

Tần Nhược Oánh còn muốn lại nói chút gì, thế nhưng Tần Nhược Tĩnh nhưng đem nàng cho lùi trở lại, đồng thời cho nàng làm hình cảnh phụ thân gọi điện thoại.

Tần Nhược Oánh bị Tần Nhược Tĩnh chăm chú lùi kéo, làm sao đều tránh thoát không ra đi, chỉ có thể tro mắt nhìn Sở Ca bóng lưng càng ngày càng xa, cuối cùng biến mất ở chỗ rẽ lầu, đồng thời đóng cửa lại.

"Tỷ, người làm gì nha!"

"Tiểu oánh, ta ba lập tức tới ngay, người yên tâm, anh rể người khẳng định không có chuyện gì."

Tần Nhược Tĩnh tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trong lòng nhưng một điểm sức lực đều không có, dù sao Sở Ca đối mặt nhưng là bốn cái đầy mặt dữ tợn, người cao mã đại, vừa nhìn liền biết không phải người hiền lành trắng hán a.

Thế nhưng, nếu sự tình đã phát sinh, như thế nào đi nữa lo lắng cũng vô dụng, nàng chỉ có thể ngóng trông cha nàng mau mau lại đây, giải quyết trước mắt vấn đề khó.

Ở bên ngoài xem, Tần Nhược Tĩnh trước sau như một tao nhã bình tĩnh, nhưng trên thực tế, làm Sở Ca cùng cái kia bốn tên trắng hán bóng lưng từ tâm mắt của nàng bên trong biến mất, nàng một trái tim liền cao cao huyền lên.

Liền bản thân nàng cũng không nhận rõ, nàng đối với Sở Ca phản này lo lắng, đến cùng là bởi vì Sở Ca là vì giúp các nàng tỷ muội ra mặt mới gặp như vậy tai bay vạ gió, hay là bởi vì cái gì khác.

Trong lúc vô tình, Tần Nhược Tĩnh hơi có chút thất thần, cảm lấy muội muội tay cũng theo từng một chút.

Mà đang lúc này, Tần Nhược Oánh bỗng nhiên tránh thoát nàng tay, trong miệng hô một tiếng "Anh rể" liền một mặt lo lắng xông ra ngoài, khi đi ngang qua nhếch miệng cười khúc khích Lưu Đại vương thời điểm, còn không quên chiếu hắt đuôi quần mạnh mẽ đá một cước.

Lưu Đại vương chính mỹ lắm, hoàn toàn không có bất kỳ phòng bị, làm Tần Nhược Oánh mạnh mẽ một cước đá đến hắn dưới hông, nhất thời liền "Gào" kêu một tiếng, cái trán trong nháy mắt liền đau ra mồ hôi lạnh, hai tay ô đang, trên mặt đất một bên giết lợn giống gào thét, một bên bắt đầu lăn lộn.

Nếu như đặt ở bình thường, Tần Nhược Oánh tuy rằng tính cách nhảy ra chút, nhưng cũng là tuyệt đối không làm được chuyện như vậy đến, thế nhưng vào giờ phút này, vừa nghĩ tới Sở Ca vì giúp mình ra mặt, rất có thể sẽ bị cắt đứt một chân, trong lòng nàng liền cảm thấy hổ thẹn lại khổ sở, đối với Lưu Đại vương lửa giận hầu như thiếu không còn lý trí của nàng, này một cước đá ra đi, hầu như dùng tới nàng khí lực toàn thân!

"Vương bát đản, người không phải muốn phế tỷ phụ ta chân sao? Cô nãi nãi trước hết phế bỏ người cái chân thứ ba!"

Mạnh mẽ đá xong này một cước, Tần Nhược Oánh xem cũng sẽ không tiếp tục xem Lưu Đại vương một chút, coi như mình biết mình đi tới cũng vô dụng, nhưng nàng hay là dùng nàng tốc độ nhanh nhất hướng về cầu thang chạy tới.

"Dừng! Dừng! Dừng!"

Bỗng nhiên, ba tiếng trầm thấp vang trầm từ thang lầu truyền tới, Tần Nhược Oánh một trái tim thu càng chặt, một đôi đôi mi thanh tú cũng tức càng sâu.

Này nếu như Sở Ca có chuyện bất trắc, nàng quả thực không thể tha thứ chính mình, dù sao đi ra đi dạo phố nhưng là nàng nói ra chủ ý.

Rốt cục, cầu thang đang ở trước mắt, Tần Nhược Oánh đẩy ra cánh cửa kia, khi nàng nhìn thấy hình ảnh trước mắt, nhưng cảm giác mình cũng nằm mơ như thế, hết sức hoài nghi con mắt của chính mình.

Chỉ thấy Sở Ca một cước đá vào một tên trắng hán sườn phải, tiếp theo, tên này đã cao mà trắng, đoán chừng phải có 180 cân trở lên trắng hán, ngay ở Tần Nhược Oánh dưới mí mắt ngửa ra sau ngã xuống đất, kế trước cái kia ba tiếng vang trầm trầm sau khi, lại phát sinh "Dùng" một tiếng.

Sở Ca không mất một sợi tóc đứng ở nơi đó, để cho Tần Nhược Oánh một cái thẳng tắp bóng lưng, lấy hắn làm trung tâm, trước sau trái phải mỗi cái nằm một tên trắng hán, tất cả đều nhẹ nhàng nhếch miệng nằm trên đất che sườn phải, trên mặt lộ ra kinh hãi cùng vẻ mặt sợ hãi.

"Tỷ... Phụ?"

Đầy đủ sững sốt vài giây, Tần Nhược Oánh mới phục hồi tinh thần lại, lấy một loại vô cùng không xác định khẩu khí kêu một tiếng.

"Tiểu oánh? Người làm sao mà qua nỗi đến rồi? Không phải nói ta lập tức trở về sao?"

Quay đầu lại, nhìn Tần Nhược Oánh trên mặt vẫn không có cười ra vẻ lo âu, Sở Ca trong lòng âm áp, cười đi tới bên cạnh nàng, thật giống như sủng nịch tiểu hài tử như vậy, sờ sờ nàng đầu.

Đón nhận Sở Ca cái kia ôn hoà ánh mắt, Tần Nhữc Oánh dùng sức nháy mắt một cái, về mặt quái lạ nói rằng: "Ta không có xuất hiện ảo giác chứ? Anh rẻ người chẳng có chuyện gì?"

Đã thật giống là đang hỏi Sở Ca, lại thật giống là ở tự lảm bảm.

"Đưa ngốc, ta có thể có chuyện gì, này không cố gắng... Sao?"

Sở Ca lời còn chưa dứt, Tần Nhữc Oánh bỗng nhiên một cái kéo lại cánh tay của hắn, nhón chân lên, ở trên mặt của hắn "Xoạch" hôn một cái.

Bị Tần Nhữc Oánh đột nhiên xuất hiện hôn như thế một cái, Sở Ca nhất thời liền có chút mơ hồ, há miệng, nhưng lại không biết nên nói cái gì, mà khi hắn xoay chuyển ánh mắt, nhưng liếc mắt liền thấy đuôi theo đuôi chạy tới cửa Tần Nhữc Tinh, hai người bốn mắt đối lập, bầu không khí nhất thời trở nên không tên lúng túng.

"Anh rẻ, này, bốn người này tất cả đều là người đẩy ngã?"

Mặc dù sự thực đã đủ để chứng minh tất cả, nhưng Tần Nhữc Oánh vẫn là không nhìn được nhảy nhót hỏi, không chút nào chú ý tới tỷ tỷ nàng liền sau lưng nàng, chính nhíu lại lông mày, dùng một loại vô cùng ánh mắt phức tạp nhìn kỹ nàng cùng Sở Ca.

"Híc, ần..."

Sở Ca gãi gãi đầu, không được dấu vết từ Tần Nhữc Oánh trong tay rút ra cánh tay, gật gật đầu.

"Trời ạ! Anh rẻ người cũng quá tuấn tú chứ? Người có phải là luyện qua công phu a? Có thời gian dạy ta một chút đi!"

Sở Ca mới vừa đem cánh tay rút ra, Tần Nhữc Oánh lại một phát bắt được hắn tay, bên trong đôi mắt liêu lĩnh ngôi sao nhỏ, hưng phấn tình lộ rõ trên mặt.

Sở Ca ngượng ngùng cười cợt, ở đối diện Tần Nhữc Tinh trong ánh mắt vội vàng lại rút ra bị Tần Nhữc Oánh cầm lấy tay, nói: "Cái kia, ta làm sao công phu gì thể a, chính là bốn người này quá yếu, nhìn rất trắng, bắt quá không có chút nào biết đánh giá, cái này, ta cái này cũng là trùng hợp, may mắn."

Nghe nói như thế, bốn cái nằm trên đất trắng hán suýt chút nữa không có tức ngất đi, dựa vào, không mang theo như thế bản thù người chứ?

Mấy người bọn hắn sẽ không đánh nhau? mấy người bọn hắn nếu như sẽ không đánh nhau, có thể bị Lưu Đại vợ chồng thuê đến làm hộ vệ? Một tháng 1 vạn khối tiền lương, đùa giỡn đây?

Bất quá, suy nghĩ một chút phát sinh ở vài giây trước tình cảnh đó, này bốn cái trắng hán cũng xác thực không lời nào để nói.

Cùng Sở Ca so ra, bọn họ tựa hồ vẫn đúng là liên thuộc về loại kia sẽ không đánh nhau, nếu không, làm sao có khả năng trong nháy mắt liền bị đẩy ngã? Hơn nữa chạy theo tay bắt đầu, Sở Ca tổng cộng liền từng ra bốn chân, nhiều một chiêu đều vô dụng trên.

Mà càng làm cho bọn họ ngạc nhiên chính là, Sở Ca đá ra bốn chân, tất cả đều đá vào mỗi người đồng dạng vị trí, đương nhiên, bọn họ cũng không biết lẫn nhau đều là đứt đoạn mất hai cái xương sườn, nếu không, vào lúc này đã sớm là một mặt về mặt như gặp phải quỷ.

Đồng dạng một câu nói, nghe vào Tần Nhữc Tinh bên trong tai, rồi lại là mặt khác một phen tư vị.

May mắn? Trùng hợp?

Lần trước Sở Ca giúp nàng cướp bao nói chính là trùng hợp, lần này vẫn là trùng hợp?

Xin nhò, vậy cũng là bốn cái trắng như ngưu tựa như đại hán, một câu trùng hợp liền bị người đẩy ngã, người khi này là kể chuyện xưa đây? Từ đâu tới nhiều như vậy trùng hợp?

Cái này Sở Ca, đến cùng còn có thể chế tạo ra bao nhiêu "Trùng hợp" ?

Nghĩ tới đây, Tần Nhữc Tinh nhìn về phía Sở Ca ánh mắt, không khỏi trở nên càng thêm phức tạp.

"Khắc khắc!"

Ngay ở Tần Nhữc Oánh tiến đến Sở Ca trước người, còn muốn tiếp tục nói cái gì thời điểm, Tần Nhữc Tinh ho khan hai tiếng, Tần Nhữc Oánh quay đầu lại, lúc này mới phát hiện tỷ tỷ nàng cũng lại đây.

"Sự tình giải quyết?"

Tần Nhữc Tinh trong lòng rõ ràng muốn hỏi một chút Sở Ca có sao không, nhưng không biết làm sao, lời chưa kịp ra khỏi miệng, liền biến thành như vậy.

Sở Ca gật gù, "Hừm, không sao rồi."

"Cái gì gọi là không sao rồi? Nói đơn giản như vậy, người nhưng là đã thương năm người, đánh xong liền bạch đánh? Đợi lát nữa cha ta lại đây, xử lý một chút nói sau đi."

Thấy Tần Nhưộc Tinh lại sùng mặt lên, nói xong xoay người rời đi, Sở Ca không khỏi thầm cười khở, mỹ nữ này ông chủ thật là khó hầu hạ a.

"Anh rể, người không cần để ý đến nàng, nàng người này liền như thể chán, nói thật sự, người đến cùng có dạy ta công phu?"

Tần Nhưộc Oánh hướng về bóng lưng của tỷ tỷ le lưỡi một cái, làm một cái "Hung tợn" mặt quỷ, quay đầu rồi hướng Sở Ca lộ ra nhí nha nhí nhánh nụ cười.

"Không phải không giáo, ta sẽ không, thật không biết."

Sở Ca bắt đắc dĩ phải nhận, nhưng Tần Nhưộc Oánh hiển nhiên một trăm không tin, một bên đi trở về, một bên nhõng nhẽo đòi hỏi lên.

Sở Ca vừa mới đi ra cầu thang, một tên ăn mặc cảnh phục cảnh sát trẻ tuổi liền tiến lên đón, ánh mắt hướng về trên đất cái kia bốn cái trắng hán quét qua, nhú nhú mày, về mặt nghiêm túc mà lại nghiêm túc.

"Vị đồng chí này, bốn người này, còn có bên kia Lưu Đại vương đều là người đã thương sao?"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tiểu di tử báic môn

Có chút không hiểu ra sao nhìn Tần Nhưộc Tinh một chút, Sở Ca "Ồ" một tiếng, an vị ở trên ghế salông, chờ đợi tần phụ rửa mặt xong việc.

Thấy Sở Ca hoàn toàn không hề có một chút bất ngờ đáng vẻ, Tần Nhưộc Tinh mí mắt run rẩy, há miệng, chung quy vẫn là không nói gì, xoay người rời đi tiến vào Tần Nhưộc Oánh gian phòng.

Các loại (chờ) Sở Ca lấy mới vừa mua rửa mặt đồ dùng đi ra, tần phụ đã ra phòng vệ sinh.

Sở Ca đơn giản xông tới cái lương, dùng ngày hôm nay mới mua khăn mặt lau thân thể, mặc vào mới mua quần lót, tinh thần thoải mái trở lại Tần Nhưộc Tinh gian phòng.

Cùng ngày hôm qua như thế, Sở Ca lên Tần Nhưộc Tinh giường, tay trái cầm vừa rửa sạch sẽ, nhìn cái bán làm ra quần lót, tay phải cầm Tần Nhưộc Tinh máy sấy, bắt đầu rồi đối nội khổ hong khô.

Duy nhất không giống chính là, hẳn ngày hôm qua là hoàn toàn thân thể trần truồng, mà hôm nay trên người thì lại có thêm một cái quần lót.

Ào ào ào... Máy sấy hơi nóng hầm hập không ngừng phun ở trên quần lót.

Nhưng mà ngay ở quần lót chỉ lát nữa là phải bị thổi khô thời điểm, cửa phòng nhưng không hề có điềm báo trước một cái bị người đẩy ra.

Duy trì hong khô quần lót tư thế, Sở Ca quay đầu hướng phía cửa nhìn lại, cùng Tần Nhưộc Tinh bốn mắt nhìn nhau, hai người không khỏi đồng thời sững sốt.

"A!"

Một giây đồng hồ quá khứ, Tần Nhưộc Tinh theo bản năng phát sinh một tiếng thét kinh hãi, trắng nõn khuôn mặt lại một lần nữa đặng đỏ, tuy rằng nàng âm thanh vừa vang lên liền đứng lúc che miệng lại, nhưng vẫn là lập tức liền đã kinh động Tần gia tất cả mọi người.

Tần Nhưộc Oánh cái thứ nhất vọt ra, tiếp theo là tần phụ cùng Tần mẫu, khi bọn họ nhìn thấy Tần Nhưộc Tinh căn bản liền chẳng có chuyện gì, không khỏi lộ ra ánh mắt cổ quái.

"Tiểu tinh, người đây là... Làm sao?" Tần mẫu cái thứ nhất đã mở miệng, hỏi ra mấy người nghi ngờ trong lòng.

"Ây... Ta... Cái kia..." Bị người cả nhà như thế nhìn chăm chăm, Tần Nhưộc Tinh có chút hoảng hồn, đỏ chót gương mặt, ấp úng không nói ra được một

câu hoàn chỉnh đến.

Nhìn một chút Tần Nhưộc Tinh, lại len lén liếc miếu chỉ ăn mặc quần lót Sờ Ca, Tần Nhưộc Oánh trên mặt nổi lên một vết giao hoạt, hé mắt, cố ý tha dài ra âm thanh nói rằng: "Tỷ, người sẽ không phải là..."

Thấy Tần Nhưộc Oánh tựa hồ nhìn ra gì đó, Tần Nhưộc Tinh một trái tim huyền càng cao hơn, trong đầu trống rỗng, càng thêm không biết nên giải thích thế nào.

"Tiểu tinh, người lá gan này cũng quá nhỏ đi, không phải là chỉ con gián sao, nhìn cho người sợ hãi đến, đều muộn như vậy còn đem người cả nhà đều đã kinh động."

Ngay ở Tần Nhưộc Oánh càng thêm xác định ý nghĩ trong lòng, đang muốn đem phần sau tiết thoại nói lúc đi ra, Sờ Ca nhìn Tần Nhưộc Tinh một chút, ngữ khí có chút trách cứ nói rằng.

Nói ra câu nói này, Sờ Ca trong lòng kỳ thực cũng rất không chắc chắn, hấn căn bản liền không biết Tần Nhưộc Tinh có sợ hay không con gián, nhưng Tần Nhưộc Tinh lúc này đã triệt để bối rối, áp ứng cũng không nói ra được cái gì, hấn cũng chỉ có thể là ngẫu hứng biểu diễn.

"Này, người đứa nhỏ này, đều lớn như vậy, vẫn là không có bỏ sợ con gián thật xấu a? Được rồi được rồi, mau ngủ đi."

Đối với Sờ Ca, Tần mẩu không có bất kỳ hoài nghi, có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, lại ánh mắt phức tạp nhìn Sờ Ca một chút, liền xoay người về trở về phòng.

Sờ Ca thở phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt may mắn mộng đúng rồi, coi như Tần Nhưộc Tinh thân là một cái chủ tịch của công ty, nhưng cũng cùng đại đa số cô gái như thế sợ sệt thứ này.

Thấy cha mẹ vậy thì chuẩn bị trở về phòng, Tần Nhưộc Tinh san cười một tiếng, căng thẳng thần kinh cùng thân thể cuối cùng cũng coi như thoáng thả lỏng một điểm.

Nhưng mà nàng còn đến không kịp triệt để thanh tĩnh lại, Tần Nhưộc Oánh nhưng một mặt hoài nghi lại đã mở miệng, "Con gián? Làm sao? Tỷ, người để ta vào nhà giúp người tìm xem, thay người tiêu diệt hết? Vạn nhất nửa đêm người trở lại như thể một cỗ hòng, ta có thể không chịu được, người ta sáng sớm ngày mai còn muốn đi ra ngoài đập thanh đây."

"Tiểu oánh, yên tâm đi, khắp phòng thật giống liền như vậy một con, vừa nảy để ta dùng chỉ bóc lên đến, theo cửa sổ ném đi, người nếu như không muốn bắt đầu từ ngày mai không đến, liền mau ngủ đi."

Tuy rằng Sờ Ca nói thông dong, quả thực liền cùng chuyện thật tựa như, nhưng Tần Nhưộc Oánh vẫn cứ vô cùng hoài nghi, nhìn thẳng Sờ Ca con mắt, tựa hồ muốn đem hấn nhìn thấu tựa như.

"Tần Nhưộc Oánh, người đừng không để yên a, còn xem còn xem! Anh rể người có thể không mặc quần áo, người cũng không sợ bị đau mắt hột!"

Tựa hồ chịu đến Sờ Ca cảm hoá, Tần Nhưộc Tinh này hiểu ý bên trong cũng không như vậy thấp thòm, sùng sộ lên trách cứ muội muội một câu, dùng thân thể ngăn trở nàng hướng về trong phòng nhìn đến nhìn đi tầm mắt, "Àm" một tiếng khép cửa phòng lại.

"Thiệt! Không phải còn ăn mặc một cái quần lót ni sao?"

Nhìn cửa phòng đóng chặt, Tần Nhưộc Oánh bất mãn lắm bầm một câu, vừa định trở về nhà, nhưng con mắt hơi chuyển động, cố ý tại chỗ đập vài bước, lại đem gian phòng của mình cửa phòng làm ra "Đùng" một thanh âm vang lên, sau đó lặng lẽ đem lỗ tai kê sát ở Tần Nhưộc Tinh trên cửa phòng mặt trộm nghe tới.

Hồ...

Rốt cục giải quyết trận này phiền phức, Tần Nhưộc Tinh thật dài thở phào một cái, xoa xoa cái trán chảy ra đổ mồ hôi, bất quá nghĩ lại vừa nghĩ tới Sờ Ca lại dùng nàng máy sấy thổi quần lót, trong lòng nhất thời liền giận không chỗ phát tiết.

Nhưng mà nàng vừa xoay người chuẩn bị tìm Sờ Ca lý luận một hồi việc này, thoại còn chưa kịp nói ra khỏi miệng, một con cường mạnh mẽ bàn tay lớn liền che nàng tron bóng môi.

Nhìn áp sát vào trên người mình, đem chính mình vững vàng không chế lại Sờ Ca, Tần Nhưộc Tinh con người không khỏi đột nhiên co rút lại, trong lòng nhất thời sinh ra vạn phần sợ hãi cùng hoảng loạn, liều mạng vận vẹo thân thể mềm mại gầy dựa lên.

Đáng tiếc, Sờ Ca ràng buộc ở thủ đoạn của nàng phi thường xảo diệu, mặc cho nàng giãy giụa như thế nào, đừng nói từ trong lòng ngực của hấn tránh ra, nàng thậm chí căn bản là không phát ra được nửa điểm âm thanh.

Bị Tần Nhưộc Tinh như vậy phong hoa tuyệt đại đại mỹ nữ ở trên người cọ tới cọ lui, tuy rằng cách một tầng quần áo, nhưng này loại non mềm lại tràn ngập co dãn xúc cảm thực sự là quá tiêu hồn, Sờ Ca thân thể lập tức làm ra chân thật nhất phản ứng, cỗ hòng một trận khô khốc, một nơi nào đó cũng không bị khống chế kịch liệt bắt đầu bành trướng.

Bất quá, ngoại trừ loại này tiêu hồn cảm giác ở ngoài, lúc này ở Sờ Ca trong lòng càng nhiều nhưng là bất đắc dĩ.

"Tiểu tình, người yên tâm đi, vừa nãy ta kiểm tra tuyệt đối triệt để, khắp phòng liền như vậy một con con gián."

Thật giống như chính thường nói như vậy nói một câu, Sở Ca bán lâu bán ôm kịch liệt gãy dựa Tần Nhượng Tĩnh, thoáng cùng cửa phòng kéo dài một khoảng cách, lúc này mới tiến đến bên tai nàng nhỏ giọng nói: "Muội muội người ngay ở cửa đây, không muốn lòi cũng đừng la to."

Nghe nói như thế, Tần Nhượng Tĩnh không khỏi sùng sồ, giường mất vừa nhìn, Sở Ca trong mắt cũng không có cái gì tà quang, trên mặt cũng là một bộ vẻ mặt bất đắc dĩ.

Túc túc đôi mi thanh tú, Tần Nhượng Tĩnh tạm thời đình chỉ gãy dựa, chỉ là trong ánh mắt như cũ tràn ngập hoài nghi, nàng rõ ràng nghe thấy muội muội rời khỏi tiếng bước chân, cũng nghe thấy sát vách cửa phòng ngủ cái kia "Đùng" một tiếng.

"Đùng cảm loại kia ánh mắt hoài nghi nhìn ta, ta lúc nào đã lừa gạt người?"

Sở Ca âm thanh lại khôi phục bình thường, nói một câu hai nghĩa, vừa là cho cửa Tần Nhượng Tĩnh nghe, cũng là nói cho trong lòng ngực Tần Nhượng Tĩnh nghe.

Nói xong, Sở Ca liền chậm rãi buông ra ô ở Tần Nhượng Tĩnh ngoài miệng tay, đầu tiên là làm cái cầm khẩu thủ thế, lại chỉ trỏ cửa phòng phương hướng.

Nửa tin nửa ngờ nhìn một chút Sở Ca, Tần Nhượng Tĩnh quyết định tự mình đi chứng thực một hồi, nàng sâu sắc thở phào, vượt vượt trên người vừa làm ra nhăn nhoe, sau đó một cái kéo dài cửa phòng.

"Ai ư!"

Tần Nhượng Tĩnh chính là chính mình khôn vặt âm thầm thiết hi, nghe trộm say sưa ngon lành đây, hoàn toàn không ngờ tới này phiền cửa phòng lại đột nhiên bị kéo dài, ở không hề chuẩn bị tình huống, thân thể trọng tâm mất thăng bằng, nhất thời liền ngã vào Tần Nhượng Tĩnh trên người.

"Ây... Tỳ, ha ha, người đây là muốn làm gì đi nhĩ?"

Tuy rằng trong lòng cực kỳ lúng túng, thế nhưng Tần Nhượng Tĩnh nhưng trang làm ra một bộ người không liên quan đáng vẻ, hi hi cười cợt.

Nhìn thấy muội muội lại thật sự ngay ở cửa, Tần Nhượng Tĩnh trong lòng không khỏi tràn ngập kinh ngạc, nếu như không phải kiêng kỵ đến Tần Nhượng Tĩnh liền ở ngay đây, nàng thật muốn lập tức trở về đầu hồi một chút Sở Ca, hẳn đến cùng là làm sao phát hiện điểm này.

"Ta đi nhà cầu! Đúng là người, lén lút lút lút muốn làm gì?"

"Ai lén lút lút lút rồi? Người ta cũng là muốn đi nhà cầu, trùng hợp đi ngang qua mà."

Tuy rằng cái này hoang tát không hề tính kỹ thuật có thể nói, thế nhưng Tần Nhượng Tĩnh lại nói lễ thắng khí hùng, hoàn toàn không có bị người nhìn thấu thủ đoạn giác ngộ.

"Vậy người nhanh đi, chờ người đi xong ta lại đi!"

"Người ta thật giống lại không như vậy cuống lên, tỳ người đi trước đi, anh rở ngủ ngon, buổi tối nhẹ chút làm âm ỉ a! Người ta ngày mai còn muốn đi đập thanh đây!"

Tần Nhượng Tĩnh hi hi cười cợt, lại lộ đầu đối với Sở Ca khoát tay áo một cái, lộ ra một cái vô cùng ám muội nụ cười, ở Tần Nhượng Tĩnh một cái tát đánh về nàng cái móng thời điểm, đột nhiên như con thỏ tựa như, nhanh chóng thoan trở về phòng của mình.

Lần này, làm Tần Nhượng Tĩnh khép cửa phòng lại, Tần Nhượng Tĩnh khoe miệng không khỏi run rẩy, nàng nặn nặn mi tâm, lại thật dài hít, hoặc là nói là thở phào nhẹ nhõm, sau đó mới đi một chuyến phòng vệ sinh.

Trở về nhà thời điểm, Tần Nhượng Tĩnh lại cảnh giác liếc mắt nhìn sát vách, lúc này mới mang theo một bụng nghi vấn đẩy cửa phòng ra.

Lúc này, Sở Ca đã mặc vào quần, chính ngồi ở trên giường, mang theo một mặt cười nhạt, đem cái kia đã thổi khô quần lót đặt ở tủ đầu giường trên.

"Làm sao người biết muội muội ta ở cửa?"

Tuy rằng Sở Ca cái kia một mặt nụ cười để Tần Nhượng Tĩnh rất khó chịu, lại có loại chịu đến khinh bỉ cảm giác, nhưng trong lòng nàng thực sự là hiểu kỳ, vừa vào nhà liền nhỏ giọng hỏi.

"Cảm giác." Sở Ca thuận miệng qua loa nói.

"Lần này cũng coi như ta thỉnh giáo người có được hay không? Người đến cùng là làm sao biết?" Tần Nhượng Tĩnh thật buồn bực, một mực nàng thật sự quá muốn biết đáp án, không thể làm gì khác hơn là lại một lần nữa ủy khúc cầu toàn, rất tự giác bài chính tư thái.

Sở Ca gãi gãi đầu, bất đắc dĩ nói: "Thực sự là cảm giác, liền là cảm thấy lấy muội muội người tính cách, tuyệt đối có thể làm được chuyện như vậy."

Trên thực tế, Sở Ca có thể phát hiện điểm này căn bản là cùng cảm giác không có bán mao tiền quan hệ, chỉ bất quá hần cũng không thể nói cho Tần Nhượng Tinh, chính mình là bởi vì chịu qua nàng không thể nào tưởng tượng được nghiêm khắc huấn luyện mới luyện thành bản lãnh như vậy.

Tuy rằng Sở Ca đưa ra lý do này cũng không thể để Tần Nhượng Tinh hoàn toàn tin phục, thế nhưng hiển nhiên lại hỏi tới cũng là toi công, nàng cũng chỉ có thể nửa tin nửa ngờ tiếp thu thuyết pháp này.

Trầm mặc vài giây, Tần Nhượng Tinh đột nhiên cảm giác thấy một trận không tên buồn bực, Sở Ca trên mặt cười nhạt xem ở trong mắt của nàng, cũng từ đơn thuần không để cho nàng thoải mái, biến thành hèn mọn.

"A... Còn nói người không có đánh muội muội ta chủ ý, người mới vừa quen nàng một ngày, liền so với ta cái này làm chị gái càng có thể phỏng đoán tâm tư của nàng?"

Tần Nhượng Tinh chính mình cũng không có có ý thức đến, ở nàng nói ra câu nói này thời điểm, trong giọng nói lại có như vậy một loại nhàn nhạt, chua xót mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Mỹ nữ chủ tịch xin lỗi

Bị Tần Nhượng Tinh như vậy chất vấn, Sở Ca cảm giác mình thực sự là so với trong truyền thuyết đầu nga còn muốn oan, chính mình giúp Tần Nhượng Tinh ân tình lớn như vậy, nàng không cảm tạ chính mình cũng liền quên đi, làm sao còn cảm việc này gở từ bản thân đến rồi?

Có câu nói tượng đất cũng có ba phần thổ tính, huống chi là ở đã từng trong tổ chức nắm giữ "Bá Vương" tên gọi Sở Ca.

"Tần chủ tịch, người nếu như cần phải nói như vậy, vậy thì có điểm vô vị chứ? Ta tự hỏi từ cùng người đi tới nhà người sau đó, làm mỗi một chuyện đều xứng đáng lương tâm, người nếu như thật cảm thấy ta đối với người muội muội rắc tâm bất lương, lo lắng dẫn sói vào nhà, vậy ta hiện tại là có thể đi."

Từ lúc Sở Ca nhận thức Tần Nhượng Tinh, này vẫn là lần thứ nhất xưng hô nàng "Tần chủ tịch", ngữ khí cũng trở nên hơi lạnh nhạt hạ xuống, nói xong hần liền bắt đầu động thủ mặc quần áo vào.

"Ta..."

Thấy Sở Ca một bộ thật muốn đi tư thế, Tần Nhượng Tinh không khỏi sửng sốt, nhất thời sinh ra một loại vô cùng tay chân luống cuống cảm giác.

Không riêng là bởi vì nếu như Sở Ca thật sự liền như thế đi rồi, cũng là không ai cùng nàng tiếp tục diễn này ra hí, ở trong này, tựa hồ còn có một loại làm cho nàng tạm thời không nghĩ ra, cũng không muốn đi nghĩ tới tâm tình.

Sở Ca cũng không rảnh rồi đi phỏng đoán Tần Nhượng Tinh là nghĩ như thế nào, về mặt hồ hững từng viên một buộc vào quần áo trong nút buộc, xem cũng không xem mặt biến sắc hóa bất định Tần Nhượng Tinh một chút.

Hần sợ dĩ sẽ đến, hoàn toàn là bởi vì hần cần tiền, đối với hần mà nói, đây chỉ là công việc thôi. Thế nhưng, cần tiền cũng không có nghĩa là muốn ở người khác ánh mắt hoài nghi bên trong ủy khuất cầu toàn, hần Sở Ca cũng có hần nguyên tắc cùng điểm mấu chốt.

Rất nhanh, Sở Ca liền xuyên (mặc) xong quần áo trong, lại sẽ âu phục áo khoác mặc vào người, sai bước hướng về cửa đi tới.

"Tần chủ tịch, bộ này âu phục tiền coi như người giúp ta ứng ra, chò ta kiếm được tiền sẽ sẽ liên lạc lại người, yên tâm, ta sẽ không chiếm người một phân tiền tiện nghi, hiện tại phiền phức người để một hồi, cảm tạ."

Nhìn Sở Ca cái kia một mặt hồ hững, Tần Nhượng Tinh cảm thấy trong lòng càng thêm đau buồn, tựa hồ có hai thanh âm ở trong đầu của nàng đồng thời vang lên.

Một thanh âm đang nói: "Hần muốn đi thì đi, có cái gì chẳng qua, hần không phải là người thuê đến giúp đỡ diễn kịch người xa lạ sao? Lần này làm đánh liền làm đập phá, chẳng qua lần sau lại tìm một cái!"

Một thanh âm khác đang nói: "Tần Nhượng Tinh, làm người muốn phúc hậu, người có biết hay không, từ người gặp phải Sở Ca, hần giúp người bao nhiêu bận bịu? Coi như quãng đi cái này không nói chuyện, người cho rằng người có chút tiền liền có thể tùy tiện hoài nghi người ta, tùy tiện đập lên người khác tự tôn sao? Nếu như người thật sự để hần đi ra cái cửa này, vậy người nhất định sẽ hối hận!"

Hai thanh âm kịch liệt tranh chấp, nhưng thanh âm đầu tiên có vẻ là như vậy vô lực, rất nhanh sẽ thua trận, cái thứ hai âm thanh nhưng ở trong đầu của nàng không ngừng phóng to, đình tại nhưc óc.

Làm cái thứ hai âm thanh ở trong đầu vang lên, Tần Nhược Tinh cũng đã biết mình nên làm ra lựa chọn như thế nào, sở dĩ chậm chạp không có mở miệng, chỉ là bởi vì nàng nhất quán rụt rè, thực sự kéo không dưới khuôn mặt này.

Đáng tiếc, Sở Ca cũng không có cho nàng quá hay đi làm này đạo lựa chọn thời gian.

"Tần chủ tịch, phiền phức, để một hồi."

Thấy Tần Nhược Tinh che ở cửa, Sở Ca biết nàng đang do dự, thế nhưng dưới cái nhìn của hắn, nếu nàng như thế không tin được chính mình, cái kia nàng do dự cũng đã căn bản không trọng yếu.

Rốt cục, Tần Nhược Tinh mím môi thật chặt môi, nghiêng đầu qua chỗ khác, hướng về bên cạnh di chuyển một bước.

Nhưng mà ngay ở Sở Ca nhanh chân về phía trước, tay phải ngón tay khoát lên môn cầm trên tay thời điểm, nàng chợt một phát bắt được Sở Ca cánh tay, hơn nữa liền bản thân nàng đều không có phát hiện, nàng tay trái chính là như vậy khấn.

"Xin lỗi..."

Ngay ở một giây trước, Tần Nhược Tinh còn coi chính mình sẽ không lưu lại Sở Ca, càng sẽ không hướng về hắn nói xin lỗi, thế nhưng làm Sở Ca tưởng môn lấy tay ấn xuống đi trong nháy mắt, nàng nhưng hoàn toàn theo bản năng đưa tay ra, đem ba chữ này bật thốt lên.

Cứ việc, từ nhỏ đến lớn, nàng nói ra ba chữ này số lần, dùng một cái tay liền có thể tra lại đây.

Sở Ca bước chân dừng lại, tay tuy rằng vẫn không có từ môn cầm trên tay lấy ra, nhưng nhìn hướng về Tần Nhược Tinh trong ánh mắt nhưng loé ra một tia kinh ngạc.

Cái này tập khuôn mặt đẹp, giàu có, tao nhã, cao quý cùng khiêm thiên chi kiều nữ, vừa hướng về chính mình xin lỗi?

Thấy Sở Ca liền như thế nhìn mình chăm chăm, Tần Nhược Tinh lại cảm thấy gò má có chút nóng lên, theo bản năng mím mím môi, vốn là nhìn thẳng Sở Ca ánh mắt hơi có chút dao động, nhưng cố gắng trấn định tiếp tục nói: "Ta vì ta lời nói mới rồi chính thức xin lỗi ngươi, ta không nên không hề căn cứ hoài nghi ngươi, ta chính thức thỉnh cầu ngươi tha thứ, cũng hi vọng quan hệ hợp tác của chúng ta có thể tiếp tục nữa."

Sở Ca nháy mắt một cái, nếu như nói hắn vừa ánh mắt hơi kinh ngạc, như vậy vào giờ phút này, hắn thật giống như ở xem một con quái vật tựa như đối với Tần Nhược Tinh quan sát đến.

Bị Sở Ca dùng càng thêm ánh mắt cổ quái đánh giá, Tần Nhược Tinh cảm thấy khắp toàn thân đều không dễ chịu, hai tay cũng không biết đặt ở nơi nào mới được, một trái tim cũng "Tùng tùng tùng" tăng nhanh nhảy lên, gò má lại một lần nữa nóng như hỏa thiêu như thế, loại cảm giác đó thật giống như trên người mình không mặc quần áo, mỗi một tác da thịt đều bị hắn nhìn ở trong mắt tựa như,

"Người ta đều xin lỗi, ngươi còn muốn thế nào a? Có được hay không cho cú thoải mái thoải a?"

Đỏ mặt, sờ môi, Tần Nhược Tinh trong lòng oán hận nghĩ đến, mặt ngoài vẫn như cũ trang làm ra một bộ rụt rè dằn dấp, dùng hết sức bình tĩnh ngữ khí tiếp tục nói: "Nếu như, ngươi cho rằng ngươi chịu đến không công chính đãi ngộ, vì lẽ đó còn có điều kiện gì, đều có thể lấy nói ra, chúng ta lại hiệp thương."

Chính là lòng người đều là thịt xương, nếu Tần Nhược Tinh đem tư thái thả đều như thế thấp, thoải đều nói đến đây cái mức, Sở Ca trong lòng này điểm hỏa khí cũng là tiêu gần đủ rồi, tay phải cuối cùng từ môn cầm trên tay tóm hạ xuống.

"Híc, kỳ thực ta cũng có chỗ không đúng, ngươi quan tâm mười mười tâm tình ta cũng không phải là không thể lý giải, quên đi, việc này coi như chưa từng xảy ra, cứ như vậy đi."

Nghe được Sở Ca nói như vậy, Tần Nhược Tinh hầu như là theo bản năng hỏi: "Nói như vậy, ngươi không đi rồi?"

Nói xong câu đó, Tần Nhược Tinh liền có chút hối hận rồi, người ta đều nói như vậy vậy khẳng định chính là không đi rồi a, chính mình đây là làm gì nhỉ? Cũng quá cầu khẩn nhiều lần chứ?

Cũng may, Sở Ca cũng không có cầm việc này trên choker nàng, chỉ là gật gật đầu, "Ừ" một tiếng.

Lần này, Tần Nhược Tinh cuối cùng cũng coi như là thở dài một cái, trong lòng một viên tảng đá lớn rơi xuống địa.

Giải quyết chuyện này, hai người song song ngồi ở Tần Nhược Tinh mềm mại trên giường lớn, một lát đều không nói lời gì nữa, ở sắc màu ấm áp đèn cùng nhàn nhạt khuê phòng mùi thơm bên trong, cô nam quả nữ cùng tồn tại một thất, bầu không khí có vẻ đã ấm muội, lại có chút lúng túng.

"Đúng rồi, ngươi làm sao mà qua nỗi đến rồi?"

Tiếp tục như vậy chung quy không phải cái sự, vẫn là Sở Ca trước tiên đánh phá trầm mặc, bất quá khi hắn thuận miệng hỏi ra vấn đề này, loại này lúng túng cùng ám muội bầu không khí, tựa hồ không giảm mà lại tăng.

Tần Nhược Tinh trong lòng tức thật đấy, Sở Ca này không phải hết chuyện để nói sao? Cái gì gọi là "Người làm sao mà qua nỗi đến rồi"? Trước chính mình rõ ràng không phải nói với hắn sao?

Bất quá Tần Nhược Tinh thoáng suy nghĩ một chút cũng là rõ ràng, trước chính mình nói quả thật có chút mơ hồ, tặc Thiên Sở ca ngủ cũng là phòng của mình, hắn không có lý giải đi lên, cũng xác thực không có cái gì kỳ quái.

"Người cùng ta ba đồng thời lúc trở lại, ta không phải nói cho người sao? Quên đi, cũng lạ ta không có nói rõ ràng."

Sở Ca "Ồ" một tiếng, cũng không biết nên nói thêm gì nữa, trầm mặc vài giây liền xuống giường, hướng về trên sàn nhà một nằm, nói rằng: "Rất chậm, mọi người không phải thu xếp ngày mai ra ngoài đập thanh sao, tắt đèn ngủ đi."

Nhìn thấy Sở Ca liền như thế nằm ở trên sàn nhà cùng y mà nằm, Tần Nhược Tinh trong lòng không khỏi có chút chần chờ.

Hiện tại mặc dù là mùa hè, thế nhưng sàn nhà chung quy vẫn còn có chút lương, lại nói này cứng rắn, ngủ lên nhiều lắm khó chịu a?

Do dự vài giây, nàng rốt cục vẫn là có chút không đành lòng hỏi: "Người... Liền như thế ngủ?"

Quay lưng Tần Nhược Tinh, Sở Ca đánh cái hà hoi, nói: "Không phải vậy làm sao ngủ? Trên giường? Ta nhưng là bán nghệ không bán thân a."

Tần Nhược Tinh mặt lại đỏ một chút, không khỏi xấu hổ trừng Sở Ca một chút, cái tên này thật đúng là, còn sợ chính mình chiếm hắn tiện nghi là làm sao?

Bất quá buồn bực quy buồn bực, Tần Nhược Tinh vẫn cảm thấy nếu để cho Sở Ca liền như thế ngủ, thực sự là quá oan ức hắn.

"Ta lấy cho người bộ đệm chần trải trên mặt đất, người cời quần áo ngủ đi."

Sở Ca từ trên sàn nhà ngồi dậy đến, quay đầu nhìn trên giường Tần Nhược Tinh một chút, cười cợt, "Cái kia cảm tình được, người nếu như không chê từ ta, vậy ta liền không khách khí."

Kỳ thực, Sở Ca thật không để ý làm sao ngủ, đừng nói là hơi có chút lương có chút cứng sàn nhà, coi như là tuyết địa, tùng lâm, thậm chí là đồng người chết các loại (chờ) nghiêm khắc hoàn cảnh hắn đều ngủ qua.

Nhưng Tần Nhược Tinh một phen lòng tốt vẫn để cho hắn đã có chút bất ngờ, cũng có chút nho nhỏ cảm động, bởi vì nàng một câu nói này, trước đây điểm nho nhỏ khúc mắc cũng là triệt triệt để để tiêu tan không thừa.

Rất nhanh, Tần Nhược Tinh liền giúp Sở Ca tóm một bộ đệm chần, tự mình giúp hắn phở ở trên sàn nhà mặt, chờ hắn một lần nữa nằm xuống đi tới, lại nói một tiếng ngủ ngon, đóng lại đống.

Ngoài cửa sổ, thượng huyền nguyệt tỏa ra trong sáng ánh sáng, xuyên thấu qua lụa mỏng rèm cửa sổ chiếu vào trong nhà, làm cho Tần Nhược Tinh này hương khuê cũng không có vẻ vô cùng hắc ám, một mảnh nhu hòa mộng lung.

Tuy rằng bên cạnh trên giường chính là một cái tuyệt thế giai nhân, Sở Ca cũng không phải không động tâm, nhưng hắn mười phần rõ ràng chuyện gì có thể làm, chuyện gì không thể làm, vì lẽ đó hắn quay lưng Tần Nhược Tinh cời y phục, gối lên Tần Nhược Tinh ngủ qua gối, che kín Tần Nhược Tinh che lại chần mông, ở thanh nhả mùi thơm lượn lờ bên trong, liền an tâm áp ủ lên buồn ngủ đến, chỉ chốc lát liền rơi vào ngủ say.

Sở Ca có thể thần nhiên nơi chi, an tâm ngủ, nhưng Tần Nhược Tinh nhưng xa không làm được hắn như thế chắc chắn.

Tần Nhược Tinh này hương khuê tiến vào nam nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay, ngoại trừ cha nàng ở ngoài, tựa hồ cũng chỉ có ở nàng trả lại tiểu học thời điểm, có một hai bạn học trai từng tiến vào, cho tới lưu một người đàn ông qua đêm, đây tuyệt đối là phá thiên hoang lần đầu.

Cứ việc Sở Ca quay lưng nàng yên tĩnh nằm ở nơi đó, nhưng vèn vèn là nghe hắn đều đặn hô hấp, cảm nhận được sự tồn tại của hắn, nghĩ đến chính mình đệm chần, thậm chí là gối trên đầu sẽ lưu lại hắn mùi vị, Tần Nhược Tinh liền vô cùng tâm thần bất định.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Mất ngủ chị em gái

Cứ việc Tần Nhưộc Tinh biết rõ Sở Ca hẳn là sẽ không đối với nàng làm những gì, nhưng nàng vẫn là không nhịn được thỉnh thoảng lén lút hướng về Sở Ca phượng hướng nhắm vào vài lần, chỉ lo hấn đột nhiên làm ra cái gì động tác, hoặc là đột nhiên bốc lên một câu.

Mông lung dưới bóng đêm, Tần Nhưộc Tinh trần trọc trở mình, cũng không biết quá khứ bao lâu, ngay ở nàng rốt cục thoáng có một điểm con buồn ngủ thời điểm, trong phòng nhưng truyền đến một trận cũng không tính vô cùng vang dội, thế nhưng nghe vào nàng bên trong tai thật giống như là từng tiếng kinh lôi tiếng ngáy.

"Tên khốn kiếp này! Lẽ nào mị lực của ta liền như vậy kém sao! Cùng ta cộng ngủ một cái phòng, chẳng những có thể ở mấy phút bên trong ngủ, lại! Lại còn có thể ngủ như thế trầm! Lại còn biết đánh nhau lên khò khè đến rồi!"

Nghe Sở Ca tiếng ngáy, Tần Nhưộc Tinh càng ngày càng buồn bức mất tập trung, không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi âm thầm nghĩ, hoàn toàn quên nàng vừa còn đang lo lắng Sở Ca ngủ không yên, đối với nàng làm những gì hoặc là nói chuyện cùng nàng đây.

Tần Nhưộc Tinh thực sự ngủ không được, đơn giản dựa vào đầu giường thờ phỉ ngồi dậy đến, ánh mắt không chớp một cái nhìn chăm chăm Sở Ca, thật giống như ánh mắt của nàng có thể làm cho Sở Ca không lại ngáy ngủ tựa như.

Nhưng là nhìn nhìn, làm Tần Nhưộc Tinh phát hiện Sở Ca đập roi mắt trên người chần mông, trở mình, mặt hướng phượng hướng của nàng, nàng nhưng thật giống như đã làm gì chuyện xấu bị người bắt tại trận tựa như, nhất thời liền sợ hết hồn, vội vàng thu về trong mền, nhắm hai mắt lại, lông mi thật dài rung động nhẹ nhẹ, làm bộ làm ra một bộ ngủ đáng về.

Vốn là cực kỳ thời gian dài đằng đặc, vào đúng lúc này tựa hồ trở nên càng thêm dài lâu.

Ngán ngùi mấy phút, đối với có thể rõ ràng nghe thấy mình tim đập Tần Nhưộc Tinh tới nói, nhưng thật giống như là mấy cái thế kỷ như vậy dài lâu.

Khi nàng rốt cục không nhịn được lén lút mở mắt, hướng về Sở Ca phượng hướng liếc mắt nhìn, thật vất vả bằng phẳng một điểm nhịp tim, nhưng trong nháy mắt cấp tốc tăng vọt, thật giống như là dày đặc nhịp trống tựa như.

Trong tầm mắt, Sở Ca chần mèn trên người đã hoàn toàn bị đá đến một bên, lộ ra hấn ở nam nhân bên trong có thể nói hoàn mỹ vóc người, một thân đường nét trời chảy nhưng cũng không khuếch đại bắp thịt, cùng với cái kia nàng giúp hấn mua quần lót.

Mà những này, cũng không phải thật sự là để Tần Nhưộc Tinh mặt đỏ tới mang tai, thẹn đến muốn chui xuống đất nguyên nhân.

Chân chính làm cho nàng tim đập đến hầu như tăng mạnh, là Sở Ca con kia tay phải, mà cái tay này lại luồn vào quần lót biên giới, chính đang dẫn ra bắt tay chỉ gãi ngứa, phát sinh móng tay cùng da dè giải trừ xì xì tiếng!

Cái nhìn này, Tần Nhưộc Tinh thậm chí nhìn thấy một mảnh như ẩn như hiện, cuộn lại sinh trường đen bóng "Bụi cỏ".

Nhìn hình ảnh trước mắt, Tần Nhưộc Tinh khoe mắt run rẩy, không riêng là mặt, cái cổ, bên tai, khắp toàn thân từ trên xuống dưới hầu như đều nổi lên đỏ ửng, quả thực giận dữ và xấu hổ đến ngôn ngữ không cách nào hình dung mức độ.

"Tên khốn kiếp này! Hấn lại, lại làm ra như thế không có tu không có tao sự tình! Ta nhưng là còn ở bên trong căn phòng gian này đây!"

Mang theo cực kỳ giận dữ và xấu hổ tâm tình, Tần Nhưộc Tinh âm thầm nghĩ, trong lòng sinh ra mãnh liệt, muốn một gối đập tới kích động, cứ việc nàng biết rõ ràng, Sở Ca còn ngáy khò khò, chuyện này căn bản là là theo bản năng hành vi.

Nhưng mà ngay ở Tần Nhưộc Tinh chuẩn bị đem cái này kích động biến thành hành động, đưa tay nắm lên gối, đang muốn hướng về Sở Ca ném qua thời điểm, Sở Ca dày đặc hai hàng lông mày nhưng nhú nhú, môi nhu nhúc nhích một chút, mơ hồ không rõ nói một câu đi ra.

Tần Nhưộc Tinh lại sợ hết hồn, theo bản năng buông ra vừa nắm lấy gối tay, lại nhìn Sở Ca, hấn đã lại trở mình, lần thứ hai biến thành quay lưng tư thế của nàng.

Tuy rằng Tần Nhưộc Tinh nghe không quá rõ ràng, thế nhưng cũng có thể phán đoán ra cái kia phải là một tên của nữ nhân, đôi mi thanh tú túc túc, trong mắt xấu hổ dần dần còi ra, không biết tại sao, nghĩ đến hấn vừa cau mày đáng về, đáy lòng tựa hồ bị cái gì xúc nhúc nhích một chút, lại nhìn bối đối với mình nằm nghiêng Sở Ca, càng không tên cảm nhận được một loại nhân nhật hiu quanh mùi vị.

Khe khẽ thở dài, Tần Nhưộc Tinh rón rén xuống giường, giúp Sở Ca một lần nữa đắp chăn xong, sau đó lại ngồi ở bên giường, nhìn ngoài cửa sổ thượng huyền nguyệt, không khỏi hơi có chút xuất thần.

Đêm đó, mất ngủ cũng không chỉ là Tần Nhưộc Tinh, Tần Nhưộc Oánh nằm ở trên giường của chính mình, tương tự là trần trọc trở mình.

Đối với Tần gia tỷ muội tới nói, này tựa hồ so với bình thường càng thêm dài lâu một đêm rốt cục quá khứ, Đông Phương chân trời dần dần lộ ra màu trắng bạc.

Ba giờ rưỡi sáng, Tần Nhưộc Tinh ngày hôm qua liền định tốt đồng hồ báo thức đúng giờ vang lên lên.

Giờ lên có chút chua xót cánh tay, Tần Nhược Tinh tắt điện thoại di động trên đồng hồ báo thức, vừa định bắt chuyện Sở Ca rời giường, Sở Ca cũng đã từ trên sàn nhà ngồi dậy đến.

"Ai? Người sắc mặt làm sao như thế kém? Tối ngày hôm qua ngủ không ngon?"

Sở Ca chậm rãi xoay người, chợt cảm thấy tinh thần thoải mái, quay đầu nhìn về phía Tần Nhược Tinh, phát hiện nàng đẩy hai cái rõ ràng vành mắt đen, chính hướng về chính mình nhìn lại.

Tần Nhược Tinh nặn nặn mi tâm, thầm nghĩ "Còn không phải là bởi vì người? Ta này một đêm căn bản liền không ngủ!"

Trên mặt nhưng không có vẻ mặt đặc biệt gì, lạnh nhạt nói: "Vẫn tốt chứ, ta cho tiêu oánh gọi điện thoại, nhìn nàng lên không có, người mau mau dọn dẹp một chút, đừng làm cho người nhìn ra hai ta không ngủ ở trên một chiếc giường."

Nói xong, Tần Nhược Tinh liền quay đầu, cầm lấy nàng iphone5s, nhưng mà điện thoại còn không có rút ra đi, cửa liền truyền đến "Thùng thùng" tiếng gõ cửa.

"Tỷ, anh rể, lên sao?" Tần Nhược Oánh có chút mệt mỏi âm thanh ở sau cửa vang lên lên.

Tần Nhược Tinh sững sờ, thầm nghĩ đây thực sự là mặt trời mọc ở hướng tây, Tần Nhược Oánh lại thật sự như thế đã sớm lên?

Ngoại trừ kinh ngạc, Tần Nhược Tinh trong lòng càng nhiều nhưng là sốt ruột, vội vàng quay đầu lại, đối với Sở Ca liếc mắt ra hiệu, ra hiệu hẩn nhanh lên một chút thu thập.

Ở Tần Nhược Tinh quay đầu lại đồng thời, Sở Ca chính đang hướng về trên đùi bộ ngực hôm qua mới mua quần thường, chỉ mặc vào (đắm qua) một nửa, quần lót vẫn không có ngăn trở, hơn nữa... Nam nhân mà, sáng sớm tỉnh lại thời điểm, một số địa phương đều sẽ có chút bành trướng.

Tần Nhược Tinh lập tức liền nghĩ tới nửa đêm hôm qua tình cảnh đó, không khỏi não tu trừng Sở Ca một chút, đối với cửa Tần Nhược Oánh nói: "Lên, còn không mặc quần áo đây, người nhỏ giọng một chút, ba mẹ còn ngủ đây."

"Biết rồi biết rồi, hai người nhanh lên một chút."

Ở Tần Nhược Tinh giục trong ánh mắt, Sở Ca lại nhìn thấy một tia hờn dỗi mùi vị, trong lòng buồn bực này có phải là ảo giác, đồng thời nhanh chóng mặc quần áo tử tế, lại theo thói quen đem chăn gấp thành vuông vức đậu hũ khối, bất quá hẩn lập tức liền phản ứng lại, lại cố ý đem chăn làm phân tán chút, lúc này mới nhét vào bên trong tủ vốn là vị trí.

Tuy rằng đây chỉ là một nhỏ vô cùng chi tiết nhỏ, bất quá xem ở Tần Nhược Tinh trong mắt, lại làm cho nàng hơi run run.

Cái tên này, trước đây đã từng đi lính? Chẳng trách như vậy nhanh liền đẩy ngã cái kia tên lưu manh bảo tiêu đây. Còn có hẩn tâm vẫn đúng là tệ, còn cố ý đem chăn làm phân tán một điểm, nếu như đổi thành người khác, vào lúc này chắc chắn sẽ không cân nhắc như thế chu toàn chứ?

Các loại (chờ) Sở Ca đem hết thấy đều thu dọn thỏa đáng sau khi, Tần Nhược Tinh vừa muốn mở cửa, Sở Ca nhưng vung vung tay, đưa cho nàng một cái "Chờ đã" ánh mắt.

Tuy rằng không biết Sở Ca để cho mình chờ cái gì, thế nhưng trải qua hai ngày nay tiếp xúc, Tần Nhược Tinh trong lúc vô tình cũng quen rồi Sở Ca các loại sắp xếp.

Ngược lại mặc kệ hẩn đem sự tình gây ra nhiều động tĩnh lớn, cuối cùng đều có thể hoàn mỹ kết cuộc, cho tới bây giờ, còn chưa có xuất hiện qua một điểm chỗ sơ suất.

Ở Tần Nhược Tinh có chút ánh mắt tò mò bên trong, Sở Ca đầu tiên là lên nàng giường nằm một hồi, lưu lại một cái hết sức rõ ràng dấu vết, lại đang nàng gối mặt trên dùng đầu sượt sượt, cảm giác gần đủ rồi, liền từ nàng gối mặt trên lượm mấy cây mái tóc, một cái kẻ sát ở trên cổ, còn lại mấy cây ném vào trong cổ áo.

Làm xong tất cả những thứ này, Sở Ca mới đối với Tần Nhược Tinh gật gù, ra hiệu nàng có thể mở cửa.

Tuy rằng chỉ là thô thiển nguy trang, thế nhưng Sở Ca tin tưởng dùng để lừa gạt Tần Nhược Oánh khẳng định là đầy đủ.

"Cái tên này, thật là một trời sinh diễn viên!" Tần Nhược Tinh âm thầm cảm thán một tiếng, mở cửa phòng ra.

"Làm sao như thế chậm mới mở cửa a? Hai người có phải là có cái gì vấn đề?" Tần Nhược Oánh lẩm bầm một tiếng, liền ngó dáo dác hướng về trong phòng quan sát đến, thật giống như ở tìm cái gì "Tội chứng" tựa như.

Đáng tiếc nàng nhìn hồi lâu, cũng không nhìn ra đầu mối gì đến, trên giường chẳng những có hai người ngủ qua dấu vết, ở Sở Ca trên người, nàng cũng miếu đến tỷ tỷ nàng tóc dài.

Chờ nàng thất vọng đưa mắt chuyển tới Tần Nhược Tinh trên mặt, phát hiện đôi kia rõ ràng vành mắt đen, không khỏi lộ ra "Không có ý tốt" ám muội nụ cười.

"Anh rể, nhìn người cho ta tý dẫn vật, vành mắt đen đều nặng như vậy, người cũng thật là lợi hại a!"

"Nha đầu chết tiệt kia, nói hươu nói vượn cái gì đây!"

Vừa nghe lời này, Tần Nhực Tinh nhất thời giận dữ và xấu hổ đỏ mặt, một cái tát liền vỗ tới Tần Nhực Oánh vênh cao trên mông, phát sinh lách lách "Đùng" một tiếng.

"Ồ ô u, làm đều làm, còn không cho người ta nói rồi? Anh rể người nhanh quán quán ta tý a, ta đều lớn như vậy, nàng vẫn như thế bất nạt ta."

Sở Ca sờ hời một cái, một bên nhìn Tần Nhực Oánh **** mặt trên tạo nên cuộn sóng mở mang tầm mắt, một bên nói tránh đi: "Chúng ta mau mau rửa mặt đi thôi, giặt xong liền đi đập thanh, đi trễ chỉ sợ cũng không mua được ngà hao."

"Ta nói hai người các người có được hay không a? Nếu như chân quá mềm nhũn coi như xong đi?"

"Nha đầu chết tiệt kia người lại nói!"

Tần Nhực Tinh đỏ cả mặt lần thứ hai giờ lên trắng mịn bàn tay, bất quá lần này Tần Nhực Oánh nhưng đã sớm chuẩn bị, nàng bên này mới vừa giờ tay lên, Tần Nhực Oánh lại như chỉ vui vẻ con thỏ nhỏ tựa như, thử lưu một hồi chạy đi, quay đầu lại còn không quên hướng về Tần Nhực Tinh làm một cái mặt quỷ.

Nhìn một đầu tiến vào phòng vệ sinh Tần Nhực Oánh, Sở Ca thật rất không nói gì, Tần Nhực Tinh ngủ không ngon còn có tình có thể nguyên, này Tần Nhực Oánh làm sao cũng một bộ ngủ không ngon giấc đáng về?

Tần Nhực Tinh là bởi vì lo lắng lộ ra kẽ hở vì lẽ đó không có chú ý tới, thế nhưng hần nhưng liếc mắt là đã nhìn ra Tần Nhực Oánh kỳ thực cũng mang theo hai cái mắt đen thật to quăn, chỉ có điều bởi vì thoa một tầng giả cao, xem ra không rõ ràng như vậy thôi.

Có lẽ là bởi vì phải ra ngoài đập thanh quan hệ, lần này Tần gia tỷ muội cũng không có đem quá nhiều thời gian lãng phí ở hoá trang mặt trên, ba người chỉ dùng nửa giờ liền rửa mặt xong xuôi, đều ăn mặc quần áo thể dục ra cửa.

Lần này, ba người muốn đi địa phương là ở vào vùng ngoại thành Bắc Sơn công viên, cùng Tần gia có tương đương xa một khoảng cách, bất quá ở giao thông phương diện này, đối với bọn họ tới nói cũng không phải vấn đề nan giải gì, Tần gia ra Tần Nhực Tinh như thế cái chủ tịch, một chiếc xe riêng tự nhiên vẫn có.

Làm ba người đi tới tiểu khu bãi đậu xe dưới đất, Sở Ca nhìn thấy Tần gia chiếc kia phong cách Hummer đại cát phổ, trong lòng không khỏi ám thầm nghĩ, "Tần Nhực Tinh vẫn đúng là dám cho nàng ba mua, phòng chừng có tốt như vậy xe cảnh sát hình sự, toàn quốc cũng không có mấy cái chứ? Cũng không biết tần nham bình thường mở hay không mở."

Ba người tiến vào Hummer, Sở Ca lái xe, Tần gia tỷ muội ngồi ở hàng sau, đi ngang qua nửa giờ đường xe sau, Bắc Sơn công viên liền thấy ở xa xa.

Cứ việc Sở Ca đã sớm ngờ tới đi ra đập thanh người nhất định rất nhiều, nhưng lại không nghĩ rằng lại sẽ nhiều đến như vậy trình độ, phóng tầm mắt nhìn tới vậy thì thật là biến người, nói gót ma vai.

Phí hết đại kinh, rốt cục cướp được một cái chỗ đỗ xe, ở ba người xuống xe đồng thời, Sở Ca cũng đề cao cảnh giác.

Nhiều người, cũng là đại diện cho gặp phải phiền phức độ khả thi lớn, hướng chỉ, hần đồng thời mang theo chuyện này đối với chị em gái ra ngoài, thực sự là muốn không trở thành tiêu điểm cũng khó khăn!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đáng ghét tiểu lão thái thái

Cùng lần trước ra đi dạo phố thời điểm như thế, Sở Ca hai cái cánh tay đều không có nhàn rỗi, phân biệt kéo Tần Nhực Tinh cùng Tần Nhực Oánh, ở từng đạo từng đạo ước ao ghen tị trong ánh mắt, hướng về Bắc Sơn công viên cửa lớn đi tới.

Đương nhiên, lần này vẫn là Tần Nhực Oánh chủ động yêu cầu, lý do là nơi này nhiều người như vậy, vạn nhất bị bày người tách ra, lại xảy ra chút gì ngoài ý muốn có thể làm sao bây giờ?

Lý do này xác thực hợp tình hợp lý, Tần Nhược Tĩnh cũng không có phản bác cái gì, trực tiếp liền ngầm thừa nhận muội muội kéo lại chính mình "Bạn trai" hành vi.

Ngoại trừ nổi liền không dứt đến đây đập thanh du khách ở ngoài, ở dẫn tới công viên cửa lớn hai bên đường đi, còn có hai hàng buôn bán các loại đồ chơi nhỏ tiểu thương, chào hàng đồ vật Lâm Lâm tổng tổng, đa dạng.

Đi chưa được mấy bước, Tần Nhược Oánh liền bị một cái buôn bán năm màu thẳng cùng hương bao xe đẩy nhỏ hấp dẫn, lại như cái hài lòng tiểu hài tử tựa như tự hợp tới.

"Ai! Bây giờ suy nghĩ một chút thật đúng là hối hận, ta làm sao liền để hai cái rần trứng cho thu mua, đơn giản như vậy muốn nhúng tay vào người nào đó gọi đây anh rề đây? Làm sao cũng nên để người nào đó đưa ta hai cái năm màu thẳng lại đòi giọng mới đúng vậy!"

Tần Nhược Oánh một bên chọn năm màu thẳng, một bên khuếch đại than thở, thật giống như chịu bao lớn oan ức tựa như.

Nghe nói như thế, Sở Ca không khỏi mỉm cười, tiện tay chọn bốn cái sắc thái sắc sỡ năm màu thẳng, lại tóm hai cái hương bao, giao tiền mua lại.

"Hi hi, anh rề thật tốt!"

Tiếp nhận Sở Ca đưa tới hai cái năm màu thẳng cùng một cái hương bao, Tần Nhược Oánh có vẻ vô cùng phấn khởi, thật giống như bắt được quý giá đường nào đồ vật tựa như.

Tuy rằng bắt được chính là cùng muội muội như thế đồ vật, Tần Nhược Tĩnh hiển nhiên không hăng hái lắm, chỉ là bởi vì muội muội ở bên cạnh quan hệ, mới khẽ cười cười, nói tiếng "Cảm tạ".

"Anh rề, người nhanh giúp ta mang theo, ân, liền mang tay trái cùng chân trái đi, một hồi người cho tý tý ta mang tay phải chân phải, đối xứng lên mới đẹp đề."

"Tiểu di tử" đều đưa ra yêu cầu, Sở Ca đương nhiên sẽ không từ chối, cười đáp một tiếng tốt sau khi, liền động thủ giúp chuyện này đối với chị em gái đeo vào năm màu thẳng đến.

Trong quá trình này, tự nhiên cũng không thể thiếu một phen trên thân thể tiếp xúc, hơn nữa năm màu thẳng cũng là dây thừng quan hệ, hẳn không khỏi nghĩ đến "Buộc chặt" loại này một cái nào đó bên trong lĩnh vực trò gian, trong đầu cũng không kim lòng được hiện ra một ít thiếu nhi không thích hợp kiểu diễn hình ảnh.

Hay là, Sở Ca sẽ như vậy muốn thoáng có chút hèn mọn hiềm nghi, bất quá đối mặt tình cảnh này, e sợ chỉ cần là người đàn ông sẽ không kim lòng được sinh ra ý niệm như vậy.

Trên thực tế, không riêng là Sở Ca nghĩ đến một chút thứ khác, Tần Nhược Tĩnh cũng giống như vậy, chỉ có điều nàng nghĩ đến chính là cái kia Thiên Sở ca giúp nàng xoa bóp mắt cá chân một màn, đối lập ở Sở Ca trong đầu hình ảnh, sẽ phải thuần khiết hơn nhiều.

Các loại (chờ) Sở Ca giúp một đối với chị em gái phân biệt cột chắc năm màu thẳng, Tần Nhược Oánh đầu tiên là đặc ý quay một vòng, sau đó ở Tần Nhược Tĩnh không hiểu ra sao trong ánh mắt lại chọn hai cái năm màu thẳng đi ra.

"Tiểu oánh, người không phải đều có sao? Còn mua làm gì?"

"Đương nhiên là cho anh rề mua a, cái này gọi là đến mà không hướng về bất lịch sự vậy, người còn tưởng là chủ tịch đây, điểm ấy đạo lý còn phải dùng ta cô em gái này dạy người nhỉ?"

Tần Nhược Tĩnh không nói gì, nàng cảm giác mình về nhà lần này sau đó, sao rất giống ai cũng có thể khinh bỉ nàng một hồi cơ chứ?

Hiếm thấy giáo dục tý tý một lần, Tần Nhược Oánh trên mặt lộ ra một vết tiểu đắc ý, lại tiếp tục chế nhạo nói: "Ta nói tý a, anh rề đều đưa người năm màu thẳng, người không cho anh rề mua một đúng? Người này người bạn gái làm cũng quá không xứng chức chứ?"

Tuy rằng Tần Nhược Tĩnh cảm thấy mua thứ này căn bản cũng không có ý nghĩa, thế nhưng nếu muội muội đều nói như vậy, nàng cũng chỉ đành bỏ tiền cũng mua hai cái.

Các loại (chờ) Tần Nhược Tĩnh đem hai cái năm màu thẳng lấy vào tay bên trong, Tần Nhược Oánh lại nói: "Tỷ, hai ta đồng thời cho anh rề mang năm màu thẳng đi, ta giúp hắn mang tay trái chân trái, người giúp hắn mang tay phải chân phải, anh rề đều cho chúng ta phục vụ nhiều lần như vậy, hai ta cũng cho anh rề phục vụ phục vụ."

Tần Nhược Tĩnh đã xạm mặt lại, nàng thật muốn hỏi một tiếng muội muội "Người xong chưa?", bất quá nàng rất rõ ràng, nếu như nàng thật như vậy nói, như vậy nàng cái này nhí nha nhí nhánh muội muội tuyệt đối có chính là thoải chờ nàng, đến thời điểm chỉ sợ cũng thật không dễ yên.

Vì lẽ đó, nàng chỉ có thể nhận mệnh bỏ ra một cái nụ cười, gật gật đầu.

"Anh rề, vron tay ra đến, đúng đúng, chính là như vậy, chân lại trương lớn một chút, ta cùng tỷ tỷ muốn phục vụ cho người nha."

Làm Tần Nhược Oánh dùng cực kỳ vui tươi âm thanh nói ra câu nói này, Sở Ca lại âm thầm mở môi một cái, lời này nói thực sự là quá ám muội điểm

chứ?

Nếu như không phải trải qua hai ngày nay tiếp xúc, hẳn phát hiện Tần Nhữc Oánh chính là cái lấm lấm liệ liệ, bệc tuệch người, thật sẽ hoài nghi nàng là không phải cố ý ở câu dẫn mình đây?

Hơn nữa, chính mình đường đường một đại nam nhân, lại bị một cái cô nàng chỉ huy, muốn chính mình đem hai chân mở ra lớn một chút? Này đều cái gì a?

Đương nhiên, tuy rằng Sở Ca có chút dở khóc dở cười, thế nhưng làm Tần Nhữc Tinh, Tần Nhữc Oánh đồng thời bắt đầu giúp hắn hướng về trên cổ tay trời năm màu trắng, cái cảm giác này cũng thật là rất thoải mái.

Mà khi các nàng đồng thời ngồi xổm người xuống, vén lên hắn ống quần, hai tay mềm mại tay nhỏ mở trên cổ chân của hắn, đồng thời ở hắn dưới mí mắt lộ ra một mảnh da thịt trắng như tuyết cùng như ân như hiện khe, mùi vị đó liền trở nên càng thêm tuyệt không thể tả.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, như vậy vào giờ phút này Sở Ca, đã bị chu vi cái kia từng đạo từng đạo ước ao ghen tị ánh mắt chém thành muôn mảnh vô số lần, có thể bị như vậy một rất đúng phẩm sinh đôi tỷ muội như thế hầu hạ, cái này cần là mấy đời mới có thể đã tu luyện điểm phúc a?

"Hừm, một thân Adidas quần áo thể dục, phối hợp này năm màu trắng, anh rở người lập tức liền nhiều hơn không ít thanh xuân phạm nhi đây, ta xem a, nếu như Adidas tìm người đại nói y phục của bọn họ, hiệu quả khẳng định không sai!"

Cột chắc năm màu trắng, hai tỷ muội đứng lên, Tần Nhữc Oánh đánh giá Sở Ca một phen, cười tủm tỉm bình luận lên.

Tần Nhữc Tinh tuy rằng không nói gì, bất quá trong lòng cũng vô cùng tán đồng lời của muội muội, cũng cảm thấy Sở Ca thực sự là mặc cái gì đều vô cùng có hình.

Nhưng mà ngay ở ba tâm tình người ta cũng không tệ, đang chuẩn bị lúc rời đi, một cái có chút chanh chua âm thanh, từ nơi không xa truyền tới.

"Chà chà, này ban ngày ban mặt, một đối với cô gái gia gia, liền như thể hướng về một người đàn ông trên người tập hợp, thật là không có tu không có tao, thật không biết là nhà ai cô nương, đây cũng quá không tự ái, có hay không điểm dây thần kinh xấu hổ a? Này cha mẹ là làm sao quản ư?"

Âm thanh tuy rằng không coi là quá lớn, bất quá rõ ràng không có hết sức hạ thấp, mỗi một chữ đều rõ rõ ràng ràng truyền vào Sở Ca cùng Tần gia tỷ muội lỗ tai.

Sở Ca quay đầu liếc mắt một cái, chỉ thấy một cái ăn mặc hào hoa phú quý thời thượng, nhìn qua sáu mươi trái phải tiểu lão thái thái, chính mang theo một cái sáu, bảy tuổi, ăn mặc hồng nhạt tiểu váy đáng yêu bé gái, nhìn bọn họ ba người phương hướng.

Sở Ca vốn không muốn để ý tới, nhưng khi Tần Nhữc Tinh, Tần Nhữc Oánh cũng nhìn thấy cái kia tiểu lão thái thái, hai người vốn là vô cùng không thích sắc mặt, nhất thời liền triệt để lạnh xuống.

Thấy Tần gia tỷ muội xoay người, tiểu lão thái thái lập tức lại lộ ra một bộ kinh ngạc vẻ mặt, "Ai nha, này không phải cảnh sát hình sự lão Tần gia hai khuê nữ sao? Đi ra đập thanh a?"

Lấy tiểu lão thái thái biểu hiện trên mặt khuếch đại trình độ, đừng nói là Sở Ca, người tình tường một chút liền có thể nhìn ra nàng vốn là cố ý giả ra đến, Tần gia tỷ muội tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Tần Nhữc Tinh mặt lạnh, nhìn tiểu lão thái thái vài giây, không nói gì liền xoay người bước ra bước chân.

Có chút ra ngoài Sở Ca dự liệu, Tần Nhữc Tinh là cái này phản ứng liền quên đi, Tần Nhữc Oánh lại cũng chỉ là từ trong lỗ mũi hừ một tiếng, liền cùng lên tỷ tỷ bước tiến.

Tựa hồ, có thể làm cho Tần Nhữc Oánh làm ra phản ứng như thế này lý do chỉ có một cái, các nàng cùng này tiểu lão thái thái có rất sâu quan hệ, sâu đến lấy Tần Nhữc Oánh quái đản tính cách, liếc mắt nhìn cái kia tiểu lão thái thái đều phiền, thậm chí chẳng muốn cùng nàng phí lời.

Sở Ca lại nhìn cái kia tiểu lão thái thái một chút, trên mặt nàng quả nhiên lộ ra cười đắc ý, sau đó sùng nịch sờ sờ bên cạnh bé gái đầu, nói câu để Tần gia tỷ muội sắc mặt càng lạnh hơn, bước chân đồng thời hơi dừng lại một chút.

"Lẳng lẳng, sau đó người có thể nhất định phải giữ mình trong sạch, tuyệt đối đừng học các nàng, biết chưa?"

Tần gia tỷ muội nguyên bản hảo tâm tình, xem như là hoàn toàn bị phá hoại cái không còn một mống, mãi đến tận đi vào công viên cửa lớn, đều không có lại nói thêm một câu, Sở Ca mặc dù nhiều ít cũng có chút ngạc nhiên, thế nhưng Tần gia tỷ muội không nói, hắn cũng sẽ không cố ý đi hỏi.

"Tức chết rồi! Tức chết rồi! Tức chết rồi! Đang yên đang lành, làm sao liền đụng với cái kia lão yêu bà đây!"

Ba người tiến vào công viên lại đi rồi một hồi, Tần Nhữc Oánh rốt cục không kìm nén được lửa giận trong lòng khí, dậm chân, thở phì phò nói.

"Quên đi, nàng chính là cố ý muốn khí chúng ta, người nếu như thật tức giận, cái kia chính là ở giữa nàng ý muốn, không đáng."

Tần Nhữc Tinh tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng từ nàng đầy mặt sương lạnh cùng trên dưới chấp trùng trên ngực liền không khó nhìn ra,

trong lòng của nàng cũng tương tự kim nén hỏa.

"Không tức giận? Ta làm sao có thể không tức giận? Nếu không phải là bởi vì nàng, ta ba đã sớm thăng chức, sao có thể làm nhiều năm như vậy, đều lớn như vậy số tuổi còn là một cảnh sát hình sự?"

Nghe được Tần Nhưộc Oánh nói như vậy, Sở Ca rốt cục đã mở miệng, "Tiểu oánh, lời này là có ý gì?"

"Anh rề, ta đã nói với người, người nghe một chút có tức hay không người!"

Các loại (chờ) Tần Nhưộc Oánh tức giận nói xong, Sở Ca trong lòng bình tĩnh, chẳng trách chuyện này đối với tỷ muội sẽ phản ứng mãnh liệt như vậy, chuyện này đối ở ai trên người, xác thực ai cũng nuốt không trôi cơn giận này.

Nguyên lai ở Tần gia tỷ muội trả lại sơ trung thời điểm, đã từng có người muốn đùa giỡn các nàng, kết quả việc này vừa lúc bị tần nham cho gặp được, giận dữ bên dưới tại chỗ liền đem người kia đánh gãy năm cái xương sườn.

Mà tần nham lúc đó đánh người kia, chính là vừa gặp phải cái kia tiểu lão thái thái cháu trai, mà cái này gọi là Diêu Hồng Mai tiểu lão thái thái, vừa vặn lại là tần nham lúc đó người lãnh đạo trực tiếp lão bà.

Cũng chính là bởi vì chuyện này, Diêu Hồng Mai đại náo một hồi, mà lúc đó vốn là có hi vọng lên cấp tần nham thì bị lấy "Bạo lực chấp pháp" danh nghĩa chịu xử phạt, lên cấp sự tình cũng là triệt để bị nhờ.

Nhưng mà này còn không là đáng hận nhất, Diêu Hồng Mai thậm chí còn để cháu hấn đổi trắng thay đen, đem sự tình nói thành là Tần gia tỷ muội chủ động câu dẫn cháu hấn, đem một cái thiên đại phân chậu giam ở Tần gia trên đầu, tiền thuốc thang, tổn thất tinh thần phí, này phí cái kia phí muốn một đồng lớn.

Lại sau đó, tần nham ngay lúc đó hình cảnh đội trưởng ngao thành thị cục phó cục công an, nhưng mà tần nham đến nay còn chỉ là một cái cảnh sát hình sự, mỗi khi dính đến hấn lên cấp sự tình, đều sẽ bị lấy "Nhưng cần tôi luyện" danh nghĩa bị bác bỏ.

Cứ việc ai cũng biết cái này "Nhưng cần tôi luyện" ý sau lưng, rất nhiều người đối với tần nham tạo ngộ đồng tình lại oán giận, thế nhưng ở mấy cái thay tần nham bệnh vực kẻ yếu người bị mặc vào (đâm qua) tiểu hài sau khi, liền cũng lại không có ai dám thay hấn ra mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Nãi nãi đi đâu

Bởi vì gặp phải Diêu Hồng Mai, Tần gia tỷ muội tâm tình trở nên vô cùng gay go, sớm dĩ không có lập tức về nhà, chỉ có điều là vì đánh cược một hồi thôi.

Leo núi bò một nửa, tính chất trọng trung hái một cái ngã hao, Tần Nhưộc Oánh liền không còn tiếp tục chờ ở trong công viên tâm tình, một bên phiên muộn đá trên đất cục đá, một bên thu xếp về nhà.

Ngã hao cũng hái, năm màu thăng cũng đeo, đợi tiếp nữa xác thực không có ý nghĩa gì, Tần Nhưộc Oánh đưa ra sau khi về nhà, ba người liền bước ra hạ sơn bước chân.

Ngay ở ba người mới vừa mới vừa đi tới chân núi thời điểm, một cái đầu mang mũ lưỡi trai, trên mặt che lại khẩu trang, trong lồng ngực ôm một cô bé nam nhân bước nhanh từ phía sau bọn họ đi tới, đi ngang qua Tần Nhưộc Oánh thời điểm, lập tức đụng vào bờ vai của nàng.

Lần này cho Tần Nhưộc Oánh đụng phải không nhẹ, làm trên bà vai truyền đến cảm giác đau đớn, dưới chân không khỏi lắc đảo một cái, nếu không là Sở Ca đứng lúc lùi nàng một cái, trực tiếp phải té lăn trên đất.

"Người có hay không đi a! Đau chết!"

Nếu như không có gặp phải Diêu Hồng Mai, coi như bị người đụng phải Tần Nhưộc Oánh cũng không đến nỗi tức giận như vậy, dù sao nơi này nhiều người như vậy, ai cũng có cái không cần thận thời điểm.

Nhưng nàng vốn là nổi giận trong bụng không có nơi phát tiết, hảo hảo đi cái đường còn bị người mạnh mẽ va vào một phát, thật sự có loại uống nước lạnh đều nhét nha cảm giác, này cổ hỏa cũng là càng vượng.

"Xin lỗi xin lỗi, nhà ta hài tử té xỉu, ta sốt ruột đưa nàng đi bệnh viện."

Mang khẩu trang nam nhân luôn mềm xin lỗi, Tàn Nhược Tinh quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện trong lòng ngực của hắn ôm một đứa bé, hai tay phân biệt ôm chân của đứa bé loan cùng sau lưng, để đầu của đứa bé nằm nhoài trên bả vai của hắn.

Mới nhìn, đứa nhỏ này quần áo tựa hồ khá quen, bất quá Tàn Nhược Oánh cũng không có suy nghĩ nhiều, có chút xấu hổ tránh ra đường.

"Vị đại ca này, xấu hổ a, ta vừa nãy không biết người còn ôm hài tử đâu, người đi nhanh lên đi, tuyệt đối đừng làm lỡ hài tử."

Mang khẩu trang nam nhân "诶" một tiếng, ôm hài tử vội vội vàng vàng liền bước ra bước chân.

"Chờ đã."

Nhưng mà hắn mới vừa bước ra hai bước, phía sau liền truyền đến Sở Ca âm thanh.

Lý Quảng thành bước chân hơi ngưng lại, trong lòng cả kinh, mí mắt cũng nhảy nhảy, vốn định làm bộ không nghe thấy bước nhanh rồi khỏi, thế nhưng hắn suy nghĩ một chút, cảm giác mình căn bản liền không có lộ ra cái gì kẽ hở, thường phục làm ra một bộ lo lắng lại không rõ đáng về quay đầu lại.

Sở Ca nhìn thẳng Lý Quảng thành hai mắt hỏi: "Vị đại ca này, đây là con trai của người?"

Nghe được Sở Ca hỏi như vậy, Lý Quảng thành trong lòng lại là hơi hồi hộp một chút, theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, nhanh chóng suy nghĩ chính mình nên làm sao trả lời.

Cùng lúc đó, Tàn gia tử muội ánh mắt nhưng đồng thời ngưng lại, ngay ở Lý Quảng thành xoay người thời điểm, các nàng nhìn thấy trong lòng ngực của hắn hài tử kia mặt, cũng ở Sở Ca sau khi ý thức được không đứng địa phương.

Đứa bé này, lại là Điều Hồng Mai vừa nãy mang theo cái kia bị gọi là lẳng lặng bé gái.

Nhận ra được Tàn gia tử muội ánh mắt biến hóa, Lý Quảng thành lập khắc ý thức được chuyện này đối với tỷ muội tựa hồ là nhận thức đứa nhỏ này đáng về, không khỏi nói thầm một tiếng nguy hiểm thật, lập tức đem lời ra đến khoe miệng lại nuốt trở vào, nhanh chóng bàn tính toán một chút, đổi giọng nói rằng: "Ta là đứa nhỏ này thúc thúc, làm sao?"

Sở Ca lại hỏi: "Chính người mang hài tử đến?"

Vấn đề này, để Lý Quảng thành một trái tim huyền càng cao hơn, ở bề ngoài nhưng giả ra không kiên nhẫn cùng không hiểu ra sao đáng về, cau mày nói: "Còn có nàng nãi nãi, ta nói người quản quá rộng điểm chứ?"

Nói xong, Lý Quảng thành xoay người rồi đi.

Không thể không nói, trải qua bên trong ngục giam hơn mười năm tháng, Lý Quảng thành trong lòng tố chất đã bị tôi luyện vô cùng vững vàng, trên mặt về mặt có thể nói là vừa đúng, cực kỳ giống một cái sốt ruột đưa hài tử đi bệnh viện gia trưởng.

Nghe được Lý Quảng thành nói như vậy, Tàn gia tử muội trong mắt hoài nghi cũng là theo biến mất rồi, về mặt lại trở nên hồ hững.

Tàn Nhược Oánh lời Sở Ca một cái, nói: "Được rồi anh rồ, chúng ta cũng đi thôi, đỡ phải đứa nhỏ này mục nội nó nhìn thấy, lại đem con té xỉu trách nhiệm đẩy lên trên người chúng ta, ngược lại việc này nàng cũng không phải lần đầu tiên làm."

Tàn Nhược Tinh tuy rằng không nói gì, nhưng dùng hành động thực tế cho thấy chính mình thái độ, nữu qua mặt, bước ra bước chân.

Nhưng mà để Tàn gia tử muội không nghĩ tới chính là, Sở Ca thật giống như không nghe Tàn Nhược Oánh tựa như, bỗng nhiên đưa tay ra, khoát lên Lý Quảng thành trên đầu vai, lại nói: "Đứa nhỏ này nàng nãi nãi đây?"

Cứ việc Sở Ca âm thanh rất ôn hòa, thế nhưng này liên tục không ngừng đặt câu hỏi, nhưng thật giống như từng tiếng ở Lý Quảng thành vang lên bên tai kinh lôi, để hắn càng ngày càng tâm hoảng ý loạn, bất quá hắn tự nhận là không có lộ ra bất kỳ cái gì kẽ hở, đơn giản làm bộ không thèm để ý Sở Ca đáng về, muốn chạy đi liền đi.

Nhưng mà để Lý Quảng thành kinh ngạc chính là, con kia đi ở trên vai hắn tay lại thật giống như một cái kèm sắt, mặc cho hắn làm sao phát lực, chính là không thể đem cái tay này bỏ rơi, hoàn toàn không thể lại tiến lên trước một bước!

Tất cả bất đắc dĩ, Lý Quảng thành đột nhiên xoay người lại, thẹn quá thành giận nói: "Buông tay! Người cho ta buông tay! Làm lỡ hài tử trị liệu người chịu nổi trách nhiệm sao! Ta cảnh cáo người, đứa nhỏ này gia gia nhưng là cục phó cục công an! Nếu như hài tử có chuyện bất trắc, người sẽ chờ gặp vận rủi lớn đi!"

Sở Ca đứng tại chỗ bất động, tiếp tục về mặt ôn hòa hỏi: "Đứa nhỏ này nãi nãi đây?"

Lý Quảng thành quả thực muốn tức điên, hắn hoàn toàn không nghĩ ra, cái này không dứt gia hòa đến cùng muốn làm gì?

Thế nhưng từ trước mắt tình thế đến xem, nếu như hắn không thể lại cho ra một cái đề này người bị bệnh thần kinh thoải mái đáp án, vậy hắn vẫn đúng là

liền không có cách nào đi rồi.

"Nàng nải nải đánh xe taxi đi tới! Người xong chưa? Có thể hay không đem lòng tay ra?"

Lý Quảng thành tức đến nỗi phải nói rằng, lúc này căn bản là không cần trang, hấn là thật sự cuống lên.

Tần Nhựt Tinh nhíu nhíu mày, vô cùng không rõ nhìn Sở Ca, Tần Nhựt Oánh thì lại lần thứ nhất có chút sinh Sở Ca khí, nói lầm bầm: "Anh rề, mau để cho hấn đi thôi, không phải vậy người nhà bọn họ thật có thể lại trên chúng ta!"

Rốt cục, Sở Ca buông ra chộp vào Lý Quảng thành trên bả vai tay phải, ngay ở Lý Quảng thành thờ phào nhẹ nhõm, Tần gia tỷ muội lấy vì chuyện này có thể liền như vậy đình chỉ thời điểm, rồi lại nói câu để bọn họ vì đồ sùng sờ.

"Ngày hôm nay đi ra đập thanh quả nhiều người, xe taxi khẳng định không tốt đánh, ta lái xe đưa hai từ đi bệnh viện đi."

Tần Nhựt Tinh một đôi đôi mi thanh tú tức càng chặt, Tần Nhựt Oánh thẳng thắn tức giận cũng không muốn nói.

Cho tới Lý Quảng thành, trong lòng thì lại hận hằm răng ngứa, ám đạo chính mình đây là đi rồi cái gì vận xui, kế hoạch vốn là tiến hành cực kỳ thuận lợi, làm sao đến thời khắc sống còn, nhưng nhô ra như thế cái quản việc không đâu hoạt Lôi Phong?

Thế nhưng, nếu Sở Ca đều nói như vậy, hấn tựa hồ căn bản cũng không có lý do cự tuyệt, cũng chỉ có thể cố nén bất an trong lòng cùng hòa khí, bỏ ra cảm kích giả cười, gật gật đầu.

"Cái kia... Liền cảm tạ người."

"Này, đại ca người quá khách khí, việc này bất kể là ai gặp phải cũng phải giúp một cái, ôm nửa ngày hai từ một muốn chết rồi chứ? Đến đến đến, ta giúp người ôm một hồi đi."

Lý Quảng thành ôm lẳng lẳng đi rồi nửa ngày xác thực rất luy, thấy Sở Ca nhiệt tình như vậy, cũng là gật gù, đem trong lòng ngực lẳng lẳng hướng về Sở Ca đưa tới, trong lòng thì lại suy nghĩ một hồi nên kết thúc như thế nào.

Nhưng mà ngay ở Lý Quảng thành vừa đem lẳng lẳng giao cho Sở Ca trong tay thời điểm, đột nhiên xảy ra dị biến!

Chỉ là trong nháy mắt, Sở Ca trên mặt nhiệt tình liền biến mất rồi sạch sành sanh, không hề có điềm báo trước giờ lên chân, chiếu Lý Quảng thành cái bụng liền mạnh mẽ đập tới!

Lý Quảng thành chính đang suy nghĩ nên giải thích thế nào không tìm được hai từ nàng con bà nó chuyện này, đối với Sở Ca này một cước hoàn toàn không có bất kỳ phòng bị, chỉ cảm thấy cái bụng vị trí truyền đến đau đớn một hồi, tiếp theo trong dạ dày liền bắt đầu dờn sóng lấp lấp, nồn khan vài tiếng, ôm bụng mềm mại ngồi xổm xuống.

Lý Quảng thành không nghĩ ra, này một cước tại sao có thể có sức mạnh lớn như vậy?

Coi như là bên trong ngực giam ác nhất gốc rễ, cũng tuyệt đối đã không ra lớn như vậy sức mạnh, phỏng chừng coi như là bị cao tốc chạy xe tải đụng một cái, cũng chính là cái cảm giác này chứ?

"A!"

Sở Ca bất thành linh một cước, nhất thời đã kinh động bên cạnh du khách, mấy cái nữ hai phát sinh kêu sợ hãi, cuống quýt chạy đến một bên.

Tần gia tỷ muội hiển nhiên cũng không nghĩ tới Sở Ca lại sẽ không hề có điềm báo trước động thủ, lập tức tất cả đều sùng sột.

Tuy rằng Lý Quảng thành đau cả người co giật, thế nhưng hấn đầu óc nhưng còn rất tỉnh táo, hấn biết nếu đối phương đối với hấn động thủ, cái kia chính là nhất định chính mình ở trong lúc vô tình lộ ra chân tướng, tuy rằng mãi đến tận hiện tại hấn cũng không nghĩ ra, Sở Ca đến cùng là làm sao thấy được.

Bất quá việc đã đến nước này, hấn cũng không có thời gian đi nghĩ nhiều như thế, hấn chỉ biết nếu như chính mình không mau mau chạy, như vậy hấn lập tức liền sẽ một lần nữa trở lại cái kia tối tăm không mặt trời ngục giam, hơn nữa e sợ cũng không thể ra ngoài được nữa.

Mang theo đối với tự do khát vọng, Lý Quảng thành cũng không biết từ khí lực từ nơi nào tới, dụng cả tay chân bò vài bước, đáng tiếc không chờ hấn đứng lên đến, Sở Ca chân phải liền giẫm đến phía sau lưng hấn trên, một cước lại để cho hấn một lần nữa bát xuống.

"Anh rề! Nhanh đừng đánh, người nhanh ngừng tay a!"

Làm Sở Ca một cước đem Lý Quảng thành giẫm nằm xuống, Tần Nhựt Oánh rốt cục phục hồi tinh thần lại, kêu lên một tiếng sợ hãi, vội vàng chạy đến Sở Ca bên cạnh, tâm tình thực sự là không nói ra được phức tạp, năm phần cảm động, bốn phần lo lắng, còn có một phần oán giận.

Ở Tần Nhựt Oánh nghĩ đến, Sở Ca nhất định là nghe xong chuyện của ba nàng, trong lòng khí bất quá Diêu Hồng Mai vô liêm sỉ, muốn thay nàng ba ra một hơi mới làm như vậy.

Nhưng là chính là oan có đầu nợ có chủ, đề tiện vô liêm sỉ chính là Diêu Hồng Mai cái đôi này, cùng người này cũng không có có quan hệ gì a, lại nói coi

như người này cũng không phải vật gì tốt, chỉ bằng gia đình hấn quan hệ, Sở Ca động thủ đánh hấn, vậy cũng nhất định là phải bị thiệt thòi a!

Tần Nhực Tinh cũng bước nhanh tới, tuy rằng trong lòng nàng mang theo cùng muội muội như thế ý nghĩ, thế nhưng lần này nàng nhưng không có mở miệng.

Dù sao Sở Ca đã cho nàng nhiều lần bất ngờ, nàng theo bản năng cảm thấy, Sở Ca làm như thế, có lẽ là có chút nàng cùng muội muội không biết lý do.

"Tiểu oánh, trong lòng ta nắm chắc."

"Tiểu tinh, đứa nhỏ này ngươi ôm một hồi."

Phân biệt cùng Tần gia tỷ muội nói một câu, lại sẽ lẳng lặng đưa cho ngưng lỏng mày không nói Tần Nhực Tinh, Sở Ca ở Lý Quảng thành bên người ngồi xổm người xuống, lại một lần nữa lặp lại hấn vừa cái kia vấn đề.

"Hiện tại, có thể nói cho ta đứa nhỏ này nàng nãi nãi ở đâu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Cho cha vợ đưa phần đại lễ

"Ngươi, ngươi dám đánh ta? Ngươi biết không... Có biết hay không ta là..."

Ôm cuối cùng một tia may mắn, Lý Quảng thành ngoài mạnh trong yếu miệng giãy giụa, đáng tiếc hấn lời vừa nói ra được phân nửa, Sở Ca liền lại là một cước giẫm đến phía sau lưng hấn trên, hấn thật vất vả giờ lên đến một điểm đầu lại cùng cứng rắn mặt đất đến rồi cái tiếp xúc thân mật, máu mũi thật giống như hệ thống cung cấp nước uống tựa như phun ra ngoài, trong nháy mắt nhuộm đỏ hấn khẩu trang, hai cái răng cửa phòng chừng cũng không giữ được.

Nhìn ách phát hỏa Lý Quảng thành, Sở Ca thật rất không nói gì, cái tên này lời kịch có muốn hay không cũng như thế bài cũ a? Có thể hay không làm làm đổi mới? Thật sự coi hấn Sở Ca là dọa đại a?

"Anh rể!"

Tần Nhực Oánh cũng không nói gì, đồng thời trong lòng cũng càng gấp, mấy giây trước Sở Ca còn nói với nàng trong lòng có vài đây, làm sao chuyển cái thân liền lại động thủ? Cái này kêu là trong lòng chắc chắn?

"Tiểu oánh, ngươi đừng có gấp, người này căn bản là không phải cái gì lẳng lặng thúc thúc, chỉ cần ta không đánh chết hấn, liền khẳng định không có chuyện gì."

Bị Tần Nhực Oánh một phát bắt được cánh tay, Sở Ca không thể làm gì khác hơn là cùng với nàng giải thích một hồi, bất quá nhưng trong lòng cảm thấy có chút buồn cười, chính mình động vẫn luôn là chân, Tần Nhực Oánh trao cánh tay của chính mình làm gì?

"A? Anh rể, ngươi, ngươi nói cái gì? Đến cùng là xảy ra chuyện gì a?"

Tần Nhực Oánh sững sốt, chộp vào Sở Ca trên cánh tay tay theo bản năng lỏng ra, một mặt mờ mịt, nửa tin nửa ngờ hỏi.

Tần Nhực Tinh thì lại âm thầm thờ phào nhẹ nhõm, tuy rằng nàng còn không biết Sở Ca căn cứ cái gì nói ra nếu như vậy, nhưng nàng chính là tin tưởng, Sở Ca tuyệt đối sẽ không bán tên không đích.

"Tiểu oánh, việc này chúng ta dưới cùng ngươi nói, ta hiện tại có mấy lời muốn hỏi một chút hấn, đứa nhỏ này nãi nãi rất khả năng đã ngộ hại."

Nghe được Sở Ca nói như vậy, Tần gia tỷ môn sắc mặt nhất thời liền thay đổi, các nàng tuy rằng hận Điều Hồng Mai, đặc biệt là Tần Nhực Oánh càng là không chỉ một lần nguyên rủa qua nàng không chết từ tế được, thế nhưng thật nghe được nếu như vậy, vẫn cảm thấy trong lòng nặng trĩu, thật giống như đột nhiên bị đè ép một khối đá lớn.

Tần gia tỷ muội trở nên trầm mặc, Sở Ca một lần nữa đem sự chú ý chuyển đến Lý Quảng thành trên người, nhìn như tùy ý ở trên người hấn vỗ một cái, sau đó dùng chỉ có hai người bọn họ có thể nghe được âm thanh nói rằng: "Không muốn ngựa chết, ngươi tối thật là thông khoái một điểm, nói cho ta hài tử nàng nãi nãi ở đâu, là chết hay sống."

Tùy ý máu mũi ào ào chảy, Lý Quảng thành trên mặt lộ ra cười gằn, khinh thường nói: "A... Tiểu tử nguoi trâu bò, ngày hôm nay ta nhận ngã xuống, bắt quá nguoi cho rằng ta sẽ bị nguoi loại này nói dối lừa gạt... Ha ha ha ha!"

Nói còn chưa dứt lời, Lý Quảng thành trên mặt bỗng nhiên lộ ra cực kỳ quái lạ vẻ mặt, ngũ quan hầu như muốn trứu đến đồng thời, tiếp theo thật giống như cái hai hàng tựa như, cười ha ha đầy đất bắt đầu lăn lộn.

Nhìn trên đất lăn qua lăn lại Lý Quảng thành, Sở Ca gãi gãi đầu, tự mình nói cái nói thật, làm sao luôn có nguoi không tin đây?

Bởi vì không muốn để cho nguoi khác nhìn ra quá đa đoan nghề quan hệ, Sở Ca chỉ chờ mấy giây, liền lại không được dấu vết ở Lý Quảng thành trên nguoi vô một cái.

Lý Quảng thành lúc này mới không lại lăn lộn, trên mặt còn duy trì cười to vẻ mặt, bên trong đôi mắt nhưng tràn đầy sợ hãi, nhìn qua quý dị không nói lên lời.

Lần này, không cần Sở Ca nói thêm cái gì, chỉ là một ánh mắt hồi ý kiến, Lý Quảng thành lập khắc cái gì đều nói, vừa loại cảm giác đó quả thực sống không bằng chết, thống khổ trình độ càng sâu ở ở ngục giam thời điểm bị nguoi luân phiên bạo cú!

Các loại (chờ) Lý Quảng thành chiêu, Sở Ca trong lòng mới thờ phào nhẹ nhõm, cũng may Điều Hồng Mai còn sống sót, thậm chí căn bản liền không có chịu đến tổn thương gì, chỉ là cùng lẳng lặng như thế bị mê ngất đi thôi.

Cứ việc Sở Ca căn bản là không để ý Điều Hồng Mai chết sống, bất quá chỉ có nàng còn sống sót, chuyện này mới có thể được cho là giải quyết tốt đẹp, hẳn cũng có thể cho mình "Cha vợ" tằn nham đưa lên một món lễ lớn.

"Tiểu tinh, nguoi cho bá phụ gọi điện thoại, để hẳn lập tức tới ngay, tiểu oánh, nguoi đi tìm một hồi nơi này công nhân viên, để bọn họ phái nguoi đi giữa sườn núi lan khê đình phụ cận tìm xem, Điều Hồng Mai là ở chỗ đó, tìm tới nguoi sau lập tức đưa tới nơi này."

Đối với Tàn gia tỷ muội dặn dò một tiếng, Sở Ca lại đưa mắt nhìn sang mấy cái đầy mắt hiếu kỳ, hướng về bên này tập hợp tới được du khách, "Thỉnh các vị không cần áp sát quá gần, chẳng mấy chốc sẽ có cảnh sát lại đây xử lý, phiền phức không cần phá hoại hiện trường."

Nhìn về mặt hồ hững, ngay ngắn rõ ràng làm ra sắp xếp Sở Ca, Tàn Nhựt Tinh cảm giác mình càng ngày càng nhìn không thấu hẳn, theo bản năng gạt gù, nhưng không có lập tức gọi điện thoại, mà là hơi có chút xuất thần.

Tàn Nhựt Oánh thì lại dùng súng bái ánh mắt nhìn Sở Ca một chút, đẹp đề lại thẳng thắn nói tiếng "Vâng, quan trên!", giẫm đặt chân, giờ tay cho Sở Ca chào một cái, liền bỏ ra đoàn nguoi tìm công nhân viên đi tới.

Nửa giờ sau, tằn nham đi tới có chuyện địa điểm, hôn mê Điều Hồng Mai cũng bị nguoi mang tới trở về.

Ở tằn nham hỏi thăm Sở Ca chuyện đã xảy ra thời điểm, Điều Hồng Mai ngón tay giật giật, từ hôn mê tỉnh lại, nàng theo bản năng chỉ đứng dậy từ, xoa xoa cái trán, chậm rãi mở có chút trầm trọng mí mắt.

Khi nàng nhìn thấy bốn phía vây quanh một vòng nguoi, chính nghị luận sôi nổi nói gì đó, trong lòng không khỏi tràn ngập quái lạ, tiếp theo, nàng liền nhìn thấy cách đó không xa Sở Ca, tằn nham, Tàn gia tỷ muội, cùng với bị Tàn Nhựt Tinh ôm vào trong ngực, chính hôn mê bất tỉnh tiểu tôn nữ.

Điều Hồng Mai con nguoi đột nhiên co rút lại, giống như bị giẫm đuôi lão Miêu tựa như, lập tức liền xù lông lên, cứ việc nàng còn có chút đầu nặng gốc nhẹ cảm giác, nhưng lập tức từ trên mặt đất đứng lên, khí thế hùng hổ hướng về Tàn Nhựt Tinh vọt tới.

"Không biết liêm sỉ đồ vật, ai bảo nguoi chạm nhà ta lẳng lặng, mau đưa cái tay bẩn của nguoi cho ta lấy ra!"

Trùng hai mắt mắng một câu, Điều Hồng Mai liền vọt tới Tàn Nhựt Tinh bên nguoi, không nói lời gì đem lẳng lặng đoạt lại trong lòng, nhìn hôn mê tiểu tôn nữ, một tấm trên khuôn mặt già nua tràn đầy đối với tôn nữ căng thẳng cùng đối với Tàn Nhựt Tinh sự phản nộ.

Tuy rằng trước Tàn Nhựt Oánh cùng Sở Ca đã nói Điều Hồng Mai sự tình, nhưng khi hẳn tận mắt thấy nàng lúc này thô bạo đáng vẻ, vẫn cảm thấy vô cùng không nói gì, tỉnh rồi trước tiên không hỏi một chút chuyện gì xảy ra, trực tiếp tới liền mắng nguoi, này tiểu lão thái thái cũng quá có tài chứ?

"Ai u ta tôn nữ u, nguoi có thể ngàn vạn không thể có sự a, nguoi nếu là có chuyện bất trắc, ta tuyệt đối nhiều không được này mấy cái tiện nhân!"

Điều Hồng Mai một tay ôm lẳng lặng, một tay ở hải tử trên khuôn mặt nhỏ nhắn xoa xoa, nói xong nửa câu đầu liền ngẩng đầu lên, hướng về Tàn gia tỷ muội trừng nổi lên đôi mắt già nua.

"Lão yêu bà, nguoi không tật xấu chứ? Nguoi có biết hay không..."

Bị Điều Hồng Mai ánh mắt phản nộ nhìn kỹ, Tàn Nhựt Tinh mặt lạnh quay đầu đi chỗ khác, Tàn Nhựt Oánh có thể không làm, há mồm liền muốn giải thích.

"Ta biết cái đêch gì! Nguoi cảm miệng cho ta! Nói! Nguoi đến cùng đối với ta gia lẳng lặng làm cái gì? Đang yên đang lành, nàng làm sao liền ngất đi?"

Tàn Nhựt Oánh tức giận run rẩy, giờ tay lên chỉ trỏ Điều Hồng Mai, chung quy vẫn là chẳng muốn cùng nàng giải thích.

Thấy Tần gia tỷ muội đều không lên tiếng, Diêu Hồng Mai càng hăng hái, một tấm nét mặt già nua run rẩy, đột nhiên quay đầu lại, quay về tần nham nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Họ Tần! Ngươi bộ cảnh phục này có phải là xuyên (mặc) được rồi? Tốt! Tốt! Ngươi cùng ngươi hai cái này không biết xấu hổ cô nương thu về hỏa đến rồi đúng không? Còn dám đánh ta tôn nữ chủ ý đúng không! Ngươi chờ! Ngươi chờ ta! Ngươi xem ta như thế nào trừng trị ngươi!"

Nhìn khóc lóc om sòm chơi xấu, thậm chí còn uy hiếp trên tần nham Diêu Hồng Mai, Sở Ca thật giống như đánh giá ngớ ngẩn tựa như nhìn nàng vài lần, nói: "Lão thái thái, ngươi người này rất giỡn a? Một hồi để tiểu oánh cầm miệng, một hồi để tiểu oánh nói chuyện, ngươi đến cùng muốn để người ta tiểu oánh làm sao bây giờ? Bất quá ngươi vừa nãy có câu nói nói rất đúng, ngươi vẫn đúng là chính là biết cái đêch gì."

"Ngươi... Ngươi... Ngươi là cái thá gì! Ngươi dám mắng ta? Ngươi cũng cho ta chờ!"

Ngay ở Diêu Hồng Mai vừa định nói thêm gì nữa thời điểm, một bên một cái đem nàng nhắc trở về công nhân viên rót cục không nhìn nổi, hừ một tiếng nói: "Ngươi lão thái thái này thật không chân chính, muốn không phải người ta mấy người trẻ tuổi, ngươi vào lúc này còn ở giữa sườn núi nằm đây! Nếu như xui xẻo để rắn cắn, ngươi chết cũng không biết chết như thế nào!"

Bên tai đột nhiên vang lên âm thanh để Diêu Hồng Mai lập tức liền sững sốt, quay đầu nhìn một chút tên kia cầm phần sục sôi công nhân viên, một mặt oán độc rất nhanh sẽ biến thành mờ mịt.

"Chính là a, cái gì gọi là đối với ngươi gia hài tử làm cái gì? Nhà ngươi hài tử còn có thể ngươi đây liền đốt nhang đi thôi, nếu như không có tiểu tử này, nhà ngươi hài tử lúc sớm không biết bị người quai đi nơi nào!"

"Lão thái thái này thật oai, người nào a đây là?"

"Hắc! Ta ngày hôm nay xem như là mở mạng hiểu biết, rốt cuộc biết cái gì gọi là chó cắn Lã Động Tân!"

Càng ngày càng nhiều vây xem du khách không nhìn nổi, dồn dập đối với Diêu Hồng Mai lên tiếng phê phán.

Nhìn chu vi một vòng lớn người, nghe từ bọn họ trong miệng lời nói ra, Diêu Hồng Mai sắc mặt biến ảo không ngừng, coi như nàng phản ứng ngu ngốc đến mấy, đến lúc này nàng cũng coi như ý thức được không đúng.

"Tần, tần nham, chuyện này... Đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Do dự một chút, Diêu Hồng Mai cau mày, ngữ khí cuối cùng cũng coi như không kịch liệt như vậy.

"Ngươi còn nhớ Lý Quảng thành chứ?" Tần nham lạnh nhạt nói.

"Lý Quảng thành? Cái kia dâm loạn ngược đãi mười mấy tiểu học nữ sinh lưu manh hiệu trưởng? Bị nhà ta lão Tổng tự tay nắm lên đến cái kia? Ngươi cùng ta nói cái này làm gì?"

Tần nham gật gù, "Hắn một tháng trước ra tù, mới vừa mới đem ngươi cùng cháu gái ngươi đều mê đi, muốn bắt cóc cháu gái ngươi, kết quả đụng vào con gái của ta cùng con rể, bị ta con rể bắt lại."

Nghe đến nơi này, Diêu Hồng Mai con ngươi đột nhiên co rút lại, lúc này mới chú ý tới ở tần nham cùng Sở Ca phía sau nằm một người, không phải Lý Quảng thành là ai!

Diêu Hồng Mai nhất thời liền choáng váng, lập tức liền nghĩ mà sợ kinh chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Lặng lặng nhưng là bọn họ lão hai cái yêu thích, này nếu như rơi ở tên biến thái kia hiệu trưởng trong tay...

Nghĩ tới đây, Diêu Hồng Mai trong đầu lập tức hiện ra một vài bức đáng sợ hình ảnh, con mắt tròn lên lão đại, "Tê" hít vào một ngụm khí lạnh, vừa tỉnh lại nàng tốt huyền không có lại dọa ngất đi.

Sững sốt đầy đủ mười mấy giây, Diêu Hồng Mai mới từ kinh hãi bên trong phục hồi tinh thần lại, lại vừa nghĩ tới vừa chính mình đối xử tần nham người một nhà cùng Sở Ca thái độ, một tấm nét mặt già nua không khỏi thanh lúc thì đỏ một trận!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Sở Ca chạy mau

Diêu Hồng Mai cúi đầu, chăm chú cau mày, tâm tình thực sự là không nói ra được phức tạp.

Nếu như vừa nãy những người kia nói chính là thật sự, như vậy nàng khuôn mặt già nua này thật là liền không có địa phương đặt, lại vừa nghĩ tới năm đó chuyện kia, nàng thì càng thêm không nhắc nổi đầu lên.

Nhiều năm trước, Lý Quảng thành tên biến thái này hiệu trưởng là bị nàng gia chiếc kia từ thân tay nắm lấy, cũng chính là bởi vì chuyện này, nàng gia chiếc kia từ mới bắt đầu san bằng bộ Thanh Vân, một chút ngao đến phó cục trưởng Cục công an vị trí.

Nhưng mà, chỉ có nàng cùng số rất ít mấy người biết, kỳ thực đối với việc này, là nàng gia chiếc kia từ đoạt tẩn nham công lao.

"Nãi nãi, ta rất sợ, ô ô..."

Ngay ở Diêu Hồng Mai trong lòng tràn ngập xoắn xuyết, không biết nên làm sao đối mặt người nhà họ Tần thời điểm, nàng trong lòng lẳng lặng cũng tỉnh lại, mới vừa vừa mở mắt, liền vừa sợ lại e sợ khóc lên.

"Lẳng lặng không khóc, nãi nãi ở chỗ này đây, chớ sợ chớ sợ a, ngoan."

Thấy tôn nữ bảo bối khóc, Diêu Hồng Mai vội vàng đưa tay ra, đau lòng giúp lẳng lặng sát nổi lên nước mắt.

"Nãi nãi, mới vừa... Vừa nãy có người, dùng... Dùng khăn tay che ngơoi miệng, nhiên... Sau đó ngơoi liền ngất đi, lại lại sau đó... Ta... Ô ô ô..."

Lẳng lặng hiển nhiên là dọa sợ, một bên khóc một bên nói năng lộn xộn nói.

Tuy rằng lẳng lặng lời còn chưa dứt, bất quá từ này đôi câu vài lời bên trong, cũng đủ để cho Diêu Hồng Mai biết chân tướng đến cùng là thế nào.

Nàng xác thực hiểu lắm người nhà họ Tần, cho người ta lại gọi một chậu tử có lẽ có nước bẩn.

Cẩn rằng, Diêu Hồng Mai cảm thấy vẫn là không có cách nào đối mặt người nhà họ Tần, cúi đầu một cái ôm lấy lẳng lặng, liền ở trong đám người bỏ ra một con đường, hướng về công viên cửa lớn bước nhanh ra ngoài.

Nhìn trong đám người đi ra Diêu Hồng Mai, người vây xem môn đều lộ ra căm ghét vẻ mặt, nghị luận sôi nổi lên.

"Lão thái thái này, quá không ra gì! Người ta cứu nàng mệnh, nàng liền cú cảm tạ đều sẽ không nói sao?"

"Ai, đây là người nào a?"

"Nhìn nhìn lão thái thái này, nhìn lại một chút tiểu tử kia, này giữa người và người chênh lệch sao lại lớn như vậy đây!"

"Chính là chính là, ài? Tiểu tử kia đây? Còn có cái kia hai tiểu cô nương làm sao cũng không thấy?"

Các loại (chờ) Diêu Hồng Mai đi xa, mọi người muốn đem sự chú ý quay lại Sở Ca trên người thời điểm, lúc này mới phát hiện không biết lúc nào, ở đây lại chỉ có tẩn nham cùng trên đất Lý Quảng xong rồi.

Thấy thế, một cái ăn mặc ăn mặc nhẹ nhàng khoan khoái, trên cổ khoá một cái camera tóc ngắn mỹ nữ đầu tiên là sững sốt một chút, tiếp theo dùng sức vỗ đùi, gấp gấp hỏi: "Mọi người mau mau tìm xem! Thời đại này như tiểu tử kia như vậy người tốt cũng không nhiều, ta là phóng viên, ta nhất định phải đem chuyện này đưa tin đi ra, nếu như đưa tin trên không có hẳn bức ảnh, vậy coi như quá đáng tiếc!"

Tóc ngắn lòi của mỹ nữ lập tức được người chung quanh hưởng ứng, mọi người lập tức liền tìm kiếm khắp nơi lên Sở Ca đến.

"Hô... Cũng còn tốt cũng còn tốt, cuối cùng cũng coi như là đi ra."

Thừa dịp mọi người chưa sẵn sàng, lén lút chuẩn mắt Sở Ca quay đầu lại nhìn một chút tìm kiếm khắp nơi hẳn đám người, không khỏi lòng vẫn còn sợ hãi thờ dài một cái.

Thấy Sở Ca lộ ra vẻ mặt như thế, theo hần đồng thời chạy ra ngoài Tần Nhượng Oánh không khỏi buồn cười, nói: "Anh rẻ, ngơoi nhưng là làm một cái lớ mặt chuyện thật tốt a, nhìn ngơoi thế nào vẻ mặt này cùng làm tặc tựa như đây?"

Sở Ca tùy ý khoát tay áo một cái, nói rằng: "Này, lại không phải chuyện ghê gớm gì, ta cũng không muốn bị người vây nhốt, ngày hôm nay nhưng là tết đoàn ngọ, ta còn muốn nhanh đi về ăn bánh chưng đây."

Nghe được Sở Ca lại nói như vậy, Tần Nhượng Tĩnh cũng hiếm thấy thoải một tiếng bật cười, có chút dở khóc dở cười trêu chọc hần một câu, "Ngơoi cái kẻ tham ăn."

Sở Ca nhún vai một cái, "Thực sắc tính cũng mà!"

Tần Nhược Tinh lườm hần một cái, "Còn nó ăm tư **** đây!"

Nói xong, Tần Nhược Tinh liền hối hận rồi, ám đạo chính mình chẳng lẽ để muội muội cho truyền nhiễm, nói chuyện làm sao cũng biến thành như thế không trải qua đại não đây?

Càng làm cho nàng cảm thấy mặt đỏ tím đập chính là, chờ nàng nói xong câu đó, Sở Ca lại dừng bước, quay đầu lại hướng nàng nháy mắt một cái, nhếch miệng lên một cái vô cùng muốn ăn đòn, tựa hồ ẩn chứa cái gì ý tại ngôn ngoại độ cong.

Tần Nhược Tinh có chút niềm tin không đủ trùng Sở Ca một chút, "Người nhìn ta làm gì!"

Cứ việc Tần Nhược Tinh rất muốn biểu hiện hung hăng một ít, nhưng câu nói này nói ra, lại phối hợp trên mặt nàng vẻ mặt, thấy thế nào làm sao đều lộ ra một cô e thẹn mùi vị.

"Ồ ô u, tỷ người mặt lại đỏ nha!" Tần Nhược Oánh cũng ở một bên cười hi hi ồn ào.

"Ta xem người..."

Ở Tần Nhược Tinh trong tầm mắt, Sở Ca mang theo một mặt muốn ăn đòn nụ cười, không nhanh không chậm đã mở miệng, bắt quá chỉ mới nói nửa câu, nụ cười trên mặt hần chột biến thành kinh sợ, nhanh chóng nói câu "Chạy a!", ở Tần gia tỷ muội còn không hiểu ra sao thời điểm, liền quay đầu nhanh chân liền chạy.

Tần gia hai tỷ muội quay đầu nhìn lại, nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, hóa ra là có người phát hiện bọn họ, chính một bên phát tay một bên hướng về bọn họ đuổi lại đây, không khỏi lẫn nhau cười khổ nhìn nhau, cũng chỉ có thể theo Sở Ca chạy lên.

Trải qua một đường lao nhanh, Tần gia tỷ muội rốt cục thở hồng hộc tiến vào Hummer, chờ đợi đã lâu Sở Ca lập tức khởi động xe, một cước chân ga nghênh ngang rời đi.

Mặt sau theo sát không nghỉ đám người thấy thực sự không đuổi kịp, lúc này mới đầy mặt tiếc nuối ngừng lại, chỉ có thể nhìn Hummer một đường nhanh như chớp, từ trong tầm mắt của bọn họ càng đi càng xa.

Thở hổn hển một hồi, Tần Nhược Oánh cuối cùng cũng coi như đem cơn giận này hoãn lại đây, nàng vốn tưởng rằng Sở Ca làm một cái như thế đẹp để sự tình, nhất định sẽ cùng các nàng nói một chút, hỏi hỏi các nàng có muốn biết hay không hần là làm sao phá án, chờ các nàng tỷ muội lộ ra chờ mong lại ánh mắt tò mò, lại êm tai nói.

Dù sao đây quả thật là là kiện đáng giá khoe khoang sự tình, có thể ở mỹ nữ trước mặt hảo hảo bày ra một hồi bản lĩnh của chính mình, cũng tuyệt đối là đại đa số nam nhân tha thiết ước mơ sự tình.

Nếu như nàng Tần Nhược Oánh là cái nam, cũng nhất định sẽ làm như vậy.

Vì lẽ đó, cứ việc trong lòng nàng hiếu kỳ cùng bị miêu náo tựa như ngựa, nhưng vẫn nhẫn nhịn không có hỏi, nhưng mà nàng chờ a chờ, chờ a chờ, Sở Ca nhưng một bộ căn bản liền chuyện gì đều không có phát sinh tựa như dáng vẻ, chỉ là chuyên tâm lái xe, hoàn toàn không có muốn ý lên tiếng.

Lúc mới bắt đầu, Tần Nhược Oánh còn tưởng rằng Sở Ca là ở dục cảm cố túng, thế nhưng mãi đến tận đường xe quá khứ hơn một nửa, đối với chuyện này, Sở Ca như cũ là ngậm miệng không nói chuyện.

Tần Nhược Oánh thực sự là nhìn không được, rốt cục ở sắp lúc về đến nhà đã mở miệng.

"Anh rề, người liền không có cái gì muốn nói với chúng ta sao?"

"Hả? Không có a?" Tiếp tục tay lái, Sở Ca cũng không quay đầu lại đáp một tiếng.

"Trời ạ! Thực sự là bị người đánh bại." Tần Nhược Oánh phiền muộn lắm bầm một câu, vuốt ve cái trán, làm cái "Ngất" về mặt, quyết định vẫn là chính mình trực tiếp mở miệng hỏi quên đi.

"Ta nói anh rề, vừa nãy người cũng quá thần chứ? Người làm sao liền có thể xác định người kia không phải lẳng lặng thúc thúc? Ta làm sao liền một điểm đều không có cảm thấy không đúng đây?"

Tần Nhược Tinh tuy rằng không có mở miệng, bắt quá lỗi tai cũng thụ cao cao, hiển nhiên cũng vô cùng muốn biết đáp án này.

"Ha ha, đó là bởi vì người không phải ta a." Liếc mắt nhìn đầy mặt chờ mong Tần Nhược Oánh, Sở Ca cười cợt, rất hơi thói thí nói rằng.

"Ngất, anh rề, ta không mang theo như vậy a! Đến cùng xảy ra chuyện gì người liền nói cho ta đi, nếu như không làm rõ chuyện này, e sợ trẻ quá ta lại nên ngủ không yên."

Tần Nhược Oánh điềm đạm đáng yêu nhìn Sở Ca, đáng tiếc Sở Ca chỉ là cười không đáp lái xe, mục quang nhìn về phía trước mặt đường.

"Tỷ, người nhanh cũng van cầu anh rề." Tần Nhược Oánh bán manh thất bại, không thể làm gì khác hơn là hướng về Tần Nhược Tinh cầu viện.

"Sở Ca, tiểu oánh nếu hiểu kỳ như vậy, người gần như phải a, đến cùng xảy ra chuyện gì?" Cứ việc Tần Nhữc Tinh trong lòng như thế rất tò mò, bắt quá vẫn là đánh muội muội cờ hiệu hỏi.

Sở Ca như cũ cười không nói.

Nhìn Sở Ca xú thí đáng vẻ, Tần Nhữc Tinh trong lòng oán hận nghĩ đến: "Cái tên này, còn nắm lấy cái giá, ta liền không tin hấn không mở miệng, ta còn không nghĩ ra được đây!"

Đem toàn bộ sự tình ở trong đầu mặt qua một lần, Tần Nhữc Tinh suy nghĩ chốc lát, đối với muội muội đã mở miệng: "Tiểu oánh, ta nghĩ ta biết là xảy ra chuyện gì."

"Xảy ra chuyện gì?" Tần Nhữc Oánh lập tức hỏi tới.

"Người nên nghe qua con mắt là cửa sổ của linh hồn câu nói này đi, người kia ánh mắt bất chính, trốn trốn tránh tránh, nhìn liền không giống người tốt."

"Thật sự sao? Ta ngược lại là cảm thấy hấn biểu hiện rất bình thường a?"

"Đó là bởi vì người vừa nghe nói trừ hấn ra, hài tử nãi nãi cũng ở, trong lòng người liền cảm thấy căm ghét, cũng sẽ không muốn lại đề ý tới hấn."

"Là như vậy sao?" Tần Nhữc Oánh lăm lăm một câu, gãi gãi đầu, "A... Còn giống như thực sự là đây. Ngoại trừ cái này đây? Có còn hay không những khác?"

"Hừm, hấn đội mũ cùng khẩu trang, nói rõ không muốn lộ ra mặt đến."

"Thiết! Đây toán lý do gì a, kinh đô có vụ mai, mang theo mũ cùng khẩu trang người một trảo một lượng lớn."

"Không sai, là rất nhiều, vì lẽ đó hấn cũng là muốn như vậy, nhưng người chú ý tới không có, hấn đụng vào người thời điểm, con đường kia căn bản là không chen chúc, nếu như trong lòng hấn không có quỷ, làm sao liền có thể hoang mang hoảng loạn đụng vào trên người người đây?"

"Mà trừ đó ra, còn có một cái quan trọng nhất lỗ thủng!"

Tần Nhữc Tinh nói xong, cổ ý dùng dư quang của khoe mắt liếc một cái Sở Ca, đáng tiếc nàng cũng không nhìn thấy mình muốn về mặt, người ta chuyên tâm lái xe, thật giống như cái gì đều không nghe tựa như.

"Tỷ, người nói tiếp a, quan trọng nhất lỗ thủng là cái gì?"

Tuy rằng cảm thấy có chút vô vị, bất quá Tần Nhữc Tinh vẫn là tiếp tục nói: "Quan trọng nhất lỗ thủng chính là ở hấn nói hài tử nãi nãi đi đánh xe taxi, nếu như thật sự phát sinh chuyện như vậy, nghĩ như thế nào đều hấn là hấn đi đánh xe taxi, dù sao hấn trẻ trung khỏe mạnh, làm sao cũng so với một cái lão thái thái chạy nhanh."

"Oa nha! Tỷ người thực sự là quá lợi hại! Sự tình nhất định chính là như vậy!"

Tần Nhữc Oánh nói xong, lại vỗ vỗ lái tịch, đối với Sở Ca tìm chứng cứ nói: "Anh rể, tỷ tỷ ta nói rất đúng không đúng?"

"Đúng, chính là có chuyện như vậy."

Nghe được Sở Ca nói như vậy, Tần Nhữc Tinh trên mặt tuy rằng không có vẻ mặt gì biến hóa, nhưng trong lòng sinh ra một loại nho nhỏ đắc ý, bất quá nếu như nàng biết rồi sự tình căn bản là không phải nàng tưởng tượng như vậy, vậy thì khẳng định đắc ý không lên.

Trên thực tế, Sở Ca tuy rằng ngoài miệng nói tiếng "Đối với", trong lòng nhưng có điểm không nói gì, này đều cái nào cùng cái nào a?

Hấn mặc dù có thể phán định tên kia không phải lăng lạng thúc thúc, là bởi vì hấn đang lăng lạng trên người nghe thấy được ắt mê mùi vị, cùng Tần Nhữc Tinh mạch lạc rõ ràng phân tích ra những thứ đó, căn bản cũng không có bán mao tiền quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Một con cá gọi ra kêu sợ hãi

Làm Sờ Ca ba người trở lại Tần gia thời điểm, Tần mẫu sớm đã ra khỏi giường, bánh chưng cùng trứng luộc trong nước trà cũng đã ở trên bàn cơm dọn xong.

"Mẹ, người là không nhìn thấy Diêu Hồng Mai lúc đó cái kia đáng về a, hiện đang nhớ tới đến ta còn muốn cười đấy!"

Mới vừa vừa ngồi lên bàn ăn, Tần Nhược Oánh liền không thể chờ đợi được nữa cho Tần mẫu giảng giải lên chuyện mới vừa phát sinh, nói đến Diêu Hồng Mai bị người lên tiếng phê phán cái kia một đoạn thời điểm, không khỏi khanh khách nở nụ cười.

Ra ngoài Tần Nhược Oánh dự liệu chính là, Tần mẫu tựa hồ hứng thú không có chút nào cao, trên mặt tuy rằng mang theo cười, bắt quả ngay cả nàng đều có thể nhìn ra, nụ cười kia rõ ràng có chút gượng ép.

Đối với Tần mẫu phản ứng, Sờ Ca không có chút nào cảm thấy bất ngờ, cũng biết nàng đang lo lắng cái gì, bắt quả nhưng không có vạch trần, về mặt như thường lột một cái trứng luộc trong nước trà, đặt ở Tần Nhược Tĩnh trong tay.

Ăn xong bữa này có chút nặng nề điểm tâm, Sờ Ca trở về Tần Nhược Tĩnh phòng ngủ, thừa dịp Tần Nhược Tĩnh xoạt bát công phu, ngồi ở máy vi tính trên ghế gọi một cú điện thoại ra ngoài.

Cúp điện thoại, Sờ Ca không khỏi tự giễu cười cợt.

Chính hấn cũng không nghĩ tới, hấn vừa thoát ly tổ chức không có thời gian mấy ngày, lại liền lại dùng tới trước quan hệ, hơn nữa phải giúp người, vốn là lẽ ra cùng mình không có cái gì gặp nhau giả cha vợ.

Ở Sờ Ca trên mặt lộ ra nụ cười đồng thời, vừa vặn Tần Nhược Tĩnh cũng xoạt xong bát, đẩy cửa đi vào, tầm mắt rơi vào Sờ Ca tầm kia nhìn như không có tim không có phổi trên mặt, không khỏi khê thờ dài.

"Mới vừa rồi còn hảo hảo đây, này sẽ làm sao liền mặt mày ủ rũ, hai ta trong lúc đó, thật giống là người nợ ta tiền chứ?" Ngược lại sự tình cũng đã làm lưu loát, Sờ Ca cũng không ngại trước tiên đùa giỡn Tần Nhược Tĩnh, biết rõ còn hỏi cười nói.

"Ta... Không có chuyện gì, chỉ là có chút mệt mỏi, ta nghĩ ngủ một hồi, người xem một chút là chơi sẽ mấy vi tính, vẫn là xem sẽ thư, chính mình tùy ý đi." Tần Nhược Tĩnh mím mím môi, cũng không có đem chính mình phiền lòng sự nói ra, đá rơi xuống dép lên giường, chen cái nụ cười nói rằng.

Đối với Tần Nhược Tĩnh phản ứng, Sờ Ca hơi hơi kinh ngạc, ngoại trừ ở biết nàng là một cái công ty lão tổng khi đó ở ngoài, chân chính lần thứ hai đối với nàng có chút nhìn với cặp mắt khác xưa lên.

Liên hướng về nàng vào lúc này lựa chọn trầm mặc điểm này, nữ nhân này, còn thực là không tồi đây.

"Vậy ta hay dùng sẽ mấy vi tính, người ngủ đi, không cần phải để ý đến ta."

Tần Nhược Tĩnh "Ừ" một tiếng, liền che lên chăn mỏng, mang theo đầy bụng tâm sự nằm xuống.

Tối ngày hôm qua một đêm không ngủ, sáng sớm hôm nay lại là leo núi, lại là chạy trốn, Tần Nhược Tĩnh thực sự là mệt muốn chết rồi, tuy rằng trong lòng có việc, bắt quả vẫn là rất nhanh sẽ ngủ.

Ở Tần Nhược Tĩnh toả ra nhàn nhạt mùi thơm trong khuê phòng, Sờ Ca nhìn mấy cái điện ảnh, chơi sẽ trò chơi nhỏ, bất tri bất giác một cái ban ngày liền quá khứ hơn nửa, lại đến nên làm cơm tối thời gian.

Quay đầu lại liếc mắt nhìn mặc dù đang say ngủ bên trong như cũ nhíu lại đôi mi thanh tú Tần Nhược Tĩnh, Sờ Ca rón rén ra cửa, vừa vặn nhìn thấy vừa mua thức ăn trở về Tần mẫu, vội vàng Tần mẫu đồ vật trong tay nhận lấy.

Nhìn một cái còn có ngư ở bên trong nhảy lên túi ni lông, Tần mẫu sắc mặt hơi trắng bệch, lòng vẫn còn sợ hãi thở phào nhẹ nhõm, đưa tay hướng về ngư vuốt thuận mấy lần.

"Bá mẫu, ngài đây là làm sao? Không có sao chứ?"

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, nói cũng không sợ người chê cười, ta chính là để con cá này cho làm sợ. Này quan hệ qua, bán ngư còn đều ngư lên, bình thường đều là giúp đỡ thu thập đi ra, ngày hôm nay mua cá nhiều người, bọn họ liền mặc kệ, mang theo này hai cái đồ tôi, chúng nó hơi động ta này tâm a liền cùng run cầm cập một hồi, ta thật không biết ta là đi như thế nào trở về."

Sờ Ca có chút không hiểu nói: "Bá mẫu, ngài nếu như không chịu được cái này, không mua cá không phải sao?"

"Này không phải xem mấy người các người hài tử đều thích ăn sao, muốn trách chỉ có thể trách ta lá gan quá nhỏ, đúng rồi, người có dám hay không thu thập ngư? Nếu như không dám liền chờ miễn cưỡng, các loại (chờ) bá phụ người trở lại hẵng nói."

Đơn giản một câu nói, để Sờ Ca trong lòng lại là hơi nóng lên, cười cợt, nói: "Bá mẫu ngài liền nhìn được rồi, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ."

Vừa nói, Sờ Ca một bên đem chứa ngư túi ni lông xách tiến vào nhà bếp, tiện tay vớ lấy dao phay, ngay ở hấn đang chuẩn bị thu thập ngư thời điểm, Tần Nhược Oánh một bên đánh hà hơi một bên từ trong phòng ngủ đi ra, nhìn thấy Tần mẫu đang đứng ở cửa phòng bếp, một bộ muốn nhìn lại không dám xem đáng về, trong lòng không khỏi bị làm nổi lên hiếu kỳ.

"Me, làm gì đây?"

"Anh rể người muốn thu thập ngư, ta suy nghĩ nhìn."

Vừa nghe lời này, Tần Nhược Oánh nhất thời con buồn ngủ toàn tiêu, một đôi mắt đều sáng lên, vài bước chạy đến cửa phòng bếp, kéo mẫu thân cánh tay, hướng về Sở Ca đầu đi tới tràn đầy phấn khởi ánh mắt.

"Anh rể cố lên, nhà chúng ta ngoại trừ cha ta ở ngoài, rốt cục có cái thứ hai dám thu thập ngư người xuất hiện!"

Nhìn Tần mẫu cùng Tần Nhược Oánh làm ra lớn như vậy trận chiến, Sở Ca không khỏi mờ mắt một cái, không phải là thu thập ngư sao? Đáng giá như thế ngạc nhiên sao?

Đem sự chú ý quay lại túi ni lông bên trong nhảy nhót tung búng hai cái ngư, Sở Ca im tiếng nói câu "Xin lỗi", liền tiện tay nắm lên một cái đuôi cá, về ra vòng tròn luân lẩn.

"A!"

Sở Ca này một luân, nhưng làm Tần Nhược Oánh cùng Tần mẫu dọa sợ, chỉ lo cái kia hoạt không lưu thu con cá bị quật bay ra ngoài, Tần Nhược Oánh thậm chí phát sinh một tiếng kêu sợ hãi.

Nhưng mà ngay ở Tần Nhược Oánh này tiếng kêu sợ hãi vừa phát ra đồng thời, con cá kia vẫn đứng là liền từ Sở Ca trong tay trái bay ra ngoài, bắt quá cũng không phải nằm ngang bay, mà là hướng về trần nhà phương hướng dựng thẳng bay ra ngoài.

Mất thấy con cá này bay lên cao cao, Tần Nhược Oánh càng sợ, đã sợ con cá này làm bản lề đình, lại sợ làm con cá này rơi xuống đất thời điểm, bị suất thành cái vô cùng thâm đáng đáp.

Tần Nhược Oánh theo bản năng nhắm hai mắt lại, nhưng mà trong dự liệu cái kia "Đùng" một tiếng nhưng chưa từng xuất hiện, mà là một trận ào ào âm thanh, bọn nàng: Nàng chờ vài giây, khi nàng cẩn thận từng li từng tí một mở mắt ra, nhưng đột nhiên nhìn thấy cực kỳ thần kỳ một màn.

Chỉ thấy không biết lúc nào, con cá kia cư nhưng đã bị chia ra làm hai, ngư trong bụng những kia không thể ăn đồ vật tất cả đều rơi vào sọt rác bên trong, không có nhỏ tí tạo ư ư vật rơi xuống sọt rác bên ngoài.

Mà càng tuyệt hơn chính là, ở trong mấy thứ này mặt, thậm chí, lại, vẫn còn có một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh, từ đầu tới đuôi xương cá giá!

Như vậy một màn, đối với Tần Nhược Oánh tới nói, quả thực quá khó mà tin nổi, nàng thật giống như đột nhiên bị người bóp lấy cái cổ tựa như, trong miệng tiếng thét chói tai im bật đi.

Liền Tần Nhược Oánh đều còn như vậy, từ đầu đến cuối đều không có nhắm mắt lại, đem tất cả tất cả đều nhìn cái rõ ràng rành rành Tần mẫu, càng là triệt triệt để để kinh ngạc đến ngây người, nàng quả thực không thể tin được con mắt của chính mình, cảm giác mình thật giống như là đang nằm mơ như thế.

"Tiểu oánh? Xảy ra chuyện gì?"

Ở Tần Nhược Oánh cùng Tần mẫu mặt hướng nhà bếp, cùng nhau sững sờ thời điểm, trong phòng đã tỉnh lại Tần Nhược Tĩnh nghe được này tiếng kêu sợ hãi, vội vàng về mặt căng thẳng vọt ra khỏi phòng.

Nhanh chóng đánh giá một hồi mẫu thân và muội muội, phát hiện các nàng đều tốt, căn bản liền chẳng có chuyện gì, Tần Nhược Tĩnh không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Bất quá một hồi còn không có từng xong, nàng chợt lại nghĩ đến một cái khả năng, trong lòng hơi hơi hộp một chút, vừa vội tiếng hỏi: "Sở Ca xảy ra vấn đề rồi?"

"Tỷ, anh rể, hấn..."

Tần Nhược Oánh đầy mặt quái đản vẻ mặt, mãi đến tận hiện tại nàng còn cảm thấy có chút mộng đây, nháy mắt một cái, có chút nói năng lộn xộn.

"Ta có thể có chuyện gì, thu thập ngư đây, người muốn không ngủ đủ liền lại ngủ một hồi, một hồi ta tên người."

Làm Sở Ca bất đắc dĩ âm thanh từ trong phòng bếp truyền ra, Tần Nhược Tĩnh căng thẳng sắc mặt cuối cùng cũng coi như ung dung một chút, sờ sờ ngực, cũng hướng về cửa phòng bếp đi tới, cùng mẫu thân, muội muội đứng ở cùng nhau.

Hướng về Sở Ca xem xét một chút, lại đang chung quanh hấn cẩn thận quan sát một vòng, Tần Nhược Tĩnh liền càng thấy không hiểu ra sao.

Trong tay có thanh đao, bồn bên trong có con cá, sọt rác bên trong có chút bị xử lý xong ư ư vật, tuy rằng nhìn qua buồn nôn điểm, bất quá tựa hồ cũng không đến nỗi để muội muội như thế ngạc nhiên chứ?

Tần Nhược Tĩnh một lần nữa đem tầm mắt chuyển tới muội muội trên mặt, trách nói: "Tiểu oánh, người không có chuyện gì mù ờn ào cái gì? Ta suýt chút

nữa để người cái kia một cỗ hòng dọa ra bệnh tim đến."

Song khi Tần Nhưộc Oánh phục hồi tinh thần lại, nhưng thật giống như không nghe thấy lời của tỷ tỷ tựa như, ngay lập tức nhìn về phía Tần mẫu, "Mẹ? Người nhìn thấy sao? Anh rề rần là làm thế nào đến?"

Tần Nhưộc Oánh phản ứng, không khỏi để Tần Nhưộc Tinh đã tức giận lại không hiểu ra sao, nhưng mà làm cho nàng càng thêm không hiểu ra sao chính là, Tần mẫu lại cũng hoàn toàn đưa nàng cho coi thường, cùng Tần Nhưộc Oánh hai mặt nhìn nhau, mờ mịt lắc lắc đầu.

Không có sai, Tần mẫu đúng là nhìn thấy, thế nhưng nàng cảm giác mình nhìn thấy cùng không nhìn thấy căn bản cũng không có khác nhau, cái kia chỉ là chuyện trong nháy mắt, nhanh! Quá nhanh!

Liền Tần mẫu đều không để ý tới mình, Tần Nhưộc Tinh vừa triển khai lông mày lại lần nữa tức lên, nàng rốt cục ý thức được sự tình xác thực có gì đó không đúng, quay đầu lần thứ hai nhìn về phía Sở Ca, "Sở Ca, người đến cùng làm gì? Ta mẹ cùng muội muội ta làm sao?"

Sở Ca xam mặt lại, bất đắc dĩ giải thích: "Xin nhờ, có thể hay không đừng nói ta thật giống thế nào rồi tựa như, ta chính là thu thập một con cá."

"Chính là thu thập một con cá?" Tần Nhưộc Tinh nhíu lại đôi mi thanh tú, trong giọng nói tràn ngập hoài nghi, bất quá xem Sở Ca dáng vẻ cũng không giống làm bộ, nhìn lại một chút muội muội cùng mẫu thân đáng đáp khiếp sợ, trong lòng không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, lại có chút ngạc nhiên.

Thu thập ngư rất đáng sợ sao? Lại không phải không có thấy cha thu thập qua.

"Sở Ca, người tiếp tục bận bịu người, cái kia không phải còn có con cá sao, người vừa nãy làm sao thu thập, liền tiếp theo làm sao đem cái kia cũng thu thập."

Thấy Tần mẫu cùng Tần Nhưộc Oánh đều lớn như vậy phản ứng, Sở Ca cũng có chút bận tâm sợ đem Tần Nhưộc Tinh làm sợ, dùng không có dính ngư tinh tay phải gãi gãi đầu, "Người chắc chắn chứ?"

Tần Nhưộc Tinh gật gù, "Ta xác định."

Tần Nhưộc Oánh con mắt sáng lên, lần này nàng nói cái gì cũng không nhắm mắt.

Tần mẫu thì lại dùng sức dụi dụi con mắt, chỉ lo chính mình vẫn là không thấy rõ.

Làm Sở Ca dùng đồng dạng thủ pháp đem khác một con cá cũng cho mở ra thang, Tần Nhưộc Tinh rốt cuộc biết mẫu thân và muội muội vì sao lại có lớn như vậy phản ứng.

Bởi vì... Bản thân nàng cũng không có mạnh hơn các nàng đi nơi nào!

Nàng không chỉ trực tiếp liền xem đàn độn, thậm chí còn gọi ra so với muội muội dB càng cao hơn tiếng kêu sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Ôm chặt lấy tiểu di tử

Đó là thế nào nhanh chóng mà lại ác liệt một đao a?

Ngay ở con cá hiện thẳng tắp hạ xuống thời điểm, nàng chỉ cảm thấy Sở Ca tựa hồ cổ tay phải hơi động, tiếp theo hết thấy uế vật, kể cả này con chính bộ khung xương liền tất cả đều rơi vào sọt rác bên trong.

Mà tiếp theo, hần lại dùng dao phay tà vổ hai lần, này con bị chia ra làm hai con cá liền chuẩn xác cực kỳ lọt vào một cái tiểu bồn bên trong, bên ngoài vậy thậm chí cũng đã cạo sạch sành sanh!

Khó mà tin nổi? Nhìn mà than thở? Coi như người trời? Không thể tưởng tượng nổi?

Tựa hồ, những này từ ngữ đều không đủ để dùng để hình dung Tần Nhưộc Tinh lúc này tâm tình vào giờ khắc này, coi như là đã thăm một lần Tần mẫu, như cũ mang theo cùng Tần Nhưộc Tinh đồng dạng tâm tình.

"Tiểu sở, ngươi... Ngươi này một tay tuyệt hoạt quả thực thần, không có cái mười năm tám năm khẳng định luyện không ra chứ?"

Làm Tần Nhược Tĩnh kêu sợ hãi ngừng lại, Tần mẫu một bên dùng xem quái vật ánh mắt đánh giá Sở Ca, vừa nói.

Sở Ca sờ sờ mũi, tùy ý cười cợt, "Bá mẫu, ngài quá khen ngợi ta, ta khi còn bé trong nhà cùng, muốn ăn ngủ lại mưa không nổi, vì lẽ đó cũng chỉ có thể đi phụ cận trong sông trào ngư ăn, trào xong dĩ nhiên là được bản thân thu thập, thường xuyên qua lại, cũng là luyện sẽ điểm ấy trò vật, kỳ thực không có cái gì."

Sở Ca nói vô cùng chân thành, vẻ mặt cũng vô cùng đúng chỗ, xem ra liền cùng thật sự tựa như, mà trên thực tế, hẳn triển khai, chính là ở ngày xưa để đồng bạn ước ao, kẻ địch sợ hãi sở trường tuyệt hoạt một trong, "Tuyệt mệnh thuận ngục giết!"

Nếu như cái kia hai cái ngư có trí khôn, biết bọn họ là chết ở chiêu này "Tuyệt mệnh thuận ngục giết" bên dưới, dưới cửu tuyền cũng có thể nhắm mắt.

Cái gọi là giết gà ngư đao, với hẳn lúc này hành vi so ra, căn bản là không cùng đẳng cấp.

Hắn sở dĩ ở đây dùng ra một chiêu như thế, vừa đến, hẳn thực sự chẳng muốn chậm rì rì thu thập, thứ hai, cũng là quan trọng nhất chính là, lấy Tần mẫu cùng Tần gia tỷ muội thân phận, căn bản là không thể tiếp xúc được hẳn đã từng cái kia trong phạm vi người, vì lẽ đó hoàn toàn không cần lo lắng các nàng nhìn ra cái gì.

Nghe xong Sở Ca giải thích, Tần mẫu liền tin là thật, gõ gõ Tần Nhược Oánh đầu, nói: "Hóa ra là như vậy, chẳng trách chẳng trách, tiểu oánh, ngươi cần thận cùng anh rể ngươi học một ít, ngươi nhìn thấy chưa, cái này kêu là nhà nghèo hải tử sớm đương gia."

Tần Nhược Oánh có chút buồn bực nói: "Mẹ nha, trước đây ngươi tổng để ta cùng ta tỷ học, hiện tại lại để cho ta cùng tỷ phu ta học, ta liền như vậy vào không được ngài pháp nhân a?"

Nói xong, Tần Nhược Oánh bỗng nhiên lại cười cợt, chuyển đề tài, "Bất quá nếu để cho ta ở ta tỷ cùng tỷ phu ta trong lúc đó hai chọn một, ta đồng ý học anh rể!"

"Ngươi đùa nhỏ này..."

Tần mẫu bắt đầu dĩ cười cợt, ngay ở nàng đang muốn nói thêm gì nữa thời điểm, Tần Nhược Oánh đã vui vẻ tiến vào nhà bếp, đi tới Sở Ca bên cạnh, cầm lấy Sở Ca cánh tay bắt đầu run rẩy lên.

"Anh rể, ngươi dạy ta làm cơm đi, mãi đến tận gặp phải ngươi, ta mới biết nguyên lai làm cơm có thể làm như thế rung động đến tâm can, như thế phong cách vô địch, nếu như ta có thể học được ngươi một phần mười, vậy ta liền biết đủ rồi."

Sở Ca cười cợt, "Muốn học đi học chứ, ngươi thông minh như vậy, tùy tiện học một ít liền nhất định có thể vượt qua ta."

"Vẫn là anh rể sẽ nói! Xem ta ngày hôm nay liền cho các ngươi bộc lộ tài năng, làm cái rán ngư đi ra!"

Tần Nhược Oánh tự tin tràn đầy nói một câu, đem xào nồi đặt ở lò vi sóng trên, ấn xuống khai quan, hướng về trong nồi ngã chút dầu nạnh, làm như có thật lấy lên.

Tuy rằng nàng hầu như không làm cơm, bất quá nàng cũng đã gặp Tần mẫu làm, đối với những này tối thứ căn bản, vẫn là biết quy trình.

Sở Ca mặc dù đối với Tần Nhược Oánh tay nghề hoàn toàn không ôm bất cứ hy vọng nào, thế nhưng là cũng không có ngăn cản, ngược lại hẳn liền ở ngay đây, Tần Nhược Oánh nơi nào làm không rất đúng, hẳn đúng lúc tiến hành chỉ đạo là được rồi.

Nhưng mà Sở Ca như thế nghĩ, nhưng không có nghĩa là người khác cũng như thế nghĩ, thấy Tần Nhược Oánh thật sự bắt đầu ở cái kia mua bán lại lên, Tần mẫu vội hỏi: "Tiểu oánh a, ngươi nhanh dừng ở chỗ này cho anh rể ngươi thêm phiên, mau để cho mở đi, hảo hảo hai cái ngư cũng đừng làm cho ngươi làm đập phá."

Tần Nhược Oánh xem thường nói: "Ai nha mẹ, ngươi nhị cô nương bản lãnh lớn lắm, lại nói anh rể không ở chỗ này đây sao, ngươi liền nhìn được rồi!"

Vừa nói, Tần Nhược Oánh một bên bưng lên trang bị hai cái ngư tiểu bồn, xem trong nồi dầu đã rất mở ra, liền muốn đem ngư theo nồi duyên bỏ vào trong nồi.

Nhưng mà đúng vào lúc này, tiểu bồn bên trong một cái lẽ ra chết thối thối ngư chợt nhúc nhích một chút, Tần Nhược Oánh nhất thời giật mình, "Ai nha" kinh hô một tiếng, tiếp tục tiểu bồn dưới hai tay ý thức run lên, hai cái ngư ngay lập tức sẽ bị quăng đi ra, hướng về tràn đầy sôi dầu xào nồi rơi mất quá khứ.

"Tiểu oánh! Mau tránh ra!"

Nhìn cái kia hai cái sắp lọt vào trong nồi ngư, Tần Nhược Tĩnh con ngươi đột nhiên co rút lại, mặt trong nháy mắt che kín vạn phần khủng hoảng cùng lo lắng.

Cái kia trong nồi nhưng là xếp vào đầy đủ ba chỉ rộng nóng bỏng sôi dầu, nàng hoàn toàn có thể tưởng tượng ra được, khi này hai cái ngư rơi vào trong nồi thời điểm, đem sẽ là như thế nào một bộ văng dầu tung toé tình hình!

Mà nếu là cái kia sôi dầu vớ đến Tần Nhực Oánh trên người... Không nghi ngờ chút nào, chờ đợi nàng chính là kịch liệt bỏng, cùng khó có thể sửa chữa bị phỏng!

Nhưng mà, cứ việc Tần Nhực Tinh hầu như ngay đầu tiên liền gọi ra tiếng, Tần Nhực Oánh nhưng sững sờ đứng tại chỗ, trừng lớn một đôi tràn đầy sợ hãi cùng hoảng loạn con mắt, trơ mắt nhìn cái kia hai cái khoảng cách sôi dầu càng ngày càng gần ngư, không biết làm sao không nhúc nhích.

Theo cái kia hai cái ngư cấp tốc rơi xuống, Tần Nhực Tinh tâm cũng theo cùng nhau chìm xuống dưới, cắn chặt lấy dưới môi, cảm động lây muối muối sợ hãi tâm tình, đôi mi thanh tú nhú chặt, nhắm mắt lại, không đành lòng lại nhìn quay mặt qua chỗ khác.

Tất cả phát sinh quá đột nhiên, chỉ là trong nháy mắt, cái kia hai cái ngư liền rơi vào trong nồi, phát sinh keng keng vang vọng âm thanh, vượt qua hai trăm độ nóng bỏng sôi dầu, hướng về bốn phương tám hướng điên cuồng vớ đi ra.

Đùng đùng đùng...

Váng dầu tung toé âm thanh như cũ không dứt bên tai, thế nhưng cực kỳ dài lâu vài giây quá khứ, vang lên bên tai nhưng là muối muối có chút nói lắp lời nói, mà không phải tiếng kêu thảm thiết của nàng.

"Tỷ... Anh rě? Ngươi... Ngươi..."

Tần Nhực Tinh mở mắt ra, ánh vào tầm mắt, là làm cho nàng một màn vô cùng rung động.

Tần Nhực Oánh đang bị Sờ Ca chăm chú ôm vào trong ngực, Sờ Ca hai tay phân biệt đặt ở muối muối vai cùng vòng eo trên, dường như một đôi với nhiệt luyện bên trong nam nữ thâm tình ôm nhau.

Chính là cái này ôm ấp, ở ngàn cân treo sợi tóc thời điểm để Tần Nhực Oánh miễn ở bị bị phỏng, thậm chí là bị hủy dung nguy hiểm, đưa nàng cả người đều chặt chẽ bảo hộ được, mà Sờ Ca sau lưng thì lại hoàn toàn đối diện nỗi chảo, tung toé váng dầu thật giống như hạt mưa tựa như, bùm bùm ở phía trên lưu lại một cái lại một cái dấu ấn.

Tần Nhực Tinh xem sững sờ, trong nháy mắt trong đầu trống rỗng, trong tầm mắt chỉ có Sờ Ca cái kia dày rộng sau lưng, cùng với ở phía trên nhanh chóng tăng nhanh, từng cái từng cái làm cho nàng nhìn đều cảm thấy nóng bỏng giọt nước sôi.

Thời gian phảng phất vào đúng lúc này trở nên thật chậm, Tần Nhực Tinh có thể rõ ràng nghe thấy mình tăng nhanh tiếng tim đập, có thể nhìn thấy Sờ Ca gò má trên hơi co giật khóe mắt, cùng với từ hán trên trán chảy ra mồ hôi.

Ngẩn ngừ mười mấy giây, tựa hồ biến thành một cái dài lâu thế kỷ, làm váng dầu rốt cục không lại vớ như vậy hung mãnh, Sờ Ca mới buông ra Tần Nhực Oánh thân thể, xoay tay lại đóng lại lò vi sóng, đối với Tần Nhực Oánh khẽ mỉm cười, "Xem ra ta người sư phụ này làm vẫn đúng là không xứng chức, lần thứ nhất dạy đồ đệ làm cơm liền xảy ra vấn đề, không có làm sợ người chứ?"

"Anh rě, ngươi... Ta... Xin lỗi..."

Thấy Sờ Ca lại không chỉ không có trách tự trách mình, trái lại còn phản tới an ủi từ bản thân, Tần Nhực Oánh vành mắt lập tức liền đỏ.

"Này, ta mới vừa học làm cơm khi đó còn không bằng ngươi đây, khóc cái gì à?"

Sờ Ca người không liên quan tựa như nói một câu, thật giống đại nhân hồng hài tử tựa như sờ sờ Tần Nhực Oánh đầu.

"Tiểu sờ, ngươi, ngươi năng có nghiêm trọng không? Mau đưa quần áo thoát để bá mẫu nhìn, không được chúng ta mau mau đi bệnh viện."

Tần mẫu cuối cùng từ kinh hãi bên trong phục hồi tinh thần lại, lo lắng nói rằng.

"Bá mẫu, ta không có chuyện gì, chẳng có chuyện gì, ta này không phải ăn mặc quần áo ni sao, lại nói ta da dày thịt béo, điểm ấy dầu vớ đến trên người, căn bản là không tính là gì, các người đều trở về nhà nghỉ ngơi đi, cơm nước một hồi liền thỏa."

Đối với Tần mẫu nở nụ cười, Sờ Ca chuyển cái thân, liền lại mở ra lò vi sóng khai quan.

"Tiểu sờ, ngươi... Ngươi thật không có chuyện gì?"

"Bá mẫu ngài liền thả một trăm tâm đi, ta nếu là có sự, còn có thể này nhảy nhót tung bưng làm cơm sao?"

Nhìn như cũ một mặt không có tim không có phổi nụ cười Sờ Ca, Tần Nhực Tinh trong lòng bỗng nhiên vọt lên một luồng rất phức tạp tâm tình, có cảm kích, có trách cứ, có chần chừ, còn có một chút điểm hóa khí.

Cái tên này làm sao liền như thế có thể cậ mạnh? Hắn làm sao liền còn có thể cười được? Vậy cũng là nóng bỏng sôi dầu a, làm sao có khả năng không có chuyện gì?

Nhưng mà ngay ở nàng đang muốn tự mình nhìn Sờ Ca sau lưng thời điểm, tần nham từ bên ngoài mở cửa đi vào, mà sắc mặt của hắn, hiển nhiên không phải quá tốt.

"Lão Tàn, chuyện này... Thế nào rồi?"

Tuy rằng từ tằm nham sắc mặt đến xem, Tàn mẫu trong lòng liền có đáp án, bất quá chần chờ một chút, vẫn là ôm một tia may mắn hỏi.

Tằm nham trên mặt lộ ra một vết cười khổ, không nói gì, lắc lắc đầu.

Tằm phụ đã là năm mươi tuổi người, khoảng cách về hưu cũng không dư thừa bao nhiêu thời gian, gần nhất lại có cái đề bạt cơ hội, hẳn vốn định tranh một chuyến, nhưng tựa hồ vẫn không có cái gì hi.

Tựa hồ chỉ cần Diêu Hồng Mai lão công vẫn là phó cục trưởng Cục công an, hẳn cái này năm mươi tuổi lão cảnh sát hình sự liền phải tiếp tục "Tôi luyện" xuống!

Bởi vì ai đều có thể nhìn ra tằm nham tâm tình không tốt, Sở Ca nhìn qua cũng xác thực không có chuyện gì đáng về, hai mẹ con Tằm gia ba người do dự một chút, cũng là không có lại cho hẳn ngột ngạt, ai cũng không có xách chuyện mới vừa phát sinh.

Đến lúc hai mẹ con Tằm gia đều rời khỏi, trong phòng bếp chỉ còn Sở Ca chính mình, hẳn mới xoa xoa cái trán đau đi ra mồ hôi, vén lên sau lưng quần áo, trong triều sờ soạng một cái, trên mặt lộ ra cười khổ.

"Ai... Xem ra buổi tối chỉ có thể nằm úp sấp ngủ, đến thời điểm ta đến cùng Tằm Nhược Tinh nói một chút, ta này tốt xấu cũng coi như là công thương chứ? Nhìn nàng có thể hay không để cho ta giường ngủ?"

Nghĩ tới đây, Sở Ca tâm tình lập tức trở nên càng tốt hơn một chút, khẽ hát, tiếp tục bận việc lên com tới đến.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Sở Ca bấm chỉ tính toán

Cũng không lâu lắm, com nước vào bàn, lại là cùng trước không giống nhau bốn món ăn một thang, như cũ đều là rất lớn mã rất việc nhà đồ vật, hẳn tin tưởng so với khoe khoang tay nghề, làm chút có hoa không quả món ăn phẩm, những này việc nhà com nước tuyệt đối càng có thể đạt được tằm phụ Tằm mẫu tán thành và hảo cảm.

Làm Tằm gia người một nhà ngồi trên bàn ăn, tằm nham bụng rượu lên bình, đang chuẩn bị rót rượu thời điểm, Sở Ca nhưng cười đưa tay ra, đề ở bình rượu, ở người nhà họ Tằm có chút không rõ trong ánh mắt nói rằng: "Bá phụ, ngày hôm nay rượu này, vẫn là đợi lát nữa lại uống đi."

Tằm nham ngăn người, "Làm sao?"

Sở Ca cười nói: "Vừa nãy ta bấm chỉ tính toán, toán ra một sẽ có người sẽ đến đến nhà bá phòng, làm com thời điểm lại nhìn thấy chim khách bay qua, tin tưởng tất có chuyện vui lắm môn."

Nhìn Sở Ca một bộ Lão Thần Côn dáng vẻ, trên bàn mấy người đều lộ ra ánh mắt cổ quái, Tằm Nhược Tinh trong lòng có chút trách cứ, cảm thấy coi như là Sở Ca muốn điều tiết bầu không khí, cái chuyện cười này cũng nói được thực sự là quá lạnh.

Việc vui? Hiện tại phụ thân nháo tâm còn nháo không tới đây chứ, từ đâu tới cái gì việc vui a?

Tằm nham tự giễu nở nụ cười, nói: "Tiểu sở, chúng ta miếu nhỏ ốc lậu, làm sao có khách nhân nào, ngày hôm nay người nếu như không muốn uống bá phụ cũng không miễn cưỡng, ta từ người liền không cần ngăn cản."

Nói xong, tằm nham liền cầm lấy bình rượu, cho mình tràn đầy rót ra một chén.

Nhưng mà ngay ở hẳn vừa bụng lên chén, còn chưa kịp uống thời điểm, cửa nhưng truyền đến "Leng keng" tiếng chuông cửa.

Lần này, có thể không riêng là tằm nham sừng sốt, cái kia nương ba cũng đều theo bản năng hướng về Sở Ca nhìn sang, ánh mắt so với vừa càng quái lạ.

Tằm Nhược Oánh kinh ngạc nói: "Anh rể, người này miệng từng khai quang chứ? Vẫn đúng là để người nói trúng rồi?"

Tằm Nhược Tinh thì lại cảm thấy đây chỉ là cái trùng hợp, nói: "Khả năng là thu nước phí chứ?"

Tần mẩu không nói gì, kinh ngạc nhìn Sở Ca một chút, đứng dậy mở cửa phòng ra.

Làm cửa phòng mở ra, lộ sau khi ra cửa hai người kia thời điểm, trên bàn ngoại trừ Sở Ca ở ngoài tất cả mọi người, lại một lần nữa sững sờ.

Xuất hiện ở cửa chính là một nam một nữ, tuổi đều ở sáu mươi trái phải, nữ chính là Diêu Hồng Mai, nam hơi có chút hói đầu, ăn mặc vô cùng chính thức áo sơ mi quần tây, vóc người hơi có chút phát tướng, mà người này chính là Diêu Hồng Mai trọng phu, đương nhiệm thị phó cục trưởng Cục công an, Panton nhân.

Tần mẩu nhú nhú mày, cường chế trong lòng cảm hận chào hỏi: "Phan cục trưởng?"

Ra ngoài Tần mẩu dự liệu, Panton nhân không chỉ không có bài cái gì lãnh đạo cái giá, trái lại có chút câu nệ nói rằng: "Các người đây là vừa muốn ăn cơm a, thực sự là quấy rối, xấu hổ."

Làm Panton nhân nói ra câu nói này thời điểm, bên trong nhà ngoại trừ Sở Ca ở ngoài mấy người, đều có chút không thể tin vào tai của mình.

Không bình thường, quá không bình thường, này vẫn là cái kia xem tần nham một trăm không hợp mắt, khắp nơi si nhục tần nham Panton nhân sao?

Ở từng đạo từng đạo ánh mắt cổ quái bên trong, Diêu Hồng Mai ngượng đỏ một tấm nét mặt già nua cũng có chút câu nệ đã mở miệng.

"Cái kia, ngày hôm nay hai người bọn ta lỗ hổng lại đây, là chuyên đến nói cảm ơn, nếu không là tiểu tình tiểu oán, còn có tiểu tử này, tôn nữ của ta chỉ sợ cũng..."

Vừa nói, Diêu Hồng Mai thậm chí còn hướng về người nhà họ Tần bái một cái, sau đó lại đưa tay bên trong hoa quả cùng mấy cái nhuyễn lam phù dung vương đặt ở cửa trên đất.

Lần này, Tần gia trong lòng người càng thêm không hiểu ra sao.

Nếu như nói Panton nhân phản ứng miễn cưỡng có thể làm cho bọn họ tiếp thu, như vậy này Diêu Hồng Mai phản ứng quả thực chính là ly kỳ vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ!

Lấy tính cách của nàng, không bởi vì sớm bên trên trước mặt mọi người chịu đến nhục nhã mà ghi hận trong lòng, tiếp theo cho bọn họ giới nước bản là tốt lắm rồi, tựa hồ bất luận nghĩ như thế nào, nàng đều căn bản là không phải có thể chủ động lại đây nói cảm ơn người a?

Sáng sớm thời điểm, Tần mẩu còn đang lo lắng này Diêu Hồng Mai có thể hay không ân đền oán trả lại tìm chính mình phiền phức, thế nhưng bây giờ nhìn lại, tựa hồ nàng lo lắng hơi nhiều dư?

Tần nham rút cục lấy lại tinh thần, ở bên cạnh bàn đứng lên, đứng mực nói rằng: "Phan cục, tâm ý ta lĩnh, đồ vật người vẫn là lấy về đi, nếu như không có chuyện gì, chúng ta người một nhà muốn ăn cơm."

Nếu như biến thành người khác, lúc này chắc chắn sẽ không như tần nham nói như vậy, nhưng hần nhiều như vậy năm bị Panton nhân đè lên, trong lòng ác khí có thể không dễ như vậy tiêu trừ, ngược lại hần đề bạt vô vọng, cũng sắp về hưu, đơn giản cũng là chưa cho Panton nhân sắc mặt tốt, rất thẳng thắn hạ lệnh trực khách.

Panton nhân về mặt ngượng ngừng gật gù, "Cái kia, chúng ta liền không quấy rầy."

Tần nham lạnh nhạt nói: "Đồ vật lấy đi, không tiễn!"

Tuy rằng tần nham nói như vậy, bất quá Panton nhân nhưng không có xách đi trên đất hoa quả cùng khói hương, mà là về mặt có chút phức tạp nói rằng: "Lão Tần, nhiều như vậy năm ta xác thực có lỗi với người, thế nhưng người yên tâm, bắt đầu từ hôm nay ta sẽ không, một cây bảo đao mài giữa nhiều năm như vậy, cũng nên là ra khỏi vỏ thời điểm."

Nói xong, Panton nhân thần sắc phức tạp lại nhìn tần nham một chút, lời kéo Diêu Hồng Mai, xoay người rồi đi.

Nếu như là y theo tần nham bình thường tính cách, hần nhất định sẽ đứng dậy tướng môn khẩu hoa quả cùng khói hương ném đi, thế nhưng vào giờ phút này, hần nhưng sững sờ ngồi đang chỗ ngồi trên, trong đầu, tràn đầy Panton nhân cuối cùng câu nói kia âm thanh.

"Lão Tần, lão Tần? Họ Phan vừa nãy lời kia là có ý gì? Có phải là muốn cho người thăng chức?" Tần mẩu khép cửa phòng lại, chần chờ hỏi.

"Nên... Chính là ý này."

Đón nhận bạn già ánh mắt, tần nham về mặt mờ mịt gật gù đầu, tiếp theo, hần thật giống như đột nhiên thức tỉnh tựa như, con người đột nhiên co rút lại, quay đầu hướng về Sở Ca nhìn sang.

Vào lúc này, Tần Nhục Tinh, Tần Nhục Oánh cùng Tần mẩu cũng đều phản ứng lại, cùng tần nham như thế, quay đầu đồng loạt hướng về Sở Ca nhìn sang.

Ánh mắt kia, thật giống như đang quan sát một con quái vật tựa như, lộ ra không nói ra được kinh ngạc.

Ngay ở chuông cửa vang lên trước vài giây loại, Sở Ca nhưng là nói chắc như đinh đóng cột nói có người sẽ đến đến nhà bá phòng, hơn nữa còn nói sẽ có chuyện tốt lắm môn, tiếp theo hẳn nói tới tất cả liên tất cả đều ứng nghiệm!

Này, cũng quá thần chứ?

Ở Tàn gia toàn viên chú ý lễ bên trong, Sở Ca sờ sờ mũi, sau đó bùng lên chẳng biết lúc nào đồ đầy chén rượu, cười ha hả nói: "Bá phụ, chúc mừng a, hiện tại hai nhà chúng ta có thể mở rộng uống."

"Thiên, trời ạ! Anh rề người quả thực quá thần! Người... Người sẽ không phải là xuyên qua trở về chứ?"

Lúc này là ngay ở trước mặt tằm nham lão hai cái trước mặt, Sở Ca không có lại lộ ra loại kia "Xú thì" về mặt, chỉ là tùy ý cười cợt, nói: "Tiểu oánh, người tiểu thuyết huyền ảo xem có thêm chứ? Xuyên qua như thế không đáng tin sự tình người đều có thể nghĩ ra được? Cũng còn tốt người không có đem ta muốn trở thành người ngoài hành tinh."

Sở Ca thuận miệng một câu chuyện cười thoải, Tàn Nhựt Oánh lại lộ ra đăm chiêu về mặt, thật lòng gật gù, "Hừm, cũng không bài trừ khả năng này."

Sở Ca mở hời một cái, không có lại đi Tàn Nhựt Oánh tra, chỉ lo nằng một hời đem Ultraman cũng chinh đi ra.

Tằm nham đồng dạng nghĩ mãi mà không ra, bắt quá chính mình nhưng không tốt lắm ý tứ hời, chần chờ một chút, rốt cục vẫn là không nhin được cho bạn già một cái ánh mắt.

Tằm mẫu tâm linh thần hội, cảm hời vội: "Tiểu sở a, nói thật sự, người đến cùng là làm sao biết?"

Đối xử Tằm mẫu, Sở Ca tự nhiên không thể như đối xử Tàn Nhựt Oánh như vậy tùy ý, nghiêm mặt nói: "Bá mẫu, kỳ thực ta liền là cảm thấy lòng người đều là thịt xương, ngày hôm nay chúng ta Tằm gia cứu bọn họ tôn nữ, bọn họ coi như dù như thế nào, cũng có thể rõ ràng tri ân báo đáp đạo lý, bất quá ta vừa nãy cũng chính là như vậy thuận miệng nói, cũng không nghĩ tới bọn họ thật liền đến."

Tuy rằng Tằm mẫu cảm thấy Panton nhân cùng Diêu Hồng Mai không giống như là có như thế cao giác ngộ người, bất quá Sở Ca giải thích dù sao không gì đáng trách, cũng là gật gật đầu, không nói gì thêm nữa.

"Tiểu sở, nói đến nói đi, ngày hôm nay việc này vẫn là nhờ có người, đến, bá phụ mời người một chén!"

Giải quyết xong một nỗi lòng, tằm nham tự nhiên là tâm tình thật tốt, mà theo trên mặt hẳn lộ ra cảm khái nụ cười, bùng lên tràn đầy chén rượu, bữa này vốn là vô cùng nặng nề cơm tối, cũng lập tức trở nên náo nhiệt.

"Tiểu sở, bá mẫu cũng mời người!"

"Anh rề, ta cũng mời người!"

Thấy mọi người đều giờ chén rượu lên, Tàn Nhựt Tinh chỉ có thể cũng bùng chén lên, "Sở Ca, còn có ta cũng mời người."

"Vậy ta liền cùng kính không bằng tuân mệnh."

Tằm gia toàn gia đều như thế nề tình, Sở Ca cũng không tốt từ chối, cười cợt, nâng chén uống một hơi cạn sạch.

Bởi vì Tàn Nhựt Tinh bình thường cực nhỏ uống rượu quan hệ, một ly bia vào bụng, trên mặt liền nổi lên mấy phần đỏ ửng, tuy rằng dáng vẻ vẫn là như vậy tao nhã đoan trang, thể nhưng là nhiều hơn mấy phần bình thường ở trên người nằng vô cùng hiếm thấy kiểu mị.

Nhìn bay lên tỷ tỷ trên mặt hồng hà, Tàn Nhựt Oánh con mắt hơi chuyển động, bỗng nhiên hi hi cười nói: "Tỷ, anh rề vì nhà chúng ta lập xuống lớn như vậy công lao, người không biểu hiện biểu thị a?"

Tàn Nhựt Tinh sưng sờ, trong lòng lập tức bay lên một loại dự cảm xấu, mặt ngoài nhưng làm bộ bình tĩnh dáng vẻ nói rằng: "Đương nhiên là có biểu thị."

Tàn Nhựt Oánh lập tức hỏi tới: "Có thể hay không nói cho nói cho chúng ta, người chuẩn bị làm sao biểu thị a?"

Tàn Nhựt Tinh nói thầm một tiếng "Quả nhiên", có chút bất đắc dĩ cười nói: "Tiểu oánh, cái này liền không cần người bận tâm chứ?"

Tàn Nhựt Oánh nhếch miệng lên một vệt giảo hoạt cười xấu xa, không tha thứ nói: "Muốn ta xem a, không bằng thừa dịp mọi người cao hứng, người ngay trước mặt chúng ta thân anh rề một cái đi, tốt xấu để chúng ta biết một hời, người là thật sự có phần này tâm ý, không phải vậy nếu như người chỉ nói không luyện, chúng ta trên nào có biết đi?"

Nghe thấy muội muội lại đưa ra yêu cầu như thế, Tàn Nhựt Tinh không khỏi đau cả đầu, không thể làm gì khác hơn là hướng về mẫu thân đầu đi cầu viện ánh mắt.

"Mẹ, người xem tiểu oánh, này nói đều là nói cái gì a."

Đề Tần Nhược Tĩnh không nghĩ tới chính là, Tần mẫu lại cũng cười nói: "Ta xem tiểu oánh nói rất có đạo lý, ngược lại đây là ở ta nhà mình, thân bạn trai người một cái sợ cái gì?"

Cuối cùng, Tần Nhược Tĩnh không thể làm gì khác hơn là đem hi vọng kỳ thác ở luôn luôn có chút gần buồng phụ thân trên người, đáng tiếc nàng chỉ liếc mắt nhìn phụ thân làm bộ không nghe thấy vẻ mặt, liền biết mình nói cái gì cũng là toi công.

Mím mím môi, Tần Nhược Tĩnh nhịp tim không khỏi có chút tăng nhanh, tuy rằng biết rõ đây là muội muội cái bẫy, nhưng ở tình thế bức bách bên dưới, nàng cũng nhất định phải chui vào bên trong.

Dù sao, nếu như đúng là quan hệ bạn trai bạn gái, điều này cũng căn bản thì không nên là chuyện khó khăn gì.

Ai! Chuyện này là sao a? Xem ra muội muội vẫn không có triệt để tin tưởng ta cùng Sở Ca trong lúc đó quan hệ a.

Tần Nhược Tĩnh có chút cảm tức nghĩ, đỏ mặt, đem chính mình môi, nhanh chóng hướng về Sở Ca gò má tụ hợp tới.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Ta muốn lên giường ngủ

Nhẹ nhàng "Xoạch" một tiếng qua đi, Sở Ca trên gương mặt liền thêm ra một cái nhàn nhạt dấu môi son.

Mặc dù không soi gương Tần Nhược Tĩnh cũng biết, mặt của mình hiện tại nhất định là đỏ chót một mảnh, tốt lúc trước uống một chén rượu, ngược lại cũng không cần lo lắng sẽ bởi vì cái này mà lộ ra kẻ hở.

Thấy Tần Nhược Tĩnh thật sự hôn Sở Ca một cái, Tần Nhược Oánh lập tức cười ồn ào lên, chỉ là ai cũng không có chú ý tới, ở trong ánh mắt của nàng lộ ra một vết khác tâm tình.

Ở Tần gia một mảnh tiếng cười cười nói nói đồng thời, Panton nhân cùng Điều Hồng Mai chính trên đường đi về nhà, hai người về mặt đều là mặt trầm như nước, sắc mặt muốn nhiều khó coi liền có nhiều khó coi.

Làm hai người đi tới một đoạn vô cùng yên lặng địa phương, Điều Hồng Mai rốt cục không nhịn được, cắn giận nói: "Lão Phan, người thật chuẩn bị để tần nam làm hình cảnh đội trưởng? Hắn là cái thứ gì a! Người có biết hay không, ta ngày hôm nay ở trong công viên thời điểm có bao nhiêu mất mặt?"

"Được rồi, người nhanh cầm miệng đi! Ta bây giờ còn có thể bảo vệ bộ cục vị trí là tốt lắm rồi, ta cảnh cáo người, coi như người sau đó không chủ động nịnh bợ người nhà họ Tần, cũng tuyệt đối không thể lại gây sự với bọn họ."

Panton nhân buồn bức mất tập trung quay người lại, mấy chục năm qua lần thứ nhất đối với Điều Hồng Mai lạnh giọng quát mắng, tròn tròn một đôi mắt ở tần nam trước mặt có vẻ vô cùng khiêm tốn con mắt.

Điều Hồng Mai nhú nhú mày, "Lão Phan, trước người vẫn liền nói có người cho người gọi điện thoại, người có thể hay không nói cho ta, người kia đến cùng là ai?"

Panton nhân thần sắc phức tạp thờ dài, cũng không nói lời nào, mà là giơ lên ngón trỏ tay phải, giữ kín như bưng chỉ chỉ đỉnh đầu, cái kia mảnh trong bóng tối thiên.

Ban đêm, dần dần sâu hơn.

[truyện của tui | Net]

Tần gia, Tần Nhược Tĩnh trong phòng.

"Sở Ca, người vừa xảy ra chuyện gì a, muội muội ta để ta thân người, người liền không thể tìm có từ chối một hồi sao?" Thu thập xong bát đĩa, Tần Nhược Tĩnh trở lại trong phòng, nhìn chính nhân nhả ở cờ ti phú Sở Ca, không khỏi một mặt nổi giận hỏi.

Sở Ca liền đầu cũng không quay lại, "Không có chuyện gì, tuy rằng ta bị người chiếm tiện nghi, bắt quá con người của ta vẫn là rất đại độ, yên tâm đi, ta sẽ không cùng người tính toán."

Tần Nhược Tinh chân thực không nói gì, trừng Sở Ca vài giây, thấy hắn như cũ không thèm nhìn chính mình, trong lòng nhất thời càng thêm buồn bực cũng bất đắc dĩ.

"Ta nhưng là nói cho ngươi chính kinh đây, ngươi có thể hay không chăm chú một điểm?"

"Ta không có không chăm chú a, đúng rồi, chúng ta hồi nhà ngươi cũng chừng mấy ngày, lúc nào hồi lệ đều?" Không muốn ở cái đề tài này trên cùng Tần Nhược Tinh xoắn xuýt, Sở Ca lười biếng chuyển hướng đề tài.

Vừa nghe lời này, Tần Nhược Tinh không khỏi hơi sùng sốt một chút, đúng đấy, đã tốt mấy ngày trôi qua, gần như là nên về rồi.

Nghĩ tới đây, nàng liền có chút không tên thất vọng mất mát lên.

Nàng mới vừa mang theo Sở Ca lúc trở lại, trong lòng nghĩ tới đều là làm hết sức nhanh đem này ra trình diễn xong, chỉ cần đem cha mẹ này quan qua liền lập tức trở lại, thế nhưng vào giờ phút này, nàng nhưng cảm thấy có chút không muốn như vậy nhanh liền đi.

Cho tới là vì cái gì, trong lòng nàng mơ hồ có cái đáp án, thế nhưng nàng nhưng không muốn thừa nhận, cũng không dám thừa nhận.

"Liên minh... Quên đi, vẫn là ngày kia đi."

Sở Ca vẫy vẫy tay, có chút bất đắc dĩ nói: "Ngất, đến lúc ngày kia làm gì? Ta cảm giác cha mẹ ngươi đối với ta nên không có ý kiến gì, hai ta diễn xuất rất thành công, có thể chào cảm ơn chứ?"

"Làm sao? Để ngươi giả trang bạn trai ta còn oan ức ngươi? Nói được lắm giống chúng ta người nhà làm sao ngươi tựa như."

Nhìn Sở Ca một bộ ước gì lập tức đi ngay đáng về, Tần Nhược Tinh trong lòng liền có chút buồn bực, ngữ khí cũng không giống vừa như vậy ôn hòa.

Sở Ca cười khỏ, "Ngươi là ông chủ, ngươi định đoạt, các ngươi loại này nhà tư bản a, liền biết bóc lột chúng ta lao khổ đại chúng."

Lần này, nghe Sở Ca oán giận, Tần Nhược Tinh tâm tình lại lập tức tốt lên, trong lòng có chút nho nhỏ đắc ý, ám thầm nghĩ "Liên bóc lột ngươi, làm sao chứ?", trên mặt nhưng làm ra rất rụt rè đáng về

"Ta nói ngày kia đi, tự nhiên là có ngày kia đi đạo lý, ngày mai còn có một chuyện cần ngươi đi làm, chuyện này chỉ có giao cho ngươi ta mới yên tâm."

"Đừng có gấp cho ta mang cao mũ, trước tiên nói một chút về chuyện gì?"

"Bồi muội muội ta dự họp một cái tụ hội, nhìn bên người nàng cái kia giúp bằng hữu đều như thế nào, nếu như ngươi cảm thấy cũng không tệ lắm liền cái gì cũng không cần làm, nếu như ngươi cảm thấy đó là một đám nát người, liền nghĩ biện pháp để muội muội ta cách bọn họ xa một chút."

Sở Ca cười cợt, "Ta nói ngươi cái này làm tỷ tỷ, cũng quản được quá rộng điểm chứ? Còn có ngươi liền không sợ ta cùng muội muội ngươi thật phát sinh chút gì?"

Tần Nhược Tinh vốn muốn nói một tiếng "Ngươi dám?", bất quá nhớ tới lần trước không vui, chung quy vẫn là đem hai chữ này cho nuốt trở vào, tiếp tục hỏi: "Ngươi liền nói ngươi có giúp hay không chứ?"

Đón Tần Nhược Tinh có chút ánh mắt mong chờ, Sở Ca không khỏi sinh ra giỡn một giỡn nàng ý nghĩ, ôm lấy khoe miệng cười cợt, ung dung thong thả nói: "Việc này mà, ta ngược lại cũng không phải là không thể giúp, bất quá... Đây chính là thỏa thuận ở ngoài sự tình chứ? Ta nếu như hỗ trợ..."

Cứ việc Tần Nhược Tinh đã sớm không phải lần đầu tiên nhìn thấy Sở Ca trên mặt loại này băng hiệu thức cười xấu xa, nhưng nàng vẫn cảm thấy thấy thế nào làm sao hèn mọn, thấy thế nào đều đến khi.

Thế nhưng ai bảo nàng Tần Nhược Tinh xác thực có việc cầu người đây, không thể làm gì khác hơn là đề lên trong lòng này điểm nho nhỏ khó chịu nói: "Nói đi, ngươi có yêu cầu gì, chỉ cần bất quá phân ta liền thỏa mãn ngươi."

"Ngươi thật có thể thỏa mãn ta?" Sở Ca khoe miệng dương cang cao hơn, nụ cười trên mặt để Tần Nhược Tinh cảm thấy càng bị ỏi cùng muốn ăn đòn.

"Ngươi có nói hay không?" Tần Nhược Tinh cũng ý thức được chính mình lại nói có chút ngiã khác, trừng trừng mắt, trắng nõn hàm răng cắn cắn dưới môi.

Bất quá nàng động tác như thế, phối hợp với nàng ửng đỏ sắc mặt, nhìn qua nhưng càng như là làm nũng nhiều hơn chút, không chỉ không có cái gì uy hiếp hiệu quả, trái lại lộ ra một loại muốn cự còn nghênh mề hoặc.

Bị Tần Nhược Tinh như thế trừng, Sở Ca nhất thời liền bị "Điện" đến, tuy rằng còn không thể nói là thay lòng đổi dạ, tuy nhiên ít nhiều trong lòng cũng có chút ngứa.

Tần Nhược Tinh bộ dáng này, không phải là ai cũng có phúc khí nhìn thấy, Sở Ca không khỏi càng thêm thích thú.

"Vậy ta liền nói?" Sở Ca đầu tiên là làm ra một bộ suy nghĩ đáng về, sau đó gãi gãi đầu, ôm lấy khoe miệng hướng về Tần Nhược Tinh nhìn sang.

Bị Sở Ca rất hứng thú ánh mắt đánh giá, Tần Nhược Tinh trong lòng sinh ra loại kia thật giống như chính mình không mặc quần áo tựa như cảm giác, mà phàm là là Sở Ca ánh mắt trải qua địa phương, nàng đều sẽ cảm thấy lại ma lại ngứa, thật giống như mặt trên đột nhiên nhiều hơn rất nhiều sâu nhỏ, ở nàng mềm mại trên da thịt không ngừng mà bò tới bò lui tựa như.

Nhưng mà dù là như vậy, Tần Nhược Tinh nhưng làm hết sức che giấu trong lòng hoảng loạn, gật gù lạnh nhạt nói: "Nói đi".

Nhìn đột nhiên lãnh đạm hạ xuống Tần Nhược Tinh, Sở Ca biết vậy nên có chút vô vị, trong lòng cũng bay lên một loại càng thêm mãnh liệt muốn đùa giỡn ý nghĩ của nàng, đối lập ở thông dong tao nhã Tần Nhược Tinh, hắn vẫn là thích xem nàng hiềm thấy hoảng loạn hờn dỗi đáng đáp.

Khỏe miệng câu càng cao hơn, ánh mắt cũng càng thêm không thành thật, Sở Ca trang làm ra một bộ do do dự dự đáng vẽ, lại một lần nữa gãi gãi đầu, lộ ra một mặt ngượng ngùng cười gượng.

"Vậy ta liền thật nói? Ai nha, yêu cầu này, vẫn là rất xấu hổ, ha ha..."

Tần Nhược Tinh quả thực muốn điên, đột nhiên có chút hối hận chính mình hướng về Sở Ca đưa ra chuyện này, nhưng thối nếu đã nói đến đây, vậy cũng chỉ có thể tiếp tục tiến hành.

"Cần! Khẩn! Nói!"

Tần Nhược Tinh hé mắt, hầu như là từ trong hàm răng từng chữ từng chữ nói rằng, đồng thời, trong lòng cũng bị Sở Ca điều nổi lên khẩu vị, vô cùng muốn biết hắn rốt cuộc muốn nói cái gì dạng yêu cầu.

Thông qua Tần Nhược Tinh phản ứng, Sở Ca biết nếu như chính mình nếu không nói e sợ cũng sẽ không dừng nói, đơn giản không lại thừa nước đục thả câu, rất thoải mái đã mở miệng.

"Tôi hôm nay, để ta lên giường ngủ, thế nào?"

"Cái gì?" Tần Nhược Tinh sững sốt một chút, còn coi chính mình nghe lầm, tức tức đôi mi thanh tú, không xác định hỏi.

"Ta nói yêu cầu của ta chính là để ta tới hôm nay lên giường ngủ." Sở Ca không nhanh không chậm lại lặp lại một lần.

"Luu manh!"

Tần Nhược Tinh mặt đỏ bừng liền đỏ, không chút nghĩ ngợi nắm lên một cái gối, liền hướng về Sở Ca đập tới.

Nàng muốn đánh Sở Ca đã sớm không phải một lần hai lần, lần này rốt cục phó chú hành động.

Đáng tiếc, con kia mang theo Tần Nhược Tinh mùi thơm cơ thể gối cũng không có như nàng mong muốn đập trúng Sở Ca đầu, bị hắn tùy ý đưa tay, liền vững vàng vàng vò xuống.

Một đòn không được, Tần Nhược Tinh lại nắm lên một cái khác gối, "Vèo" một tiếng ném tới, bất quá rất đáng tiếc chính là, Sở Ca còn có một con khác nhàn rồi tay, lại một lần nữa đem gối nắm ở trong tay.

Nhìn Tần Nhược Tinh như thế kịch liệt phản ứng, Sở Ca biết nàng khẳng định là hiểu lầm rồi, không khỏi dở khóc dở cười, đáng tiếc về mặt của hắn xem ở Tần Nhược Tinh trong mắt, chỉ làm cho nàng càng thêm nổi nóng, cảm thấy về mặt đó thật giống như là đang nói, "Khà khà, lúc này ta xem người lấy cái gì vút ta?"

Tần Nhược Tinh vào lúc này thực sự là vừa thẹn vừa giận, vút xong hai cái gối, tiện tay lại ở trên giường nắm một cái, khi nàng cảm giác được chính mình bắt được món đồ gì, cũng không thèm nhìn tới liền hướng về Sở Ca ném tới.

"Lạch cạch"

Lần này, đồ vật trong tay của nàng cực kỳ tinh chuẩn đánh vào Sở Ca trên mặt, bất quá khi nàng thấy rõ cái thứ kia, nhưng trong lòng không có nửa điểm giải hận cảm giác, trái lại lập tức liền sững sốt, tiếp theo liền tu quần hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào, mặt đỏ tới mang tai, cả người đều trở nên nóng bỏng cực kỳ, giống như bị đặt ở hỏa mặt trên thiêu.

Sở Ca đem hai trong tay gối vút hồi trên giường, lại sẽ cái này treo ở lỗ tai hắn mặt trên đồ vật đem hái xuống, cũng rốt cục cảm thấy có chút lúng túng, cứ việc mình biết mình nên lập tức đem cái thứ này cũng vút trở lại, nhưng ánh mắt nhưng vẫn là không nhìn được ở phía trên liếc một cái.

Này, lại là một cái màu tím nhạt, có chứa điều khắc hoa văn bán tráo chén cỡ lớn nịt ngực!

Như có như không nhàn nhạt mùi thơm từ này con nịt ngực trên tản mát ra, tiến vào Sở Ca lỗ mũi, hơn nữa ở nịt ngực cực bộ vị trí còn có chút phát triêu.

"Trời ạ! Ta làm sao sẽ đem chuyện này quên đi đây!" Nhìn Sở Ca đem này con nịt ngực chộp vào trong tay, Tần Nhược Tinh quả thực giận dữ và xấu hổ gần chết.

Này con nịt ngực là nàng chàng vụng khi tỉnh ngủ từ trên người đổi lại, bởi vì nghe thấy muỗi muỗi kêu sợ hãi, tiện tay liền đặt ở gối dưới đáy, vốn định

đội lát nữa rửa mặt thôi đi em cho tẩy đi ra, kết quả lại không nghĩ rằng sẽ xảy ra chuyện như thế!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Khách mời tiểu di tử bạn trai

"Xem được rồi, phiền phức người có phải là nên còn cho ta?" Tần Nhược Tinh dù sao cũng là cái làm lão tổng người, tuy rằng trong lòng giận dữ và xấu hổ gần chết, thế nhưng ngữ khí vẫn tỉnh trấn định nói rằng.

Nói thật, Sở Ca vẫn đúng là không thấy đủ, bất quá hắn cũng không thể thật như vậy nói, không thể làm gì khác hơn là cười gượng một tiếng, đem nịt ngực ném tới.

Tần Nhược Tinh âm thầm làm hai cái hít sâu, đem nịt ngực thu vào một cái màu đen túi ni lông, hướng về Sở Ca hé mắt, môi anh đào khẽ nhếch, nhàn nhạt còn nói hai chữ đi ra.

"Lưu manh."

Sở Ca mờ hời một cái, việc này lại không trách hắn, hắn làm sao liền lưu manh? Hắn cảm giác mình tất yếu nói chút gì.

"Cái này... Là người vứt tới được được rồi? Ta có thể không hề làm gì cả."

Nhìn Sở Ca lại một mặt đáng về vô tội, Tần Nhược Tinh không khỏi trong lòng càng nổi giận, nói: "Lẽ nào người không cảm thấy người yêu cầu đó rất lưu manh sao?"

"Xin nhờ, ta làm sao liền lưu manh? Ta là người thuê đến diễn kịch không sai, bất quá ta cũng không nợ người a, tối ngày hôm qua người giường ngủ, ta ngủ trên sàn nhà, vậy hôm nay hai ta đổi một cái chỗ ngủ, có vẻ như cũng là phi thường hợp lý chứ?"

Nghe được Sở Ca làm ra giải thích như vậy, Tần Nhược Tinh lập tức liền sùng sốt, đôi mi thanh tú hơi một tức, theo bản năng hỏi: "Người nói chính là ý này?"

Cứ việc Sở Ca trước chính là muốn cố ý đùa giỡn Tần Nhược Tinh mới không có nói cho rõ ràng, nhưng lúc này hắn đương nhiên không thể thừa nhận, mà là chuyện đương nhiên nói: "Đương nhiên, không phải vậy người cho rằng là cái gì? Chẳng lẽ người..."

"Ta cái gì ta, được rồi, ta đáp ứng rồi, tối hôm nay người giường ngủ, ta ngủ trên sàn nhà."

Thấy Sở Ca trên mặt lại lộ ra loại kia nụ cười xấu xa, Tần Nhược Tinh quyết định thật nhanh gạt đầu đáp ứng, trong lòng vừa then vừa giận đứng dậy đi tới phòng vệ sinh.

Hai người trước sau rửa mặt xong xuôi, Tần Nhược Tinh ở trên sàn nhà bày sẵn đệm chăn liền tắt đèn, ở trong bóng tối liếc mắt nhìn trên giường Sở Ca, thấy hắn lại là nằm lý ở trên giường, không khỏi hơi run run, lập tức lập tức nhớ tới hắn sau lưng bị sôi dầu năng đến chuyện này.

Hữu tâm hỏi một chút hắn thế nào rồi, nhưng Tần Nhược Tinh lại cảm thấy tựa hồ không quá thích hợp, do dự mãi, rốt cục vẫn là lựa chọn trầm mặc, mang theo vài phần phức tạp tâm tình nằm xuống.

Cũng không lâu lắm, Sở Ca liền rơi vào ngủ say, nhưng mà đối lập ở Sở Ca thích ứng trong mọi tình cảnh, Tần Nhược Tinh nhưng làm thế nào cũng ngủ không được.

Vốn là nàng liền ngủ hầu như rỗng rã nhất bạch thiên, hơn nữa đột nhiên từ mềm mại giường lớn đổi thành cứng rắn sàn nhà, làm cho nàng cảm thấy làm sao nằm đều không thoải mái, lần qua lộn lại nửa ngày, chính là áp ủ không ra dù cho một chút xiu con buồn ngủ.

Ngược lại ngủ không được, Tần Nhược Tinh đơn giản ở trên sàn nhà ngồi dậy đến, hướng về nằm lý ở trên giường Sở Ca nhìn sang.

Sở Ca ngủ rất quen, gò má trên một mảnh an tường, Tần Nhược Tinh tâm tình cũng cuối cùng cũng coi như là hơi hơi thả lỏng chút.

"Nếu hắn nhanh như vậy liền có thể ngủ, phỏng chừng hắn sau lưng hắn là không có việc lớn gì đi."

Nhưng mà ngay ở nàng như thế nghĩ thời điểm, Sở Ca miệng chợt giật giật, lại một lần phát sinh nói mê âm thanh.

Tần Nhựt Tinh hoàn toàn không có có chuẩn bị tâm lý, làm cái thanh âm kia vang lên thời điểm, vẫn bị sợ hết hồn, đến lúc gian phòng lại lần nữa khôi phục yên tĩnh, nàng suy nghĩ một chút, cảm thấy Sở Ca vừa nói mơ tựa hồ vẫn là tối ngày hôm qua người kia tên.

Liên tục hai ngày đều nghe thấy cái này âm thanh, thế nhưng là đều không thể nghe rõ ràng, Tần Nhựt Tinh không khỏi sinh ra một loại muốn biết người kia tên kích động.

Nhưng mà nàng chờ mãi, mãi đến tận thiên đô sáng, Sở Ca nhưng lại chưa có nói ra nửa câu nói mơ đến.

Ba giờ rưỡi sáng, Tần Nhựt Tinh thực sự khiêng không được, rốt cục mơ mơ màng màng ngủ, khi nàng khi tỉnh ngủ, đã là mười giờ sáng hơn nhiều.

Cùng lúc đó, Sở Ca chính mở ra Hummer, mang theo Tần Nhựt Oánh, chạy ở đi hướng về một cái cầu lạc bộ trên đường.

Ngày hôm nay Tần Nhựt Oánh mặc một bộ có chứa phim hoạt hình đồ án màu trắng tiểu sam, một cái lộ ra tu hạo đại bạch chân ngư từ quần soóc, trên chân là một đôi phần chơi giày thể thao, trên mặt mang một bộ màu trà kính mát lớn, mát mẻ gió thổi tiến vào cửa sổ xe, đưa nàng nhu thuận tóc dài thổi múa nhẹ tung bay.

Ngồi ở vị trí kế bên tài xế bên trong, Tần Nhựt Oánh cười vui vẻ cùng Sở Ca hàn huyên một hồi, đột nhiên không hề có điểm báo trước nói rằng: "Anh rě, thành thật khai báo, ngươi có phải là bị ta tỳ phách tới giám thị ta?"

Sở Ca quay đầu hướng về Tần Nhựt Oánh bất đắc dĩ cười cợt, nói: "Đúng đấy, nàng còn để ta xem một chút người bên cạnh ngươi đều như thế nào, nếu như là một đám nát người, liền để ta khuyên nhủ ngươi, cách bọn họ xa một chút."

Tần Nhựt Oánh vốn định cho Sở Ca đến cái đột nhiên tập kích, bất quá xem Sở Ca phản ứng, hiển nhiên một điểm đều không có bất ngờ, tuy rằng được muốn đáp án, nhưng Tần Nhựt Oánh vẫn cảm thấy có chút vô vị.

"Anh rě, người lẽ nào đều sẽ không bị dọa đến sao? Ngươi không cảm thấy ta vấn đề này rất đột nhiên sao?"

"Đột nhiên là rất đột nhiên, bất quá chỉ sợ ngươi đòi này đều không dọa được ta."

"Tại sao a?" Tần Nhựt Oánh không rõ nháy mắt một cái.

"Bởi vì ngươi như thế đẹp đẽ đáng yêu, coi như trang quý đều không có khí thế khủng bố, ta lại làm sao có khả năng sẽ bị ngươi dọa đến đây?"

Nghe được Sở Ca làm ra giải thích như vậy, Tần Nhựt Oánh trong lòng này điểm nhỏ nhỏ phiền muộn nhất thời không cánh mà bay, cười khanh khách nói: "Anh rě ta thực sự là quá đồng ý nói chuyện cùng ngươi, ta liền chưa từng thấy ngươi như thế sẽ người nói chuyện, thật sự."

Sở Ca cười cợt, không tỏ rõ ý kiến.

"Đúng rồi, anh rě, để ngươi như thế hơi chen vào ta đều suýt chút nữa đã quên, ngươi là nghĩ như thế nào? Thật chuẩn bị dựa theo ta tỳ nói như vậy làm?"

"Giao dạng gì bằng hữu, đi dạng gì đường đều là sự tự do của ngươi, các loại (chờ) gặp được ngươi bằng hữu bên cạnh, nếu như bọn họ không phải nát đến để ta thực sự không nhìn nổi, ta thì sẽ không nói thêm cái gì."

Tần Nhựt Oánh chu mỏ một cái, có chút oán giận nói rằng: "Cái kia chiều ý của ngươi chính là, nếu như ngươi nhìn bọn họ không hợp mắt, vậy thì vẫn là sẽ can thiệp ta?"

"Nhiều lắm là kiến nghị một hồi, có nghe hay không vẫn là sự tự do của ngươi, vì lẽ đó này không gọi can thiệp."

"Yên tâm đi, bọn họ chắc chắn sẽ không để ngươi thất vọng! Ta bảo đảm!"

Hai người lại hàn huyên vài câu, Hummer liền mở ra địa phương, ở một người tên là "Mặc ta hình" ba tầng cầu lạc bộ trước cửa ngừng lại.

Mới vừa vừa xuống xe, Tần Nhựt Oánh liền chìm nhỏ nép vào người kéo lại Sở Ca cánh tay, đồng thời hiềm thấy có chút xấu hổ nhỏ giọng nói rằng: "Anh rě, ngày hôm nay nơi này tiêu phí là tình nhân nửa giá, phiền phức ngươi phối hợp một hồi, hai ta cũng có thể giúp ta tỳ tỉnh ít tiền."

Sở Ca vô cùng không nói gì nghĩ đến, chính hấn một anh rě vốn là giả mạo, vào lúc này lại muốn cùng tiểu di tử giả mạo tình nhân?

Tuy rằng cảm thấy hơi có chút không thích hợp, bất quá nhìn Tần Nhựt Oánh mang theo nấn nỉ ý vị ánh mắt, Sở Ca do dự một chút, vẫn là không có không ngại ngừng từ chối, gật gù, tùy ý Tần Nhựt Oánh kéo cánh tay của chính mình, đi vào cầu lạc bộ cửa lớn.

Cầu lạc bộ lầu một là một cái tập thể hình trung tâm, rộng rãi trong đại sảnh trưng bày máy chạy bộ, tập thể hình xe đạp, máy kéo tay, chèo thuyền khí các loại (chờ) tập thể hình khí tài, không ít nam nam nữ nữ chính đang đổ mồ hôi như mưa rèn luyện.

Làm Sở Ca cùng Tần Nhựt Oánh đi vào, ngay lập tức sẽ hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Đối với loại này bị coi là tiêu điểm tình huống, Sở Ca đều đã quen, ai bảo Tần gia tỳ muội dài đến xinh đẹp như vậy đây.

Những ánh mắt này, đại đa số đều đầu ở Tần Nhưộc Oánh trên người, chỉ có cá biệt vài đạo nhìn Sở Ca, hơn nữa ánh mắt hiển nhiên không phải hữu hảo như vậy.

"Cái kia nam ai vậy? Làm sao là cùng Tần Nhưộc Oánh đồng thời đến?"

"Không biết, là cái khuôn mặt mới, xem như vậy hai người đủ thân cận a?"

"Gặp gỡ hẳn chẳng phải sẽ biết sao?"

"Nhỏ giọng một chút, bọn họ lại đây."

Mấy cái luyện tập cử tạ thanh niên lẫn nhau nói thầm mấy câu, mắt thấy Tần Nhưộc Oánh cùng Sở Ca cách bọn họ càng ngày càng gần, dồn dập lộ ra ăn cần bên trong lại có chút làm ra vẻ nụ cười.

"Oánh Oánh, ngày hôm nay hiếm thấy ngươi không có đến muộn a, hơn nữa lại còn so với ước định thời gian sớm mấy phút."

Một cái thể bản thôn, thân cao sắp tới một mét chín, để trần cánh tay, lộ ra một thân bắp thịt khối trắng nam tiến lên đón, đầu tiên là ánh mắt có chút không tốt liếc một cái Sở Ca, sau đó đối với Tần Nhưộc Oánh cười nói.

Đang trắng nam nói chuyện đồng thời, tay trái cũng không có nhàn rỗi, nắm một cái nặng ba mươi kg tạ tay, không ngừng làm khúc cánh tay lại duỗi thẳng động tác, làm cánh tay hắn khúc lên, quãng hai con cơ thật giống như một khối góc cạnh rõ ràng tảng đá tựa như.

Đi tới mấy người trước người, Tần Nhưộc Oánh cười nói: "Mạnh rộng, biết ngươi kinh lớn, cũng đứng ở ta này khoe khoang ngươi cái kia một thân bắp thịt, giới thiệu cho các ngươi một chút, bằng hữu ta, các ngươi cùng ta cũng như thế gọi Sở Ca liền hành."

Mạnh rộng gật gù, cố ý đem tạ tay như chuyển bút tựa như nơi cổ tay vị trí quay một vòng, đối với Sở Ca giả nở nụ cười, nói: "Anh em ngươi cái nào năm sinh ra? Không chừng hai ta ai đại đây, ta trước hết mặc kệ ngươi gọi ca a?"

Vừa nghe lời này, Tần Nhưộc Oánh không khỏi mỉm cười, "Mạnh rộng, này tiếng ca chỉ sợ ngươi không muốn gọi cũng phải gọi, người ta tên liền gọi Sở Ca, ca xướng ca."

"Há, ha ha, cái kia thành, Sở Ca đúng không, may gặp may gặp, ta tên mạnh rộng."

Giả mù sa mưa nói một câu, mạnh rộng liền hướng về Sở Ca đưa tay phải ra, nhưng mà ngay ở Sở Ca cũng hướng về hắn thân thời điểm xuất thủ, hắn trong mắt lộ ra một vết treu tức, đột nhiên một cái "Không cần thận", tay trái tạ tay liền rút xuống.

Mạnh rộng âm thầm thầm nghĩ: "Đề ta quản ngươi gọi ca? Ngươi mẹ nó ai vậy? Lần này đánh không được cũng có thể dọa ngươi cái quá chừng! Đề ngươi mang theo Oánh Oánh ở trước mặt chúng ta hả hê!"

Cái kia đột nhiên rơi xuống tạ tay, cũng làm cho Tần Nhưộc Oánh sợ hết hồn, con ngươi co rút lại, liền theo bản năng phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

Này đồng dạng một màn, xem ở mạnh rộng phía sau mấy cái thanh niên trong mắt, thì lại để bọn họ đều lộ ra cười trên sự đau khổ của người khác nụ cười.

Nhưng mà ngay ở Tần Nhưộc Oánh vừa kêu thành tiếng, mạnh rộng các loại (chờ) mấy cái thanh niên nụ cười trên mặt còn đến không kịp tỏa ra thời điểm, Sở Ca nhưng một bên duy trì cùng mạnh rộng nắm tay động tác, một bên vươn tay trái ra ở giữa không trung vạch một cái, liền vững vững vàng vàng đem tạ tay chụp vào trong tay trái!

Sở Ca động tác nhìn qua cực kỳ tùy ý, thật giống như đã sớm biết cái kia tạ tay sẽ rơi xuống tựa như, mà cái kia có tới nặng ba mươi kg, hiện rơi tự do tạ tay, thậm chí thật giống không có cho hắn tạo thành bất luận ảnh hưởng gì.

Sở Ca trên mặt còn mang theo ôn hòa mỉm cười, tiện tay đem tạ tay hướng về mạnh rộng ném đi, "Còn ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Không ra sao

Làm vang lên bên tai "Còn người" hai chữ thời điểm, mạnh rộng vẫn còn Sở Ca mang cho hắn trong khiếp sợ, mãi đến tận cái kia trầm trọng tạ tay ở hắn trong tầm mắt hiện đường pa-ra-bôn hạ xuống, hắn mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, bất quá giờ khắc này muốn như Sở Ca xinh đẹp như vậy tiếp được tạ tay đã là không kịp.

Trên thực tế, coi như còn kịp, hắn cũng không dám thử nghiệm làm như thế.

Vốn là, mạnh rộng còn muốn ở cùng Sở Ca nắm tay thời điểm khiến chút mờ ám, tiếp tục cho hắn lúng túng, bất quá hắn hiện tại cũng không lo nổi nhiều như vậy, vội vàng buông lỏng tay ra, luống cuống tay chân, cực kỳ chật vật hướng về lùi về sau đi.

"Đừng" một tiếng vang trầm thấp, tạ tay tăng tăng rơi ở trên sàn nhà, đập phá một cái hố nhỏ đi ra.

Nhìn cách mình chân phải chỉ có mấy centimet này con tạ tay, mạnh rộng con người co rụt lại, trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Nếu như này tạ tay thật nện ở trên chân của chính mình, vậy hắn này con chân coi như may mắn không có bị phế đi, cũng tuyệt đối phải tính đường một quãng thời gian rất dài mới được!

Mạnh rộng cúi đầu, một trận nghĩ đến mà sợ hãi sau khi, sắc mặt trở nên muốn nhiều khó coi liền có nhiều khó coi, trong lòng dâng vọt lên một con lửa giận, nhưng bị vương bởi Tần Nhược Oánh cũng ở nơi đây, rồi lại không phát tác được.

Hắn lúc này một mực nhưng quên, hắn vừa chính là muốn như vậy cho Sở Ca một hạ mã uy.

Tần Nhược Oánh phục hồi tinh thần lại, bất mãn nhìn mạnh rộng một chút, nàng mới vừa rồi còn cùng Sở Ca vỗ bộ ngực bảo đảm bằng hữu của nàng người cũng không tệ đây, kết quả mạnh rộng liền cho nàng đến rồi như thế một tay, chuyện này là sao a?

"Mạnh to con, người có ý gì a? Nếu không là Sở Ca nhanh tay, hắn hiện tại khẳng định cũng đã bị thương!"

Cầm giận nói một câu, Tần Nhược Oánh có chút bận tâm nhìn về phía Sở Ca, "Sở Ca, người không sao chứ? Tay trái có hay không thân?"

E t "Không có chuyện gì." Sở Ca cười cợt, tùy ý hoạt động một chút cánh tay trái.

Thấy Tần Nhược Oánh đối với Sở Ca quan tâm như vậy, nhưng căn bản không thấy suýt nữa bị tạ tay đánh đến chính mình một chút, mạnh rộng trong lòng hỏa khí thì càng lớn.

Hắn khô khan Tần Nhược Oánh thời gian nửa năm, cho tới bây giờ chưa từng thấy nàng đối với bất kỳ người đàn ông nào lộ ra qua sột sỏ sáng như thế về mặt.

Bất quá vì bảo hộ chính mình ở Tần Nhược Oánh trong lòng hình tượng, hắn cũng chỉ có thể đem này cổ hỏa tạm thời đè xuống, giả mù sa mưa cười nói: "Oánh Oánh, người đừng nóng giận, nhân phẩm của ta người còn không biết sao, ta cũng không phải cố ý, đây chính là cái bất ngờ."

Tần Nhược Oánh hừ một tiếng, không có phản ứng mạnh rộng, kéo Sở Ca cánh tay, liền hướng về lầu hai đi tới.

Đi tới lầu hai một gian trang trí tương đối khá ẩm đi, Tần Nhược Oánh mới vừa vào cửa, liền có người đối với nàng vẫy vẫy tay, hô một tiếng "Nơi này".

Sở Ca theo âm thanh nhìn lại, ở khảm sát bên quầy bar màu bạc kim loại cao chân trên ghế, ngồi bảy, tám cái ăn mặc thời thượng, mặt mày lộ ra một luồng cảm giác ưu việt người trẻ tuổi, trên mặt mang theo dù sao cũng hơi quái lạ về mặt, chính hướng về bọn họ nhìn lại.

"Cho mọi người giới thiệu một chút, đây là bằng hữu ta Sở Ca."

Ở từng đạo từng đạo có chút ánh mắt phức tạp bên trong, Tần Nhược Oánh kéo Sở Ca, đi tới nơi này những người này đã sớm cho nàng lưu tốt vị trí trung tâm ngồi xuống, trước tiên cười tủm tỉm nói một câu, sau đó lại mang theo vài phần tự hào giọng điệu, đem chính mình đám bằng hữu này từng cái từng cái giới thiệu cho Sở Ca.

"Đây là Tommy, sở trường là điều tửu, đây là Mike, sở trường là thân thể hoa văn màu, đây là..."

Ở Tần Nhược Oánh giới thiệu trong quá trình, tuy rằng Sở Ca có thể rõ ràng cảm thấy đám người này đối với mình bằng mặt không bằng lòng, bất quá vẫn là theo thứ tự cùng đám người này cười gật gù, hoàn toàn không có đem bọn họ đẩy mất cái kia mặt địch ý để ở trong lòng.

Đến lúc Tần Nhược Oánh giới thiệu xong, Sở Ca đang muốn ở bên người nàng cao chân trên ghế ngồi xuống, sau lên lầu đến mạnh rộng nhưng cản một hồi, vô cùng "Áy náy" nói rằng: "Anh em, xấu hổ, trước không biết Oánh Oánh sẽ dẫn người lại đây, chúng ta chỉ cho nàng một người để lại vị trí, nơi này là của ta."

Tần Nhược Oánh nhú nhú mày, mới vừa muốn nói gì, Sở Ca nhưng vỗ vỗ bờ vai của nàng, đối với mạnh rộng cười nói: "Vậy người ngồi đi, ta qua bên kia."

Mặc dù đối với Sở Ca đập Tần Nhược Oánh vai thân mật hành vi rất khó chịu, nhưng nhìn Sở Ca rất thức thời đi tới quầy bar cuối cùng nhất vị trí, mạnh rộng trong mắt vẫn là lộ ra một vết đặc ý, cảm thấy đây là Sở Ca ở hướng về hắn yếu thế.

Trên thực tế, Sở Ca đánh mất liền có thể nhìn ra, Tần Nhược Oánh đám bằng hữu này là một đám mất cao hơn đầu, tự cho mình siêu phàm công tử bột,

chính mình e sợ cùng bọn họ không có cái gì tiếng nói chung, cùng với ngồi ở chính giữa tẻ nhạt, còn không bằng đến bên cạnh đi thanh tĩnh thanh tĩnh.

Sự thực cũng đang cùng Sở Ca nghĩ tới như thế, ở hán ngồi xuống sau khi, ngoại trừ khấn sát bên hán một người tên là tiểu vui người trẻ tuổi tính chất tượng trưng cùng hán khách sáo hai câu ở ngoài, liền không còn ai chủ động đã nói với hán thoại, thật giống như hán căn bản liền không tồn tại tựa như.

Đổi thành người khác, đổi mặt tình huống như thế nhất định sẽ cảm thấy hết sức xấu hổ, bất quá Sở Ca nhưng cảm thấy như vậy rất tốt, chính hợp tâm ý của hán.

Muốn một chai bia, Sở Ca tự sướng uống, thật giống như hán cùng bên cạnh đám người này hoàn toàn không có có quan hệ gì, có vẻ như này một bình bình thường bia, so với đám người này càng thêm có thể gây nên hứng thú của hán.

Cùng Sở Ca bên này lẽ loi tình huống hoàn toàn khác nhau, mạnh rộng cùng Tần Nhưộc Oánh ngồi ở đây đoàn người trung ương nhất, dường như như "chúng tinh phùng nguyệt", mỗi người tựa hồ cũng lấy có thể cùng bọn họ nói mấy câu làm vinh, biến đổi trò gian bản luận trên trời dưới biển, bày ra từng người vẫn lấy làm kiều ngạo bản lĩnh, hận không thể vắt óc tìm mưu kế đến hấp dẫn lực chú ý của bọn họ.

Hết cách rồi, cái gọi là người ở dưới mái hiên, có thể nào không cúi đầu?

Mạnh rộng là bọn họ tất cả mọi người bên trong gia thế tốt nhất, giao thiệp rộng nhất, ở bề ngoài mọi người xưng huynh gọi đệ, trên thực tế mạnh rộng mới là đám người này đầu.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên khi bọn họ nhìn thấy Tần Nhưộc Oánh thân mật kéo một người đàn ông đi vào, ánh mắt mới sẽ cổ quái như vậy, mới sẽ đối với Sở Ca như vậy lãnh đạm.

Nhưng mà ai cũng có thể nhìn ra, ngày hôm nay Tần Nhưộc Oánh rõ ràng có chút mất tập trung, cũng không có bị bất kỳ đề tài hấp dẫn, ánh mắt thỉnh thoảng chăm chú vào quầy bar cuối cùng phương hướng.

Như vậy phát hiện, cũng để nhóm này người đối với Sở Ca địch ý càng nồng, bản luận trên trời dưới biển cũng càng thêm sức.

Làm đám người này đề tài từ giới giải trí bất quá kéo tới quốc tế thế cuộc trên, Sở Ca rốt cục có chút nghe không vô, đứng dậy rời khỏi quầy bar, hướng về cầu thang đi tới.

Tuy rằng tuổi tác hán cùng đám người này không chênh lệch nhiều, nhưng qua lại trải qua nhưng tuyệt nhiên không giống, ở trong mắt hán những người này vốn là một đám tự cho là đúng đũa nhỏ, nghe bọn họ tán gẫu, quả thực chính là ấu trĩ buồn cười.

Mới vừa đốt thuốc không có đánh mấy cái, phía sau liền vang lên tiếng bước chân, Sở Ca quay đầu nhìn lại, Tần Nhưộc Oánh mang theo vài phần áy náy đi tới.

"Không cùng người cái kia giúp bằng hữu, người làm sao cũng đi ra?"

"Sợ người tẻ nhạt, cố ý đi ra bồi cùng người chứ."

"Đúng rồi, tình nhân nửa giá là giả, muốn để ta giúp người chặn một hồi thăng giấc kia đại cái mới là thật chứ?"

"A... Bị người nhìn ra rồi? Xấu hổ a, người sẽ không trách ta chứ?" Tần Nhưộc Oánh le lưỡi một cái.

"Sẽ không, bất quá người kỳ thực đều có thể lấy lúc trước liền nói cho ta lời nói thật."

Tần Nhưộc Oánh áy náy cười cợt, song song cùng Sở Ca tựa ở bệ cửa sổ vị trí, trầm mặc vài giây, lại có chút mong đợi hỏi: "Anh rể, người cảm thấy ta đám bằng hữu này thế nào?"

"Người muốn nghe nói thật hay là lời nói dối?"

"Đó còn cần phải nói? đương nhiên là nói thật a."

"Không ra sao."

Nghe được Sở Ca nói như vậy, Tần Nhưộc Oánh nhất thời có chút không cao hứng, quệt mồm nói rằng: "Bọn họ không phải là đối với người không quá nhiệt tình sao, đó là bởi vì người không phải cái này vòng tròn người, người nếu như cùng bọn họ ở chung lâu, nhất định có thể phát hiện bọn họ ưu điểm."

Sở Ca cười cợt, không tỏ rõ ý kiến, có một số việc căn bản cũng không cần phải giải thích.

Tần Nhưộc Oánh đang muốn lại nói chút gì, mạnh rộng cũng đi vào cầu thang, chào hỏi: "Oánh Oánh, người ở chỗ này đây? Mọi người đều chờ người đây, chúng ta trở về đi thôi."

Đột nhiên đi tới mạnh rộng để Tần Nhưộc Oánh sợ hết hồn, nàng mặc dù có chút sinh Sở Ca khí, bất quá cũng không muốn để cho bằng hữu của chính mình môn nghe thấy này con "Không ra sao" đánh giá.

Không biết, ở mạnh rộng tới được thời điểm, đã sớm đem bốn chữ này nghe xong cái rõ rõ ràng ràng, cũng chuẩn bị cảm chuyện này hảo hảo làm làm văn.

Nhìn Sở Ca một chút, thấy hắn xoay người tiếp tục hút thuốc, đã không có cùng mạnh rộng chào hỏi, cũng hoàn toàn không có cùng mình đồng thời trở lại ý tứ, Tần Nhược Oánh cũng là không nói gì thêm nữa, theo mạnh rộng trở lại ẩm đi.

Làm Sở Ca đánh xong yên, trở về ẩm đi, một lần nữa ở quầy bar cuối cùng ngồi xuống thời điểm, mạnh rộng ôm lấy khoe miệng đứng lên, ở từng đạo từng đạo có chút không rõ trong ánh mắt hướng về Sở Ca đi tới.

"Anh em, xin lỗi vừa nãy đi tìm Oánh Oánh thời điểm trong lúc vô tình nghe thấy các người đối thoại, bất quá, người có phải là cũng đến vì người, cho chúng ta làm cái giải thích?"

Sở Ca cười cợt, "Cái gì giải thích?"

Mạnh rộng cố ý dừng vài giây, thấy lực chú ý của tất cả mọi người đều đặt ở trên người hắn, lúc này mới tiếp tục nói: "Người nói chúng ta đám người này không ra sao giải thích."

Vừa nghe lời này, mạnh rộng phương diện này một đám người sắc mặt đều thay đổi, Tần Nhược Oánh càng là xấu hổ vô cùng, vội vàng đứng lên, muốn thay Sở Ca nói láo, liền nói là mạnh rộng nghe lầm.

Nhưng mà nàng còn chưa kịp điều đình, Sở Ca liền rất tùy ý nói rằng: "Cùng người? Ta không có gì hay giải thích."

"Ta X, người cho rằng người là ai a?"

"Người biết cái gì là nghệ thuật sao? Người biết cái gì gọi tao nhã sao?"

"Người ngày hôm nay là lại đây cố ý tìm có chứ? Chúng ta không ra sao, lẽ nào người mạnh hơn chúng ta?"

Lần này, Sở Ca thái độ xem như là triệt để phạm vào chúng nộ, đám này từ vừa mới bắt đầu liền nhìn Sở Ca không vừa mắt người, có thể coi là có cơ hội phun hán một hồi.

Trực tiếp đem cái kia từng cái từng cái cảm phần sục sôi sắc mặt không thềm đếm xia đến, Sở Ca nhìn một chút sắc mặt có chút lúng túng Tần Nhược Oánh, nói: "Ta đi trước, một hồi chính người đánh xe về nhà đi."

Nói xong, xoay người rời đi.

"Ta nói người còn có phải là người đàn ông? Oánh Oánh vừa nãy như vậy quan tâm người, người hiện tại lại đem nàng liền như thế vứt tại này mặc kệ? Thật là một rác!"

Mất thấy hết thấy đều tại triều chính mình hi vọng phương hướng phát triển, mạnh rộng tâm tình thật tốt, ở bề ngoài nhưng trang làm ra một bộ vô cùng thay Tần Nhược Oánh bệnh vực kẻ yếu đáng vẻ, nổi giận dùng dùng nói rằng.

"Mạnh rộng người cầm miệng, coi như khắp thiên hạ tất cả mọi người đều là rác, Sở Ca cũng không phải! Sở Ca, phải đi cùng đi, người chờ ta một chút!"

Nhưng mà làm cho tất cả mọi người đều không nghĩ tới chính là, ở mạnh rộng quay về Sở Ca bóng lưng mắng ra câu nói này sau khi, Tần Nhược Oánh hầu như là không chút suy nghĩ liền quát mạnh rộng một tiếng, ngay lập tức sẽ đuổi theo Sở Ca bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Bình Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.